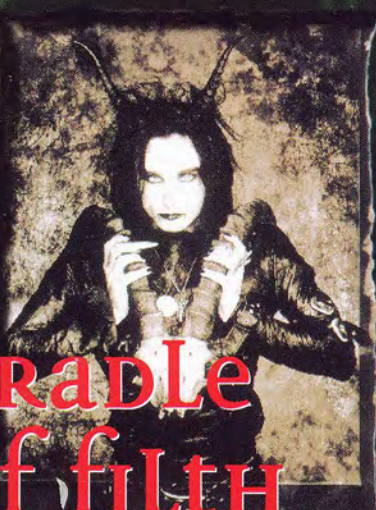

ARDSCHOK

INTERNATIONAAL ROCK & METAL MAGAZINE

Machine Head
King Diamond
Iron Maiden
Agnostic Front

**CRADLE
OF FILTH**

Griezelen met Dani

SOULFLY

De wraak van Max

Helloïse, Rage, Symphony X, Union, Arena, Speak 714, Haystack, T-Nailed, Tech-9, Benediction, Bal-Sagoth, Senser...

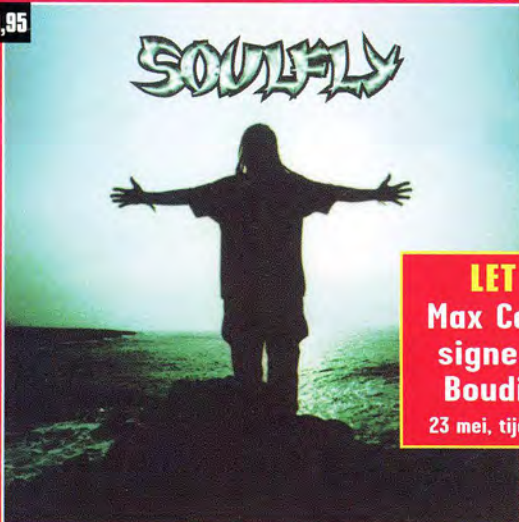
30 jaar boudisque

Deze maand
bestaan we
30 jaar!!
Speciale
aanbie-
dingen en
akties in de
winkel van 24
april tot 24 mei....

SOULFLY - Soulfly

Ex Sepultura frontman Max Cavallera slaat terug.

39,95

LET OP!
Max Cavallera
signeert bij
Boudisque!
23 mei, tijd zie winkel

AKTIE: OP VERTOON VAN CONCERTKAARTJE
(MELKWEG 23 MEI) 5 PIEK KORTING EN GRATIS VLAG

AGNOSTIC FRONT

- Somethings Gotta Give

Een nieuwe klassieker van de hardcore helden van het eerste uur. Old school meets new school.

34,95

AKTIE: BIJ AANSCHAF CD GRATIS AGNOSTIC FRONT U.S. CAP

CRADLE OF FILTH

- Cruelty And The Beast

Supreme Vampiric Evil!! De grootmeesters van de Gothic Black Metal bewijzen opnieuw hun alleenheerschappij.

36,95

AKTIE: BIJ AANSCHAF CD GRATIS T-SHIRT MET ALBUMCOVER

THERION - Vovin

De opvolger van het meesterwerk 'Theli';
Opera Doom Metal op z'n diepst.

30,00

AKTIE: BOUDISQUE 30 JAAR - THERION VOOR SLECHTS 30 PIEK

E-MAIL SERVICE:

Op de hoogte blijven van nieuwe releases
en speciale aanbiedingen:
stuur een e-mailtje naar boudams@euronet.nl

Aanbiedingen geldig zolang de voorraad strekt.

Haringpokerssteeg 10-18, 1012 LR Amsterdam, 020 - 6232603

INHOUD

STORIES & INTERVIEWS:

LIVE ON STAGE:

Judas Priest/Gorefest, IQ	74
35007/Celestial Season	74
Oomph!/Acid Apples, Union	75
Dream Theater/Vanden Plas	75
Laberinto/Frozen Sun	75
Fu Manchu/Spiritual Beggars	75
No Mercy Festival	76
Morbid Angel/Entwined	76
Dark Funeral/Enthroned	76
Pro-Pain/Fury Of Five/Gurd	77
New Bomb Turks	77
Murphy's Law/The Obnoxious	77
@narchy Festival	77

EN VERDER:

Max Cavallera (Stefan Schipper)	1
Kort maar Krachtig Buitenland	4
Duh Kwizpuhdoarg	6
Kort maar Krachtig Binnenland	6
Demo's	40
Abonnementen en Bonus-CD's	42
Soundcheck	44
Ceedee van de Maand	45
10 Maal Eremetaal	46
Ceedees	48
Verzamel-CD's	62
Te Verwachten CD's	63
Singles	64
Postbus 7	90
Maxi-Spotjes	91
Spotjes	92
Komsnertagenda: NL	94
Komsnertagenda: B	96
Igor Metal Mastino	98

SOULFLY 12

De wraak van Max is zoet. Met zijn gloednieuwe band en CD durft hij de hele wereld weer aan. Ron van Hal sprak met Max over diens toekomst.

IRON MAIDEN 16

Drummer Nicko McBrain en onze Robert Haagsma bespreken de slechte kritieken die de nieuwe CD van Iron Maiden oogst. Waarbij de meningen uiteraard verschillen.

CRADLE OF FILTH 20

Van vocalist/krijser Dani Filth krijgt Robbie Woning geschiedenisles in het onderwerp horror. Tevens bespreekt het duo de toekomst van Cradle Of Filth.

MACHINE HEAD 24

Robb Flynn kookt van woede over het vertrek van gitarist Logan Mader. Exclusief voor de Benelux spreekt Robb zijn frustraties uit.

ON EARTH AS IT IS IN AUSTIN 32

Onze speciale verslaggever Jac. Hustinx toog naar Austin om daar de muzikale sfeer te proeven. Een achtergrondverhaal met handige uitgaanstips en uniek fotomateriaal.

DYNAMO OPEN AIR INFO 8

GRASPOP/WÄLDROCK INFO 10

AGNOSTIC FRONT 26

RAGE 28

FIRMAPORTRET: CENTURY MEDIA 24

KING DIAMOND 34

HELLOÏSE 36

T-NAILED 38

EMA/TRAVOLTAS 39

SENER 43

HAYSTACK 66

GREGG BISSONETTE 67

SPEAK 714 68

BAD RELIGION 70

TECH-9 72

BLOOD FOR BLOOD 73

ARENA 78

UNION 79

THE BLACK SYMPHONY 80

OBLIVEON 80

SYMPHONY X 81

VAN ZANT 82

AUBERON/DAWN 84

BAL-SAGOTH 86

BENEDICTION 88

CANNIBAL CORPSE 88

GEHENNAH 90

GOLOFON:

Uitgeverij:
Aardschok b.v., Postbus 7, 5690 AA Son
Tel: 0499 - 474025
Fax: 0499 - 475945
E-mail: redactie@aardschok.com
Internet: http://www.aardschok.com

Hoofredacteur:
Metal Mike van Rijswijk

Redactie:
Michel van de Moosdijk, Ron van Hal, Robert Haagsma, Gerd Jan Vleugels, Robbie Woning, Onno Cro-Mag

Medewerkers deze maand:
René Veerkamp, Boozy, Ferry Bovet, Anthony van den Berg, René Vanes, Erik Westerveld, Arold Pietersma, Liselotte Hegt, Martien Koolen, Anita Luderer, Gerrit Bremer, Peter van der Meulen, Alain Bogaert, Jac.Hustinx, Frans Mensink en Igor

Fotografen deze maand:
Neil Zlozower, Ralf Collaris, Alex Solca, Silvy Roos, Neil Zlozower, An Moonen, Tony Wooliscroft, Marina Vleugels, Arold Pietersma, Ross Halfin, Marc Villalonga, StefanSchipper, Jac.Hustinx

Secretaresse:
Marijke van Rijswijk-Koggel

Lay Out:
André Marsell, Metal Mike

Lithografie:
em design, ASS (Aardschok Scan Service)

Webruler Cybersite:
Oscar van Eijk (oscar@oveas.net)

Drukkerij:
Het Volk Printing, Gent

Productie:
em design, Dortmund

Advertenties:
Michel van de Moosdijk,
Postbus 310, 5700 AH Helmond
Tel: 0499 - 474025
Fax: 0499 - 475945 (kantooruren)
Tel. + Fax: 0492 - 535559 (privé)

Advertenties Play Mates:
Bert van de Watering
Tel. + Fax: 0345 - 533444

Distributie boekhandel:
Nederland: Belapress, Gilze
Tel: 0161 - 457800

België: Imapress, Turnhout

Distributie platenhandel:
Bertus, Capelle a/d IJssel,
Tel: 010 - 4420511

© De redacteurs zijn zelf voor de inhoud van de met hun naam aangeduide artikelen verantwoordelijk, en geven niet per se de mening van de uitgever weer. De inhoud van de artikelen uit de Aardschok mag in generlei wijze worden gebruikt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Kort maar krachtig

DE EERSTE HARDE REGELS

Hallo Aardschokkers,

De vorige editie van Aardschok lag nog geen week in de winkels of alle losse kaarten voor het Dynamo Open Air-festival waren uitverkocht. Geen wonder, want we maakten al zo'n vijftig namen bekend voor het festival der festivals. Vier pagina's verderop staan al weer heel wat bandnamen. Uiteindelijk zullen bijna tachtig bands op en langs de Eindhovense Kunstijsbaan optreden. Wat een begin van het festivalseizoen! Het gaat daarna nog verder, want ook Wäldrock, Graspop en Bospop programmeren bands die je regelmatig in Aardschok tegenkomt. Aan ons; redacteuren, medewerkers en fotografen, de taak om het live-gebeuren zo goed mogelijk vast te leggen. Laten we er een zomer van maken om nooit te vergeten. Maar voordat het zover is, kun je je weer door een goed gevulde Aardschok heenworstelen. Zo vertelt Max Cavalera alles over z'n nieuwe band Soulfly, en Dani Filth alles over de vierde CD van Cradle of Filth. Deze maand ook een exclusief interview met Machine Head-frontman Robb Flynn, die z'n woede niet onder stoelen of banken steekt. Onno Cro-Mag, sinds dinsdag 14 april de trotse vader van z'n tweede zoon Sem (gefeliciteerd!), spreekt één van z'n idolen: Roger Miret van Agnostic Front. Natuurlijk staan er ook weer voldoende CD-recensies (175) in deze Aardschok, waarvan we er zelfs vijftien-twintig in de Soundcheck hebben gepropt. Wegens ruimtegebrek hebben we een groot aantal artikelen weer een maand moeten doorschuiven. Wel hebben we sinds lange tijd een plekje voor wat lezerbrieven kunnen vrijmaken. Veel reacties ontvingen we op het Within Temptation interview uit de vorige Aardschok. Twee van die reacties elders in deze uitgave. Ik zou zeggen: veel leesplezier, en tot over vier weken!

Metal Mike, namens de redactie

Aardshot: Alex Solca

Drummer **DAVE LOMBARDO** gaat de nieuwe CD inspelen van **TESTAMENT** wiens zanger **CHUCK BILLY** tevergeefs op auditie is geweest bij **SEPULTURA**. Lombardo heeft het er maar druk mee, want hij schijnt ook te gaan spelen in een nog naamloze band die is opgericht door zanger **MIKE PATTON** van **FAITH NO MORE**. Verder zitten in de band zonder naam gitarist **BUZZ OSBOURNE (MELVINS)** en bas-sist **TREVOR DUNN (MR. BUNGLE)**. Van de zomer vinden de eerste optredens plaats.

● **OZZY OSBOURNE** heeft onlangs een nummer ingezongen dat komt te staan op de nieuwe CD van **RINGO STARR**, beter bekend als de oud drummer van **THE BEATLES**. Ozzy heeft de song „Vertical Man” ingezongen.

● In mei leggen alle vogeltjes een ei en dus brengt **SLAYER** de nieuwe CD 'Diabolus In Musica' uit. Enkele mogelijke songtitels: „Love To Hate”, „In The Name Of God”, „Desire”, „Stain Of Mind”, „Screaming From The Sky”, „Point”, „Death's Head”, „Perversions Of Pain” en „Bitter Peace”.

● Het Engelse **IRON MONKEY** heeft met producer **ANDY SNEAP** (o.a. **MINDFEED**) de CD 'Our Problem' opgenomen. Het is de bedoeling van platenfirma Earache om de zeven tracks tellende CD in juni uit te brengen. Enkele songtitels: „Nine Joint Spiritual Whip”, „2 Golden Rules”, „Boff Keloid” en „Superorganizer”.

● Earache brengt op 25 mei de gelijknamige debuut-CD van het Zweedse **THE HAUNTED** uit. The Haunted is geformeerd rondom ex-**MARY BEATS JANE** zanger **PETER DOLVING** en zou klinken als Slayer met hardcore-invloeden. Enkele songtitels: „Soul Fracture”, „Blood Rust”, „Now You Know”, „Invein”, „Choke-Hold”, „Hate Song” en „Bullet Hole”.

● Wicked World, een nieuw platenlabel van Earache, heeft het Amerikaanse **DECEMBER WOLVES** uit Salem, New Hampshire getekend. 'Completely Dehumanized', de eerste CD van de band, moet ergens in de zomermaanden verschijnen.

● Wicked World heeft ook het Finse **DAWN OF REUC** vastgelegd. Wanneer van die act een CD verschijnt, is nog niet bekend.

KEITH CAPUTO, ex-zanger van **LIFE OF AGONY** heeft de nieuwe formatie **ABSOLUTE BLOOM** uit de grond gestampt. In de groep zitten verder: bassist **BILLY KELLY**, gitarist **PETER FREGLETTE** en drummer **MICHAEL DAGASTINO**. Inmiddels is er een vier-track demotape opgenomen die door platenmaatschappij Roadrunner enthousiast is ontvangen. Er wordt nu gesproken en onderhandeld met enkele producenten. Er bestaat een kans, dat de band aan de line-up van **DYNAMO OPEN AIR** zal worden toegevoegd.

● **FATES WARNING** zal op de Europese tour een tweede gitarist bij zich hebben: **BERNIE VERSY**, die vroeger deel uitmaakte van **AGENT STEEL**.

● **SACRED STEEL** gaat de nieuwe CD 'Wargods Of Metal' in juli opnemen met veteraan-producer **BILL METOYER**. In oktober/november moet de CD verschijnen.

● Het Engelse Supernal Music heeft snode plannen, want op diverse sublabels mag je de komende maanden materiaal verwachten van: **BENIGHTED LEAMS** ('Astral Tenebrion'), **M87** ('Nocticulent Threnody'), het Noorse **FLEURETY** (mini-CD 'Last Minute Lies'), **MAYHEM** (de single „Freezing Moon/Carnage”), het Chileense **BEWITCHED** ('Dragonflight') en het Finse **WIZZARD** ('Wizzard').

Aardshot: Alex Solca

Volgens een bron dichtbij de band is zanger **STEVE PERRY** vertrokken bij **JOURNEY**. Een vervanger zou zijn gevonden in **STEVE AUGERI** (ex-**TALL STORIES**) die daarvoor **TYKETO** vaarwel zei.

● Het Magna Carta label zal binnen enkele maanden de CD 'Age Of Impact' uitbrengen. Het betreft hier een CD die is ontsproten aan het brein van **TRENT GARDNER** van **MAGELLAN**. Vele namen uit de symfonische rock en metal doen mee: **JOHN PETRUCCI**, **DEREK SHERINIAN** en **JAMES LABRIE** (allen **DREAM THEATER**), drummer **TERRY BOZZIO**, bassist **BILLY SHEEHAN**, gitarist **WAYNE GARDNER**, zanger **BRET DOUGLAS**, gitarist **STEVE HOWE**, gitarist **JAMES MURPHY** en Trent Gardner zelf.

● **VELOCITY** is een Amerikaanse hardrockband waarin we drummer **PAT TORPEY** van **MR. BIG** terugvinden. Verder draait de band om zanger/gitarist **DAVID VICTOR** en gitarist **CHRIS DODGE**. De formatie heeft inmiddels een Japanse platendeal bij Avex Records en hoopt eind mei de eerste CD 'Impact' uit te brengen.

● Op de **G3** toer zal naast **MICHAEL SCHENKER** en **JOE SATHIANI** ook de Duitse gitarist **ULI JON ROTH** bij sommige concerten van de partij zijn. Ook bij de concerten in België en Nederland is hij erbij.

● Bij **SEPULTURA** schijnt **PHIL DEMMEL** te zijn aangenomen als zanger/gitarist, maar ook de naam van **DEREK GREEN** wordt gefluisterd als opvolger van **MAX CAVALERA**.

● **METALLICA** onderneemt gerechtelijke stappen om de release van 'Metallica - The Bay Area Thrashers' (zie nieuwtje in Aardschok 4/98) tegen te houden.

Naar het schijnt is zanger **SEBASTIAN BACH** enige tijd geleden opgestapt bij **SKID ROW**. Wellicht gaat hij toetreden tot de formatie **LYNCH MOB**. Maar andere berichten zeggen dat hij inmiddels een nieuwe band heeft die luistert naar de naam **THE LAST HARD MEN**. Ondertussen heeft Skid Row-bassist **RACHEL BOLAN** laten weten dat de band een vervanger heeft gevonden voor Bach. Het zou gaan om een zekere **SHAWN McCABE**. Veel erger is dat de bassist liet weten dat de bandnaam veranderd gaat worden en dat de nieuwe muzikale koers ergens zou gaan liggen tussen Foo Fighters en Oasis. Wij wachten af...

● Op 1 juni verschijnt dan eindelijk 'Power Trip', de nieuwe CD van **MONSTER MAGNET**. Het album bevat dertien tracks waaronder het titelnummer, „Tractor”, „Bummer”, „Atomic Clock”, „Your Lies Become You”, „19 Witches”, „See You In Hell”, „Spacelord” en „Crop Circle”. In de komende uitgave mag je een interview verwachten met **DAVE WYNDORF**, zanger/gitarist van het gezelschap.

IN MEMORIAM WENDY O'WILLIAMS

Op 7 april maakte zangeres Wendy O'Williams een einde aan haar leven. Ze werd 48 jaar. Het ontziende lichaam werd ontdekt door haar manager en levensgezel Rob Swenson.

De New Yorkse zangeres begon haar loopbaan begin jaren '70 als actrice in pornofilms van Swenson, maar besloot om - geïnspireerd door Patti Smith en Ramones - een punkband te beginnen. Van 1978 tot halverwege de jaren '80 baarde de zangeres veel opzien. Niet alleen vanwege haar spectaculaire verschijning: topless en getooid met een fel gekleurde hanenkam.

Vooral de optredens waren explosief, in meer dan één opzicht: instrumenten werden bewerkt met kettingzagen, terwijl TV-toestellen en auto's opgeblazen werden. De zangeres werd diverse malen opgepakt door de politie vanwege obscene gedrag in het openbaar. In 1982 nam de zangeres met Lemmy van Motörhead de cover „Stand By Your Man” op (het origineel is van de Amerikaanse zangeres Tammy Wynette, die ironisch gezien in dezelfde week overleed als Wendy O'Williams). Deze single deed gitarist Fast Eddie Clarke destijds besluiten op te stappen bij Motörhead.

In 1985 werd Wendy O'Williams, inmiddels uitgeroepen tot de koningin van de shock-rock, genomineerd voor een Grammy als beste rockzangeres. Het is het laatste aansprekende wapenfeit van de Amerikaanse. In 1988 ging The Plasmatics uit elkaar en stortte Wendy O'Williams zich op een weinig succesvolle solocarrière. Het was, aldus een persbericht van Swenson, een gebrek aan erkenning dat haar fataal werd: „Ze hield van de waanzin van de popmuziek en de aandacht die het haar opleverde. Het is haar nooit gelukt om gelukkig te worden buiten die schijnwerpers.”

Robert Haagsma

IN MEMORIAM COZY POWELL

„Hij was altijd al een heethoofd,” memoreert Toni Iommi op de officiële Cozy Powell homepage. „Hij hield van snelheid en is als gevolg daarvan al bij heel wat ongelukken betrokken geweest. Alleen kwam hij er altijd goed van af.” Een ongeval op 6 april, in de buurt van Bristol, wordt de drummer echter fataal. Cozy Powell (50) raakt met zijn Saab 9000 van de weg en overlijdt in het ziekenhuis.

De Engelsman Cozy Powell (echte naam Colin Powell) begint zijn loopbaan in de jaren '60, maar breekt later door als drummer in de band van de Britse gitarist Jeff Beck. Powell ontwikkelt al snel een eigen stijl: degelijk, robuust en uit duizenden herkenbaar.

In de decennia die volgen, maken dan ook talloze muzikanten en bands dankbaar gebruik van zijn enorme kwaliteiten: Black Sabbath, Whitesnake, Michael Schenker Group, Roger Daltrey, Donovan, Gary Moore, Don Airey en Brian May. Ook werkte hij samen met de Nederlandse bassist/zanger Polle Eduard. Volgens veel fans kwam zijn spectaculaire spel het best tot zijn recht in Rainbow, waarvan mede dankzij zijn bijdrage 'Rainbow Rising' uit 1976 een mijlpaal is. Cozy Powell had daarnaast ook succes onder eigen naam. Zijn solo-platen verkochten prima, terwijl hij in 1973 een hit had met „Dance With The Devil”.

De drummer was ook de afgelopen maanden enorm actief. Hij werkte mee aan de recente CD van Yngwie Malmsteen, maar een eerder auto-ongeluk verhinderde dat hij mee kon op tournee. De afgelopen jaren trad Cozy Powell veel op met de Britse blueslegende Peter Green. Met het overlijden van de drummer is de kans op de veelbesproken reünie van Rainbow met Dio en Blackmore en eventueel andere leden van de 'Rising'-bezetting, tot een minimum geslonken.

Robert Haagsma

DUH KWIZPUHDOARG

Nah staat ik nah niet echt bekend als een un bit of een pretletter; 'maar wat bij mij als manisch depressief fuifnummer, de darmkrampuh njar muh schijt-buis loodst, zijn die immer stralenduh EO-piepelz. Die mensuh zijn natuurlijk zo blij, omdat, duh gynaecoloog toen zuh uit moeders kut getrokken werden, per abuis, duh nageboortuh heb guh-reet-animeert.

Die eeuwige gelukzaliguh grijs die d'r volgens mij, in hun prilluh jeugd al met een stoomwals is ingeramd, die grijs doet mijn darm-flora tiereu gelijk 1 Haags volkstuintjuh. Het lijkt wel een naazaaluh-keizurgs-snee, zo onderaan dat pret-bekkie.

Tot overmaat van ramp, klikuh die post-nataluh depressies, ook nog eens overdadig samen. Hoor die spotjus op de radio, dan gaan zuh weer gehzwellig met een paar 100 man op duh Hoguh Veluwuh, muhkaars bijbultjuh overhoren, of zuh gaan gehzwellig met een houtjus-touwtjuh-jaggie het IJsselmeer oversteken.

Kijk, op momenten als dan, dan hoopt ik dat er stiekem een lokaal zondvloedjuh van orkaan-kraft 130 komt opzettuh. Maar jah, het schijnt dat een beetjuh verlopuh hippie, op zuh badstippers, doorgaans een plas water oversteeft, dus die blijuh bloedlijrs zullen ook dezuh tegenlag wel weer overlevuh.

Zo gaan zuh ook eens per jaar, met 30.000 van die badgasuh, ergens op een verzopuh graswei, in duh perstpokkuh-reguh, bidduh voor dezuh mooijuh dag. Maar, het is niet alleen maar pret en jolijt wat d'r straalt, er mot ook wel eens een offur gedaan worden.

Eens in duh zoveel tijd gaan zug dan 's zondaags langs dug deuren om hun geluh-epenzuh-in-teel-geveetuh af te kopuh, om dan jouw duh blijuh boodschap te verkondiguh.

Ken juh voorstelluh... sta je daar met juh historische kater: 'Hallo, wnh kommuh Jezus Brenghuh'. Nah, loop dan maar gelijk door nah duh keukuh met die ranziguh verlopuh hippie, dan kankur-tiefstraat ik um gelijk in muh ovuh, ken die zondag-oggend-hel ook es van heel dichtbij meemakuh.

Pluhr toch op man, de enigstuh blijuh boodschap waar ik, na een weekendjuh doorzakkuh een goed gevoel aan overhoud, is die dunnijuh helbrutne strontdrap, die uit muh kawanguh sauzt als ik muh eighu orgastisch zit leeg tu scheituh.

Kijk zuh staan, met die gelukzaliguh schein-heiliguh-tering-muiltjuh, saampjus in hun 1-tjuh psalmuh blerruh, kerk-gang in plaats van stoel-gang, geen seks voor het huwelijks, volgens mij ook geen seks tijdens het huwelijks, ja ja, het is allemaal een happy family.

Kijk, en dan houdt het bij mij ineens op. Ho denkt ik dan. Hoe ken ut dan, dat het in die Flevo-polder iedere zomer weer wemelt van die happy-bloed-lijrs.

Dat zou toch wel kunnen, op dat Pap's-tief Jozef, zug paar-zwaard toch stiekem mooi, in die ziltiguh dampenduh vles-schacht van Mamma Maria heb leggen proppuh.

Nee, dat habbeltjuh uit die bijbel, over die goddelijkuh hemelshu onvangung, overigens eerstuh kunstmatige inseminatie, die theorie, kent juh natuurlijk met een omgekeerd kruis, aan een houtuh balk spijperuh.

Dikkuh lul, die zaliguh paps en mas van julie, die hebben gewoon dug hele nach, een lekkur potjuh heiligschennis leguh pleghu. Nee, daar trap ik mooi niet in, achter al die blijuh tronies leg gewoon een pikantuh tuin van Eduh, met een Bananuh-bar en Geleem-straat Inklus.

Nee, duh ergebnis kabbelt, gelijk 1 idyllische bergbeekie van muh rug, als ik aan die hypocrietuh denk. 'Ja kindjuh, juh bent een geschenku van onzuh Lievuh Heer'. Niets davon!!!

Duh enigstuh Lievuh Heer die mams-tief verblijd heb, is pappa's jonguh-heer!!!

== B O O Z Y ! ==

Kort maar krachtig

BINNENLANDS NIEUWS

CENTURIAN heeft getekend bij het Amerikaanse Full Moon Productions en brengt op 30 april a.s. de promo-CD/demo 'Of Purest Fire' uit. De band onderhandelt nog met **MARDUK** over een support-act positie op de komende Marduk tour. De band levert daarnaast nog een bijdrage voor 'A Tribute To Hell', een CD die op 30 mei door Full Moon wordt uitgebracht. En verder speelt de band later dit jaar (24-26 juli) in Wisconsin, USA op het Milwaukee Metalfest.

CORDS heeft de culturele jaarprijs van de stad Deventer gewonnen. De Gulden Adelaar werd op 15 april j.l. aan de band uitgereikt door de burgemeester van Deventer.

REQUIEM is op zoek naar een nieuwe zanger(es), nadat zangeres **SUZAN BROUWERS** vanwege gezondheidsredenen afhaakte.

SEVERE TORTURE gaat in de toekomst verder zonder zanger **JOOST SILVRANTS**, die verder gaat met **INHUME** en **DROWNING IN TEARS**.

Het Drentse **CROMM CRUAC** gaat in de zomermaanden in de Harrow studio de eerste CD opnemen. In september brengt Teutonic Existence de CD uit.

ALTAR presenteert de nieuwe CD 'Provoke' op 1 mei in de Metropool te Hengelo. Wie het eerst komt... want de toegang is gratis.

BIFROST heeft getekend bij Hammerheart Records en brengt later dit jaar de derde plaat 'Mythistory' uit.

Op 4 en 5 juli vindt in België weer het bekende **TORHOUT/WERCHTER** gebeuren plaats. Tot nu toe staan de volgende groepen vast: **THERAPY?**, **BEASTIE BOYS**, **THE VERVE**, **GARBAGE**, **TEXAS**, **BEN HARPER**, **EVIL SUPERSTARS**, **MONKEY MARK** plus nog wat popbands.

GODDESS OF DESIRE heeft inmiddels tien songs voor de tweede CD (getiteld 'Symbol Of Triumph') opgenomen met producer **BERTUS WESTERHUIS**. De groep zoekt nog naar een platenfirma die dit product wil uitbrengen. Onze eigen **FRANS MENSINK** zorgt weer voor het hoestontwerp.

Op 2 mei presenteert **DAZER** de nieuwe CD 'Throughout Divided' in het Flora Theater te Delft. Op de CD staan acht nummers die binnen een week zijn opgenomen in de Excess studio te Rotterdam.

Het **FLEVO TOTAAL FESTIVAL** vindt van donderdag 20 tot en met zondag 23 augustus plaats naast vliegveld Welschap te Eindhoven. Onder de bevestigde artiesten zit in ieder geval **GUARDIAN**. Info: 0343-515744/518872. E-mail: flevo@yfc.xs4all.nl.

De Amerikaanse gitarist **JOE STUMP** toert vanaf 21 tot en met 23 mei door Nederland. Hij doet dat in het gezelschap van drummer **ERNST VAN EE** (bekend van **HELLOISE**) en bassist **JORIS VAN OOSTERHOUT**. Voor data zie de Komsnertagenda.

De opnames voor de debuut-CD van **SCAVENGER** (getiteld: 'Devil's Dinner') zijn afgerond. Reeds op 2 mei moet de plaat verschijnen. De CD wordt dan live gepresenteerd in het City Theater te Schijndel.

Uit het in 1996 ter ziele gegane **EVISCERATION** is een nieuwe band ontstaan die luistert naar de naam **SEVEN OF ELEVEN**. De groep produceert snoeiharde hardcore/metal à la Machine Head, Merauder en Rammstein. **HOUT** is de zanger/gitarist, **FINUS** bast, **NIEK** drumt en **RONALD** plukt aan de zes snaren en zingt.

2ND CHANCE heeft in **JORDY MIDDELBOSCH** een nieuwe drummer gevonden. Middelbosch speelde vroeger bij **PHLEBOTOMIZED**, waar hij de gitaar hanteerde.

De Olympisch en wereldkampioen zwemmen, de Belg **FRED DEBURGHGRAEVE**, kampeert momenteel in de Molse Galaxy Studio waar hij een eerste CD opneemt met zijn band **CRUSH**. De elf tracks tellende schijf heet 'Primetype' en wordt geproduceerd door **FRANKY DESMETVANDAMME** (ex-**CHANNEL ZERO**). Naast Fred (bas) bestaat de groep uit **SVEN LAHA** (zang), **LODE KREYENS** (gitaar) en **PETER DEGRAEVE** (drums). De CD wordt in eigen beheer uitgebracht.

Het Groningse doom gezelschap van **CANTARA** is klaar met de opnames van de mini-CD 'Fields...'. De schijf verschijnt van de zomer via Teutonic Existence.

Op het recreatieterrein De Groene Ster in Leeuwarden vindt op vrijdag 5 juni (vanaf 16.00 uur) en zaterdag 6 juni het **FROZENLAND** festival plaats. In totaal zijn er zo'n honderd bands gecontracteerd. Progressieve rock en pop voeren duidelijk de boventoon, maar ook skate-, hardcore- en dancebands maken deel uit van dit muziekfeest. Op het hoofdpodium spelen onder andere **MADBALL** en **CRADLE OF FILTH**. **MASTERS OF REALITY** is, evenals **7ZUMA7**, op het gitaarpodium te vinden. Verder is er nog een skate-, hardcore- en dancepodium, waar bands als **DROPKICK MURPHYS** en **HOLY NOISE** laten zien wat ze in huis hebben. Naast de vele optredens vinden er ook andere activiteiten plaats, zoals diverse street-acts, films en computergames. Vanaf het NS-station in Leeuwarden rijden er gratis bussen van en naar het festivalterrein. Met de auto is het terrein bereikbaar via de straat Woelwijk. Ook is er een ruime camping met winkel aanwezig. De voorverkoop verloopt onder andere via de TicketService (0900-3001250). De kaarten kosten 65 gulden. Info: 058-2159791 (Kees) of 020-6944029 (Ton).

● De formatie **THOR** bestaat weer! Frontman is uiteraard **THOR** zelf, terwijl ook de originele gitarist **STEVE PRICE** van de partij is. Er schijnt ook een nieuwe CD te komen die 'Thunderstruck - Tales From The Equinox' heet.

● Het schijnt dat de originele bezetting van de groep **KEEL** een nieuwe CD heeft opgenomen. In hoeverre zanger **RON KEEL**, bassist **KENNY CHAISSON**, drummer **DWAIN MILLER** en de gitaristen **MARC FERRARI** en **BRYAN JAY** de reünie daadwerkelijk doorzetten, is ons niet bekend. De plaat zou 'Back In Action' gaan heten

● Bij **MY DYING BRIDE** is violist **MARTIN POWELL** vertrokken en dat tijdens de voorbereiding voor een nieuw op te nemen album. Er wordt naar vervanging gezocht.

● Wie de vertrokken gitarist **CHRIS DE-GARMO** bij **QUEENSRYCHE** gaat opvolgen, is nog niet bekend. Wel gaat het gerucht dat **KELLY GRAY** de nieuwe CD van Queensryche gaat produceren en ook Chris' partijen speelt. Queensryche's drummer, **SCOTT ROCKENFIELD** heeft ondertussen met producer/gitarist **PAUL SPEER** een soundtrack-CD voor de film 'Televoid' gemaakt die eveneens 'Televoid' heet. Voorlopig is die CD hier alleen als import verkrijgbaar.

● De in Amerika jaarlijks terugkerende **LOLLAPALOOZA** toer gaat dit jaar niet door. Nadat headliner **JANE'S ADDICTION** verstek liet gaan en bands als **MARILYN MANSON**, **GREEN DAY** en **NINE INCH NAILS** niet wilden headlinen, besloot de organisatie het voor dit jaar te vergeten.

● **SAIGON KICK** brengt binnenkort de CD 'Moments From The Fringe' uit. Daarop komen achttien songs die door de jaren heen zijn blijven liggen, demo-opnames en andere rariteiten. Gitarist/zanger **JASON BIELER** hoopt binnenkort zijn tweede solo-CD 'We Have A Problem' uit te brengen.

HARDCORE NIEUWS

Platenlabel Lost And Found leek een beetje te zijn ingeslapen, maar met releases van **ONE LIFE CREW** en **DISCIPLINE** is men weer klaarwakker. Binnenkort komen er platen uit van: **BRIGHTSIDE**, **NO LESSON LEARNED**, **DOWN TO REALITY** en **DEFACE**.

Goodlife Recordings heeft de formatie **LENGTH OF TIME** getekend. In deze groepen zitten leden van **BACKSTABBERS**, **DEVIATE** en **OUT FOR BLOOD**. 'We Choose The Violent' is de titel van de inmiddels al opgenomen debuut-CD.

Half mei verschijnt de CD 'The More The Truth Hurts.....The More I Learn About Myself' van het Rotterdamse **CRIVITS**. De plaat wordt uitgebracht door Ignition Records.

Wegens interne problemen binnen de band is de complete Europese toer van **DROPKICK MURPHYS** afgelast. Zo missen ze dus de gigs op DOA en de Mid Summer Hardcore Party.

Het Belgische **MUGSHOT** brengt binnenkort de debuut-CD uit bij I Scream Records.

Sonic Rendezvous heeft de distributie van het Canadese label Elevator Music op zich genomen. Dat betekent dat releases van **DISSOLVE** (metal-core uit New York), **JIKER** (punkrock met ska), **THE PIST** (old school hardcore), **THE SHOWCASE SHOWDOWN** (oi/punk) en **THUMPER** (skapunk) voortaan verkrijgbaar zijn in de Benelux.

RIGHT DIRECTION zanger **DAVE REUMERS** organiseert op 11 en 12 september in De Boeckel te Maastricht het **RAYBEEZ MEMORIAL FESTIVAL**. Veel hardcorebands (o.a. **BACKFIRE!**, **TECH-9**, **DISCIPLINE**, **CONVICIT**, **MAYPOLE**) gaan daar spelen.

Het Nederlandse label Watt'n Noizz gaat de komende maanden platen uitbrengen van het Friese **TIED DOWN**, het Rotterdamse **AGE OF PANIC**, het Bredase **2ND TO NONE** en het uit Hoofddorp afkomstige **STANDARD**.

Midas Productions/Lightning Records brengt zeer binnenkort CD's uit van **PN** ('Daybreak Serenity') en **VICTIMS OF SOCIETY** ('Screaming Alone').

Het Berlijnse **TROOPERS** gaat in mei voor Bad Dog Records een tweede album opnemen.

SLAPSHOT heeft in Boston na een afwezigheid van twee jaar weer een concert gegeven. Hopelijk komen de old school hardcore-mannen onder leiding van zanger **CHOKE** weer naar Europa voor optredens.

Op zaterdag 13 juni aanstaande vindt in het Belgische Geel een nieuwe editie van de **MID SUMMER HARDCORE PARTY** plaats. Er treden 13 bands op, waaronder **AGNOSTIC FRONT** (voor complete lijst zie Komsnertagenda). Aanvang is reeds om 12.00 uur en plaats van handeling is zaal Axion. Een nieuwe locatie dus. Geel ligt ongeveer 40 kilometer van Eindhoven en is te bereiken via de E34 Eindhoven-Antwerpen (afrit 24). Vanuit België via autosnelweg E 313 Luik-Antwerpen, dan afrit 24. Ticketinfo: 0032 (0)14-616431 (Biebob).

DSFA - PRESENTEERD:

t-nailed

NU AL BESTEMPELD ALS DE GROTE BELOFTE EN MEEST VERNIEUWENDE ACT VAN 1998!

Een moderne smeltpot van grunge-achtige noise metal met de groove en het geluid van de underground dance muziek.

UIT IN APRIL MCD EXTRA!

"THE DANCE" van WITHIN TEMPTATION
3 splinternieuwe tracks,
twee bijzondere mixen
en CD-ROM materiaal.

LOW BUDGET VERZAMEL CD EXTRA

DSFA Records verzamel-CD met de beste nummers van T-Nailed, Ophanage, Within Temptation, Silicoa Head, Ni Hao, Polluted Inheritance, Tenebris, Sinister Footwear, Perpetual Demise en Frozen Sun.

Inclusief, hoge kwaliteit CD-ROM bonus tracks met o.a. de video clips van Frozen Sun, Ophanage, en Sinister Footwear!

Zet je schrap!.. Voor maar
Fl 9,95! in de betere platenzaak
in combinatie met een daverende midprijs actie van
10 DSFA TOP titels.

P.O. Box 5058, 4300 KB Vlieland, The Netherlands.

<http://www.zeslandact.nl/dsfa>

Email dsfa@zeslandact.nl

ROUGH
TRADE

DSFA
RECORDS

DYNAMO

Open Air 1998

KUNSTIJSBAAN EINDHOVEN 29, 30 EN 31 MEI

Met nog een dikke maand te gaan en dan is het weer zover: de dertiende editie van DOA kan beginnen. Op 2 bands na is het hele programma volgeboekt, de kaartjes zijn verkocht en nu rest ons nog de taak om voor jullie alles zo goed mogelijk te regelen zodat we er straks met z'n allen drie dagen tegenaan kunnen.

KAARTVERKOOP:

Een week na het verschijnen van de vorige Aardschok waren de losse entreekaarten UITVERKOCHT!!! Er is nog een handjevol kaartjes in combinatie met een buskaartje te krijgen bij de Hermesgroep (040-2333222). Voor diegenen die geen kaartje meer hebben kunnen bemachtigen: het ziet er naar uit dat KINK FM alle bands van het hoofdpodium van DOA'98 live zal gaan uitzenden. We zullen jullie in de laatste Aardschok, die een paar dagen voor DOA uitkomt, laten weten of dit zeker door gaat.

CAMPING:

Goed nieuws; alles loopt (na een zware bevalling) voorspoedig, we hebben genoeg hectares bij elkaar weten te sprokelen naast de Kunstijsbaan om jullie allemaal (30.000 mensen) gezellig te laten kamperen. Daarnaast zal de camping er dit jaar niet veel anders uitzien dan voorgaande jaren. Behalve dat 'ie iets kleiner is, kunnen er voldoende voorzieningen

(toiletten, douches, supermarkt, bierstands!, etc.) aangebracht worden. De camping gaat vrijdags vanaf 09.00 uur open. En je weet het, de camping draait 24 uur door. Dus bereid je maar voor... Nu toch nog even een aantal spelregels voor op het terrein. Ook dit jaar mag je per persoon maximaal 24 blikken bier van 0,33 cl. mee naar binnen nemen. Glas, open vuur, wapens en huisdieren zijn ten strengste verboden. Dus laat die zakmessen en met kruit gevulde kogelriemen liever thuis. In de campingwinkels is genoeg te krijgen om je drie dagen te voorzien van allerlei kampeer- en feestartikelen. Bij binnenkomst op het festivalterrein zal dit jaar weer gefouilleerd worden. Op zowel het Skatefest, het campingterrein en het festivalterrein zijn EHBO-posten aanwezig.

BELANGRIJK!!! Kom zoveel mogelijk met het openbaar vervoer naar het Centraal Station van Eindhoven. Van daar pendelen continue bussen naar het terrein.

THEATRE OF TRAGEDY

toiletten, douches, supermarkt, bierstands!, etc.) aangebracht worden. De camping gaat vrijdags vanaf 09.00 uur open. En je weet het, de camping draait 24 uur door. Dus bereid je maar voor... Nu toch nog even een aantal spelregels voor op het terrein. Ook dit jaar mag je per persoon maximaal 24 blikken bier van 0,33 cl. mee naar binnen nemen. Glas, open vuur, wapens en huisdieren zijn ten strengste verboden. Dus laat die zakmessen en met kruit gevulde kogelriemen liever thuis. In de campingwinkels is genoeg te krijgen om je drie dagen te voorzien van allerlei kampeer- en feestartikelen. Bij binnenkomst op het festivalterrein zal dit jaar weer gefouilleerd worden. Op zowel het Skatefest, het campingterrein en het festivalterrein zijn EHBO-posten aanwezig.

BELANGRIJK!!! Kom zoveel mogelijk met het openbaar vervoer naar het Centraal Station van Eindhoven. Van daar pendelen continue bussen naar het terrein.

COVENANT

DE BANDS:

Dit jaar zullen er maar liefst 75 bands spelen, verdeeld over drie podia. In tegenstelling tot een aantal geruchten, vindt het festival niet alleen binnen, maar vooral ook buiten plaats. We hebben drie podia, waarvan het **SKATEFEST** dit jaar in de hal van de kunstijsbaan plaatsvindt en de **MAINSTAGE** op de buitenbaan. Verder kun je de hele dag en 's nachts tot in de late uurtjes terecht op de campsite voor de gebruikelijke attracties en de **CAMPINGTENT** waar non stop bands en DJ's zullen optreden.

BETTER THAN A THOUSAND

VRIJDAG:

Atrocity, Deicide, Driven, Disbelief, Hard Resistance, The Hellcopters, Insane Clown Posse, Masters Of Reality, Maximum Penalty, Pro-Pain, Sevendust, Six Feet Under, T-Nailed, Theatre Of Tragedy, Transport League, Tura Satana.

ZATERDAG:

RAMMSTEIN

Zebrahead, Junkie XL, Limp Bizkit, Misery Loves Co., Rammstein, Stuck Mojo, Soulfly, Strapping Young Lad, Tech-9, Within Temptation.

25 Ta Life, [Hed]Pe, Agnostic Front, The Black Symphony, Bewitched, Covenant, Deftones, Emperor, Enslaved, Form, Fates Warning, H₂O, Fu Manchu, Fury Of Five, Good Riddance, Hammerfall, Oomph!, Human Waste Project, Immortal, In Flames, Right Direction, ((TAM)),

ZONDAG:

7Zuma7, Battery, Better Than A Thousand, Blind Guardian, Cathedral, Coal Chamber, Death, Dimmu Borgir, Far, Fear Factory, Hatebreed, Helloween, Iced Earth, Incubus, Jane's Detd., Kreator, Life Of Agony, Misfits, Orange Goblin, Primal Fear, Pantera, Spiritual Beggars, Saxon, Stratovarius, Tom Angelripper, Undeclinable Ambuscade.

SAXON

Meer nieuws in de volgende Aardschok. Kijk ook op de Dynamo-website:

<http://www.dynamo-open-air.com>

DEICIDE

A New Band • A New Album • A New Tribe

SOULFLY

Soulfly - Soulfly RELEASE 20 APRIL

CD RR 8748 2

MC RR 8748 4

SPECIAL EDITION RR 8748 9

Produced by Ross Robinson. Mixed by Andy Wallace.
Additional Co-production and Mixes by Mario C.

Featuring Max Cavalera, founding member of Sepultura.

OUT NOW!!
Soulfly - Bleed RR 2238 3

distributed by Sony Music marketed by Roadrunner Benelux B.V.
Website at <http://www.roadrunnerrecords.com/>

ROADRUNNER
RECORDS

GRASPOP METAL MEETING

Zondag 8 juni - Boeretang - Dessel

Voor de derde maal vindt er in het Belgische Dessel (21 km van Turnhout) op zondag 28 juni de Graspop Metal Meeting plaats. Dit jaar niet meer op de vertrouwde stek aan de Wittenbergen, maar op een nieuwe locatie aan de Boeretang. Dit houdt in: een grotere camping, betere en meerdere toegangswegen en een grotere festivalweide.

De eerste band begint om 10.45 uur, maar het terrein is al vanaf 09.30 uur geopend. Er zijn drie podia ingericht om de 21 bands te ontvangen. Tot nu toe zijn bevestigd:

HOOFDPODIUM: NEUROSIS, COAL CHAMBER, SAVATAGE, SOULFLY, DEFTONES, DREAM THEATER

en headliner **BLACK SABBATH** (met Ozzy). **TWO** is ondanks eerdere publicaties nog niet bevestigd.

MARQUEE 1: IN FLAMES, DIMMU BORGIR, MOONSPELL, WITHIN TEMPTATION

en headliner **PARADISE LOST**.

MARQUEE 2: PRO-PAIN en headliner **PRIMUS**.

Naast de vele optredens ontbreken ook dit jaar de **SIGNING-SESSIES** niet. Een ideale gelegenheid om een handtekening aan je collectie toe te voegen. Natuurlijk wordt er ook weer een **METAL MARKET** gehouden. Bezoekers kunnen gratis hun auto parkeren naast de festivalweide. Wie uit de richting van Antwerpen komt (E34), neemt de afrit Oud-Turnhout/Retie/Mol (afrit 25). Festivalgangers uit Nederland (E34) nemen de afrit Arendonk/Retie (afrit 26). Wie uit de richting Luik/Hasselt komt (E313), neemt de afrit Geel-Oost (afrit 24). De bordjes Graspop Metal Meeting loodsen je tot aan de festivalweide. Treingangers worden vanaf station Mol met bussen vervoerd.

Het kampeerterrein wordt zaterdag 27 juni om 12.00 uur geopend en kost 200 Bfr / f 11,-. Auto's worden niet toegelaten op de camping. Glas is ten strengste verboden en per persoon mogen er niet meer dan 24 blikken (33 cl.) worden meegebracht op het kampeerterrein. Campingbezoekers moeten uiterlijk maandag 29 juni hun boeltje gepakt hebben.

Kaarten voor Graspop kosten 1300 Bfr / f 70,- in de voorverkoop. De voorverkoop loopt in België via:

- Cera Ticketphone 0900-00980
- Belgacom On Line With Rock 0900-10333
- On The Rox 070-345678

● **Voorverkoopadressen:** Aalter-Freeez, Antwerpen-FNAC, Metrophone, Arlon-Parc Music, Brugge-Doctor Vinyl, Deinze-Freeez, Dessel-JG Scharnier, LDD, Hasselt-Gigaswing, Heusen Zolder-Pick Up, Leuven-JJ Records, Liege-FNAC, Caroline Music, Lommel-Music Shop, Mechelen-Tuned, Mol-CD Shop Replay, Mons-Rive Gauche, Namur-Caroline Music, Peer-DMS, Turnhout-Music Jungle, Vosselaar-Biebob, Wijnegem-FNAC.

In Nederland zijn kaarten te koop bij:

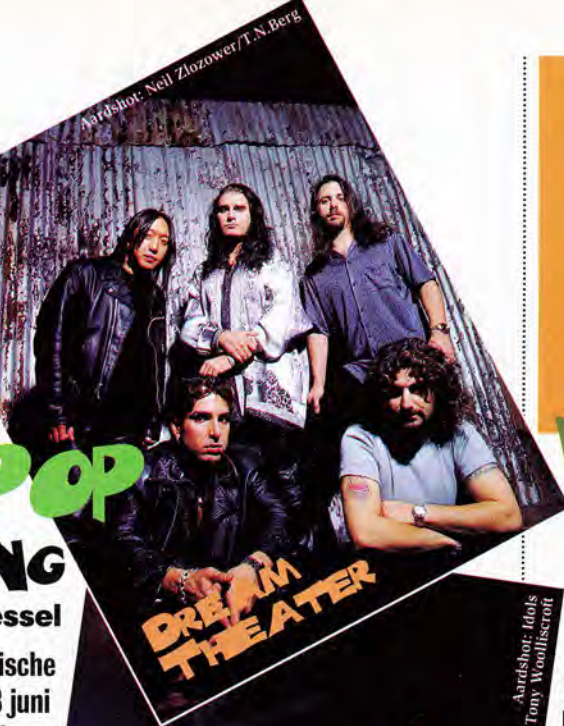
- Bij de VVV/GWK Ticketpoints
- Ground Amusement International 045-5416666
- **Voorverkoopadressen:** Bergen Op Zoom-De Waterput, Eindhoven-Bullit, Heerlen-Satisfaction, Maast-richt-Satisfaction, Roermond-The Rock, 's Hertogenbosch-Elpee, Sittard-Music Machine, Tilburg-Tommy, Venlo-Sounds

● **Busreizen vanuit Nederland:** Kasjmir Concertreizen 077-3077077. Bustickets zijn te verkrijgen bij de VVV/GWK Ticketpoints.

Voor meer informatie:

Grasfoon: 0031 - (0)14 - 619265 en vanaf 22 juni op het nummer 0031 - (0)14-373173

Grasfax: 0031 - (0)14 - 613032 en vanaf 22 juni op het nummer 0031 - (0)14-373182

Aarshot: Neil Zlozower/T.N. Berg

Aarshot: Idols Tony Woolfscroft

WÄLDROCK

Zaterdag 27 juni
Zomerweg - Bergum

Wäldrock 1998 vindt dit jaar plaats op zaterdag 27 juni. Een aantal weilanden in het Friese Bergum (Zomerweg) dienen wederom als locatie voor het metalfestival. Zoals het er nu naar uit ziet zullen tien bands optreden.

Bevestigd zijn tot nu toe **DREAM THEATER, MARILYN MANSON, PARADISE LOST, SAVATAGE, SOULFLY, DIMMU BORGIR, TWO** en het lokale **BLAAR**. Het veld gaat om 12.00 uur open. De laatste band eindigt omstreeks middernacht.

Kaarten kosten in de voorverkoop f 55,- en zijn verkrijgbaar via het postkantoor. Onze oost- en zuiderburen kunnen via het telefoonnummer 0031 (0)45-5416666 (Ground Amusement) in het bezit komen van een toegangsbewijs. Tijdens de dagverkoop moet f 85,- voor een kaartje worden neergelegd.

Ook dit jaar is er de mogelijkheid tot kamperen naast het festivalterrein. Hiervoor wordt f 5,- per persoon in rekening gebracht. Wie niet van kamperen houdt, kan terecht in één van de hotels in de omgeving van Bergum (informeer bij de VVV Leeuwarden, 06-32024080).

Kamperen is op het parkeerterrein verboden, en campers zijn niet welkom. Wie met de auto komt, volgt eerst de borden richting Leeuwarden of Drachten. Vervolgens moet Hurdegarijp/Burgen worden aangehouden. Vanaf daar loodsen de Wäldrock-borden je naar het festivalterrein. Treinreizigers worden vanaf het NS-station Leeuwarden met een speciale bus naar het festival gebracht (f 2,50 p.p.). Wie liever een lijndienst neemt, pakt lijn 10 Drachten-Leeuwarden (uitstappen eerste halte buiten Bergum) of lijn 10 Leeuwarden-Drachten (uitstappen laatste halte voor Bergum).

Voor meer informatie tel. (0)511-469072, fax (0)511-469074 of [Http://home.pi.net/~hanspvri/home.htm](http://home.pi.net/~hanspvri/home.htm)

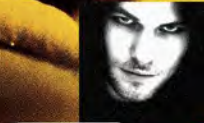
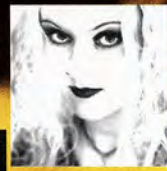

Theatre of Tragedy

The Original!
The New Masterpiece Is Called
"Aégis"

Drama, Aesthetics, Beauty.

Aégis

"A Great Opus,
A Celebration
For Your Desires"

Robert Müller,
Hammer (Germany).

MAS CD0166

MAS CD0159

Also Available As Limited Edition Digipak, Special-Box With Special Booklet And Sticker,
And Vinyl Picture Disc.

Live at Dynamo Open Air!

Release Date:
11. May '98

The First Single
"Cassandra"

LEGEND

SAVIOUR MACHINE

PART II

MAS CD0156

New Single
"Behold A Pale Horse"
incl. Bonustrack & Remixes.

MAS CD0164

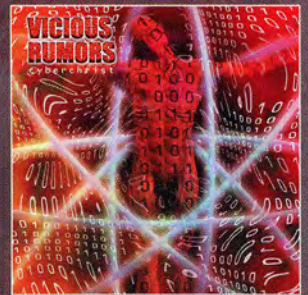
Part II of the ultimate trilogy of the "unofficial soundtrack for the end of the world"

VICIOUS RUMORS

BACK TO THE ROOTS, INTO THE FUTURE!

With the new singer
Brian O'Conner
Vicious Rumors are back
in business!
Power Metal at its' best!

On Tour with Blind Guardian!

01.05. HENGELO (NL) - METROPOL
02.05. EINDHOVEN (NL) - DYNAMO-CLUB

MAS CD0142

DYNAMO Open Air 1998

ATROCITY - WERK 80
MAS CD0138

ATROCITY
(29.5., Top Act)
THEATRE OF TRAGEDY
(29.5.)
FATES WARNING
(30.5.)

FATES WARNING - A PLEASANT SHADE OF GREY
MAS CD0125

MASSACRE RECORDS
www.massacre-records.com

SUBURBAN

Order your free Mailordercatalog!

CDs and Merchandise From A-Z

News, Interviews, Reviews, Tourdates,
Special CD, Giveaways...

Rauheckstr. 10

74232 Abstatt, Germany

Phone: (0)7062-953-660

Fax: (0)7062-953-666

Internet: www.massacre-records.com/tmm

MAX

IMALE

SOULFLY

Aardschok: Stefan Schipper

AGRESIE

Een doodgewone maandagochtend in februari. Het middaguur is nog lang niet in zicht. Toch heeft Max al een interview en twee fotosessies achter de rug. Een blik op de interviewlijst van de platenmaatschappij, maakt duidelijk dat de kleine Braziliaan vandaag meer zal moeten praten dan een minister-president in verkiezingstijd. Max' preetogjes en glimlach verraden dat hij daar nauwelijks mee kan zitten. Goed, hij kan zonder stotteren honderd activiteiten opnoemen die hij vandaag liever doet, maar intensieve perspromotie is nu eenmaal

het lot van iedere succesvolle muzikant. Dus gaat Max er eens goed voor zitten. Als ik hem het februari-nummer van Aardschok wil geven, protesteert hij. „Die heb ik al”, grinnikt hij. „Zelf gekocht. Ik zag mijn naam op de voorkant staan. Ik snap niets van het verhaal, maar las wel enkele titels van nummers die niet meer kloppen. Die zijn inmiddels alweer veranderd of uitgesteld. (lachend) Dat is je eigen schuld. Had je maar wat geduldiger moeten zijn.” Max slaat het blad open en legt zijn wijsvinger op de pagina. „Hier staat 'Manifest 1'. Ik heb zeker verteld dat dat de titel van de CD was? Hmm. Dat wilde ik ook heel graag. Maar de platenmaatschappij vond het beter om CD-titel en bandnaam op elkaar af te stemmen, zodat het duidelijk zou zijn dat 'Soulfly' een heuse nieuwe band is.”

Waarom heb je de bandnaam tot op het allerlaatste moment stil gehouden?

„Ik heb vreselijk lang nagedacht over een geschikte bandnaam. Ik wilde er een die goed bij me past. Soulfly heeft voor mij twee betekenissen. De eerste is een spirituele. Het is een herinnering aan mensen die overleden zijn, die ik mis. Op een of andere manier zweeft hun ziel om de band heen tijdens optredens. Ik voel hun aanwezigheid. Dat werkt inspirerend. De bandnaam heeft ook betrekking op onszelf en de muziek die we maken. Die komt recht uit onze ziel. De muziek verspreidt zich, waaiert uit over landen zonder zich iets van grenzen aan te trekken. Op zich vind ik die gedachte wel een beetje beangstigend. Ik vraag me dagelijks af of Soulfly wel aan het niveau van Sepultura kan tippen.”

Wat vinden de bandleden van Sepultura ervan?

„Geen idee. Ik heb nog steeds geen contact met ze gehad. Ook niet met mijn broer Igor. 'Too bad'. De split ligt nu bijna anderhalf jaar achter me. In die periode heb ik in alle rust gewerkt aan de nieuwe band en CD. Nu is het tijd om mijn titel weer op te eisen.”

Dat zal niet zo moeilijk zijn. Met 'Soulfly' zetten Max en co. in één klap een solide basis neer voor het voortbestaan van de band. Natuurlijk komt de plaat niet zomaar uit de lucht vallen. Strikt genomen is het een logisch vervolg op Sepultura's 'Roots'. Op 'Roots' werd wereldmuziek met metal en hardcore gecombineerd. Door het gebruik van exotische instrumenten, eigenzinnige ritmes en aparte percussie betuigden de vier Brazilianen ook op muzikaal gebied hun sympathie voor niet-Westerse culturen. Max heeft dit op 'Soulfly' opnieuw gedaan. Met het belangrijkste verschil dat de CD een stuk agressiever en donkerder is dan Sepultura's laatste digitale wapenfeit. Hoewel Sepultura's 'soul' duidelijk rondzweeft, is 'Soulfly' geen slap aftrek van Max' vorige band.

„Experimenteren is goed voor mijn creativiteit. Mijn hart ligt echter bij harde muziek. Metal en hardcore vor-

men mijn muzikale basis. 'Roots' was losser en meer cultuur-georiënteerd. 'Soulfly' is veel persoonlijker en daardoor serieuzer en zwaarder. Het is een experimentele stap voorwaarts en qua agressie juist een stap terug naar 'Beneath The Remains', 'Arise' en mijn oude hobbybandje Nailbomb."

Wat zijn je verwachtingen?

„Daar denk ik niet meer over na. Ik heb een plaat gemaakt en die in handen van Roadrunner gegeven (lacht). Ik heb begrepen dat Roadrunner niet goed weet hoe ze deze plaat commercieel aan moet pakken. Ik ben van mening dat de CD zijn weg naar de liefhebbers vanzelf wel vindt. Daar is geen groots opgezette reclamecampagne voor nodig. Niemand kan voorspellen wat er gebeurt. Misschien wordt het een grote flop, misschien verkoopt de plaat duizelingwekkend goed. We hebben wel een single; 'Bleed'. Ik betwijfel ten zeerste of die gedraaid zal worden. Ach, de radio interesseert me niets. Ik ben zo arrogant om te stellen dat 'Soulfly' gemakkelijk zonder kan. Dat heeft Sepultura al ruimschoots bewezen."

Toch willen nu werkelijk alle media graag een praatje met je maken. Zelfs het prestigieuze intellectuele Duitse tijdschrift 'Der Spiegel' deed een interview met jou.

„Klopt. Ik geloof dat de laatste artiest waarmee ze een interview gedaan hadden Phil Collins was. Niet echt vleiend (lacht). De interviewer was erg oké. Gelukkig geen kortzichtige bekrompen klootzak. Hij was al eens in Brazilië geweest en wist veel van me af. We hebben anderhalf uur gepraat. Over Braziliaanse politiek, over racisme, voetbal, mijn familie en natuurlijk over muziek."

Heb je het gevoel dat je zo onderhand een soort metalwoordvoerder bent geworden?

„Ik word vaak de Bob Marley van de metal genoemd. Daar kan ik zeker mee leven. Ik streef er echter niet naar om overal een mening over te hebben. Als ik ergens geen mening

over heb, zeg ik dat gewoon. Ik doe me niet als een intellectueel voor. Ik ben trots op heavy muziek en breng dat graag naar buiten. Eerlijk gezegd maakt het me weinig uit wat mensen van me denken. Vorig jaar hield ik een toespraak in New York. Die was heel direct, waardoor ik waarschijnlijk mensen beledigd heb. De globale strekking van die toespraak was dat ik het verwerpelijk vind dat metalbands, die groter en groter worden en in stadions spelen, ineens op metal af gaan geven. Dat ze het eigenlijk domme muziek vinden en het daarom niet meer willen maken. Dat is toch ongelofelijk? Ik hoef geen naam te noemen, want we weten allebei op welke band ik doel."

Begin met een 'm' en eindigt op een 'a'?

„Precies. In interviews ratelt Lars Ulrich over zijn dure kunstverzameling en over geld. Iedereen weet

inmiddels wel dat hij miljonair is. 'Nobody gives a fuck.' Erger was zijn uitspraak dat hij metal haat. Ik zou zo'n zin nooit uit mijn mond krijgen. Ongeacht of mensen proberen me als een intellectueel af te schilderen. Denk je dat ik tijdens het interview met Der Spiegel ineens mijn best deed om zo slim en ontwikkeld mogelijk over te komen? Ik ben trots op mijn afkomst en op heavy muziek. Daarom zal ik de mensen die me vanaf het eerste moment gesteund hebben nooit verraden. Het metalpubliek en de metal-media; zij waren de eersten die mij en Sepultura zonder vooroordeel accepteerden. Dat vergeet ik niet. Ik zal ze nooit de rug toekeren."

Het is bekend dat integriteit altijd hoog in je vaandel heeft gestaan. Hoe houd je dat vol in de muziekindustrie, die...

(onderbreekt) „...Bol staat van de 'non-integrity'? Het is een eindeloos intern gevecht. Ik houd dat vol door me zo weinig mogelijk aan te trekken van alle onzin rondom de muziek. Ik kom mijn verplichtingen na. Verder probeer ik me zoveel mogelijk afzijdig te houden van de muziekindustrie. Ik merk dat ik zelfs een beetje a-sociaal begin te worden. In het verleden probeerden allerlei mensen om Sepultura te veranderen. Ze dachten dat ze de band wel om konden vormen tot een willoos 'selling product'. Dat is ze nooit gelukt. Integriteit is voor mij het belangrijkste dat er is. Het is geen lekker klinkende term die het goed doet bij het publiek. Het is goddomme geen marketing-slogan! Gelukkig begint dat nu langzaam door te dringen. Dat is een goede stap voorwaarts. Toch zijn er nog genoeg journalisten die misbruik maken van de Sepultura-split. 'Fake people', die me steeds lastig vallen en voortdurend onwaarheden schrijven."

Zoals?

„Ze willen een soort vete tussen mij en Sepultura creëren en stellen dat Soulfly krampachtig probeert om 'the next metal-thing' te zijn. Dat is onzin! We pretenderen helemaal niet de nieuwe Sepultura te zijn! Dat soort dingen maken me pissig. Het zijn vaak dezelfde mensen die tijdens interviews ineens heel aardig tegen me zijn. Journalisten die dat over me schrijven: 'fuck you man!'. Ik kom je vast nog wel een keer tegen in de stad waar je woont. Dan zal ik je laten zien waar ik voor sta."

Maar die vete wakker je zelf aan met het nummer „Eye For An Eye”, waarop je uithaalt naar je vroegere bandleden.

„Dat is slechts gedeeltelijk waar. Toen ik dat nummer schreef was ik inderdaad erg boos op ze. In eerste instantie wilde ik „Eye For An Eye” ook als eerste single. Later realiseerde ik me dat ik daar niets mee op zou schieten. Het rijt alleen maar oude wonden open die beter kunnen helen. Daarom werd „Bleed” de eerste single. Het is opgedragen aan Dana, de overleden zoon van mijn vrouw Gloria. Op de CD-hoes staat een foto van hem, die ik in het regenwoud heb genomen. Hij staat met zijn rug naar me toe, met de jungle op de achtergrond. Ik stel me altijd voor dat Dana niet dood is, maar gewoon in z'n eentje de jungle is ingelopen. Deze plaat bevat veel herinneringen aan mensen. Dat is het handelsmerk van deze CD."

Veel nummers ademen -vooral qua tekst- woede en agressie uit. Heb je het gevoel dat je, wanneer je die nummers live speelt, ook woedend en agressief moet worden? Een soort 'Max wordt boos'-gimmick?

„Op het podium hebben de nummers zelfs nog een veel intensere betekenis voor me. Het podium is de plaats waar ze pas werkelijk tot leven komen. 'Chaos A.D.' en 'Roots' klonken live al veel krachtiger dan op plaat en dat geldt ook voor

MAX-
MALE
AGRESSIE

'Soulfly'. Op het podium gebeurt er iets magisch, wat we in de studio niet kunnen herhalen en kunnen vastleggen."

Toen je 'Soulfly' schreef was je volgens eigen zeggen gekwetst, ongelukkig en voelde je je verraden. Ik kan me voorstellen dat je op het podium juist staat te genieten van alle mensen die voor jouw band en jouw muziek komen. Dan kunnen die nummers toch nooit eenzelfde emotionele impact meer hebben?

"Ik hang tijdens optredens niet bepaald het feestbeest uit. Ik houd van optredens omdat ik dan met mezelf in het reine probeer te komen. Ik raak altijd opgefokt van de combinatie muziek, bandleden en fans. Op dat moment speelt mijn verstand geen rol meer. Het zijn mijn gevoelens die de controle overnemen. Wie me wel eens heeft zien optreden, weet dat die woede echt is. Ik sta niet op de planken om avond na avond een 'zie-mij-eens-boos-woorden'-kunstje te vertonen."

Je zei zojuist dat de nummers op 'Soulfly' een belangrijke betekenis voor je hebben. Licht de volgende songs eens toe, te beginnen met 'Wailing'.

"Dat nummer heet inmiddels 'Soulfly'. Het is een instrumentaal, droevig nummer. Het symboliseert het gevoel dat je hebt als je huilt. Op een of andere manier deed het me aan Bob Marley & The Wailers denken."

Wat betekent 'Bumbklaat'?

"Dat is 'blood claw' in het Jamaicaans. Zo spreken ze dat op Jamaica uit. Het is een belediging daar, een grof scheldwoord. Als je boos bent op iemand, noem je hem 'bumbklaat'."

'The Song Remains Insane' - een grappige woordspeling op Led Zeppelin's 'The Song Remains The Same' - begint met een stukje Portugese radio. Waar heeft de nieuwslezer het over?

"Het is een nieuwsuitzending van de nationale Braziliaanse radio uit 1994. Een vriend van me had het toevallig opgenomen. De nationale radio schenkt normaal geen aandacht aan Sepultura. Behalve als er iets gebeurt, zoals in 1994. Ik was gearresteerd omdat ik ervan verdacht werd op de Braziliaanse vlag te hebben gestaan. Wat niet waar was. Ik werd in hechtenis genomen, maar even later weer vrijgelaten zonder aanklacht. Dat was cool, want toen kwam de naam Sepultura tenminste eens een keer op de radio."

En daarna werd de Sepultura-song 'Anti-Cop' gedraaid.

(lacht hard) "Nou nee. Muziek zoals die van Sepultura, wordt nooit op de nationale radio gedraaid. Alleen maar 'mainstream bullshit' en zelfs dat bijna niet eens. De radio zendt voornamelijk nieuwsberichten uit. 's Avonds tussen zeven en acht moeten alle radiostations stoppen met uitzenden. Dan hoor je alleen maar nieuws. Een heel uur lang! 'Very boring!'"

Net zo saai als de Amerikaanse band Hootie & The Blowfish, die op het nummer 'No' door jou flink onderuit wordt gehaald. Wel een gemakkelijke prooi.

"'No motherfuckin' Hootie & The Blowfish' paste nou eenmaal precies qua lengte en klank in dat nummer. Hootie & The Blowfish is zo'n typische klinische en veilige 'all American band'. Ze heeft zelfs voor Clinton optreden. Dus moest ik die band gewoon beledigen."

Chuck D. van Public Enemy heeft op zijn soloalbum ook een nummer dat 'No' heet en dezelfde tekstuele strekking heeft.

"Geloof me; ik heb dat nummer al heel lang geleden geschreven. Dat Chuck D. later eenzelfde soort 'No' bleek te hebben is echt puur

toeval. Ik hoorde zijn nummer pas een paar maanden geleden voor het eerst. Ik wou dat ik het eerder had gehoord, want dan had ik de mijne zelfs nog beter gemaakt."

Het nummer 'Karmageddon' is ook een woordspeling.

"Klopt. Het is een samenvoegsel van 'karma' en 'armageddon', ofwel de totale vernietiging. Ieder mens heeft een karma. Ook de totale wereld heeft een karma. Een 'bad karma', want de wereld lijkt bezig zichzelf geleidelijk te vernietigen."

Is 'Karmageddon' jouw visie op de Apocalypse?

"Ik geloof niet dat de wereld daadwerkelijk binnenkort zal vergaan. De millenniumwisseling heeft voor mij wel iets mysterieus, maar ik word niet nerveus als ik er aan denk. Ik verwacht niet dat er ineens nog meer ellende zal komen. Het jaar 2000 is slechts een nieuw getal in de menselijke jaartelling."

Je pessimistische teksten lijken haaks op de persoon Max Cavalera te staan. Je komt namelijk over als een rustig, beschaafd en geestelijk stabiel persoon.

(lacht) "Thanks". Ik heb wel eens geprobeerd om een positieve tekst te schrijven. Dat lukt me simpelweg niet. Ik schrijf vanuit mijn hart. Mijn teksten zijn een directe weerspiegeling van mijn leven. Als ik ooit de behoefte voel om een dergelijke tekst te schrijven, zal ik niet aarzelen die op papier te zetten.

Voorlopig is de tijd er nog niet rijp voor."

Ook 'No Hope, No Fear' is bijvoorbeeld nogal nihilistisch.

"Toch is het positief bedoeld. De tekst van dit nummer raakt me steeds opnieuw recht in het hart. Soms heb ik wel eens het gevoel dat ik langzaam gek word en 'fuck shit up'. Dan zou ik mezelf het liefst afzonderen van alles en iedereen. Dat staat lijnrecht tegenover de verantwoordelijkheden die ik heb tegenover mijn familie, de band en de platenmaatschappij. Er zijn periodes dat ik geen hoop meer heb en dus ook geen angst voel. Dat ik me nergens meer druk over wil maken en alleen nog maar van het leven wil genieten. Twee zinnen in dit nummer maken duidelijk wat ik bedoel: 'Sometimes it feels that the road is blocked / I've found a way to move these rocks'. Zo is mijn leven ook. Ik bevind me op een weg die dood lijkt te lopen op een stel grote rotsen. Maar ik bedenken altijd een manier om verder te gaan, om die rotsen opzij te schuiven. De dood van Dana, de split van Sepultura; die dingen leken het einde maar waren het niet. Want ik besloot een uitweg te zoeken."

Waar hoop je dan op? Dat je ooit - wat dat ook moge betekenen - gelukkig zult worden?

(aarzelt) "Misschien wel. Ik weet het echt niet. Mensen vragen me wel eens hoe ik het het afgelopen anderhalf jaar zonder drank of drugs vol heb kunnen houden. Dan antwoord ik dat er genoeg waardevolle dingen voor me zijn. Mijn kinderen, reizen, muziek maken en fans zien als ik op tournee ben. Ik ben er trots op het zover geschopt te hebben. Ik realiseer me elke minuut van de dag dat er genoeg mensen zijn die meteen met me zouden willen ruilen. Dus ik heb eigenlijk helemaal geen recht om te klagen of te zeuren dat het leven verwarrend en soms moeilijk te bevatten is. Dat realiseerde ik me pas goed toen mijn zoon Igor suikerziekte kreeg. Ik zag dat als een teken van God, die me waarschuwde dat ik wakker moest worden."

Religie speelt een belangrijke rol in je leven. In het verleden heb je echter wel eens fel uitgehaald naar religie.

"Ik heb nog immer niets op met het institutionele aspect ervan. Ik ben katholiek, maar verwerp het instituut kerk. De gevestigde wereldreligies zijn net als de Braziliaanse politiemacht: hypocriet, corrupt en machtsbelust. Daarom heb ik mijn eigen interpretatie van religie: candomblé. Die religie is van Afrika naar Brazilië gebracht. Het is in wezen vergelijkbaar met het catholicisme. Candomblé is alleen eenvoudiger, zonder poespas. Het wordt in eenvoudige huizen beleden. Er hoeven geen gouden tempels voor gebouwd te worden. Uiterlijke schijn is niet belangrijk, het gaat om het innerlijke. Om de zoektocht naar de ziel en het zoeken van contact met geesten. Op de nieuwe CD staan veel referenties naar candomblé. In het nummer 'Bumba' staat bijvoorbeeld de naam van mijn beschermheilige Oxossy. 'Oxossy opened the way / I'm gonna tell the world what you say'. God wijst me de weg. Elke dag."

Dat is toch een gemakzuchtige manier van leven. Je gaat willoos door het leven omdat je lot toch al bepaald is.

"Dat is niet waar. Ik vertrouw op God en ik bid dagelijks, maar hij maakt geen keuzes voor me. Hij geeft ze alleen maar aan. Ik moet mijn eigen keuzes maken en draag daar zelf verantwoording voor. Terugblikkend op mijn leven tot nu toe, vind ik dat ik weinig foute keuzes heb gemaakt. Ik handel bijna altijd op mijn gevoel. Dat werkt blijkbaar het beste voor me."

SOULFLY

Ron van Hal

Aardshot: Ulf Magnusson/Idols

De metaa

Jarenlang was de Britse band Iron Maiden een onverwoestbaar boegbeeld van de heavy metal. Trends mochten komen en gaan, Steve Harris en zijn mannen gingen stug hun eigen weg. Een onverzettelijkheid die beloond werd met de bewondering van duizenden trouwe fans. Het is echter maar de vraag of die fans ook na de release van 'Virtual XI' loyaal blijven aan hun helden. Hoe lang kan een band slechte platen blijven uitbrengen?

Het optreden, op 14 mei in de Rotterdamse Ahoy, moet antwoord geven op alle vragen.

INSPIRATIE

De nieuwe CD 'Virtual XI' wordt in veel recensies bestempeld tot de slechtste uit de lange loopbaan van Iron Maiden. Let wel, slechter dus dan 'The X-Factor' en al die overbodige liveplaten.

Wat is er mis met Maiden?

Het lijkt er vooral op dat de spreekwoordelijke koppigheid van Iron Maiden - en vooral Steve Harris - zich tegen de band begint te keren. De sympathieke bassist is een man die graag alles in eigen hand houdt en zijn platen dus opneemt in zijn eigen achterkamer: de Barnyard studio. Lang was die locatie meer dan adequaat, maar de techniek schrijdt voort en een insider bestempelde de Barnyard studio onlangs tot 'een aardige demostudio'. Vergelijk de geluidskwaliteit van 'Virtual XI' eens met 'Better Than Raw' van Helloween, tijdens de komende tournee het voorprogramma van Iron Maiden, en je valt van je stoel. Het is het verschil tussen een demo, nauwelijks meer dan dat, en een volwaardige productie. Er is meer. Ooit schudde de band de een na andere klassieker uit de mouw, maar ook die dagen lijken geteld. „Futoreal” waarmee de CD opent kan er nog mee door, vooral dankzij het flitsende gitaarspel. Na twee minuten „The Angel And The Gambler” begint je al af te vragen waar het heen moet met dat nummer, dat zich vervolgens nog zeven minuten voortsleept. Ook

andere composities kennen een fikse speelduur, maar gaan gebukt onder een gebrek aan goede ideeën: „When Two Worlds Collide” (6:13) en „Don't Look To The Eyes Of A Stranger” (8:11). Het zijn nummers die vooral illustreren dat de inspiratie binnen Iron Maiden op een laag pitje staat.

Er is nog meer. Blaze Bayley kreeg op de vorige CD 'The X-Factor' van velen nog het voordeel van de twijfel: 'Het was immers zijn eerste met Maiden.' Zijn zang, onbegrijpelijk hard in de mix geplaatst, is er niet op vooruit gegaan. In tegendeel. Zijn bijdrage is toonloos, saai en geen moment meeslepend. Waarom de band juist hem uitkoos, terwijl talenten als Michael Kiske (Helloween) en Dougie White (Rainbow) vrij rondliepen, is één van de grootste raadsels uit de moderne muziekgeschiedenis.

VOETBAL

De titel 'Virtual XI' verwijst naar een videospel over voetbal, dat later dit jaar uit moet komen. Ter promotie van de CD had Iron Maiden het idee om in elk Europees land een potje te voetballen tegen de lokale rockjournalisten. Wat hadden we Steve Harris graag even getackeld en om een toelichting op 'Virtual XI' gevraagd. De voetbalwedstrijd vond echter niet plaats (wel in enkele andere landen, zoals België). Steve Harris bleek bovendien onbereikbaar voor commentaar. Een veeg teken? Hoe dan ook, drummer Nicko McBrain en zanger Blaze Bayley kregen de schone taak

in de schoot geworpen om de nieuwe CD van een toelichting te voorzien. Geduldig hoort de drummer de kritiek op de CD aan, maar veegt die vervolgens met een groot gebaar van tafel. „Onzin! Ik ben juist helemaal vol van deze plaat. We hebben een monster gecreëerd. Ik heb me niet meer zo gevoeld sinds 'Piece Of Mind', dat vijftien jaar geleden uitkwam. De eerste plaat van Iron Maiden waarop ik meedeed. Zo bijzonder vind ik 'Virtual XI'!”

ERIC CLAPTON

McBrain en Bayley vormen een sympathiek duo. Vooral de drummer blijkt een innemend mens, reeds meteen bij zijn aankomst in het Amsterdamse hotel. Lachend, lawaaiig en links-en-rechts schouderklopjes uitdelend en grapjes makend, zigzagt hij door de lobby, een spoor van verschrikte zakenmannen en gichelende serveersters achterlatend. Ook Blaze is een vriendelijk mens, maar op een meer ingetogen manier.

„Het American is mijn favoriete plaats in Amsterdam,” grijnst de drummer. „Ik heb hier ooit mijn absolute gitaarheld ontmoet: Eric Clapton. We hebben een heel fijn gesprek gehad. Hij probeerde net van de drank af te komen, terwijl ik juist in een zware 'booze'-fase zat. Je stoort je er toch niet aan, vroeg ik hem, terwijl ik de een na de andere whisky achterover sloeg. 'Nee hoor,' reageerde Clapton, 'go ahead.'” De drummer slaat zich op de knieën. „Wat een gentleman is hij toch!”

KLASSIEKER

De CD maar weer. Is er echt geen spoortje van twijfel bij Nicko?

„Nee, ik ben het totaal oneens met je kritiek. Zoals Blaze zingt...geweldig! Zijn uitspraak en dictie. En zoals het album gearrangeerd is...! Ik heb mij bewust wat ingehouden als drummer, omdat ik mij realiseer dat een 'steady' stijl meer van deze tijd is. Het kwam allemaal de nummers ten goede. Ik luister naar de CD met de oren van een fan en ik ben er kapot van. Woorden schieten mij te kort. Het is een nieuwe CD, maar tegelijkertijd op en top Iron Maiden. Heel herkenbaar. Elk nummer is een klassieker. Elk nummer zou je zo op single uit kunnen brengen.”

Al snel wordt duidelijk hoe het commentaar van Steve Harris gemist wordt. Hij is namelijk de man die binnen Iron

Imoelheid van

IRON MAIDEN

IRON MAIDEN

Maiden de lakens uitdeelt, terwijl McBrain de drummer is - en dan ook beslist niets meer - en Blaze Bayley nog steeds niet helemaal wakker geworden is uit de jeugdroom die werkelijkheid werd.

„Voorheen werkten we met z'n allen aan een plaat,” vertelt Nicko. „Ditmaal heeft iedereen zijn eigen partijtje afgeleverd.

Daar is Steve, die ook de meeste nummers schreef, mee aan de slag gegaan. Dat kan tegenwoordig allemaal, dankzij moderne digitale technieken. De hele CD is niet op een band opgenomen, maar met een harde schijf van een computer. Anyway, ik klampte hem regelmatig aan. ‘Kom op, Steve, geef me een cassette met het voorlopige resultaat. Hij was echter onverbidde-lijk. Niemand kreeg iets. Wij niet, de platenmaatschappij niet. Niemand niet. Hij bleef er aan werken tot het helemaal af was. Gemixt en al. Toen pas kreeg iedereen een bandje.” Lachend: „Zo is Steve nu eenmaal, een gouden gozer! Weet je, sommige nummers duren misschien wat lang, maar...” Met een quasi-streng blik: „Je moet er ook wel wat moeite voor doen! Ik kon trouwens maar nauwelijks geloven dat sommige nummers zo lang uitpakten. We dachten aanvankelijk dat de klok van de opnameapparatuur kuren had en hebben de speelduur vervolgens gecontroleerd met onze horloges. Inderdaad: sommige songs waren negen of tien minuten lang, maar die tijd vloog voor ons gevoel voorbij.”

Zanger Blaze Bayley schaaft zich aan de zijde van de drummer. „Ik ben al even gelukkig met de plaat. Wanneer ik er naar luister, hoor ik hoe de wereldtournee mij het zelfvertrouwen en de capaciteiten gegeven heeft om tot betere prestaties te komen dan op ‘The X-Factor’. Wanneer ik in de studio was, beeldde ik mijzelf in dat ik op het podium stond, om op die manier zo spontaan en energiek mogelijk over te komen. Ik weet namelijk dat Steve ook zo zijn songs schrijft: met het publiek op zijn netvlies gebrand.”

Heeft de kritiek die de zanger na ‘The X-Factor’ over zich uitgestort kreeg hem ooit dwars gezeten?

„Nee, niet echt. De wereldtournee die volgde beschouwde ik als een testcase. We hebben die tournee overleefd en we zijn sterker en succesvoller uit die strijd tevoorschijn gekomen. De reacties van het publiek hebben mij de overtuiging gegeven dat ik geaccepteerd ben als de nieuwe zanger van Iron Maiden.”

De zanger benadrukt dat Iron Maiden, wat hem betreft, nog steeds tot de absolute

wereldtop behoort. „De band bestaat uit goede muzikanten, heeft een aantal prima componisten in haar gelederen en is in staat om een geweldige show neer te zetten. Zoveel kwaliteit in een band. Welke groep kan dit nazeggen...? Nou dan!”

Nicko knikt: „De komende tournee zal iedereen verbazen. De afgelopen jaren was het podium vrij sober, maar met de nieuwe reeks concerten keren we weer terug naar de jaren ‘80: veel verschijningen van Eddie en een groter podium, veel licht en voldoende ruimte om veel heen en weer te rennen. Meer wil ik op dit moment nog niet verklappen. Ook

kijk ik ernaar uit om weer met de jongens van Helloween op pad te gaan.”

Met een CD en een computerspel, dat in september uitkomt, combineert Iron Maiden sport, spel en rock n’ roll. Een gouden combinatie, aldus Nicko. „Een marketingbedrijf had het niet beter kunnen bedenken. Voetbal is binnen Maiden altijd al belangrijk geweest. Iedereen weet immers dat Steve Harris als jeugdspeler van West Ham United gold als een veelbelovend talent voor de toekomst. Als prof had hij het ongetwijfeld heel ver geschopt. Maar hij koos voor de muziek. Er zijn ook veel parallellen tussen muziek en voetbal. Ze zijn opwindend, maar het zijn tevens werelden waarover veel jongeren dromen om er zelf bekend in te worden. Het grijpt allemaal heel goed in elkaar: Een voetbalteam bestaat uit elf mensen, terwijl dit onze elfde plaat is. En vanwege het WK staat dit jaar sowieso in het teken van voetbal. Alleen wilden we geen voetballiedjes op de CD. Dat leek ons niet zo’n goed idee. De titel ‘Virtual XI’ is in wezen de enige verwijzing. We hadden al eerder geprobeerd om een videospel te ontwikkelen, maar het resultaat beviel ons niet, dus dat hebben we niet uitgebracht.”

Vol vuur verslaat Nicko het potje voetbal enkele dagen geleden in België, waarbij leden van Iron Maiden, personeel van EMI en journalisten zich in het strijdgevoel stortten. Waarom Nederland, toch niet bepaald een dwerf op voetbalgebied, overgeslagen wordt, weet de drummer ook niet: „We doen ook Zweden, Italië en Spanje nog aan. We nemen ook een aantal gepensioneerde Engelse voetballers mee om zo ons team een beetje op sterkte te houden. Alleen Steve houdt het nog de volledige speelduur vol, terwijl Blaze sinds zijn motorongeluk officieel afgekeurd is. Ik was altijd doelwit, maar ben halverwege de jaren ‘80 eens vervelend geschopt door de persoonlijke assistent van Ritchie Blackmore, waar ook ik blijvend letsel aan heb overgehouden. Blaze en ik fungeren daarom slechts als de cheerleaders van het Iron Maiden-team.” De drummer vertelt dat bij de heren op leeftijd golf steeds populairder wordt. „Ik speel het al van jongs af aan, maar zie de anderen er ook steeds enthousiaster voor worden. Het is minstens zo uitdagend als voetbal, maar de kans op blessures is beduidend kleiner. Er gaat bovendien

een heel therapeutische werking van uit. Het is heel rustgevend.” Dus binnenkort ook een Iron Maiden CD-Rom met een virtueel golfspel? De drummer lacht hard. „Dat is niet eens zo’n gek idee!”

Robert Haagsma

SPORT, SPEL EN ROCK N' ROLL

Met een CD en een computerspel, dat in september uitkomt, combineert Iron Maiden sport, spel en rock n’ roll. Een gouden combinatie, aldus Nicko. „Een marketingbedrijf had het niet beter kunnen bedenken. Voetbal is binnen Maiden altijd al belangrijk geweest. Iedereen weet immers dat Steve Harris als jeugdspeler van West Ham United gold als een veelbelovend talent voor de toekomst. Als prof had hij het ongetwijfeld heel ver geschopt. Maar hij koos voor de muziek. Er zijn ook veel parallellen tussen muziek en voetbal. Ze zijn opwindend, maar het zijn tevens werelden waarover veel jongeren dromen om er zelf bekend in te worden. Het grijpt allemaal heel goed in elkaar: Een voetbalteam bestaat uit elf mensen, terwijl dit onze elfde plaat is. En vanwege het WK staat dit jaar sowieso in het teken van voetbal. Alleen wilden we geen voetballiedjes op de CD. Dat leek ons niet zo’n goed idee. De titel ‘Virtual XI’ is in wezen de enige verwijzing. We hadden al eerder geprobeerd om een videospel te ontwikkelen, maar het resultaat beviel ons niet, dus dat hebben we niet uitgebracht.”

GOLF

Vol vuur verslaat Nicko het potje voetbal enkele dagen geleden in België, waarbij leden van Iron Maiden, personeel van EMI en journalisten zich in het strijdgevoel stortten. Waarom Nederland, toch niet bepaald een dwerf op voetbalgebied, overgeslagen wordt, weet de drummer ook niet: „We doen ook Zweden, Italië en Spanje nog aan. We nemen ook een aantal gepensioneerde Engelse voetballers mee om zo ons team een beetje op sterkte te houden. Alleen Steve houdt het nog de volledige speelduur vol, terwijl Blaze sinds zijn motorongeluk officieel afgekeurd is. Ik was altijd doelwit, maar ben halverwege de jaren ‘80 eens vervelend geschopt door de persoonlijke assistent van Ritchie Blackmore, waar ook ik blijvend letsel aan heb overgehouden. Blaze en ik fungeren daarom slechts als de cheerleaders van het Iron Maiden-team.” De drummer vertelt dat bij de heren op leeftijd golf steeds populairder wordt. „Ik speel het al van jongs af aan, maar zie de anderen er ook steeds enthousiaster voor worden. Het is minstens zo uitdagend als voetbal, maar de kans op blessures is beduidend kleiner. Er gaat bovendien

een heel therapeutische werking van uit. Het is heel rustgevend.” Dus binnenkort ook een Iron Maiden CD-Rom met een virtueel golfspel? De drummer lacht hard. „Dat is niet eens zo’n gek idee!”

Robert Haagsma

PRIJSVRAAG

De platenmaatschappij van Iron Maiden, EMI, stelde enkele mooie prijzen ter beschikking. Weet je het antwoord op de volgende vragen? - schrijf dat dan op een briefkaart en stuur die op naar Aardschok, postbus 7, 5690 AA Son.

Vergeet niet duidelijk je eigen naam en adres te vermelden. Inzenden kan tot en met 9 juni.

1 Iron Maiden heeft al eerder geprobeerd een CD-Rom te ontwikkelen, maar dat avontuur is mislukt. Wat was de beoogde titel voor dat spel?

2 Welke Britse politica uit de jaren '70 en '80 droeg de bijnaam ijzeren dame, ofwel Iron Maiden?

3 Bij welke Canadese gitaarvirtuoso's verdiende Nicko McBrain ooit zijn brood? Onder de goede inzendingen worden 5 promoshirts, 5 gelimiteerde vinylsingles en 5 'Virtual XI'-CD's met een driedimensionale hoes verlost. De hoofdprijs is een zeer zeldzaam 'Virtual XI' voetbalshirt.

CANNIBAL CORPSE

Back to Attack

**BRUTAL AS
ALWAYS WITH
A
PERFECT
SOUND AND
A FEW
SURPRISES...**

**ON TOUR WITH
KRABATHOR (CZ)
& GARDENIAN (S)**

22.05.1998.

HENGLO (NL) - METROPOL

23.05.1998.

WAREGEM (B) - STEEPLE

**CANNIBAL CORPSE
Gallery Of Suicide**

CD 3984-14151-2

LP 3984-14151-1 (limited Edition 1000 Stk),

Digipack-CD (limited Edition)

Beseech

Romantic
GOthic METAL
with melodies you
won't soon forget!

**Beseech -
From A Bleeding Heart**
CD 3984-14162-2

Beseech Homepage:
<http://hem.passagen.se/beseech>

ROUGH
TRADE

AMON AMARTH

Swedish Viking Death Metal with a difference!

**Amon
Amarth -
Once Sent
From The
Golden Hall**

CD 3984-14133-2
LP 3984-14133-1
(lim. 1000 copies)

COMING SOON:
19/05: MERCYFUL FATE - Dead Again (Mystery Metal in perfection)

Metal Blade Records Europe: P.O. Box 1332, 73 054 Eisligen - Germany. Fax: (+49) 7162-400 626
E-mail: Metal.Blade@compuserve.com World Wide Web sites: http://www.luna.com/Metal_Blade or http://home.earthlink.net/~metal_blade/

CRADLE OF FILTH

C r u e l t y A n d T h e B e a s t s

wel iets weg van een soundtrack. Muzikaal, maar ook wat het verhaal betreft. De teksten vormen achter elkaar gelezen immers een verhaal. Het is dus al een soort conceptalbum. Zo'n film zou dan uiteraard gaan over het leven van Countess Bathory."

In de vorige Aardschok werd al ruimschoots aandacht besteed aan de totstandkoming van 'Cruelty And The Beast', het nieuwe album van de Britse 'vampirelovers' Cradle Of Filth. Zanger en bandleider Dani Filth had in de studio geen tijd om de pers te woord te staan, maar vertoef een maand later in een Amsterdams hotel om revanche te nemen. Het gesprek dat ondergetekende daar met hem voerde zou deels over de vierde Cradle Of Filth CD gaan, maar vooral ook over de dingen die nog komen gaan.

Dat Cradle Of Filth in een stroomversnelling is geraakt, is duidelijk. De band klonk op 'Dusk And Her Embrace' al veelbelovend en behoort met de release van 'Cruelty And The Beast' definitief tot de toonaangevende bands in het black metal genre. Cradle Of Filth heeft dan ook een stuk meer diepgang dan het gemiddelde Noorse black metal combo. Lang niet elke Aardschoklezer zal de vocalen van Dani Filth ervaren als 'Oral Pleasures', maar op de sfeer en professionaliteit die de band uit Suffolk uitstraalt, valt op hun nieuwste CD toch weinig meer af te dingen. De muziek van de band is nog altijd diep geworteld in de black metal, maar laat tegenwoordig ook duidelijke verwijzingen naar de hoogtijdagen van de speed en thrash metal horen. Het zijn echter vooral de sinistere en deels spookachtige keyboardgeluiden van de nieuw aangetrokken toetsenist Lector, die ervoor zorgen dat Cradle Of Filth opvalt in de doorgaans erg grijze massa. De horror-achtige sferen die met de bijzondere teksten van de band worden opgewekt, worden door Lector's avontuurlijke inbreng nog vele malen versterkt. Het resultaat is een overweldigende black metal-CD, waarop Dani Filth opnieuw krij-send zijn verhaal mag doen. Een verhaal dat ditmaal niet is afgeleid van het werk van schrijvers als Bram Stoker, Charles Baudelaire of Friedrich Nietzsche, maar vooral lijkt te zijn geïnspireerd op het bizarre leven van de gravin Elizabeth Bathory.

Dani is samen met bassist Robin Graves onderweg door Europa om het nieuwe album te promoten. Het is de eerste keer in lange tijd, dat het tweetal zich buiten het bereik van Music For Nations en hun management bevindt, en de heren hebben dan ook eigenlijk helemaal geen trek om de hele middag lang interviews te doen. Veel liever zouden ze op een zonnige dag als deze, een stroomtocht door de Amsterdamse binnenstad houden. Dani beantwoordt mijn vragen in eerste instantie zonder ook maar een moment op te kijken uit zijn pasverworven exemplaar van Aardschok. Later, als de gespreksonderwerpen hem meer gaan interesseren, ontpopt hij zich gelukkig alsnog tot een onderhoudend gesprekspartner.

In maart nam ik een kijkje in de studio. Wat is er sindsdien nog gebeurd?

„Een hele hoop. We hebben de laatste dagen trouwens opnieuw in de studio doorgebracht. We kwamen er tijdens het beluisteren van de promo-CD namelijk achter, dat er allerlei geluiden waren ondergesneeuwd. En dus dienden we voor een aantal nummers nog een tweede mix te maken. Het drieliuk „Bathory Aria“ bijvoorbeeld, klinkt in de nieuwe uitvoering echt een stuk beter. Het besluit om de muziek te remixen komt puur van onszelf. De platenmaatschappij vond het maar niks, want studio's kosten nu eenmaal veel geld. Ze hebben het uiteindelijk toch gepikt. Waarschijnlijk omdat ze weten, dat we toch gewoon doen waar we zin in hebben. Music For Nations vond het hoestontwerp eveneens te duur, maar ook dat is er uiteindelijk gewoon gekomen.

Op dit moment is Lector bezig een techno-remix van ons nieuwe album te maken. Ik durf niet te voorspellen of die muziek ooit zal verschijnen, maar als experiment is het toch heel interessant.

Verder ben ik natuurlijk druk geweest met het artwork voor de nieuwe shirts, posters en andere merchandise. Ik hang de laatste weken echt dagelijks aan de telefoon met het bedrijf dat die zaken voor ons regelt.

Jullie muziek is vanwege de orkestrale opzet wel eens omschreven als 'de soundtrack bij een horrorfilm die nooit gemaakt is'. Is het zo langzamerhand geen tijd geworden, om die film ook echt te gaan maken?

„We zullen volgende week in elk geval een videoclip voor „Twisted Nails Of Faith“ opnemen. We krijgen daarbij de hulp van het bedrijf van Paul Catling. Dat is een expert in special effects, die in het verleden onder meer al meewerkte aan opzienbarende films als 'Hellraiser' en 'Hardware'. We draaien die clip niet op video, maar op film. Dat is duurder, maar zal zeker een extra dimensie aan de beelden geven. Hoe de video er precies gaat uitzien, is nog onbekend. Er is al wel een script, maar dat gaan we voor de opnames waarschijnlijk nog eens flink verbouwen. En wat zo'n speelfilm betreft... 'Cruelty And The Beast' heeft inderdaad

tisch: Als die balans precies in het midden staat en je steelt kort voor je sterft een koekje, dan ga je daardoor dus naar de hel. Naar de eeuwige verdoemenis voor een koekje. Belachelijk toch, zo werkt zoiets toch niet..."

Door die dreiging was religie in vroegere eeuwen natuurlijk wel een uitstekend middel om het volk onder de duim te houden....

„Precies! De duivel is de beste vriend die God ooit heeft gehad. Het beeld dat men van de duivel schetst, is overigens volledig bij elkaar gestolen uit allerlei andere religies. En ik moet toegeven, ze hebben er een heel 'evil' karakter van weten te maken. Met de horens van Griekse goden als Bacchus en een lijf dat sterk is gebaseerd op de Baphomet van Eliphas Levi. Een afschrikwekkend, hermafroditisch soort schepsel met gespleten hoeven, schilden en horens. Het kon gewoon niet angstaanjagend genoeg zijn. De mensen dienden voortdurend aan de eeuwige verdoemenis te worden herinnerd. Met dat doel werden ten tijde van de gotiek zelfs op de daken van huizen nog waterspuwers in de vorm van duivelsfiguren geplaatst. De mensen hadden in die tijd natuurlijk nog niet de wetenschappelijke kennis die wij nu hebben, en moeten haast wel doodsangsten hebben uitgestaan. Ze durfden vast nauwelijks iets anders te doen, dan naar de kerk gaan."

De mythe van Elizabeth Bathory, of eigenlijk Erzsébet Báthory, verhaalt over een 16e-eeuwse Hongaarse gravin, die in de waan verkeerde dat het bloed van jonge vrouwen een verjongende werking op haar huid had. Omdat de gravin bang was om ouder te worden, nam ze regelmatig een bad in het bloed van een jonge maagd. Die maagden werden telkens aangetrokken als bediende, maar zouden uiteindelijk stuk voor stuk op een vrij sadistische manier door de bloeddorstige gravin worden geveild. Een en ander ging jaren zo door, tot een potentiële bloeddonor erin slaagde het kasteel te ontvluchten. Het verhaal wil, dat bij de arrestatie van de gravin in het Csejthe kasteel de overblijfselen van tenminste vijftig vrouwen werden gevonden. Het is een uiterst bloederige historie, waar Dani zich flink in heeft verdiept. Hij is er bovendien stellig van overtuigd, dat het allemaal echt gebeurd is. „Uit historische bronnen en archieven valt op te maken dat Elizabeth Bathory daadwerkelijk heeft bestaan. Overdag was ze een begerenswaardige, rechtschapen vrouw, maar 's nachts veranderde ze in een genadeloos en sadistisch monster. De term 'sadisme' komt van de Franse baron Marquis de Sade, maar als je het verhaal van Elizabeth Bathory kent, besef je dat het met hetzelfde gemak 'bathorisme' had kunnen heten. Ik ben me er wel van bewust dat het verhaal in de loop der jaren wat verbasterd is en misschien ook werd overdreven. Zo gaat dat nu eenmaal met verhalen die eeuwenlang worden doorverteld."

Zoals ook de verhalen uit de Bijbel nogal uit hun verband zijn geruikt?

„Zeker weten. Het is werkelijk opvallend hoe ze dat in het Nieuwe Testament weer proberen goed te praten. Al die beeldspraak uit het Oude Testament pakte een beetje verkeerd uit. De mensen dachten dat God iedereen voor het minste of geringste zwaar zou straffen. En dat was natuurlijk niet de bedoeling. De bijbel... het is een prachtig verhaal, maar het is helaas wel volledig verzonnen."

Je hebt het echter wel gelezen...

„Je moet zo'n boek wel lezen, anders kun je je nooit een objectieve opinie over het geloof vormen. Ik heb de bijbel dus wel degelijk gelezen."

En wat is je objectieve mening dan?

„Dat religie dood is. Ik vind het echt bespottelijk. Zelfs in onze 'age of science' geloven heel veel mensen nog steeds in het bestaan van een hel. Ik vraag me oprecht af, wie er dan bepaalt of je naar de hemel of de hel gaat. Volgens het katholieke geloof wordt aan het einde van je leven de balans opgemaakt. Even heel theoretisch: Als die balans precies in het midden staat en je steelt kort voor je sterft een koekje, dan ga je daardoor dus naar de hel. Naar de eeuwige verdoemenis voor een koekje. Belachelijk toch, zo werkt zoiets toch niet..."

CRADLE OF FILTH

C r u e l t y A n d T h e B e a s t

Dani lijkt prima te weten waar hij over praat. Het grootste deel van zijn kennis heeft hij uit boeken gehaald. Hij leest dus niet alleen horrorverhalen, maar ook veel boeken over het verleden. Dani weet alles over het oude Egypte, maar heeft zich ook flink verdiept in de geschiedenis van zijn eigen geboortestreek. Cradle Of Filth komt uit een deel van het Engelse graafschap Suffolk, dat bekend staat als 'Witch County'. Een gebied tussen de historische plaatsen East Bergholt en Lavenham, waar in de zeventiende eeuw de beroemde heksenjager Matthew Hopkins actief was. Hopkins was persoonlijk verantwoordelijk voor de dood van tenminste vierhonderd vermeende heksen en andere ketters.

Het was een bloedige periode in de Engelse geschiedenis, waaraan tegenwoordig straatnamen als Galow's Hill en Threadneedle Street nog altijd herinneren.

„Vlak bij mijn huis staat ook een monument. Midden in het veld, precies op de plaats waar een zekere Roland Taylor vroeger als ketter levend is verbrand. De film 'Witchfinder General' met in de hoofdrol Vincent Price is ook gefilmd in Lavenham. Men heeft mij al vaak gevraagd of onze woonomgeving invloed heeft gehad op de band. Ik denk dat dat zeker het geval is. Ik geloof niet dat we deze muziek hadden gespeeld, als we in een grote stad hadden gewoond. Waar wij wonen, vind je nog ongerepte natuur en totale isolatie. Het is op het platteland gewoon net iets dramatischer.”

Laten we het eens over de muziek hebben. Vergelijken met de vorige CD klinken op 'Cruelty And The Beast' meer traditionele metalinvloeden dan voorheen. Vooral „Beneath The Howling Stars” en „Desire In Violent Overture” gaan behoorlijk richting thrash metal en ik hoor in de gitaren zelfs Iron Maiden terug. Is dat langzaam zo gegroeid, of durven jullie die invloeden nu pas toe te geven?

„Iedereen begint ergens. Cradle Of Filth klinkt duister, snel en atmosferisch en is een optelsom van onze invloeden. We willen de bestaande grenzen doorbreken en eens een andere kant van heavy metal tonen. Zodat de wereld ziet, dat er ook nog bands zijn zonder clichématige schedels op de hoes en afgezaagde teksten over oorlog, pijn en bloed. Ikzelf vermijd de term 'metal' tegenwoordig vaak. Buiten Duitsland is dat namelijk een heel gevaarlijk woord geworden.”

De bekende horror-actrice Ingrid Pitt heeft op 'Cruelty And The Beast' een aantal teksten ingesproken. Haar rol is tamelijk beperkt gebleven. Had je haar bijdrage niet meer moeten uitbuiten? Je zou een fantastisch hoorspel kunnen maken, dat door haar aanwezigheid erg authentiek zou klinken.

„Dat kan allemaal wel zijn, maar er was van te voren al door haar agent bepaald, hoeveel tekst ze zou doen. Natuurlijk had ik Ingrid graag meer laten doen. Zelf had ze dat ook best gewild, je hebt zelf gezien hoe fantastisch ze het vond. Maar er ging van alles mis. Ze had

de teksten van te voren niet gefaxt gekregen en was ook een beetje nerveus. Je moet weten dat ze zo'n voice-over sinds de

jaren zestig niet meer had gedaan.

Nou, als je dat weet, dan is het toch uitstekend gelukt?”

Kunnen we in de toekomst nog andere beroemdheden verwachten? Christopher Lee misschien?

„We willen in de toekomst graag eens met Diamanda Galas werken. Een beroemde zangeres, die verantwoordelijk is voor al die rare geluidjes in de laatste 'Dracula' film. Diamanda is echt heel bijzonder. Ze klinkt beangstigend, bijna 'hellish' en heeft wel eens opgetreden in met bloed doordrenkte kleren!”

Voorlopig zal Cradle Of Filth echter eerst 'Cruelty And The Beast' nog flink gaan promoten. Over belangstelling heeft de band, mede dankzij hun imago, niet te klagen. De band krijgt aanvragen voor interviews van fanzines en metalbladen, maar ook steeds vaker uit onverwachte hoeken. Dani reali-

seert zich terdege, dat de aandacht van buiten de metalscene vooral gericht is op de sensationele kanten van de band, maar ligt daar niet wakker van.

„Voor zulke bladen zijn we gewoon de wekelijkse portie sensatie. We laten ons bewust door hen gebruiken, omdat we er gigantisch veel publiciteit door krijgen. Vooral de Amerikaanse pers heeft grote interesse voor Cradle Of Filth. We hebben daar al in verschillende horror- en fetishtijdschriften gestaan en vorig jaar september deed ik daar zelfs een interview met een of ander homoblad. Wat voor mij natuurlijk een hele vreemde gewaarwording was, maar goed. Wat ook heel bijzonder is: we zullen binnenkort op de cover van Kerrang! staan. Dat is vrij opmerkelijk, omdat dat blad tegenwoordig in Engeland algemeen bekend staat als een niet-metalblad.

Ik vrees dat andere black metalbands ons zullen gaan haten. Ze zullen ons verwijten, dat we ons inlaten met dat soort bladen. Mij kan dat geen reet schelen, want ik hoef tenminste niet elke dag van negen tot vijf te werken om in een band te kunnen spelen. Ik heb me jarenlang te pleuris gewerkt voor Cradle Of Filth en ben nu voor het eerst in mijn leven niet meer echt arm.”

Toch zijn jullie nog altijd heel zorgvuldig met het nemen van besluiten. Jullie hebben bedankt voor Lowlands omdat dat geen metalfestival is.

„Daar weet ik niets van. Ik denk eerder dat het een kwestie van geld is geweest. Voor een enkel optreden naar Nederland reizen is niet goedkoop en ons management boekt nu

eenmaal geen shows waarop we geld verliezen. Ons maakt het helemaal niet uit waar we spelen. We hebben vorig jaar zelfs een keer op een festival gestaan, waar jazzbands speelden. Ik speel misschien wel liever op een gemengd festival als Lowlands, dan op festivals met alleen maar metalbands. Zoveel originele metalbands zijn er tenslotte tegenwoordig niet meer.”

Dani betreurt dat. Volgens hem horen metalfans het liefst originele bands. Veel bands daarentegen denken dat de weg naar succes juist begint met het imiteren van een andere band. Dat dat geen enkele zin heeft, bewijzen volgens Dani zijn labelmates Dearly Beheaded. De muziek van deze Britse band lijkt dermate veel op Machine Head, dat de Amerikaanse distributiepartner van Music For Nations de CD niet eens in de States wil uitbrengen.

„Het zijn aardige gozers en de productie van hun album is echt geweldig, maar er klinkt geen enkele identiteit in door. Je hoort Dearly Beheaded, maar het zou elke willekeurige andere band kunnen zijn. Wij zouden zulke muziek niet eens kunnen maken. Daarvoor zijn we te verschillend als personen.”

De bandleden zullen de komende weken op de voet worden gevolgd door een cameraploeg van BBC, die voor het programma 'Living With The Enemy' de hele promotie van 'Cruelty And The Beast' willen volgen en filmen. De camera's zullen aanwezig zijn bij de 'fotoshoot' voor de Kerrang!-cover en de filmploeg zal bovendien samen met de ouders een vijftal dagen met de band meetoeren. Ook tijdens het concert in Amsterdam zal de BBC van de partij zijn.

„In 'Living With The Enemy' wordt aan mensen met een sterk verschil van mening of sterk uiteenlopende opvattingen de kans gegeven, om eens in elkaars wereld rond te kijken. De programmamakers laten bijvoorbeeld een stel vegetariërs werken op een kippenfarm, en nemen macho rugbyplayers een avondje mee uit naar een homobar in de Londense wijk Soho. Ze hopen dat de betrokkenen elkaar aan het eind van het programma dan beter zullen verdragen.”

In de aflevering met Cradle Of Filth draait het om een jonge black metalfan en zijn ouders, die de muziek uiteraard verafschuwen. Dani weet bijna zeker dat het BBC-avontuur uit zal draaien op een grote ramp, maar de band heeft desondanks direct toegezegd. Waarom eigenlijk?

„We willen bewijzen dat Cradle Of Filth niets te verbergen heeft. Het is een uitdaging en daar zijn we als band altijd voor in. Bovendien, als wij niet met ze in zee waren gegaan, hadden ze Insane Clown Posse genomen. Nou, zo'n shitband gun ik zo'n kans helemaal niet. Ik weet ook wel dat het geen toeval is, dat ze juist ons hebben gekozen. Het worden vast vreselijke dagen, maar de publiciteit is natuurlijk mooi meegenomen.”

Lachend: „We zouden de tv-ploeg en de ouders dus eigenlijk eens helemaal in elkaar moeten beuken. Gewoon om de vooroordelen eens lekker te bevestigen. Eens kijken of ze het dan nog durven uit te zenden.”

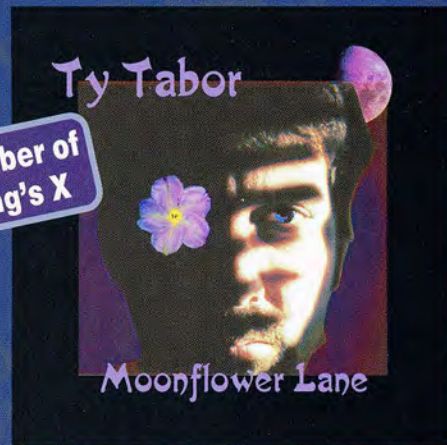
Robbie Woning

The Masters Of Symphonic Progressive Power Metal!
(Aardschok: 84 out of 100)

OUT 11.5.!

Member of King's X

Moonflower Lane

„Now here's a contemporary rocker who knows what the world „melody“ means. Sledgehammer guitar riffs, and tons of drop dead, knockout melodies!“ Guitar Shop

OUT 25.5.!

Feat: John Myung (Bass, Dream Theater),
Derek Sherinian (Keyboards, Dream Theater),
Ty Tabor (Vocals/Guitar, King's X),
Rod Morgenstein (Drums, Winger/Dixie Dregs)

OUT 18.5.!

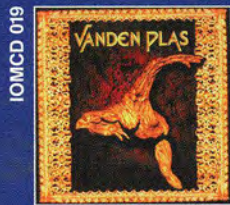
Third studio album from this American Progressive Metal Band. A must for Fans of Enchant, Threshold and Symphony X!

Midprice!

Feat: Glynn Morgan (Ex-Threshold)
Produced by Andy Sneap

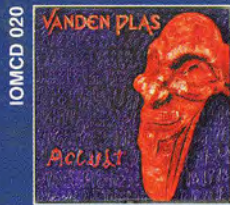
VANDEN PLAS

VANDEN PLAS
Color Temple

VANDEN PLAS
The God Thing

VANDEN PLAS
Accult

UPCOMING RELEASES:

- KenZiner - Timescape (May)
- Enchant - Break (August)
- Rhapsody - Symphony Of Enchanted Lands (September)
- Threshold - Clones (October)

MACHINE HEAD

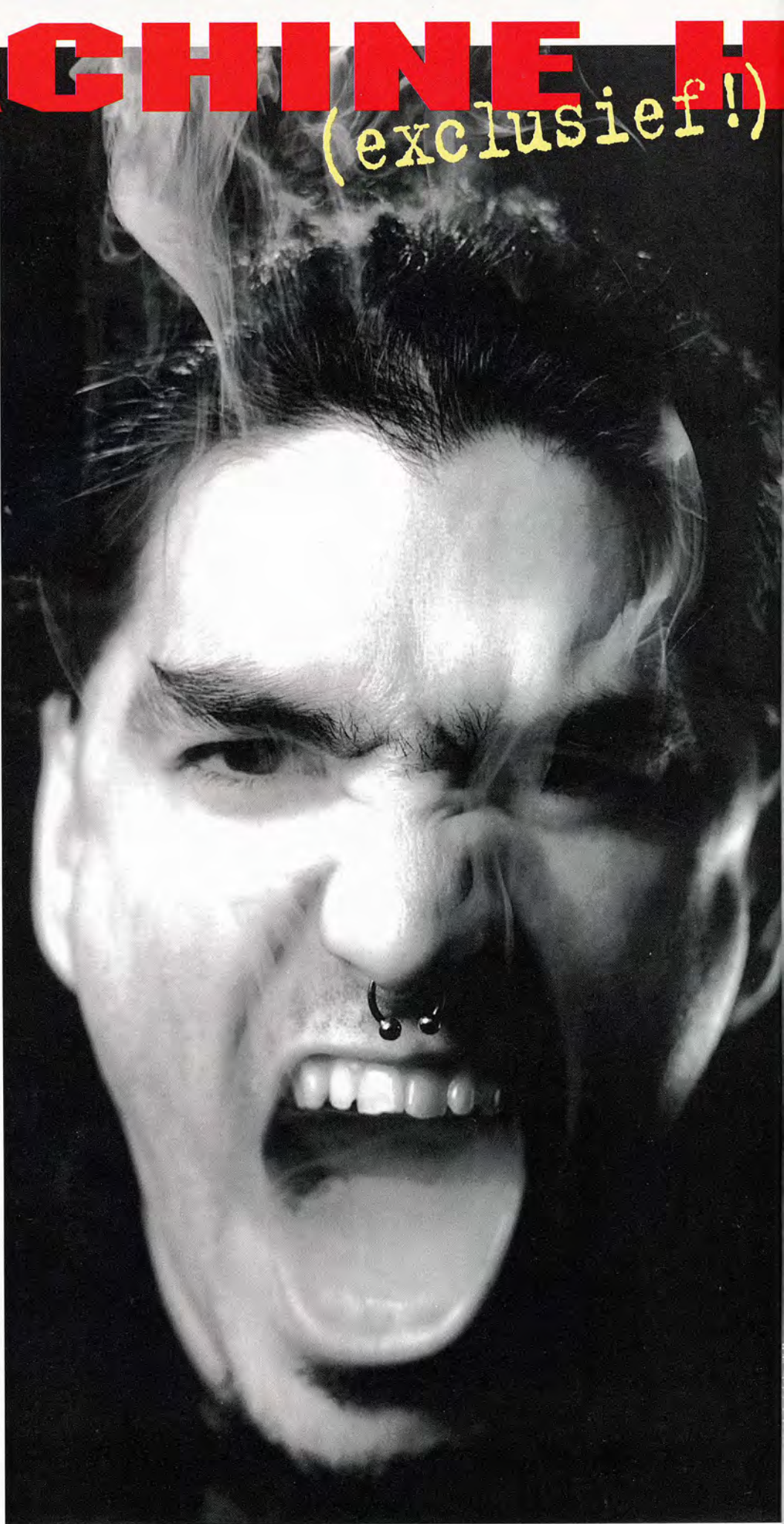
(exclusief!)

Aardschok: Alex Solep

LOGAN MADER VLIEGT (ER)UIT

Er is geen muzieksoort waar de afdeling personeelszaken het zo druk heeft als de heavy metal. Sla vakliteratuur er maar op na: eindeloze kolommen worden gevuld met 'botsende ego's', 'muzikale meningsverschillen' en als gevolg daarvan het komen-en-gaan van muzikanten. Het opstappen van een gitarist is op zich dus weinig opzienbarend. Maar wanneer een gitarist als Logan Mader opstapt bij Machine Head, dan is er wat aan de hand. De band is immers de heavy metal-hoop in slappe tijden. En: hadden de bloedbroeders Mader en Flynn niet ooit gezworen om het 'samen helemaal te zullen maken'? In een exclusief interview met Aardschok vertelt Robb Flynn over zijn boosheid en teleurstelling na het opstappen van een wapenbroeder.

HEAD

laten. En als wat? Als het tijdelijke hulpe van een andere muzikant. Terwijl wij het zouden maken met iets dat we zelf vanaf de grond opgebouwd hadden. Zijn motivatie om weg te gaan steekt ons ook diep. 'Hij wilde hogerop', zo vertelde hij. 'Wij pasten niet meer in zijn ambities', en 'Machine Head was voor hem slechts een opstapje geweest.' Ik ben nog steeds withet wanneer ik aan die woorden terugdenk. Machine Head als opstapje! Ik moet ons collectieve verleden plotseling met heel andere ogen bekijken. En dat doet vreselijk pijn. Het is allemaal nog veel pijnlijker voor Adam (Duce, de bassist, RH). Hij kent Logan al vanaf zijn negende jaar. Hij is nu 25, dus reken maar uit hoelang ze elkaar reeds kennen. Zij hebben bij elkaar op school gezeten en zijn met elkaar opgegroeid. Alles hebben ze altijd samen gedaan, zeker als het muziek betrof. Ook hij kreeg van Logan te horen dat hij slechts een tussenstation was in diens grootse plannen. Dat hij Adam niet meer nodig had. Hij is er nog slechter aan toe dan ik: helemaal van de wereld: hij wordt heen en weer geslingerd tussen woede-aanvallen en depressies."

WHITE ZOMBIE

„Het begon allemaal heel onschuldig,” vertelt Robb Flynn toonloos. „Aanvankelijk moesten we er dan ook vooral om lachen. Logan wilde altijd met bloot bovenlijf het podium op. Hoe koud het ook was. Wanneer er gefilmd of gefotografeerd werd, dan had hij alleen maar aandacht voor de lens. Wij of het publiek bestonden dan niet meer. Het ging van kwaad tot erger. Hij begon te liegen en mensen te manipuleren. Een tijdje terug kregen we van Dimebag Darrell van Pantera twee gloednieuwe, door hem ontworpen gitaren. Winkelwaarde 3000 dollar! Hij verkocht zijn exemplaar binnen drie weken voor 500 dollar. Van die ondankbaarheid ging ik enorm over mijn nek. We merkten dat hij serieuze plannen had om een rockster te worden. Hij maakte daar absoluut geen geheim van, in tegendeel. Hij bleef dat maar herhalen: 'I'm gonna be a fuckin' rockstar'. Er waren als gevolg daarvan al een tijdje spanningen binnen de band toen hij met een voorstel kwam: hij was gevraagd door Rob Zombie om hem te vergezellen tijdens een Amerikaanse tournee. White Zombie bestaat niet meer. Rob brengt nu onder eigen naam een plaat uit en had nog een live-band nodig. Toen was zijn oog op Logan gevallen. Er zat veel geld aan vast, dus Logan was er wel voor in. Er was echter een probleem: we moesten hem minimaal zes, maar wellicht zelfs acht weken missen. Wij, als band, hebben nee gezegd tegen zijn voorstel. En niet alleen omdat zijn gedrag ons al heel lang de neus uitkwam. Zijn afwezigheid zou ook voor praktische problemen zorgen. In juni willen we een nieuwe CD opnemen. De voorbereidingen daarvoor zouden we dus zes weken stil moeten leggen. Dat kan een band als Machine Head zich niet veroorloven. Daarnaast wilden we op een aantal zomerfestivals optreden. Ook dat konden we dan wel vergeten. Ik was echter het meest kwaad over het feit dat Logan zijn eigen belang stelde boven dat van Machine Head. Dat ging lijnrecht in tegen de filosofie van de band! Machine Head is een full-time verplichting. Ik heb zelf een project gedaan met Jason Newsted van Metallica. Dat heeft niet meer dan een zaterdag en een zondag van mijn vrije tijd gekost. Zo kan het ook.”

Aardshot: Stefan Schipper

SOULFLY

Oke, dus je weigerde Logan te laten gaan voor een tijdelijke klus met Rob Zombie. Hoe reageerde hij?

„Kwaad. Het draaide uit op een knallende ruzie, met als resultaat dat Logan besloot uit de band te stappen. 'Jullie kunnen mij niet stoppen!' - riep hij uit. Vervolgens ging het hele verhaal Rob Zombie niet door en stond Logan met lege handen. Inmiddels is bekend geworden dat hij onderdak gevonden heeft bij Soulfly, die nieuwe band van Max Cavalera.”

Is hij de permanente gitarist, of is ook dit een tijdelijke baan?

„Ik heb begrepen dat hij onder de voorwaarden is aangenomen is waarvan bij Rob Zombie sprake van was.”

Met andere woorden: Logan is bij Soulfly slechts een tijdelijke kracht?

„Dat is juist.”

Om de frontman van Machine Head hing altijd een ring van zelfvertrouwen. Zelfbewust, soms wat humorloos, deed hij in interviews verslag van zijn ambities. Een trots mens met een missie: met eigen handen van Machine Head een topband maken. Ditmaal klinkt Flynn als een gebroken man. De staccato uitgesproken zinnen hebben plaats gemaakt voor een somber uitgesproken relaas, vol lange pauzes waarin de zanger diepe zuchten slaakt. Hij klinkt als een generaal die door zijn manschappen in de steek gelaten is.

ROCKSTER

Waarom ben je zo boos over het vertrek van Logan? Het komt toch wel vaker voor dat een muzikant zijn vleugels uitslaat?

„Daar heb ik op zich ook geen bezwaar tegen. Zoals ik er ook geen grote problemen mee heb dat Logan een zogenaamde rockster wil worden. Het gaat mij vooral om de wijze waarop. We hadden binnen Machine Head een pact: we wilden het maximale uit deze band halen, maar wél onder onze eigen voorwaarden. Ook al zou dat betekenen dat het keihard werken zou zijn: vechten tegen vooroordelen en tegenslagen. Natuurlijk weet ik dat we aan Machine Head weinig geld overhouden. Ik weet echter ook zeker dat dit op termijn zal verbeteren. Alleen had Logan daar het geduld niet meer voor. Hij heeft gekozen voor de makkelijkste en snelste weg naar die grote zak met geld. Ondermeer door ons in de steek te

TOEKOMST

Is er een moment geweest dat je dacht: ik stop maar helemaal met de band?

„Ja, toen Logan de knoop doorhakte dacht ik een moment: ik ga wat anders doen. Gelukkig realiseerde ik mij al snel genoeg dat ik beter verder kon gaan.”

Waarom?

„Omdat het vertrek van Logan een groot verlies voor de band is, maar geen onoverkomelijk verlies. Hij leverde ongeveer 20 procent van de gitaarriffs aan. Ik dus 80 procent. Bovendien schrijf ik alle teksten. De essentie van Machine Head is dus nauwelijks aangestast.”

Heb je al over de toekomst na kunnen denken?

„Zeker. We hebben contact met een stuk of twintig gitaristen, die de komende weken audities komen doen. Er zitten bekende jongens tussen - nee, ik noem geen namen, maar ook volstrekt onbekende muzikanten. We zoeken vooral iemand met de juiste houding: bij voorkeur een jonge muzikant die nog behept is met een puur enthousiasme. Die in staat is onze droom te delen. Niet iemand waarbij het om het geld draait. We zoeken ook geen virtuos. Machine Head bestaat vergeleken met Yngwie Malmsteen immers uit muzikale Neanderthalers!”

(Flynn barst voor het eerst tijdens het interview in lachen uit.)

Heb je er vertrouwen in dat je die juiste persoon snel zult vinden?

„Ja, we hebben al enkele mensen op het oog. Ik denk dat het wel zal lukken.”

Een gitarist bij een andere band weggapen en op tijdelijk basis inhuren is zeker geen optie...?

(kort lachje) „Nee, laten we dat maar niet doen.”

Wanneer hoop je de draad weer op te kunnen pakken?

„Da's moeilijk te zeggen. Zodra we weer compleet zijn, gaan we verder werken aan die nieuwe CD. We hopen die nu in het najaar op te kunnen nemen. Wat me er in deze periode doorheen gesleept heeft, zijn enkele nieuwe nummers die ik geschreven heb. Inderdaad, allemaal nummers die ik over dit verraad geschreven heb. Super heavy en super boos! Één van de songs heet „Devil With The Kings Cards”. Die nummers zijn dan ook de eerste winst die we overhouden aan deze waardeloze situatie. Er is dus licht aan het eind van deze tunnel.”

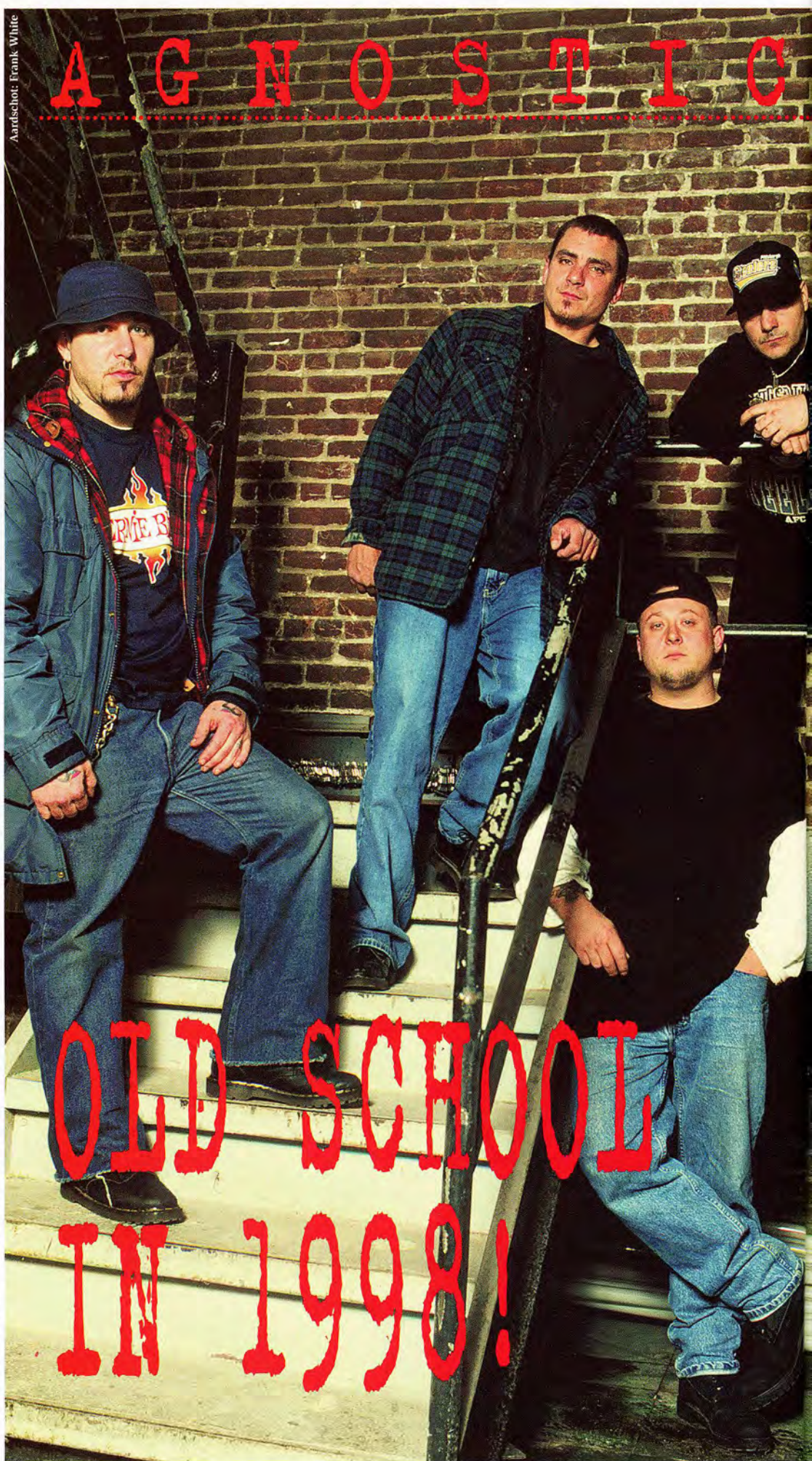
Robert Haagsma

Begin mei komt dan eindelijk de come-back-CD van Agnostic Front uit. 'Something's Gotta Give' is een meesterwerk geworden waarbij de klemtoon ligt op de oude sound van de groep. Dat is niet vreemd daar alle vier leden (zanger Roger Miret, gitarist Vinnie Stigma, bassist Rob Kabula en drummer Jimmy The Kid) in een van de eerste bezetting van de groep actief waren. Agnostic Front toerde vorig jaar al door Europa. De gretigheid van de band was toen een opvallend aspect. Alleen was de groep lichtelijk teleurgesteld dat men de toer niet kon ondersteunen met een nieuwe CD. Begin maart zijn de contracten met Epitaph eindelijk getekend en als het goed is, zal iedereen de nieuwe songs van de groep luidkeels mee kunnen zingen op DOA '98. De groep bewijst op het nieuwe album nog maar eens dat haar New York hardcore tijdloos is. Het is een verademing om tussen alle new school metal-core uit de USA weer eens een band te horen die schijnt heeft aan alle modegrillen en de fans datgene geeft waar ze al jaren op wachten. Normaal fungeert Vinnie Stigma als spreekbuis van Agnostic Front, maar nu worden de honneurs waargenomen door Roger Miret.

Aardischot: Frank White

A G N O S T I C

OLD SCHOOL
IN 1998!

F R O N T

Reeds vorig jaar november kreeg ik van je al een test-CD. Het zal een hele opluchting zijn dat de CD in mei eindelijk verschijnt...

„Je maakt altijd mooie plannen, maar je wordt altijd weer geconfronteerd met tegenwerking. Onze manager Billy Milano is maandenlang bezig geweest om een goede deal te krijgen. Met deze CD was het zaak om voldoende steun te krijgen van een maatschappij. Vorig jaar waren we al rond met Hellcat Records (een onderafdeling van Epitaph, OC), maar plotseling zouden we toch naar Epitaph gaan. De mensen die daar werkten waren aardig en het aanbod was super. Eigenlijk zou de plaat begin 1998 uitkomen. Plotseling ontstonden er binnen Epitaph interne problemen die vooral betrekking hadden op labeleigenaar Brett Gurewitz. Die problemen zijn nu pas opgelost. Ik ben de laatste tijd behoorlijk depressief geweest, want alles wat je vantevoren probeert te vermijden, gebeurt toch, zonder dat je er zelf iets aan kunt doen. Het hoofdkantoor van Epitaph in Amsterdam heeft er alles aan gedaan om de CD uit te laten komen, zeker omdat het in Amerika allemaal niet vlotte. Vooral die mensen wil ik bedanken.”

Je gaf al aan dat jullie een goede deal wilden. Daarop is uit de underground veel kritiek gekomen. Daar werd gezegd dat het bij jullie puur om het geld zou draaien...

„Wat moet ik daar nou op zeggen? Elke hardcorefan die ons kent, weet dat wij niet zo in elkaar zitten. De gastjes die ons vroeger niet eens gezien hebben, hebben nu de meeste kritiek. Ik denk dat ons album alle kritiek weg zal vagen. De songs op de CD vormen het bewijs dat het met ons hardcoregevoel wel goed zit. Alle nummers komen uit het hart en voor het eerst sinds jaren voel ik tijdens optreden de adrenaline weer stromen.

We wilden een goede deal omdat we als band altijd alles tegen hebben gehad. De steun van onze vorige platenfirma's was slecht. Agnostic Front heeft ondanks de vele optredens geen geld opgeleverd. Drie van de bandleden moeten een familie onderhouden. Het lijkt me logisch dat je dan via de band probeert een toekomst op te bouwen. We hebben ons in het verleden bewezen, dus ik snap al die domme verhalen niet.”

Wat is de ware reden dat je toentertijd bent gestopt met Agnostic Front?

„Ik ging met tegenzin het podium op, want alle energie was weggestroomd bij de band. Ik had meer plezier in het spelen met mijn broertje Freddy in Madball dan in mijn eigen band. Dan is het tijd om te stoppen. Ik had bovendien een gezin dat ik moest onderhouden. Mijn dochter was al veel tekort gekomen. Ik heb mijn verantwoordelijkheid als gezinshoofd genomen en ben gaan werken. Maar ik bleef ook actief in de hardcorescene. Ik ging steeds naar concerten en probeerde nieuwe bands te helpen. De New Yorkse scene is toch weer op de weg terug en als wij het goede voorbeeld kunnen geven, is dat alleen maar goed voor de muzikanten uit de new school hardcorescene.”

Jullie album komt bijna tegelijk uit met 'Look My Way' van Madball. Is er nou sprake van een gezonde concurrentiestrijd?

„Het album van Madball komt wat later uit (juni, red), maar er is geen sprake van haat en rijd. De sound van Madball is ietwat veranderd en onze sound is zo ouderwets als het maar zijn kan. Ik denk dat de fans beide bands moeten steunen. En bovendien, beide bands zijn familie van elkaar, dus zal er nooit strijd komen.”

Veel fans kennen alleen de single „Gotta Go”. Dit punk/oi-nummer is op de CD een vreemde eend in de bijt, want de rest is pure old school...

„Veel fans waren bang dat de CD zou gaan klinken als „Gotta Go”. Maar je zegt het zelf; het is het enige nummer dat wat anders klinkt. De andere nummers liggen in de lijn van het oude werk. Ik ben overigens best trots op „Gotta Go”, want het is een eerbetoon aan één van mijn beste vrienden in hardcoreland en wel Raybeez. Ik wil daar niet te veel over zeggen, want zijn naam is door veel mensen uit New York verkeerd gebruikt. Ik ben met mensen als Raybeez opgegroeid, we luisterden alleen naar punk en oi. Pas daarna ontstond NY hardcore. Het is logisch dat Agnostic Front nu en dan een muzikaal uitstapje naar het verleden maakt. Ik hoor veel punk en oi terug in onze nummers. Mijn favoriete bands zijn Sham 69, Discharge, The Exploited, The Clash en The Business. Ik denk dat hun stijl straatrock weer helemaal terug gaat komen, je ziet het aan het succes van bands als The Bruisers en Dropkick Murphys. Ik volg de hardcorescene nog immer op de voet. Op dit moment ben ik helemaal kapot van de nieuwe CD van Vision. Ook die band heeft net als wij een sterke come-back gemaakt.”

Je zegt dat je niet veel wenst te zeggen over Raybeez. Dat respecteert ik, maar waarom wil je niet over hem praten?

„Ik heb zijn dood nog niet verwerkt. Ik kan er niet goed over praten. Ik irriteer me aan het hypocriete gedrag van een hoop muzikanten in New York. Op de begrafenis zag ik mensen die Raybeez vroeger als een imbeciel behandelden. Warzone werd niet meer serieus genomen en nu lopen er diverse gasten met een tatoeage van Warzone rond. Dat doet pijn. Ik noemen geen namen, maar ik ben er misselijk van geworden omdat ze op deze manier proberen voor zichzelf goodwill te kweken.”

De teksten van de nieuwe nummers zijn weer recht voor zijn raap. Is die eenvoud tekenend voor Agnostic Front?

„We zijn geen band die moeilijke teksten schrijft. Ze gaan over de normale dingen in het leven. We pretenderen niet dat we mensen door middel van onze teksten willen veranderen. We willen ze juist hoop en respect geven. Hardcore heeft mij veel gegeven, heeft mij vaak uit een diep dal getrokken. Mijn gevoel wil ik laten spreken in de muziek. Veel mensen graven veel te diep in hardcore. Ze willen nieuwe werelden creëren en dat is belachelijk. Muziek is voor mij enorm belangrijk, maar het leven gaat door. Je moet op tijd wakker worden en genieten van andere zaken in het leven.”

Vinnie en jij zijn de grote persoonlijkheden binnen de band. Dat leidde vroeger wel eens tot vechtpartijen en scheldkanonnades op het podium. Hoe is die relatie nu?

„Al die verhalen zijn zwaar overdreven. We hebben enkele keren een handgemeen gehad en dan praat ik over tien jaar geleden. Wij zijn vrienden voor het leven en dat pad loopt niet altijd over rozen. Ik beschouw Vinnie als de godfather van de hardcore en dat zegt genoeg. Al die lulverhalen zijn overdreven.”

Is het waar dat jullie elkaar zelden of nooit zien als jullie niet hoeven te spelen?

„Natuurlijk, want dat houdt de spanning er lekker in. Op toer zit je altijd op elkaars lip. Je bent blij dat je elkaar even niet ziet als je thuis bent. Dat heeft niets te maken met elkaar niet mogen. Het heeft te maken met vrijheid. Mensen vra-

gen ons altijd of we repeteren voor een toer. Nee, dat doen we niet. We kennen elkaar al zo'n lange tijd, onze nummers zitten vast in ons geheugen. Bij een optreden hoor je juist dat stukje vrijheid terug. Elk optreden is weer anders en vaak staan we dingen ter plekke te improviseren.”

Je speelt met je vrouw ook in de band Lady Luck. Is dat jouw manier om hardcore te ontvluchten?

„Als muzikant ben je binnen Agnostic Front beperkt en ik vind dat terecht. We staan immers voor één bepaalde stijl. Voor Lady Luck schrijf ik andere muziek die wellicht wat lijkt op de sound van de oude Blondie. Mijn vrouw zingt in die band en ik probeer veel aandacht aan de groep te besteden. Het is weer eens wat anders en leuk om te doen.”

Hoe reageerden je vrienden en je broer Freddy op de nieuwe CD?

„Freddy is heel trots op de plaat. Ook de mensen om ons heen zijn zeer te spreken over de plaat. Dat zegt me niet erg veel. Ik hoor liever de mening van een objectief iemand. Mensen om je heen spreken toch zelden de waarheid. Wij zijn geen wereldmuzikanten en als je ons vergelijkt met bijvoorbeeld Madball, dan zijn wij technisch gezien mindere muzikanten, maar door onze enorme energie komen wij toch op gelijke hoogte.”

Ik denk dat jullie CD een steun in de rug is voor de muzikanten die niet meedoen aan de metal-core boom in de hardcorescene...

„Er zijn gelukkig genoeg bands die old school hardcore spelen. Ik vind de term metal-core nergens op slaan. Toen wij 'One Voice' uitbrachten vond de zogenaamde hardcorefan die plaat ook al 'te' metal. Op dit moment proberen veel bands Slayer te imiteren, maar onze generatie is opgegroeid met punk en oi. De jonge gasten van nu die in hardcorebands spelen, zijn echter opgegroeid met thrash. Daarom hoor je die elementen terug in de muziek. Bands als 25 Ta Life, Merauder en Hatebreed doen dat met veel passie, maar veel te veel bands slaan door naar die thrashsound. Van mij mogen ze, al kan er ik persoonlijk niets mee beginnen.

Onno Cro-Mag

Van de vorige Rage-CD kon op de Aardschok-

redactie, behalve mijn collega Robert Haagsma, eigenlijk niemand wakker liggen. 'End Of All Days' was met zijn eindeloos doorrollende bassdrums, pompeuze speed metalriffs en matige, maar zeer oprechte vocalen dan ook in vele opzichten een herhalingsoefening. Het album liet zestien nummers lang een beproefd muzikaal recept horen, dat zonder twijfel weer garant zou staan voor grote successen in Japan en Duitsland, maar buiten die twee landen opnieuw geen doorbraak zou weten te bewerkstelligen. Rage was al sinds mensenheugenis een vaste waarde in de metalscene. Een band die nooit verrassend voor de dag zou komen, maar wel jaarlijks een CD vol goed geproduceerde, maar tegelijkertijd ook wat oubolige en saaie Duitse speed metal bleef afleveren.

ten. Dan had die CD tenminste ook niet zo vreselijk lang geduurd. Want zeventig minuten is gewoon veel te lang."

Opvallend genoeg breekt Rage op hun dertiende CD ineens met die traditie. De band heeft voor de opnames van 'XIII' opnieuw samengewerkt met een symfonieorkest en levert, geheel onverwachts, een prachtig en zeer afwisselend album vol orkestrale metal af. Kwam de fusie tussen klassiek en metal op 'Lingua Mortis' -een met re-makes van bestaand Rage-materiaal gevuld mini-album uit 1996- soms nog erg geforceerd over, inmiddels heeft de band de twee ogenschijnlijk muzikale uitersten op een prachtige manier in balans weten te brengen. 'XIII' bevat bovendien de dertien beste en meest pakkende nummers, die de band ooit schreef. De hoogste tijd dus, om weer eens een interview met Peter 'Peavy' Wagner op te zetten. De zanger, bassist en oprichter van Rage is het Aardschok-interview totaal vergeten en heeft zijn huis vol visite zitten, maar neemt desondanks uitgebreid de tijd om me te woord te staan. Hij neemt hij de Nederlandse en Belgische markt dus na al die jaren nog steeds wel serieus?

„Natuurlijk! De belangstelling voor Rage is bij jullie de laatste jaren juist flink gegroeid. De reacties op ons optreden op Dynamo Open Air waren bijvoorbeeld erg goed en daar waren echt niet alleen maar Duitsers... Ik merk dat het ook in andere landen de goede kant opgaat, dus je hoort mij niet klagen. We zijn inderdaad vooral erg populair in Duitsland en Japan, maar is dat zo langzamerhand niet het lot van bijna alle traditionele metalacts geworden? Ik ben erg tevreden met wat ik heb en alles wat daar in de toekomst nog bij mocht komen, is meegenomen."
 In het vorige interview in Aardschok toonde Peavy zich zeer tevreden over het album 'End Of All Days'. Inmiddels houdt hij er een wat genuanceerder beeld op na. *„Kort na de opnames ben je helemaal niet in staat iets zinnigs over je eigen muziek te zeggen. Een paar jaar later lukt dat al een stuk beter. Als ik nu terugkijk...*

We hadden gerust een nummer of vijf kunnen wegmij-

Volgens Wagner was het hoog tijd dat Rage het muzikale roer eens omgooide. *„We begonnen zo langzamerhand in hetzelfde rondje te draaien. Ik heb nog altijd veel plezier in het maken van muziek, maar voelde al een tijdlang de behoefte me eens wat verder te ontwikkelen. Ik ben opgegroeid met klassieke muziek en de laatste jaren is die interesse weer helemaal teruggekomen. Het werken met een symfonieorkest was me op 'Lingua Mortis' al goed bevallen en de optredens die we met een orkest hadden gedaan, zoals bijvoorbeeld op Dynamo Open Air, waren ook echt te gek. Het was voor ons dus heel logisch om daar op voort te borduren."*

Rage werd bij het arrangeren van de muziek voor 'XIII' geholpen door Christian Wolf. Een afgestudeerd pianist en componist, die inmiddels al officieus tot vijfde bandlid is gebombardeerd. De nummers werden voorgeproduceerd met behulp van keyboards in de kelder van huize Wagner en kregen in de studio dan uiteindelijk hun klassieke franje. De klassieke instrumenten die op de CD te horen zijn, zijn dus allemaal authentiek. Ze werden gespeeld door zo'n veertig jonge Duitse musici, die onder de naam 'Lingua Mortis Orchestra' in de toekomst de band ook live zullen bijstaan. *„We hebben met de kerstdagen al eens met hen getoerd door Duitsland en Zwitserland. Om alles te kunnen vervoeren, hadden we toen vijf toerbussen en een vrachtauto nodig. Het was een kostbaar avontuur, maar omdat alle concerten drukbezocht waren en we erg veel t-shirts hebben verkocht, heeft het ons niet de kop gekost."*
 Peavy heeft de smaak te pakken gekregen. Hij wil in de toekomst enkel nog samen met een klassiek orkest op de bühne staan en neemt op de koop toe, dat het aantal concerten dat Rage per jaar doet daardoor flink zal dalen. Rage zal deze zomer op een paar Duitse festivals staan en

een speciaal concert geven voor het televisieprogramma Rockpalast, maar doet geen grote en uitgebreide Europese toer. Wel zal het voltallige gezelschap in juli naar Japan afreizen. *„De Japanse concertprom-*

rijkste reden om muziek te maken, is voor mij nog altijd het plezier. Als je geld wilt verdienen, zijn er wel zekerder beroepen te bedenken."

tor was met de kerst speciaal voor onze concerten naar Europa overgevlogen. Hij heeft alles met zijn videocamera vastgelegd en vond het blijkbaar de moeite en kosten waard om ons naar Japan te halen. We wilden eerst Japanse musici inhuren, maar die bleken onbetaalbaar. Alles is in Japan namelijk zo'n beetje tien keer zo duur als hier. Je betaalt in een hotel bijvoorbeeld 15 piek voor een kop koffie en een Japanse violist rekent zonder schroom 2250 gulden per dag. Nou, voor dat soort bedragen kunnen we ons eigen orkest ook wel overvliegen."

Rest nog de vraag of de muzikale stijlverandering definitief is. Volgens Wagner is 'XIII' geen stijlverreemde flirt van Rage, maar markeert het album een definitieve omslag.

„De reacties zijn tot nu toe zeer bemoedigend geweest. Een bewijs, dat je als band best eens iets nieuws kan proberen. Zolang je je stijl maar niet zo abrupt omgooit als bijvoorbeeld Metallica. Ik geloof niet dat we met 'XIII' een grote schaal liefhebbers van klassieke muziek voor ons zullen winnen, maar we lijken wel een groter publiek dan voorheen aan te spreken. Fans van normale rockmuziek, maar ook allerlei metalfans, die Rage eerst niet zo hoog hadden zitten, maar de nieuwe CD fantastisch vinden. Het lijkt er dus op dat het een verstandige zet is geweest, om die jaren tachtig metal te verruilen voor een modernere sound. Commerciële belangen hebben bij dat besluit overigens niet meegewogen. Ik ben al jaren muzikant van beroep, maar de belangrijkste reden om muziek te maken, is voor mij nog altijd het plezier. Als je geld wilt verdienen, zijn er wel zekerder beroepen te bedenken."

THE DEBUT ALBUM RELEASED 27TH APRIL 1998

UNION

Featuring:

Bruce Kulick

formerly of Kiss

John Corabi

formerly of Motley Crüe & The Scream

Jamie Hunting

Brent Fitz

OUT NOW
TESTAMENT
'Signs Of Chaos'
The Best Of Testament

mayhem
records, ltd.

↳ SUBURBAN

In het Aardschok/Metal Hammer-nummer van april 1989 stond een recensie van de debuutelpée 'History Of Hate' van de Duitse thrashband Despair. De recensent die deze plaat besprak -ons aller André Verhuysen- verbaasde zich

erover dat de band nog geen deal bij een platenmaatschappij had gescoord en de elpee dus noodgedwongen in eigen beheer (onder de naam Century Media) had uitgebracht. Wat André op dat moment echter niet kon weten, was dat de toenmalige zanger van Despair, Robert Kampf, juist helemaal geen platendeal wilde. Kampf had een jaartje eerder namelijk zijn eigen platenlabeltje Century Media opgericht vanwege zijn grote wantrouwen jegens de muziekindustrie. Het doel van Robert Kampf was aanvankelijk dan ook om slechts elpees van Despair, alsmede platen van enkele bevriende bands op zijn eigen label uit te brengen.

plaat uitbrachten, ging ik voor een half jaar naar Azië. Toen ik terugkwam, stond mijn besluit om een eigen platenmaatschappij op te richten definitief vast. Twee jaar eerder -ik was toen zeventien jaar- was ik namelijk een paar maanden door Amerika getrokken. Ik had daar hardcore- en punkidealisten als Ian MacKaye van Minor Threat en Jello Biafra van Dead Kennedys ontmoet. Zij hadden het 'do it yourself'-punkprincipe in de praktijk gebracht door de oprichting van hun eigen labels respectievelijk Dischord en Alternative Tentacles. Dat wilde ik ook, maar het duurde nog tot '88 voordat het zover was. In die periode was ik een haatdragende, cynische, agressieve en gewelddadige puber die staat en maatschappij verafschuwde. Niet omdat die houding bij punkmuziek hoorde, maar omdat ik daadwerkelijk autoriteiten als politie en leraren verafschuwde. Dat gevoel was in die dagen oprecht."

Met de gestage groei van CMR (in maart 1990 wordt Oliver Withöft mede-eigenaar en in december van dat jaar opent het duo een kantoor in Amerika) verandert de persoon Robert Kampf zelf echter ook. „Ik ben wat harder en serieuzer geworden”, psycho-analyseert de platenbaas. „Dat komt omdat ik meerdere malen gedesillusioneerd ben geraakt over bepaalde zaken.” Eén van Robert's grootste teleurstellingen is de mislukte reünie van zijn droomband Cro-Mags,

die het label zoveel geld kostte, dat het bijna de financiële afgrond instortte. Robert: „Ik heb geleerd hoe ik met teleurstellingen om moet gaan. Kan ze beter relativëren en verwerken. Mijn verwachtingspatroon is niet meer zo groot als vroeger. Muziek en idealisme gaat blijkbaar niet zo goed samen als ik altijd gedacht en gehoopt had (zucht diep). Ik voel me soms uitgebuit door muzikanten, die zich niet in de

positie van CMR kunnen of willen inleven. Ze zien alleen maar een groot gebouw waarin veel mensen werken. Dus redeneren ze dat CMR kapitalen verdient over hun rug en eisen ze meer geld. Ook zijn er muzikanten die werkelijk geloven dat ik de ene band voortrek ten opzichte van de andere. Mijn professionaliteit en zakelijkheid wordt vaak verward met hardheid en arrogantie.”

CMR streeft ernaar om jaarlijks ongeveer veertig nieuwe CD's van diverse muzikale stromingen op de markt te brengen. Ondanks het grote aantal bands dat momenteel bij CMR onder contract staat, houdt Robert zijn oren en ogen permanent open voor nieuw talent. Robert wil kwijt dat Arch Enemy, Nocturnal Rites, Angeldust en Orphaned Land hun krabbel onder een CMR-contract hebben gezet. Robert: „Ik teken getalenteerde bands met een eigen gezicht. Die laat ik op artistiek gebied geheel vrij. Ik neem namelijk geen groep onder contract om haar te veranderen.”

Eigenaars: Robert Kampf en Oliver Withöft
Opgericht: 1988
Personeel: ongeveer 70
Gevestigd: Dortmund
Muzikale stijl: hardcore en alle metalgenres
Belangrijkste groepen: Moonspell, The Gathering, Tiamat
Eerste uitgebrachte CD: Despair - 'History Of Hate'
Website: <http://www.centurymedia.com>

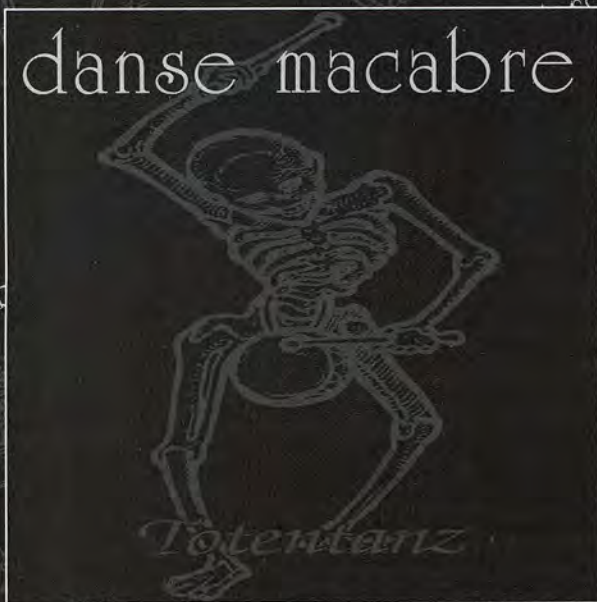
Dit jaar viert Century Media haar tiende verjaardag. In tien jaar tijd is het obscure éénmanszaakje uitgegroeid tot een groot muziekbedrijf, waar in totaal ongeveer zeventig personeelsleden en rond de vijftig bands (samen goed voor een catalogus die plusminus tweehonderdtwintig muziektitels in bijna alle harde muziekstijlen bevat) onderdak hebben gevonden. CMR heeft in de loop van haar bestaan ook kantoren in Amerika, Italië, Nederland, Frankrijk en Engeland geopend. Hiermee lijkt ze, na Roadrunner, zo'n beetje de grootste leverancier van harde muziek te worden. Naast metal en hardcore (op sublabel Kingfisher) houdt CMR zich ook beperkt bezig met Duitse hiphop (op het Deck 8-label) en dance (op Millennium). „Maar mijn grootste muzikale liefde is en blijft hardcore en metal”, vertelt Robert Kampf. Het gesprek met deze helft van de directie vindt, dankzij een aangenaam stralend lentezonnetje, plaats op het dakterras van een enorm pand, dat CMR onlangs betrok. Het pand ligt in een industriële buitenwijk van de Duitse havenstad Dortmund en ziet er van binnen aanzienlijk beter uit dan het verwaarloosd ogende exterieur. Nadat Kampf de historie van CMR gedetailleerd uit de doeken heeft gedaan, valt hij even stil. De zorgelijke uitdrukking op zijn gezicht verandert een kort moment in een gelukzalige glimlach. Alsof hij zich, zo zittend op het dakterras, ineens realiseert dat hij -letterlijk- bovenop een grotendeels door hemzelf opgebouwde platenmaatschappij zit.

„In 1986 richtte ik samen met Waldemar Sorychta, die nu gitarist is bij Grip Inc., de thrashband Despair op”, herinnert Kampf zich hardop. „Voordat we onze debuut-

DANSE MACABRE

danse macabre

DANSE
MACABRE
"Totentanz"
380.7029.2

Een uniek project door leden van Ancient Rites, Necromantia, Septic Flesh en Lacrimosa. "Totentanz" is een muzikale reis door de wereld van klassieke, gothic, darkwave, folk en metal zoals nog niet eerder gehoord.

MASCOT RECORDS

P.O. Box 231, 2650 AE Berkel (Z-H), E-mail: mascot@globalxs.nl Website: www.globalxs.nl/home/m/mascot

LIVE OP DYNAMO OPEN AIR

TRANSPORT LEAGUE
"Superevil" 380.7027.2

Loodzware rock met een alles-verpletterende groove door ex B-Thong zanger Tony Jelencovich.

Distributed by Play It Again Sam

WARNING: NOT FOR THE MUSICALLY FAINT-HEARTED

MA-9025-2

"LIQUID TENSION EXPERIMENT"

Dream Theater members Mike Portnoy (drums) and John Petrucci (guitars) were joined by King Crimson's Tony Levin (bass) and keyboard phenomenon Jordan Rudess to participate in the "Liquid Tension Experiment."

This totally unscientific experiment took place in the Fall of 1997 in Upstate New York during what Mike Portnoy called "one of the craziest, most stressful, and yet, simultaneously beautiful, magical and most creative weeks of my life."

Distributed by Play It Again Sam.

Available at Progressive CD stores. Or send \$15.98 for each CD to Magna Carta. Outside the U.S. add \$5 per disc. Magna Carta 208 E. 51st St. #1820 NY, NY 10022 Email: magcart@aol.com Visit The Magna Carta Website at <http://www.magnacarta.net/>

A U S T I N

De stad Austin in de Amerikaanse staat Texas is al jarenlang een mekka voor de muziek liefhebber. Een voor Europese begrippen ongekend aantal live-podia, relatief aantrekkelijke werkomstandigheden voor de vele muzikanten en een mild klimaat, hebben gezorgd voor een stad met een hart voor rock n' roll. De meeste muziktoeristen bezoeken Austin jaarlijks op de vier hectische 'South By South-West'-dagen in maart; een jaarlijkse showcase waar zo'n 800 -veelal beginnende- bands en artiesten hopen een contract te scoren. Wij kozen voor ons bezoek met opzet een wat minder chaotische periode (eind januari) en gingen -diep in the heart of Texas- op zoek naar het hart van Austin.

Dat hart bevindt zich op en rond 6th Street, waar je in het overgrote deel van de vele kroegen vrijwel dagelijks kunt genieten van live-muziek in alle denkbare soorten en maten. Tóch

blijkt die typische Austin-sound (een zompige mix van blues, country en texmex overgoten met een pittige 'southern' saus) de overhand te hebben. Dat is natuurlijk niet zo verwonderlijk, want deze muziek is hier ontstaan, en wordt hier nog steeds met veel gevoel voor traditie gespeeld op een muzikaal niveau dat we in ons gesubsidieerde Nederland-muziekland maar sporadisch tegenkomen. Ongeveer de helft van de ruim honderdvijftig podia in de stad programmeren bekende lokale helden als Storyville, Ian Moore, Delbert McClinton, Charlie & Will Sexton, Joe Ely, Doyle Bramhall (zowel vader als zoon), Guy Forsyth, Bobby Mack, Alan Haynes, Angela Strehli, Toni Price etcetera, en houden zo een traditie in ere waarbij de vele beginnende bands en songwriters, die hier als voorprogramma aan de bak proberen te komen, vrijwel nooit voor lege zalen staan te spelen. Een avondje stappen is hier onlosmakelijk verbonden aan live-muziek; voor een muziek-liefhebber en regelmatig innemer als Uw verslaggever is dit duidelijk 'the place to be'!

De sfeer is hier voor Texaanse begrippen behoorlijk tolerant en relaxt; er wonen in Austin

veel studenten en de vele -al dan niet lokale- muzikanten hebben hier een ruime keus uit de vele podia die Austin rijk is. Maar geen werk is ook hier geen werk. Dat verklaart misschien het grote aantal muzikanten dat zich met recht muzikant mag noemen; als je hier je instrument beheerst, is de kans dat je geen werk vindt gering. Het blijkt een efficiënte manier te zijn om het kaf van het koren te scheiden met als prettige bijkomstigheid dat beroerde muzikanten het hier gelukkig niet lang volhouden. De harde kern van de muzikantenscene is kleiner dan je zou verwachten in een toch behoorlijk grote stad als Austin. Al gauw blijkt dat het sleutelwoord hier 'samenspielen' is. Veel spelen met zoveel mogelijk mede-muzikanten blijft leerzaam, het is goed voor je songwriters-ego en -niet onbelangrijk- het levert meer geld en bekendheid op dan je alleen maar vast te klampen aan dat handjevol écht onsterfelijke songs dat je geschreven hebt.

Austin ademt rock n' roll en door de jaren heen heeft de stad een imposante reeks bands voortgebracht die allemaal die typische Texaanse roots-benadering gemeen hebben. Het meest sprekende voorbeeld is uiteraard The Fabulous Thunderbirds. Opvallend is bovendien de hoeveelheid baanbrekende gitaristen die hun carrière begonnen zijn in de clubs van Austin, waarvan de grootste lokale held nog altijd **Stevie Ray Vaughan** is. Er staat dan ook een fraai beeld ter nagedachtenis van de SRV-man aan de rand van downtown Austin op een karakteristieke plek aan het water van de Colorado River die

dwars door de stad loopt. Iedereen in Austin kan je de weg er naartoe wijzen...

De geest van Stevie Ray Vaughan waart hier overigens nog steeds rond. Het aantal gitaristen met SRV-bloed is groot, overwegend goed, af en toe uitstekend, maar helaas wel erg veel van hetzelfde. Ook Johnny Winter is blijkbaar, na zo'n dertig jaar, nog steeds een groot voorbeeld.

Men is hier met recht trots op Austin's muzikale klimaat. We merken dat al heel snel in de vele kroegen. Als men hoort dat we uit Nederland komen en waarom we in Austin zijn, krijgen we al snel te horen waar we moeten zijn als we 'the next big thing from Austin' willen zien. Veel van deze tips leiden ons

Stevie Ray Vaughan standbeeld

naar **Antone's** (op de hoek van 5th Street en Lavaca) waar we onder andere een fantastisch concert zien van Storyville (zie Aardschok 3/98). Samen met het gelijknamige platenlabel en de bijbehorende winkel van Clifford Antone is deze live-club een essentiële schakel in de ontwikkeling van alles wat in Austin ruikt naar blues, bluesrock en rhythm'n'blues. Stevie Ray Vaughan speelde hier met Double Trouble als huisorkest, evenals The Fabulous Thunderbirds in de beginjaren met Jimmie Vaughan. De laatste jaren is Antone's een thuisbasis voor Omar & The Howlers en Chris Duarte, en er zijn hier door de jaren heen veel legendarische live-albums opgenomen. Opvallend zijn de vaste avonden die ingeruimd zijn voor side-projects van bijvoorbeeld Malford Milligan ('Blue Monday' toepasselijk op de maandagavond: de zanger van Storyville met gasten in een set vol traditionele bluesnummers en covers van o.a. Bobby Blue Bland). Woensdagavond is de vaste avond van David Holt & The New Originals (gitarist van Storyville met als gasten de in Austin legendarische Bill Carter en Will Sexton in een set met afwisselend eigen werk en vette covers van onder ande-

W I T S U A

re. Rockpile en The Band). Zeven dagen per week kun je in Antone's terecht voor 'a fine beer, cool atmosphere and the best roots-rock in town'. Mocht je in Austin meer clubs zoeken met hoofdzakelijk roots-rock, dan raden we je aan zeker een bezoek te brengen aan The Saxon Pub, The Continental Club, La Zona Rosa, Liberty Lunch, The Steamboat, Stubb's of The Cactus Café. Voor het hardere werk kun je terecht bij bijvoorbeeld. The Electric Lounge Of Emo's, maar dit is allemaal slechts het topje van de ijsberg, want eigenlijk hoef je alleen maar op je oren af te gaan. Je hoort bijna overal live-muziek en je hoort vanzelf waar het goed is...

Tijdens een relativerend gesprek over het muzikantenleven in Austin met de uit Nederland afkomstige flamenco-gitarist Teye Wijnterp (al enkele jaren actief in de band van Joe Ely) blijkt dat er toch ook wel wat schaduwkantjes zitten aan het hier wonen en werken. „De stad heeft door z'n vele podia een zuigende werking en daardoor wordt het hier de laatste tijd wel erg druk. Zo iets zou op den duur negatieve gevolgen kunnen hebben voor het gemak waarmee de dingen hier vaak gaan. Het doet me weleens denken aan een soort goudkoorts. Ikzelf heb inmiddels over de hoeveelheid werk niet te klagen, maar het leven als beginnend muzikant is hier harder dan dat het op het eerste gezicht lijkt. En als het dan even tegenzit, kennen ze hier geen sociale dienst waar je kunt aankloppen, althans niet in de vorm die we in Nederland kennen.” In de praktijk blijkt dat er wel zo iets bestaat als een allerlaatste vangnet; kort na de zelfmoord van bassist Sims Ellison van metalband Pariah in 1995 werd de SIMS-Foundation opgericht, een stichting die ervoor zorgt dat de minder draagkrachtige lokale muzikanten met alcohol- en/of drugsproblemen in ieder geval kunnen rekenen op opvang en hulp als dat nodig blijkt. Speciale benefitconcerten, sponsoring door onder andere de wekelijkse 'gig-guide' Austin Chronicle en de verkoop van de **Austin Guitar Calendar** zorgen onder meer

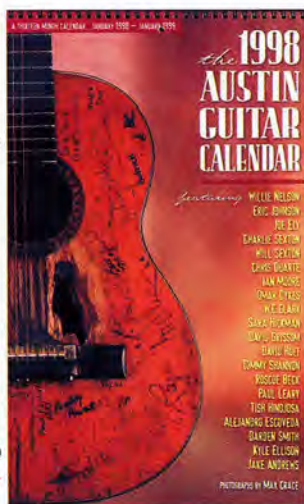
voor de benodigde inkomsten. In stand gehouden dóór -hoofdzakelijk- muzikanten vóór muzikanten: een zeer lovenswaardig initiatief!

Hoewel de inwoners van Austin begaan zijn met hun muzikale erfgoed, blijkt ook als je rondkijkt in de lokale CD-winkels; iedere winkel heeft een omvangrijke eigen hoek met 'local artists'. Op zich misschien niets apart, totdat je ziet hoeveel artiesten hier vandaan komen. Uit het grote aantal winkels zijn Waterloo, Borders, Antone's en Tower Records absolute aanraders als je op zoek bent naar iets speciaals. Maar het allerbeste winkeltje blijkt **Local Flavor** te zijn: hartstikke klein (het is een gedeelte van een oude glasfabriek op 5th Street) maar oh zo interessant. Hier vind je 'the roots of Austin': vrijwel alleen maar in eigen beheer uitgebrachte CD's van beginnende lokale bands, gitaristen en songwriters. Eigenaresse Sue Donahoe is een lopende encyclopedie met een enthousiasme wat je vandaag de dag nog maar weinig tegenkomt; ze weet waar ze 't over heeft en ze staat vierkant achter alles wat ze vanuit haar winkeltje verkoopt en distribueert. Op dit soort mensen moeten we zuinig zijn!

Al met al is Austin een indrukwekkende -en voor Texaanse begrippen behoorlijk liberale- stad met een muziekgehalte en een muziektraditie die uniek genoemd mag worden. Als we rijdend op de interstate richting San Antonio de buitenwijken van Austin achter ons laten, zijn we er in ieder geval van overtuigd dat de reputatie van 'Live Music Capital Of The World' meer dan waargemaakt is. Terug in het kille en natte Nederland is het de eerste dagen dan ook afkicken...

Jac. Hustinx

Aardshots:
Jac. Hustinx

Local Flavor

213 W. 5TH ST. • CORNER OF 5TH & LAVACA • 474.5314

Antone's
all ages welcome

THURS 1-29 **9 PM HAPPY HOUR** **GUITAR LYNN & THE KELLER BROS**
the GULF COAST PLAYBOYS

STORYVILLE **ugly americans**
GUITAR LYNN OPENS KING SOUL OPENS

Friday 1-30 Saturday 1-31

Sunday 2-1 5:30PM SPECIAL FUNDRAISER Blues Party
SAM BISCOE **9 PM DOORS GUY FORSYTH**
MUSIC BY *** for Travis County Judge *** Pint nite!
WC CLARK • T.D. BELL • AND MORE

FEB 2 **BLUE MONDAY** **FEB 3 the SCABS**
Master Blues Special MALFORD • DEREK O RILEY O • FROSTY
LARRY F • SURPRISE GUESTS the keller brothers
SCRAPPY JUD'S SOUTHBOUND MONARCHS OPEN

FEB 4 **DAVID HOLT & THE NEW ORIGINALS**
with TOMMY TAYLOR • STEPHEN DOSTER • CLENN FUKANAGA • BURKA ALLEN • WILL SEXTON

FEB 6 & 7 **Antone's is proud to celebrate Black History Month with *BOBBY BLAND AND HIS ORCHESTRA HAPPY BIRTHDAY BOBBY!**

FEB 20 & 21 **The return of... THE MIGHTY ZOR**
featuring DENNY FREEMAN DOYLE BRAMHALL II TOMMY SHANNON CHRIS LAYTON and special guest

2/26 *RUBEN RAMOS & THE TEXAS REVOLUTION
*Advance tickets available at Antone's Records. Call 322-0660 to charge.

KING DIAMOND

Europese koningen hebben lange tijd het verloop van de menselijke geschiedenis bepaald. Ook in de metal-historie heeft een muzikant van Europese koninklijke

bloede een belangrijke rol gespeeld: King Diamond. Onlangs verscheen zijn achtste 'solo'-werk 'Voodoo' en begin juni komt het nieuwe Mercyful Fate-album 'Dead Again' uit. Een conversatie over satanisme, bovennatuurlijke krachten en King's verre toekomstplannen.

Om het oppergezag over zijn eigen territorium in de metalwereld te kunnen handhaven, moet King Diamond volgens eigen zeggen kei- en keihard werken. Niet dat hij daarmee kan zitten, want werk is de enige drug die hij in grote getale consumeert. Daardoor slaagde de beschilderde vorst er anderhalf jaar geleden ook in om zowel King Diamond's 'The Graveyard' als Mercyful Fate's 'Into The Unknown' gelijktijdig uit te brengen. Ook dit jaar verschijnen de CD's van King Diamond ('Voodoo') en Mercyful Fate ('Dead Again') ongeveer tegelijkertijd. King nam beide CD's direct na elkaar op, waardoor hij viereneenhalve maand in de studio zat opgesloten. „Met slechts zes vrije dagen”, laat King trots weten. „Ik kan met zekerheid zeggen dat het wel de moeite waard is gebleken. 'Dead Again' is een 'killer'-CD geworden, die terugkeert naar de oude M.F.-stijl. De songs zijn het best te vergelijken met die van 'Melissa'. 'Dead Again' is tevens de best geproduceerde van alle K.D.- en M.F.-platen”, belooft King.

Levensles

Sommige bands wachten maandenlang vergeefs op inspiratie voor het schrijven van een nummer. King niet. „Alles in mijn directe omgeving fungeert als inspiratiebron”, verklaart hij. „Ik heb mijn oren en ogen altijd open. Ik ben vooral geïnteresseerd in mensen en de manier waarop ze elkaar behandelen. Ieder mens heeft een verhaal te vertellen en draagt bepaalde informatie bij zich die waardevol is. Ik ben nu eenenveertig jaar oud en de belangrijkste levensles die ik geleerd heb, is om niet te oordelen over mensen die ik niet ken. Ik zie mezelf als een erg ruïndenkend mens. Ik heb respect voor alle religies. Ook voor het christendom, hoewel ik de christelijke dogma's verwerp. Volgens de christelijke leer kan ik mijn hele leven een zondaar zijn. Maar als ik één minuut voordat ik sterf nog om vergiffenis van mijn zonden vraag, krijg ik die ook. Daar kan ik niets mee. Intelligente mensen die weten waar ze het over hebben, beschouwen me dan ook als een satanist. Daar ben ik het mee eens. Het satanisme is voor mij geen religie, maar de filosofische levensovertuiging zoals Anton LaVey die in zijn 'Satanic Bible' uiteenzette. LaVey biedt ruimte voor diepere religies. Hij benadrukt dat het belangrijk is om ergens in te geloven. Waar iemand in gelooft, hangt af van zijn individu en zijn persoonlijke interesses.”

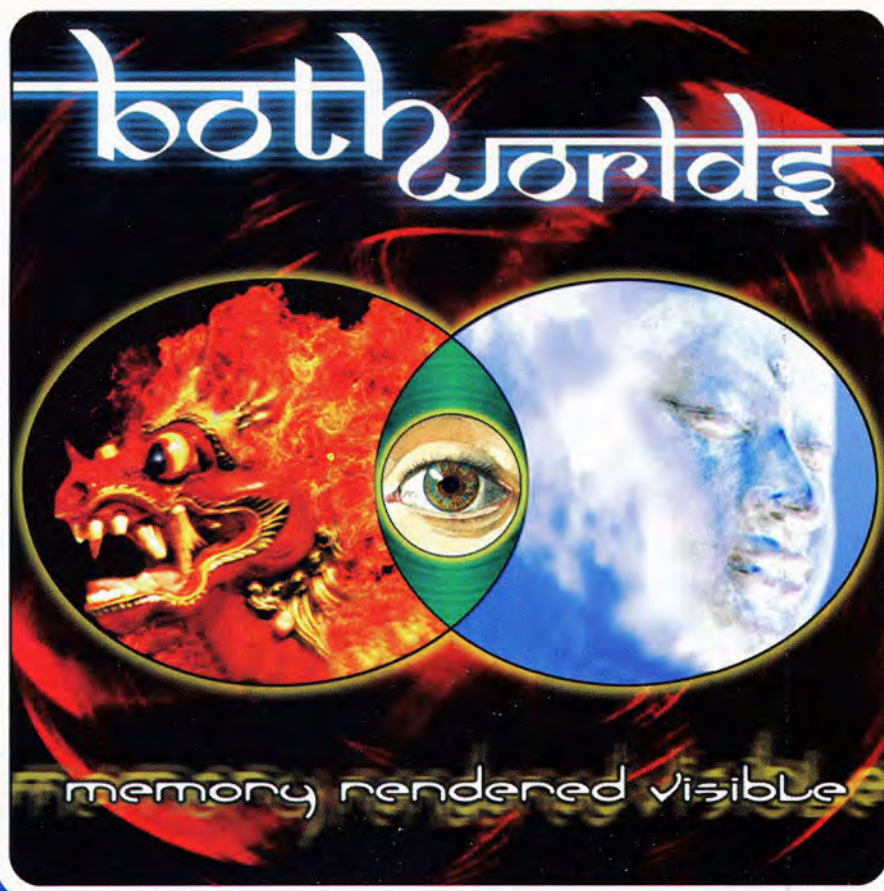

Déjà vu

De vraag rijst waar de koninklijke hoogheid zelf in gelooft. „Niet in een God in de traditionele zin van het woord”, orakelt King. „Ik geloof in iets hogers, in krachten die zich om ons heen bevinden. Ik heb ze altijd 'the powers of the unknown' genoemd, of 'them'. Ik heb veel occulte krachten zien plaatsvinden, waar geen enkele wetenschappelijke verklaring voor is. Die ervaringen hebben me overtuigd van het bestaan van bovennatuurlijke en paranormale verschijnselen. Zoals voodoo-rituelen in Louisiana. Of een glas dat zonder menselijke aanraking blijft zweven. Inderdaad; telekinetische en psychokinetische activiteiten. Ik heb ook regelmatig een déjà vu-gevoel; plaatsen waar ik kom en die ik herken omdat ik er in één van mijn vorige levens ben geweest. Ik geloof dat ik meerdere levens moet leiden om voldoende kennis en ervaring op te doen. Zolang dat niet het geval is, word je steeds opnieuw geboren. Hoeveel levens je hebt, hangt af van het individu en zijn zelfcontrole. De kracht die je in je hebt -noem het maar je ziel-, moet je dienen. Je hebt echter wel een keuze. Als je in je leven steeds opnieuw irrationele dingen doet, word je dus net zo lang opnieuw geboren totdat je uiteindelijk wél de juiste ervaring en kennis hebt opgedaan en allerlei verschillende emoties hebt ervaren. De uiteindelijke bestemming is een oneindig veel hogere, astrale levensvorm. Ik geloof hierin omdat het een antwoord geeft op een prangende vraag die al lang door mijn hoofd spookt. Waarom wordt een meisje van drie overreden door een vrachtwagen? Waarom overleven twee mensen een vliegcrash, terwijl de overige driehonderdvijftig passagiers omkomen? Omdat die twee nog niet voldoende kennis en ervaring hebben opgedaan om toegang te krijgen tot een hogere levensvorm. Ofwel: ze zijn er nog niet klaar voor.”

hollywood

De opmerking dat King's theorie op een voorbestemde lotsbeschikking lijkt, wijst hij van de hand. „Het individu heeft wel dege-lijk de controle over zijn eigen leven doordat hij zijn eigen keuzes moet maken. Daarom verloopt ook ieders leven anders.” En hoe ziet King het verloop van zijn eigen aardse leven dat hij momenteel leidt? „Mijn doel is mensen vermaken en zorgen dat ik over tien jaar niet vergeten ben. Als ik over vijftien jaar fysiek niet meer in staat ben om muziek te maken, wil ik graag een roman schrijven. Mijn lang gekoesterde wens is om ooit een conceptverhaal van een K.D.-plaat te verfilmen. Of dat gaat lukken, hangt af van de filmmaatschappijen. Horrorfilms zijn de laatste jaren weer in trek. Zelfs in Hollywood. Dus wie weet.”

BIG DEAL!

both worlds

memory rendered visible

RR 8750 2 release datum 4 mei

Both Worlds is de nieuwe band van Jon Joseph (ex-Cro-Mags). "Memory Rendered Visible" bevat agressieve melodieuze songs, geproduceerd door bandleden AJ Novello & Eddie Coen, gemixed door Michael Barbiero.

De BIG DEAL band is nu tijdelijk in prijs verlaagd bij de volgende platenzaken:

boudisque • amsterdam - music all inn • zutphen - concerto • amsterdam - coco • zaandam - 't oor • hilversum - 't oor • almere - popeye • alkmaar popeye • hengelo - music machine • sittard - white noise • utrecht - sound session • ede - satisfaction • heerlen - satisfaction • maastricht - plato • apeldoorn plato • enschede - plato • deventer - plato • zwolle - plato • groningen - plato • leiden - plato • rotterdam - plato • utrecht - plato • den haag voscotheek • hoogeveen - samsam • zwolle - bij de put • leeuwarden - kroese • nijmegen - een twee cd • tilburg - the noizz • beek - the rock • roermond sounds • venlo - music plus • maastricht - elpee den bosch • den bosch - velvet • delft - velvet • leiden - velvet • rotterdam - bullit • eindhoven - bullit • breda music centre • nijverdal • enschede • oldenzaal • hardenbergh • almelo • raalte - music world • vernray - waterput • goes - doll house • arnhem tommy • tilburg - simpele fons • dordrecht - waaghals • arnhem - jake's • eindhoven - tracks • roermond - eric van breda • ablasserdam - delta disc • zierikzee sounds • delft - sounds • rotterdam - sounds • haarlem

distributed by Sony Music marketed by Roadrunner Benelux B.V.
Visit our website at www.roadrunnerrecords.com/

ROADRUNNER
RECORDS

HELLOÏSE

Als of de klok
tien jaar is
teruggezet.

Allerlei herinneringen aan belevenissen met Helloïse, maar ook Bodine, Picture, Highway Chile en Vengeance, komen weer terug nu een aantal van die oude platen opnieuw is uitgebracht. Vengeance en Helloïse zijn weer gaan toeren en maken zelfs nieuwe platen. Helloïse doet dat in de originele bezetting en begrijpt eveneens als Vengeance, dat de tijden veranderd zijn, dat er gevraagd wordt om een andere muzikale benadering als destijds. 'A Time & A Place For Everything' is een album met een cleanere, soberder productie dan z'n twee voorgangers, een album met hedendaagse arrangeringen, maar tevens een album dat onmiskenbaar Helloïse is. Gitarist Ben Blaauw, drummer Ernst van Ee en ondergetekende kruipen om de tafel.

Ernst van Ee - Blame It On The Night

„Ik heb natuurlijk in de afgelopen tien jaar altijd in de hardcore gezeten en dan weet je een beetje wat er leeft. Tussen alle mogelijke nummers waaruit we konden kiezen zaten een aantal van die echte snelle metalnummers. Als het aan mij had gelegen, hadden er een paar meer op de plaat gemogen. Wellicht verschijnt er nog eens wat; ons genre wordt nu grotendeels naar Japanse maatstaven bekeken, want daar verkoopt dit het beste en daar houden ze erg van snelle dingen. Dit nummer ligt een beetje in die richting.”

Ben Blaauw - Telephone Lover

„Ik was heel erg gecharmeerd van „Telephone Lover“. Ik heb daarvoor ook de tekst geschreven. Over iemands wiens vriendin ontzettend ver weg woont, zodat ze elkaar eigenlijk alleen maar kunnen bellen. In de tijd dat we de CD opnamen, zat ik zelf ook in zo'n situatie. Daarom heb ik er ook op aangedrongen dat Stan voor dat nummer mijn tekst zou gebruiken. Ik heb het nummer ook in één van mijn vele mislukte bandjes zelf gezongen. Maar dan een octaaf lager. Lekker beat ook.”

ons een reünie, maar het was ook een reünie met de oude fans. Dus na afloop ga je gewoon lekker in de zaal staan kletsen. In de kleedkamer de ster uit gaan hangen, slaat natuurlijk ook nergens op. Ik vond het vroeger ook gek dat mensen dachten dat je ik-weet-niet-wat was. Dat is nu gelukkig een stuk minder. Nou ja, het is wel even leuk, maar de lol gaat er gauw vanaf.”

ERNST: „Er komen nu ook mensen op ons af die je op een voetstuk plaatsen, maar de meesten zien je toch als gewoon medemens. We zijn altijd wel een

band geweest die betrokkenheid had met het publiek. En mensen zijn nu ook meer gewend. Kijk, in Japan word je nog geadoreerd, maar verder komt dat toch nauwelijks nog voor? Zeker niet in het genre waarin wij zitten en het niveau waarop wij draaien. Die verafgoding is meer iets voor de popmuziek.”

Dit nieuwe album is een dikke tien jaar na julie debuut opgenomen, tien jaar waarin je een hele andere kijk op dingen kunt krijgen. Het

kan haast niet anders of Helloïse is dit keer met een hele andere benadering de studio ingegaan.

Toen jullie die reünietoer gingen doen was de vraag wat voor publiek daar op af zou komen. Wat hebben jullie ervaren tijdens die toer?

ERNST: „De ervaring heeft geleerd dat er veel oud, maar ook heel veel nieuw publiek is gekomen. Jonge mensen ook, waarvan je weet dat die het destijds niet hebben meegemaakt. Die hebben het misschien gehoord van oudere broers of kennissen, of ze zijn nieuwsgierig geworden door de artikelen die er geweest zijn. Death-metal fans ook, die dit niet kennen en willen weten wat het is. En dan toch ook uit hun dak gaan, zien dat het mogelijk is naar een heavy concert te gaan zonder dat daar automatisch een 'boze' sfeer bij hoort. Mensen zijn nu ook niet meer zo boos, dat is toch iets wat bij een bepaalde tijd hoort, waarin het bijvoorbeeld

economisch en maatschappelijk wat moeilijker gaat, je krijgt dan toch een soort afzetten. En: wat wij doen is er natuurlijk heel lang niet geweest in het clubcircuit. Van oude fans horen we: 'we zijn dat blij dat jullie weer spelen, want dan hebben wij ook weer iets om naar toe te gaan'. Dat zijn de mensen die van melodieuze rock en metal houden en voor wie er lange tijd niet veel te doen was.”

Worden jullie nu anders benaderd? Toen waren jullie één van de weinige top-acts en werd er naar jullie opgekeken.

BEN: „Nou, die laatste toer was niet alleen voor

deze tijd gearrangeerd zijn. Dat heeft Ben bijna allemaal gedaan, hij liet het resultaat aan ons horen en wij vonden het allemaal te gek. Het is natuurlijk een heel ander proces dan gebruikelijk is, waarbij bands maanden repeteren

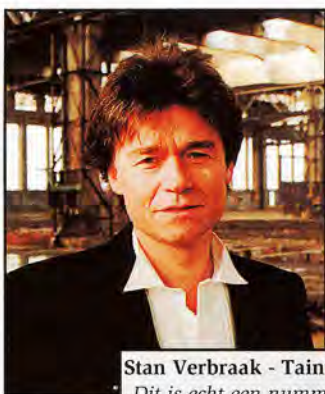
en zo. Maar zo zijn we de studio in gegaan."

BEN: „Toen het met Helloïse over was, vielen we in een gat. Vooral Arjan en ik zijn toen heel erg veel gaan schrijven. Met toch een beetje het idee 'Helloïse is mislukt, dus we hebben wat fout gedaan'. We dachten dat het aan de songwriting lag: teveel riffs, te weinig liedje. We hebben beiden toen ons eerste orgeltje gekocht. Daar konden we niet op weg, dus moeilijke dingen konden we nooit schrijven, reden-

neerden we, dus wellicht gingen we dan functionele dingen schrijven. Toen we deze plaat gingen maken hadden we ondertussen genoeg materiaal om meerdere CD's te kunnen vullen. Dat hebben we aan de band voorgelegd, compleet met irritante orgelgeluidjes, die allerlei gaatjes opvulden - want zodra we iets hadden bij-

geleerd moest dat ook in een liedje komen. Maar goed, daar hebben we met z'n allen een keuze uit gemaakt van zo'n vijftien nummers en die ben ik gaan aanpakken. Orgeltjes verbranden, galmapparaat bij het grof vuil enzovoorts. Daar is dit uit voortgekomen en naar onze smaak is het heel goed geworden."

ERNST: „Het is een samensmelting van onze ideeën. De één vond dit soort nummer heel gaaf, de ander weer wat anders. We hebben toen ook besloten dat we alle vijf een nummer

Stan Verbraak - Tainted Love

„Dit is echt een nummer met een kop, een body en een staart, dat heeft mij altijd enorm aangesproken. Het is echt een compleet verhaal. De jaren tachtig versie van dat nummer klonk ook heel erg jaren tachtig. Dat was toen een heel goed idee, maar nu zou dat niet meer kunnen. We hebben er echt mee geworsteld hoe je zo'n goed basisidee een meer eigentijdse klank mee kon geven, een meer eigentijdse interpretatie, en ik vind dat dat wonderwel is gelukt."

BEN: „Absoluut. Toen, zo dachten wij, zouden wij het wel even gaan maken. Wij wilden carrière maken in de muziek en het liefst internationale sterren worden. Nu is het eigenlijk een veredelde hobbyband. Onze hoofdstelregel: geen stress, geen heilig moeten. De afspraak is gemaakt dat iemand kan stoppen op het moment dat hij het niet meer leuk vindt, en de rest mag daar niet boos om worden. Krijgt iemand het dus te druk met z'n baan of zo, nou, dan stoppen we. Maar dan is het wel leuk geweest. Toen het destijds uit elkaar klapte waren er wat scheve gezichten en ook dat is nu helemaal recht gezet. We zien het per keer aan. Die eerste plaat kwam op CD uit, oké, dan maar een toertje doen. Toertje ging leuk, dus dan maar een plaat maken. Als de plaat goed loopt dan ook maar weer een toertje, enzovoorts. Is het op een gegeven moment afgelopen dan kunnen we elkaar de hand geven en ieder onze weg gaan. En elkaar nog eens bellen. Er is geen druk meer, en dat is erg lekker."

Voor deze plaat hebben jullie geput uit repertoire wat de afgelopen jaren is geschreven; waarom niet met z'n allen nieuwe songs gemaakt?

BEN: „Destijds speelden we twee à drie keer in de week en we repeteerden twee keer per week. Gekkenwerk eigenlijk, maar goed. We schreven nieuwe nummers tussendoor, met z'n allen, in de oefenruimte. Daar werd heel veel tijd en energie in gestoken. Die tijd is er nu niet. Dus komt het erop neer dat Arjan en ik de nummers maken en helemaal uitwerken. Dan voegen de anderen nog een stuk eigen inbreng toe en Stan maakt z'n eigen zanglijnen, maar het is niet meer als vroeger, dat we alles samen stonden te kleien."

ERNST: „Voordat we de studio gingen hebben we niet met z'n vijven aan deze nummers gewerkt. Het zijn nummers, in de loop van de tussenliggende tien jaar geschreven, die naar

mochten kiezen wat sowieso op de CD zou komen. Dat bleek overeen te stemmen met de ideeën van de anderen,

Arjan Boogers - Tainted Love

„Het is een heel oud nummer wat nooit goed was uitgevoerd. Het nummer heeft voor mij veel te maken met een bepaalde periode in mijn leven, daarom is het mijn kindje. Er is ook een instrumentale versie van; ik heb ooit met Ben een soort Mike Varney-achtig projectje gedaan (in 1988, FB), gewoon thuis nummers opgenomen en bij gebrek aan vulling heb ik toen dat nummer omgewerkt naar een instrumentale versie. Helloïse had immers toch geen deal meer. De oorspronkelijke bedoeling was dat het in drie verschillende versies op plaat zou komen: een recht-toe-recht-aan versie, een orkestrale en een Zuid-Amerikaanse versie met xylofonen, marimba's en heavy gitaren."

dus dat leverde geen problemen op." De plaat klinkt heel erg anders dan z'n voorgangers qua geluid, er zit veel minder poespas op. **ERNST:** „John Sonneveld, de producer van onze eerste twee platen, had allerlei ideeën en voegde allerlei geluidjes toe. Daar stonden we toen ook achter en we waren er ontvankelijk voor, maar het was eigenlijk geen Helloïse. Vooral met 'Polarity' was dat zo."

BEN: „Je duikt de studio in, je probeert eens wat en dat is dan wel leuk. Je komt in een soort trein terecht, je wil van alles proberen. Dan heb je ineens vijfhonderd gitaarpartijen voor een nummer en die zijn allemaal te gek. Je wordt meegezogen, want je zit in een donkere studio, afgesloten van wat er buiten gaande is."

ERNST: „Je wil ook alles terughoren in de mix, en die wordt dan heel erg bombastisch. Met deze CD wilden we puur een hardrockband horen. Alleen dat opnemen wat nodig is om de song lekker te laten knallen."

Nu komt er over zo'n half jaar nog een nieuwe versie van 'Polarity' uit. **ERNST:** „Daar staan als extraatje allerlei demo's op, voor zover mogelijk opnieuw gemixt, dat zijn ongeveer negen nummers. Een aantal nummers daarvan is nog nooit verschenen. En de 'Polarity' songs zelf zijn opnieuw gemixt. Zoveel mogelijk naar de sound van nu gebracht. Dan weet je soms ook niet wat je hoort!"

Een must voor de oude fans. Maar Helloïse zal eerst gaan toeren om 'A Time & A Place For Everything' te promoten; de CD-presentatie is op 25 april in de Blokhut te Rotterdam.

Ferry Bovet

Marchell Remeus - Tainted Love

„Het is een eerlijk en vrij droog nummer zonder tierelantijnen, zoals het moet zijn."

T-NAILED

Het DSFA-label is zich langzamerhand aan het ontwikkelen tot een label waar niet alleen kwaliteit maar ook onderscheid een trefwoord is. De bands die worden getekend, hebben vaak een apart geluid, met Orphanage als koploper. Maar ook het Brabantse T-Nailed moet niet worden uitgevlakt. Hun zojuist verschenen debuut 'Drown' is een plaat vol muzikale diversiteit waar elektronica een belangrijke rol in speelt. Of de kreet 'rock meets dance' waarmee de band gepromoot wordt een juiste is, komt later aan de orde.

Allereerst duik ik met zanger/gitarist Erik de Vocht in het verleden van de band, die vijf jaar geleden nog Pazuzu heette en die de nodige banden heeft met het allang ter ziele gegane Deafen.

„Ik heb Pazuzu zelf opgericht en Richard van Deafen deed toen ook al mee. Niet lang daarna kwam ook de bassist van Deafen erbij. Overigens bestonden beide bands naast elkaar, maar Deafen raakte een beetje op een dood spoor en wij gingen steeds beter. We kregen goede kritieken op onze eerste demo 'Another Life', wat aanleiding was om verder te gaan. Langzamerhand hebben we onze muziekstijl gevonden, zijn we ietwat trage, logge muziek gaan maken. Op een gegeven moment stopte Richard met muziek maken en voor hem in de plaats kregen we A-Morph, een drummer die veel meer uit de funky hoek kwam. Die nam ook z'n sample-apparatuur mee, dus daar zijn we mee gaan experimenteren. Langzaam maar is dat erin gegroeid, met dit als resultaat.”

En op welk moment is Pazuzu T-Nailed geworden?

„Dat was in maart '94 of '95. Er bestonden namelijk al Pazuzu's. We zagen in bladen ineens een Noorse en een Zwitserse staan. We kwamen met de naam T-Nail, maar wilden niet teveel de Nine Inch Nails hoek ingaan, dus hebben we maar -ed toegevoegd.”

Wie 'Drown' beluistert kan haast niet anders dan concluderen dat jullie muzikale invloedsfeer heel erg breed moet zijn.

„Dat klopt wel, ja. Die van mij ligt in de bluesy rock. Ik hou ook wel van metal, maar m'n achtergrond is toch rock. De drummer komt dus, zoals ik al zei, uit de funkhoek, maar we hebben twee drummers en die andere houdt weer meer van hiphop en Zappa-achtige dingen. De bassist en gitarist zijn behoorlijk metal-georiënteerd. Met twee personen werken we meestal aan de nummers. We nemen vervolgens in de oefenruimte een ruwe versie op en die gaat naar onze elektronica-man A-Morph. Hij gaat dan met samples aan de slag en uiteindelijk verzin ik daar een zanglijn bij. Die elektronica is sfeerbepalend en kan een nummer een hele andere wending geven. De toetsen, die we er al vrij lang bij hebben, zijn nu meer dan voorheen een geheel geworden met de andere elektronica die wordt gebruikt.”

Tool en Nine Inch Nails, het zijn slechts twee namen van bands die zeker hun invloeden op T-Nailed moeten hebben achtergelaten.

„Inderdaad. Nine Inch Nails niet zozeer op mij, maar wel Tool en ook Soundgarden. Vooral qua zangmelodieën en riff-werk. Dat vind ik gave muziek. Onze nummers zitten overigens minder moeilijk in

elkaar als wellicht op het eerste gehoor lijkt. Het is allemaal vrij strak gearrangeerd. Al hoor ik van meerdere mensen dat ze er aan moeten wennen, de meesten kennen dit soort muziek niet. Het is eigenlijk een samenraapsel van vele muziekstijlen, maar de combinatie maakt het apart.”

Zo'n kreet als 'rock meets dance' waar jullie mee geadverteerd worden, wat kun jij daar zelf mee? Ik denk dan aan Senser of The Prodigy, maar daar heeft jullie muziek weinig tot niets mee van doen.

„Nou, de dance zoals de meeste mensen die kennen, is niet de dance die wij bedoelen. The Prodigy vind ik heavy dance, bij ons is het toch meer rock. Er zijn vele soorten dance en als je de dansvloer op wilt kom je met onze muziek niet altijd weg. Maar ja, je moet het beestje een naam geven. Is het dit, is het dat, is het industrial? Het is eigenlijk elektronica, maar ja. Je kunt het metal met industrial noemen, maar dat is het ook niet. Trouwens, die slogan komt niet van ons af, ha ha.”

Maar de muziek is zeker iets waarmee je jezelf onderscheidt van de rest.

„Inderdaad. Aan de ene kant is het een ontwikkelingsproces geweest, maar deze stijl is toch mede een beetje gepushed om uit de grijze massa te komen. De nummers die op de CD staan heb ik ook in 'normale' rockversies, ik heb ze akoestisch..., de nummers blijven overeind. Maar op de zoveelste Soundgarden zit niemand te wachten. Dan is dit toch een interessanter product geweest om aan te werken. Onze drummer is wel bezig met allerlei remixen, dat kun je op onze single horen. En als het aan mij ligt, is het best leuk om ook eens iets akoestisch te doen. Maar als extraatje, want wat

op de CD staat is de lijn die we willen volgen.”

Qua werkwijze zie ik parallellen met Orphanage. De sound is natuurlijk heel anders, maar jullie zijn beide bezig om jezelf op een aparte manier te presenteren, een apart geluid te zoeken.

„Op die manier kan ik het wel met je eens zijn. Maar ik denk niet dat we aparte nummers hebben gezocht. Ze zijn wel apart aangekleed. Ik weet niet hoe Lex en z'n maten dat aanpakken, daar hebben we het nooit over gehad. Maar hun nummers steken vrij onconventieel in elkaar, dat wel. Dan zijn wij weer veel organischer denk ik.”

Heeft jullie werkwijze gevolgen voor de live-shows?

„Nou, de podia moeten groot genoeg zijn, anders passen er geen twee drummers op. Dan hebben we natuurlijk nog toetsen, een bassist en twee gitaristen. Bovendien hebben we door die elektronica nogal wat opbouwtijd nodig, wat op festivals een rol kan spelen. De podiumopstelling is vrij omvangrijk, daarentegen is het naar de monitor- en naar de zaalmix toe weer vrij simpel. We doen veel zelf, we hebben drie mengpanelen op het podium staan. De optredens zijn nu net begonnen, dus we moeten even zien hoe het uitpakt.”

Maar het publiek komt door jullie aanpak waarschijnlijk met een bepaalde verwachting naar een optreden, dus jullie hebben wel wat waar te maken. Die uitdaging ga je vol vertrouwen aan?

„Ja, toch wel. Het concept dat we hebben, twee drummers waarvan er één achter een soort space-rack vol met elektronica zit, dat lijkt me heel gaaf voor het publiek. Het is zeker een uitdaging; ik speel al vanaf m'n vijftiende en altijd in de standaardbezetting bas/drums/gitaar, en dit is weer eens iets nieuws!”

Alsof hun surfboard met duizelingwekkende snelheid over het schuimende topje van een reusachtige golf scheert. Zo moeten de Brabantse beachpunk-surfers van de Travoltas zich op dit moment ongeveer voelen. Toch zijn de vijf disco-Johnnen zich wel degelijk bewust van het gevaar van een 'wipe out'. Een vrolijk gesprek met zanger Perry en gitarist Vincent.

„We willen net zo groot worden als de Ramones”, stelt Vincent zonder blikken of blozen. „We mikken op het hoogst haalbare. We vinden Travoltas de beste band en geloven heilig in onszelf. Dat is onze drijfveer.” Zo. Dat is eruit. Voor alle duidelijkheid: de Travoltas hebben ambities.

Torenhoge zelfs. Dus staat een heel legioen critici en muzikliefhebbers al klaar om het vriendelijke vijftal het predikaat 'arrogant'

op te plakken.

Ambities zijn nu eenmaal geen gemeengoed onder Hollandse muzikanten. Maar daar zitten de Travoltas niet mee. In muziekrant Fret beweerde Vincent onlangs zelfs doodleuk dat hun nieuwe CD 'Modern World' de beste CD is die ooit door Nederlandse muzikanten is gemaakt. „We staan nog steeds achter die uitspraak” laat Vincent met een dikke glimlach op zijn gelaat weten. „Het heeft niets met arrogantie te maken. Het is gewoon onze opvatting.”

Het is juist een verademing dat een band van eigen bodem eens onomwonden toegeeft het maximaal mogelijke te willen bereiken. Dat de Travoltas naar wereldoverheersing streven is begrijpelijk. Zeven jaar geleden begonnen als hardcorebandje 'uit pure verveling en om meisjes te versieren', legde de band zich steeds meer toe op uiterst melodieuze poppunk met kortjes. Deze muzikale aanpak werkte. Met de mini-CD 'Kill! Kill! Kill! Sex! Sex! Sex!' trok en kreeg het gezellige gezelschap al de nodige aandacht en de debuut-CD 'Baja California' resulteerde zelfs in een Europese tournee met Marky Ramone & The Intruders. Deze punkrocklegende was zo onder de indruk van zijn support-act, dat hij aanbod om zelf de tweede CD te produceren. In New York, welteverstaan. „Je zegt niet 'nee' als Marky Ramone aanbiedt om je plaat te produceren”, glimlacht Vincent. Perry: „Marky vindt het belangrijk om de fakkel die de Ramones droegen door te geven aan jongere bands. Marky is erg trots op 'Modern World'. Hij vertelde ons dat een eventuele Amerikaanse gouden plaat -500.000 verkochte exemplaren dus- voor hem belangrijker is dan alle platen die hij met de Ramones deed.”

Ondanks een heilig geloof in eigen kunnen, staat de band volgens eigen zeggen wel degelijk met beide benen op de grond. Perry: „We relativeren alles. We zijn erg nuchtere jongens die niet zomaar het gevoel voor realiteit verliezen. Daar zorgen de bandleden onderling wel voor door elkaar permanent te corrigeren indien dat nodig is. We weten heus wel dat als je hoog inzet het al snel tegen kan vallen. Daar zijn we op voorbereid. Niemand in de band gebruikt drugs. Dat maakt het een stuk gemakkelijker om het vol te houden en realistisch te blijven.”

Het grote-Travoltas-plan-van-aanpak is als volgt: tot juni/juli surft de band met de Haarlemse Dollybirds over podia in de Benelux en daarna is het tijd voor de rest van Europa. Het liefst gaat de band dit najaar nog naar het land van hun muzikale inspirators. Perry: „We willen in New York beginnen omdat we daar al wat mensen kennen. Bovendien; als je het in New York kunt maken...”

Ron van Hal

Onbekend maakt vaak onbe-
mind, zo ook voor tal van
Vlamingen die op muzikaal
gebied zelden of nooit over de taalgrens heen kijken. Zo

EMA

worden er
regelmatig
uitstekende
CD's uitge-
bracht door
Waalse
bands die
niet of nau-
welijks de

aandacht krijgen die ze verdienen. Keaton en Transpunk, beide opgepikt door een Nederlandse platenfirma, zijn twee voorbeelden van bands waarvan in Vlaanderen nog nooit iemand gehoord heeft. Nu is er dus een nieuwe band uit Luik tevoorschijn gekomen die middels het uitstekende debuut 'New Rupture' de nodige brokken hoopt te maken. EMA is de naam van dit kwartet en het onverwachte resultaat die de band behaalde in de Soundcheck van vorige maand noopt ons tot een nadere kennismaking met deze jongens. Zanger Guy is ondergetekende graag terwille.

Guy, voor veel mensen is
EMA een onbeschreven blad,
misschien kun je iets meer
vertellen over de band ?

„We zijn vier jeugdvrienden die nu reeds een drietal jaren muziek samen maken, en een zestal maanden geleden een eerste demo met vier songs uitbrachten. Die nummers waren een stuk harder dan hetgeen we uiteindelijk op 'New Rupture' gezet hebben. Nadat de demo op onze talrijke optredens, vooral in het Waalse landsdeel, behoorlijk verkocht hebben we besloten om onze eerste CD op te nemen. 'New Rupture' werd opgenomen in de Verviere Hautregard Studio onder productieve leiding van Phil Renotte, de bassist van Keaton. Nadat het hele zaakje in kansen en kruiken was, lieten we het resultaat aan Thierry, één van de studiobazen van Hautregard horen, en die bracht ons in contact met Urban Records, met het gekende resultaat tot gevolg.”
De groepsnaam is niet alledaags, wie of wat is een EMA?

„De naam van de groep is geen afkorting zoals veel mensen denken maar een Japans woord. Een EMA is een houtblokje waarop door Japane kinderen tekeningen worden uitgesneden die hun toekomstvisie uitbeelden; wat ze met andere woorden later willen worden. Dit is de letterlijke betekenis van het woord, doch het is niet echt één of ander statement, noch heeft het een diepere psychologische betekenis. Het is gewoon een leuke naam die ons meteen aansprak.”

In de recensie van 'New Rupture' worden jullie vergeleken met Alice In Chains. Vind je dat een terecht vergelijking ?

„Als ik de CD beluister begrijp ik de vergelijking wel, daar er toch de nodige gelijkenissen aanwezig zijn, doch het is nooit onze bedoeling geweest Alice In Chains te kopiëren. Naar mijn mening is het tegenwoordig onmogelijk om muziek te maken die 100% origineel is, er zijn altijd raakvlakken met andere groepen, en in ons geval is dit nu Alice In Chains en in mindere mate Korn. Voor mij is dit geen enkel probleem, integendeel, als we vergeleken worden met dergelijke topgroepen is dit voor ons het grootst mogelijke compliment.”

Op 'New Rupture' staat één nummer, „1/4 Monde”, dat in het Frans is gezongen. Waarom hebben jullie dit gedaan ?

„Op de demo-CD stond er ook een Franstalig nummer en we dachten, of beter gezegd hoopten, dat het integreren van een Franse tekst in één van onze nummers eventueel wat deuren kon openen op de Franse markt, die per slot van rekening een stuk groter is dan de Belgische. Toen we de CD opnamen hebben we, naar aanleiding van de goede respons die we op dit nummer kregen, besloten om het nog eens over te doen. Het is in feite uit commercieel oogpunt dat we dit gedaan hebben (lacht), want ik ben niet echt een liefhebber van Franse teksten en zeker niet binnen het metalgenre.”

Mag ik tenslotte nog weten hoe de nabije toekomst er voor de band uitziet ?

„New Rupture' wordt dus uitgebracht op 13 april en daarna gaan we zoveel mogelijk proberen op te treden. Zo spelen we op 2 mei in Vilvoorde, samen met Molest en zijn er reeds vergevorderde plannen voor een aantal data in zowel Nederland als Frankrijk. Verder hopen we ons ook op een aantal festivals voor te kunnen stellen.”

Alain Bogaert

THE GODLESS BEAUTY

Graveworm

UNDERNEATH THE CRESCENT MOON

New MCD of the Italian Dark Metal Newcomers featuring two new tracks, a piano remake of "Awake" featuring Sarah Jezebel Deva of Covenant, and a cover-version of "How Many Tears" from Helloween.

Graveworm - 0073642 SR

SUIDAKRA

Auld Lang Syne

Folk Black Metal from Germany full of melody, power and beauty. A mixture of Falkenbach and Dissection - tales of long forgotten times

Suidakra - 0073602 LEP

Aeba

The debut album of this fast and melodic Black Metal act from the north of Germany. These dark and symphonic hymns will capture your unholy soul.

Aeba - 0073652 LEP

EISREGEN

If Carcass would start playing Black Metal, you could imagine the might of Eisregen. Another step in raw and unique Black Metal incl. the "Herzblut" ballad.

Eisregen - 0073562 LEP

Last Episode

In der Vorstadt 114
73529 Schwäbisch Gmünd
Fax (49) 7171 989318

SERENADES

In der Vorstadt 114 RECORDS
73529 Schwäbisch Gmünd/Germany
Fax: + 49 (0) 7171-989318

coming soon:

Mystic Circle - Drachenblut,
Cryptic Carnage - Rozelowe,
Giants Causeway - Destination: Insecure

DEMOS

DEATH SENTENCE

De bandleden van het Belgische Death Sentence hebben een gemiddelde leeftijd van achttien jaar. Als je hoort wat deze heren nu al uit mijn speakers per-

sen dan belooft dat nog veel goeds. Supervette power thrash met een vleugje hardcore in het straatje van Machine Head, Pantera en Stuck Mojo. Strak, pakkend en ook heerlijk agressief weten deze mannekens hoe je power metal moet maken. Origineel is Death Sentenced zeker niet, maar eigenlijk maakt dat geen moer uit. De band maakt indruk. Misschien nog niet voor 100 % (normale zangstukken?), maar dat is slechts een kwestie van tijd. De visuele presentatie van de demo is belabberd (slechte foto, geen democover), maar in dit geval spreekt de muziek voor zich. Jammer van de wat knullige bandnaam. Voor 150 Bfr of f 10,- komt deze demo in je bezit.

Death Sentence
Joy van Hal
Middenheide 41
9120 Beveren
België

DECEIVERS

Het Braziliaanse Deceivers speelt een mengelmoes van thrash, hardcore en

zelfs hip hop; swingende metal met een agressieve basis. Vooral de dansgevoeligheid is hoog bij deze band. De nummers klinken oké, maar zijn wel wat opgebouwd uit ideeën die we al eerder hebben gehoord. Het gevoel van: 'dit ken ik ergens van' komt geregeld boven drijven en Biohazard is zeker één van die namen. De uitvoering is soms nog wat rommelig, maar echt storend is dat niet, als je geen seconde stil kan zitten bij deze hippe thrash-core hop. De tape is voor 5 US dollars te bestellen en je kunt de band via internet bezoeken op: <http://www.geocities.com/SunsetStrip/Lounge/1456>.

Deceivers:
Caixa Postal 8631
70312-970 Brasilia-DF
Brazilië

GOREFORMORE

Goreformore ramt er met de demo 'Kill The World' weer lustig op los.

Eenvoudige maar afwisselende death metal die is voorzien van een death grunt gecombineerd met wat black screams

vocalen. Een beetje in de richting van extremere acts als Sinister, Obituary en aanverwante doodselden. Het irritante van de demo is, dat de muzikale verhoudingen niet kloppen, waardoor Goreformore niet altijd even goed uit de verf komt. In sommige vocalen passages slaat de chaos dan ook toe. De drums liggen veel te nadrukkelijk op de voorgrond en de sterke melodieuze gitaar stukken missen hierdoor hun effect. Jammer, want ik ben ervan overtuigd dat Goreformore met een beter geluid vele malen beter uit de verf zou komen. Een nummer als "...Of Life Beyond" is daar een goed voorbeeld van. Goreformore heeft nog wat meer tijd nodig, maar de ideeën en potentie zijn zeker aanwezig. De vijf-track demo is te bestellen voor f 10,- en drie postzegels van 80 cent.

Goreformore:
Averkampstraat 19
5012 CE Tilburg

NEVERGREEN

'Thumbdigger' is de tweede demo van het Belgische Nevergreen en deze tape klinkt als een klok. De muziek van Nevergreen doet nog het meest denken aan Korn en de Deftones. De bezwerende zang, de zware grooves en de pakkende samenhang zijn van een hoog niveau. Je hoort duidelijk dat deze band door boven genoemde bands is beïnvloed, maar de basis is wat melodieuzer en pakkender. Er wordt minder geëxperimenteerd en dat maakt

Nevergreen toegankelijker. De sound van de tape is extreem goed, als je weet dat deze in slechts twee dagen is opgenomen. Complimenten voor de Art Sound Studio in België en mixer Vins die deze demo een CD kwaliteit meegaf. Groove je dak uit en bestel deze tape voor 200 Bfr of f 10,- plus IRC (International Reply Coupon, te verkrijgen bij de PTT).

Nevergreen:
Koolmijnlaan 196
3582 Beringen
België

PRECIOUS INSANITY

Precious Insanity is een band die melodieuze heavy metal speelt. Veel afwisselend gitaarspel met een link naar de ouderwetse speed (thrash) metal periode. Lekker strak gespeeld, alleen vocaal wat aan de magere kant. Het zijn duidelijk muzikanten die graag hun kunnen laten horen en een virtuoos

stukje niet uit de weg gaan. De gitarist zou er goed aan doen zich enkel bezig te houden met het gitaarspel en de zang aan iemand anders over te laten. Op het moment dat hij zijn strot open trekt daalt het niveau en dat is jammer. De pakkende nummers zouden het met een zanger à la Hammerfall vast heel goed doen. De tape met vier nummers (inclusief instrumentaal nummer) is te bestellen voor f 10,- + f 2,50 aan postzegels.

Precious Insanity:

Henry Goorman
Oddselaan 3
7245 PP Laren

ROYAL MOSA

Royal Mosa is een band met een royale mix van verschillende invloeden. De experimentele nummers zijn niet onder één noemer in te delen. Een prima streven van een band, maar ook een nadeel omdat de muziek hierdoor niet zo makkelijk te volgen is. De crossover doet mij soms wat denken aan Primus, maar de muziek is duidelijk minder freaky. Zangeres Judith heeft inmiddels de band verlaten en eerlijk gezegd vind ik dat geen ramp. De zang is de zwakke schakel binnen de intelligente muziek. Haar stem klinkt te geforceerd bij de

muziek. Royal Mosa is geen makkelijk bandje en je moet dan ook zeker van experimenteel houden om deze band te begrijpen. De prijs van de tape is f 10,- + f 2,40 aan postzegels.

Royal Mosa:

Barry Veeke
Galmeidijk 60
4706 KJ Roosendaal

SILENCE

Silence is een gothic rockband uit Veenendaal. Waar de meeste doom metalbands gothic als aanvulling gebruiken, is dit bij Silence juist het hoofdbestanddeel. Een dromerige zang en atmosferische muziek laten de wave invloeden ook ruim baan.

Apart zijn de drumbeats die hypnotiserend werken. Een beetje slaapverwekkend, maar dat hoort nu eenmaal bij deze sferische muziek. Voor een portie depressie ben je bij Silence op het juiste adres. De prijs van de vijf track tape is f 10,- + f 2,40 aan postzegels.

Silence:

't Voorhuis 11
3902 CA Veenendaal

Anthony van den Berg

BLO.TORCH

BLO.TORCH laat een ijzersterke mix horen van verschillende stijlen binnen de metal. De hoofdzaak is thrash maar ook death, black en heavy metal komen om de hoek kijken.

Grote pluspunt van Blo.Torch is dat de band de stijl weet te mixen zonder dat dit gekunsteld overkomt. Blo.Torch weet hierdoor een behoorlijk eigen stijl te ontwikkelen. Vooral in het vocale wordt volop geëxperimenteerd. Death grunt, thrash brullen, black screams, melodieuze zang en maagdelijke vrouwenzang, alles wordt uit de kast getrokken om te blijven boeien en dat lukt ze zeer goed.

Het is moeilijk om een duidelijk label op Blo.Torch te plakken en toch maakt men herkenbare muziek. De band is o.a. beïnvloed door At The Gates, Crowbar, Judas Priest, Slayer en Dissection en dat zou je misschien een klein beeld kunnen geven van wat je kunt verwachten. Een indrukwekkende demo van een band die het nog wel eens ver zou kunnen schoppen. Klasse!! 'The Pilot Sickers' bevat vier nummers en is te bestellen voor f 10,- + f 2,50 aan postzegels of 200 Bfr en een IRC. Op internet vind je de band bij: <http://www.geocities.com/SunsetStrip/Underground/8971>.

Blo.Torch:

Strausslaan 32
2551 NN Den Haag

incubus

incubus

S.C.I.E.N.C.E.

CD S.C.I.E.N.C.E.

GROOT GROTER GRO...

INCUBUS & FAR IN CONCERT

- 2 MEI AMSTERDAM - MELKWEG
- 3 MEI ROTTERDAM - NIGHTTOWN
- 31 MEI EINDHOVEN - DYNAMO OPEN AIR

far

Debut-CD Water & Solutions

Far liet eind vorig jaar een verpletterende live-indruk achter; de CD evenaart dit gevoel.

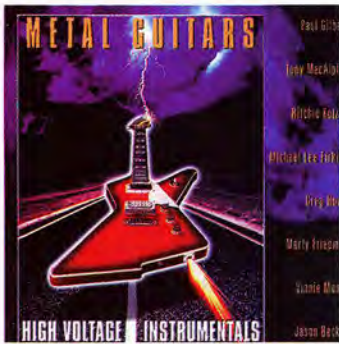
<http://www.sonymusic.nl>

WORD ABONNEE EN KIES TWEE CEEDEES!

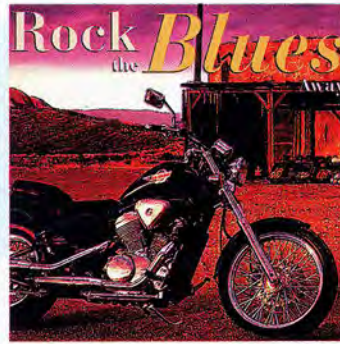

In samenwerking met Disky Communications Europe heeft Aardschok deze maand wel een heel speciale ledenwerfactie. Als je je aanmeldt als nieuwe abonnee kun je namelijk niet één, maar **TWEE CD'S** kiezen als welkomstgeschenk. Disky heeft namelijk zes verzamel-CD's samengesteld voor de liefhebbers van evenzevele harde muziekstromingen: instrumentaal gitaargeweld, rock & blues, industrieel, thrash, death metal en hardcore. Elke CD bevat zestien nummers. Dus scoor je als nieuwe abonnee tweëëndertig nummers. Je komt natuurlijk alleen in aanmerking voor de twee CD's als jij of één van jouw familieleden de afgelopen 12 maanden niet lid is geweest van Aardschok.

Darren Housholder, Vinnie Moore, Jason Becker, Michael Lee Firkins, David T. Chastain, Greg Howe, Paul Gilbert, Tony MacAlpine, Ritchie Kotzen, Stephen Ross, Marty Friedman, Jeff Watson, Joey Tafolla, Craig Erickson, James Byrd, James Murphy.

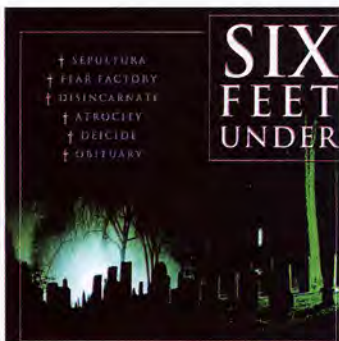
Pat Travers (2 songs), Leslie West, The Outlaws, Little John Chrisley, L.A. Blues Authority (2 songs), Tony Spinner, Craig Erickson, Jon Butcher, Kevin Russell, Rick Derringer (2 songs), Glenn Hughes (2 songs), Blindside Blues Band.

Face Down, Whiplash, Defiance, Sepultura, Pestilence, Heathen, Death, Ratos De Porão, Realm, Kat, Carnivore, Annihilator, Dr. Mastermind, Atrophy, Sadus, Flotsam & Jetsam.

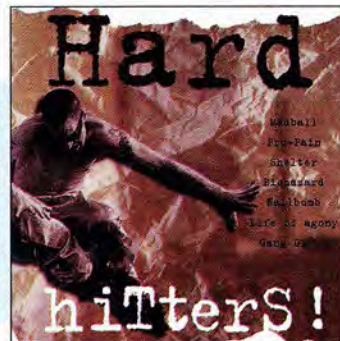

Optimum Wound Profile (2 songs), Fear Factory (2 songs), KMFDM, Front Line Assembly (2 songs), Controlled Bleeding (2 songs), Bile (2 songs), Treponem Pal, Skin Chamber (2 songs), Acid Bath (2 songs).

Malevolent Creation, Gorguts, Sepultura, Solitude Aeternus, Fear Factory, Disincarnate, Pestilence, Cerebral Fix, Obituary, Immolation, Sorrow, Suffocation, Exhorder, Believer, Atrocity, Deicide.

Life Of Agony, Vision Of Disorder, Nailbomb, Biohazard, Brujeria, The Mighty Mighty Bosstones, Bullet Lavolta, Gang Green, Pro-Pain, Black Train Jack, Mucky Pup, Rest In Pieces, Ratos De Porão, Shelter, Souls At Zero, Madball.

AANMELDINGSBON

KNIP DE BON UIT EN STUUR DIE IN EEN ENVELOPPE NAAR: AARDSCHOK-ABONNEMENT, POSTBUS 7, 5690 AA SON, NEDERLAND

Ik meld me hierbij aan als nieuwe abonnee op de Aardschok. Ik ben de afgelopen 12 maanden geen abonnee van Aardschok geweest. Ik ontvang als eerste Aardschok van mijn abonnement het juni-nummer van 1998.

OP HET MOMENT DAT MIJN BETALING VAN f 75,- (BFR. 1600) BIJ AARDSCHOK BINNEN IS ONTVANG IK (2 CD'S AANKRUISEN):

☐ Metal Guitars	☐ Taking In The Trash	☐ Rock The Blues Away
☐ Six Feet Under	☐ Industrial Strength	☐ Hard Hitters!

Dhr./Mw.:

ADRES:

POSTCODE:

WOONPLAATS:

TELEFOON NR.:

LAND:

VOOR NEDERLANDERS: IK HEB f 75 INMIDDELS BETAALD VIA:

- Bijgevoegde Eurocheque (a.u.b. pasnummer op achterzijde invullen) of Girocheque.
- Overgemaakt op ING bankrekening 68.86.65.160 tnv. M. van Rijswijk te Eindhoven.
- Overgemaakt op gironummer 4144823 tnv. Aardschok te Son.
- Bijgevoegde f 75,- à contant in de (al dan niet aangetekende) enveloppe.

VOOR BELGEN: IK HEB BFR. 1600 INMIDDELS BETAALD VIA:

- Bijgevoegde aangetekende enveloppe à contant naar: M. van Rijswijk, Postbus 7, 5690 AA Son, Nederland.
- Een internationale postwissel van Bfr.1600 naar: M. van Rijswijk, Postbus 7, 5690 AA Son, Nederland. (stuur je aanmeldingsbon, a.u.b. in **BLOKLETTERS** invullen, ook naar bovenstaand adres)
- Bijgevoegde (**NIET DOORGESTREEPTE**) Eurocheque van Bfr.1600 (**pasnummer op achterzijde invullen**) (stuur je aanmeldingsbon, a.u.b. in **BLOKLETTERS** invullen, ook naar bovenstaand adres)

DE DOORSTART VAN SENSER

Het begrip 'cross-over' kreeg met het uitkomen van 'Stacked Up' een nieuwe inhoud. Maar weinig groepen waren er eerder in geslaagd om zulke meeslepende muziek te destilleren uit metal, dance, hiphop en wereldmuziek als het Britse Senser op dat debuut uit 1994. De wereld was klaar voor Senser, zo leek het. Was Senser echter klaar voor de wereld? Niet echt, zo bleek al snel.

De band gaf enkele uitstekende optredens. Tegen de tijd dat er nagedacht moest worden over de tweede plaat, ontstonden er problemen tussen zangeres Kerstin Haigh en zanger/rapper Heitham, beiden het gezicht van de band. De laatste trok aan het korte eind en verliet de band om Lodestar op te richten, waar inmiddels een eerste CD van verscheen. Senser trad nog wel op en bracht als een teken van leven, een 12" single uit, 'Charming Demon'. Toch dreigde het wel erg stil te worden rond die belofte van weleer. Een periode die onlangs eindelijk afgesloten werd met de tweede CD 'Asylum'. Bassist James Barrett duikt kort in het verleden:

„We hebben na het uitkomen van onze eerste CD ongeveer anderhalf jaar getoerd. Toen werd al duidelijk dat er scheuren in de band waren ontstaan. Heitham was helemaal gek van Henry Rollins en wilde als gevolg daarvan een veel steviger kant op met onze muziek. We zaten al in de studio voor de tweede CD, toen bleek dat de verschillen niet te overbruggen waren. Hij heeft er toen een punt achter gezet, samen met onze toenmalige drummer Johnny, en is verder gegaan met Lodestar.”

Was je niet bang dat met hun vertrek ook een deel van die bijzondere 'chemistry' verloren zou gaan?

JAMES: „Het was in elk geval jammer dat het zo moest lopen. Ik vind niet dat het zo'n enorme aderlating was. Vooral omdat zij die bijzondere muziek helemaal niet meer wilden maken, maar Senser tot een doodgewone rockband wilden omsmelten. Verschillende inzichten kunnen een interessante spanning oproepen, maar in ons geval liepen die te ver uiteen.”

Hebben ook de huidige leden nog zulke verschillende voorkeuren voor muziek?
KERSTIN HAIGH: „Dat is nog steeds het geval. Rond 1988 barstte die acid house explosie los en daar heeft iedereen een tik van meegekregen. Alleen is vrijwel iedereen er iets anders mee gaan doen. James is meer de hiphop kant opgegaan, terwijl onze drummer Paul Soden jarenlang drum'n'bass heeft gemaakt. Ik houd zelf van heel verschillende soorten muziek, variërend van klassiek en oosters tot gabber house. Ik heb mijzelf ooit zingen geleerd door mee te jubelen met de gitaarsolo's van Jimi Hendrix en Jimmy Page. Voor gitarist Nick Michaelson is de vormde gitaar zijn God. (lacht) Alleen vertelde hij ons onlangs dat de dansmuziek wél de kerk daarvan is.”

Is er ooit nog wat gedaan met de muziek die destijds opgenomen is?

KERSTIN: „Die banden liggen veilig in een kluis. Ik geloof dat we vijf of zes nummers helemaal af hebben gekregen, voordat de bom barstte. Ze liggen in de lijn van de plaat van Lodestar. Overigens bestaat die band niet meer. Heitham is betrokken bij allerlei verschillende muzikale projecten, terwijl Johnny - de drummer - zijn eigen band Moke heeft. Dat is ons vaste voorprogramma tijdens de komende tournee. Om maar even aan te geven dat er muzikale meningsverschillen waren, maar dat er nooit ruzie is geweest.”

JAMES: „Één van de nummers waarin de glorieuze dagen weleer herleven is het intense „Adrenalin”. „De basis voor die song is „Weatherman”, een ander stuk op onze nieuwe plaat. Onze deejay Andy Clinton had daar ooit een keiharde dansbeat onder gezet. Daar zijn we mee aan de gang gegaan en na verloop van tijd bleken we een heel nieuw nummer gecreëerd te hebben.”

KERSTIN: „Het ritme is zwaar geïnspireerd op de gabber house, maar de boodschap van

de tekst staat juist haaks op het gewelddadige imago van die muziek. Het is nog steeds een gewoonte van veel jongeren die uitgaan in Londen, om wanneer ze flink dronken zijn, iemand in elkaar te slaan. Puur voor de adrenaline kick. In dit nummer zet ik me fel af tegen die idioten, die omdat ze dronken zijn of aanhanger van een voetbalclub zijn, iemand te grazen nemen. De kick die ze nodig hebben, kunnen ze ook op de dansvloer krijgen, is de strekking van mijn verhaal.”

Staat de band anno 1998 voor een totaal nieuw begin?

KERSTIN: „Ik denk van wel, al is het een rare combinatie. Aan de ene kant zijn we een band met een verleden: ons debuut en de fans die we daarmee wonnen. Anderzijds is het heel lang stil geweest en zijn er veel mensen die nog nooit van ons gehoord hebben. Die combinatie bevalt mij wel. We hebben al een beetje een fundament, maar er ligt ook nog veel terrein braak. Ik zie in elk geval niet om in wrok. Oké, we hadden misschien heel rijk kunnen worden, wanneer we onze muzikale ambities ingeslikt hadden en met die eerste bezetting waren doorgegaan. Toch denk ik ook wel eens dat die beoogde tweede plaat veel mensen

had teleurgesteld.”

JAMES: „Precies, we beginnen nu op een nul-punt, wat nog altijd beter is dan beginnen beneden dat nulpunt.”

Robert Haagsma

Diamond Records presents:

evolution

Illwill features:

- Andy la Rocque (King Diamond)-
- Sharlee D'Angelo (Mercyful fate)-
- Snowy Shaw (ex-KD+MF)-
- Yonas Dahlstrom (Desert plains)-

Ament A

RECORDS
PO box 990, 9400 AZ Assen, Holland
Tel./Fax: +31 (0)92 315767

evolution

SOUND CHECK

MEI 1998

DE LEDEN VAN DE JURY	Ø	GERD-JAN	ROBBIE	ONNO	RENÉ	ROBERT	MIKE	RON	ANTHONY
SOULFLY Soulfly	84	81	77	79	85	90	88	87	83
CRADLE OF FILTH Cruelty & The Beast	80	73	85	72	93	81	73	75	85
AGNOSTIC FRONT Something's Gotta Give	78	63	79	94	80	85	71	74	80
RAGE XIII	78	80	86	70	72	90	76	77	74
THERION Vovin	77	80	77	70	75	83	71	76	87
ALTAR Provoke	76	69	79	79	75	80	68	73	82
VICIOUS RUMORS Cyberchrist	75	76	84	70	70	79	73	79	72
VIRGIN STEELE Invictus	75	75	70	70	80	77	77	80	70
HELLOISE A Time & A Place For Everything	74	83	77	69	68	80	79	70	70
RIGHT DIRECTION To Right The Wrong	74	59	78	94	68	81	65	80	70
CANDLEMASS Dactylus Glomerata	74	85	87	65	64	70	70	80	72
NECROMICON Sightveiler	73	71	73	65	89	70	63	80	75
TREASURE LAND Gateway	73	75	80	66	69	75	73	73	74
LOVE LIKE BLOOD Snakekiller	72	74	73	67	67	78	68	68	79
AM I BLOOD Agitation	71	74	63	61	70	75	77	72	78
TECH 9 Winner Takes All	71	60	59	94	70	80	70	65	70
LOST SOULS Fracture	71	75	65	64	70	71	70	69	80
ARENA The Visitor	70	85	76	58	64	72	67	65	71
THYRFING Thyrting	70	70	67	70	70	69	64	72	74
BESEECH ...From A Bleeding Heart	68	72	77	53	62	65	73	70	73
SAVIOUR MACHINE Legend Part II	67	84	55	57	72	69	69	57	71
DANSE MACABRE Totentanz	66	60	75	51	82	60	63	67	72
CANNIBAL CORPSE Gallery Of Suicide	66	50	80	60	80	60	66	62	70
ILLWILL Evolution	66	70	74	61	60	65	70	50	74
OPERA IX Sacro Culto	65	52	45	73	85	60	67	64	73

Ceedee
Van De Maand
ME!

SOULFLY

Soulfly
Roadrunner

Sepultura was vaak het vehikel voor de wilde emoties van Max Cavalera. Wond de bandleider zich niet op over onderdrukte indianen, gewelddadige politieagenten en corrupte overheidssdienaren? Terwijl ik dit intik, zie ik Igor, Paulo Jr. en Andreas in mijn ooghoek hevig jankken. Iedereen weet inmiddels hoe het verhaal afliep: begin vorig jaar werd bekend dat Max onder zeer onvriendelijke omstandigheden de band verlaten had. Hij ventileerde zijn emoties via interviews en de inmiddels wereldberoemde fax-van-Max. Die woede, verdriet en frustratie staan ook centraal op het debuut van zijn nieuwe band Soulfly. Al bladerend door het CD-boekje blijkt opnieuw hoe Max Cavalera een blik in zijn wereld biedt: het album is opgedragen aan zijn omgekomen (aangenomen) zoon Dana Wells, de lezer wordt opgeroepen geld te doneren aan een fonds voor diabetische kinderen (Igor, de zoon van Max heeft suikerziekte) en men mag tevens geld sturen naar een organisatie die zich inzet voor de bedreigde regenwouden die men -inderdaad- vooral in Brazilië aantreft. Op de plaat wordt Cavalera terzijde gestaan door Jackson Bandeira (gitaar), Marcello D. Rapp (bas) en Roy 'Rata' Mayorga (drums). Inmiddels is bekend geworden dat voor de aanstaande tournee Bandeira vervangen is door Logan Mader van Machine Head (hetgeen de firma Roadrunner met een nieuw probleemgeval opzadelde, zie ook elders in dit blad). Er zijn ook diverse gasten, zoals Benji van Dub War en Chino Moreno van Deftones. De uitersten waartussen de muziek op dit debuut zich beweegt, liggen nog verder uit elkaar dan op 'Roots', Max's zwanenzang met Sepultura. In de heftig kolkende rock horen we de invloed van producer Ross Robinson en van de bevriende bands Korn en Deftones. Max bracht die op smaak met Braziliaanse klanken, zoals in het fantastische „Umbabarauma”, terwijl ook flarden reggae, dans en (andere) wereldmuziek hun weg naar de plaat vonden. Vrijwel overal bovendien hoor je de aanstekelijke gitaarriffs die de gitarist al sinds de eerste platen van Sepultura op de mensheid afvuurde. Op de CD staan zowel verbeterde statements („Eye For An Eye”, „No Hope = No Fear”) als nummers die swingen in de beste Zuid-Amerikaanse traditie („Quilombo”, „Karmageddon”). De samenbindende factor is de passie waarmee Max Cavalera alles uitvoert. Want hoe je het ook bekijkt, de muzikant heeft in zijn betrekkelijk korte leven enorm veel meegemaakt. Door die ervaringen te verwerken in zijn muziek, heeft die een zeggingskracht die je bij andere groepen zelden tegenkomt. „De split van Sepultura levert twee goede groepen op,” constateerde Roadrunners A&R manager Monte Conner onlangs. Dat kon aanvankelijk nog afgedaan worden als het statement van een cynische zakenman. In één geval heeft hij echter reeds zijn gelijk binnen. Max gaat met Soulfly verder waar Sepultura met 'Roots' ophield. Misschien dat de nieuwe versie van Sepultura juist een stap terugdoet: in de richting van 'Chaos A.D.' en 'Beneath The Remains'. In mijn ooghoek blijft het voorlopig nog even rustig.

Robert Haagsma

90

COMPACT MAIL

* **HARDROCK CD & VIDEO MAILORDER** *

DE EERSTE - DE BESTE - DE GROOTSTE

**MEER DAN
12.000 CD-TITELS
LEVERBAAR**

**ONGEËVENAARDE
SERVICE**

Stuur mij s.v.p. de 7e editie van jullie exclusieve **HARDSTE CD & VIDEO CATALOGUS** (± 200 pagina's) inclusief **GRATIS CD**. De door mij betaalde voorlopige kosten kan ik direct verrekenen bij m'n eerste bestelling.

Ik heb de voorlopige kosten (FL. 15,-) inmiddels betaald via:

- Bijgevoegde Eurocheque of Girocheque
- Overgemaakt op Bankrekening 52.90.82.152 tnv Compact Mail
- Overgemaakt op Postbankrekening 5234938 tnv Compact Mail
- Voor België: Bijgevoegde Eurocheque (in Nederlandse gulden)

NAAM:
ADRES:
POSTCODE: TELEFOON:
WOONPLAATS: LEEFTIJD:

Opsturen naar: **COMPACT MAIL / MAILMASTERS**
POSTBUS 4313 - 5604 EH EINDHOVEN (NL)
Telefoon: 040-2110634 / Fax: 040-2110564

10 MAANDE EREMENTAAL

AGNOSTIC FRONT

Something's Gotta Give (Epitaph/PIAS)

Ik begrijp dat de nieuwe CD van Agnostic Front voor veel mensen een belangrijke plaat is. Ik heb de CD al zo'n vier maanden in m'n bezit en heb dus ruim de tijd gehad om deze come-back CD te beluisteren.

Agnostic Front is altijd een belangrijke hardcoreband geweest en deze plaat is zeer belangrijk voor de scene in het algemeen. Liefhebbers van de old school sound kunnen gerust ademen want zij worden met de vijftien nummers op hun wenken bediend. Het nummer „Gotta Go” is het enige uitstapje richting punk en oi, maar de rest van het materiaal is een mengeling van dat wat we kennen van de platen 'One Voice' en 'Victim In Pain'. De band speelt dat op deze CD met zoveel vuur dat je hardcorehart constant op hol slaat bij het beluisteren van de songs „Believe”, „Before My Eyes”, „No Fear”, „Blinded”, „Voices”, „Do Or Die”, „My War”, „Bloodsucker”, „Today” en „Rage”. Het strijdlied „Crucified” is in vernieuwde vorm toegevoegd aan deze CD. Vinnie Stigma neemt de zang voor zijn rekening in zijn eerbetoon aan zijn boezemvriend „Pauly The Bulldog”. Agnostic Front zal geen originaliteitsprijs binnenslepen met dit nieuwe album, omdat je precies dat krijgt wat je mag verwachten. Ik besef hoe ik de band gemist heb. Dit is een Agnostic Front-CD die is gemaakt voor de echte 'die hard' fan, gemaakt door een band die altijd met de benen op de grond is blijven staan, en die de ware fan nooit uit 't oog heeft verloren.

Onno Cro-Mag

94

ALTAR

Provoke (Displeased)

Een paar jaar geleden kon je geen metalconcert bijwonen of je liep ze tegen het lijf: de medewerkers van Youth Against Christ, oftewel de fans van Altar die zich hielden in een t-shirt met daarop in grote letters de titel van het debuut uit 1994. Het is sindsdien hard gegaan met de band. Dynamo Open Air werd platgespeeld en de vorige plaat 'Alter Ego' liet een fikse muzikale groei horen. Het is een lijn die doorgetrokken wordt op de derde plaat: 'Provoke'. Het nogal opgelegde anti-christelijke heeft Altar vervangen door volwassener teksten, terwijl ook de muziek stukken interessanter is. De death metal wortels (o.a. Cannibal Corpse, Obituary) klinken nog door, maar het geluid is gevarieerder. Voor een deel omdat wat klassieke invloeden doorklinken: oude Kreator en Sepultura, terwijl in de cover „Fast As A Shark” het aloude Accept nog even langs dendert. Het is een stijl die de band prima inkleurt: hier een geraffineerde versnelling of vertraging van het tempo, daar een verrassende wah-wah gitaar („W.E.B.”). Het is een geheel dat uitstekend klinkt, wat ongetwijfeld (mede) te danken zal zijn aan de mix en mastering van Atti Bauw. Altar heeft een lange weg afgelegd, waarbij enkele keren muzikanten plaats moesten maken voor meer getalenteerde of gemotiveerde opvolgers. Het uitstekende 'Provoke' laat horen dat het allemaal niet voor niets is geweest. Integendeel.

Robert Haagsma

80

CANDLEMASS

Dactylis Glomerata (MFN/Zomba/Rough Trade)

Yes, Candlemass bestaat weer! Even een geheugenopfrissertje. Na het floppen van de vijfde studio-CD 'Chapter Six' uit '92 (waar de nieuwe zanger Thomas Vikström te horen is die boegbeeld Messiah vervangt), verschijnt nog een verzamel-CD, waarna de kaars dooft. Bassende bandleider Leif Edling richt kort daarna zijn nieuwe band Abstrakt Algebra op, terwijl de rest van de Candlemass-crew haar heil elders zoekt. Na het gelijknamige Abstrakt Algebra-debuut uit 1995, besluit Leif Edling aan een opvolger te werken. Om onduidelijke redenen besluit Edling halverwege om die plaat niet voor Abstrakt Algebra, maar voor Candlemass te gebruiken. Pardon? Jawel, candlemaster Edling formeert gewoon een geheel nieuw Candlemass, bestaande uit Abstrakt Algebra-drummer Jejo, toetsenist Carl Westholm, gitarist Mike Amott (Carcass, Spiritual Beggars en Arch Enemy) en de nieuwe zanger Björn Flodqvist. 'Dactylis Glomerata' is herkenbaar als zijnde Candlemass, maar gaat een stapje verder. De invloeden van Spiritual Beggars en Abstrakt Algebra zijn zeker doorgesijpeld, hetgeen geresulteerd heeft in een gevarieerde plaat. De CD opent met de lekkere stonermetal-song „Wiz”. Waarna -wees gerust- het doomy „I Still See The Black” volgt, dat ook snellere stukken bevat. Het derde nummer is het beste te omschrijven als een epische psychedelische semi-ballade (van meer dan negen minuten). De zes nummers die

daarna komen variëren qua snelheid, logheid en zwaarte, waarbij ook de keyboards hun steentje bijdragen. Het ene moment dansbaar snel (het van toen wisselende „Abstrakt Sun” of „Lidocain God”), het andere juist weer nihilistisch en loodzwaar (Black Sabbath). Ook al is het opnieuw wennen aan de nieuwe zanger (die door zijn emotioneel beladen vocalen overigens goed bij de band past); 'Dactylis Glomerata' is een waardige terugkeer van Candlemass.

Ron van Hal

80

CRADLE OF FILTH

Cruelty And The Beast (MFN/Zomba/Rough Trade)

Een nieuwe CD van Cradle Of Filth is elke keer weer een versterking van mijn normale ritme. Alles gaat aan de kant en enige weken lang is de wereld niet groter dan één zilverkleurig schijfje met de woorden Cradle Of Filth erop. Is dit beter of slechter dan voorganger 'Dusk And Her Embrace'? vroeg iemand mij afgelopen week. Tsja, dat is een moeilijke vraag want ik beschouw die CD als één van de beste CD's op black metal gebied van de laatste jaren. In retrospectief kwamen op die CD alle elementen die Cradle zo goed maken tesamen: agressie, diepgang, vernieuwing, kwaliteit en spanning. Het nieuwtje is er inmiddels wel af en omdat de band geen wezenlijk nieuwe wegen is in geslagen, bestaat de neiging om elk nummer afzonderlijk te gaan vergelijken met voorgaande songs. En dat is nu nèt waar ik zo'n hekel aan heb en dus ook niet ga doen. Ik stel vast dat zanger Dani zich op bepaalde momenten overtreft in de hoogte en diepte van de vocalen, dat de keyboards wat avontuurlijker klinken, en dat er hier en daar wat meer thrash-riffs in de muziek verstopt zitten. Verder is alles is weer aanwezig: van de helse krijzen, de mooie vrouwenzang tot de diepgravende vampiristische teksten. Laat ik het er op houden, dat 'Cruelty And The Beast' zeker niet de overtreffende trap van 'Dusk And Her Embrace' is geworden, omdat dat in mijn opvatting domweg niet kan. Wel kunnen we de nieuwe CD beschouwen als een kwalitatief hoogstaand product waarmee Cradle Of Filth nauwelijks kniebuigingen voor de commercie heeft gemaakt, en die wederom aantoon, dat de band tot de ereliga der black metal behoort. En dan mogen jullie zelf gaan kissebissen over welke Cradle-CD de beste is. Ik ben in ieder geval weer een paar weken van de straat.

René Veerkamp

93

HELLOISE

A Time & A Place For Everything (Transmission/Bertus)

Jarenlang was Helloïse één van de vaandel dragers van de Nederlandse hardrockscene. Het is daarom spijtig dat de vijfmans formatie nooit verder is gekomen dan twee albums: het klassieke debuut 'Cosmogony' en de iets mindere opvolger

'Polarity'. Twee jaar geleden nog verscheen 'Cosmogony' op CD en mede door de onvoorstelbare verkoop daarvan (ruim 5000 stuks!) is de band in haar originele bezetting geïncarneerd. Hamvraag is uiteraard in hoeverre de groep stilistisch gezien met haar tijd is meegegaan. Het siert Helloïse mijns inziens dat het vast heeft gehouden aan de eigen stijl en nergens een poging onderneemt met alle boze en depressieve bands van tegenwoordig te willen wedijveren. Uitbundige en zeer melodieuze hardrock is namelijk waar ook het uitstekend geproduceerde (Oscar Holleman in samenwerking met de band) en de meer dan logische opvolger van de eerdere platen, 'A Time & A Place For Everything', voor staat. Alsof de tijd tien jaar heeft stilgestaan, karakteriseerde collega Helloïse's derde treffend. Stan Verbaak heeft nauwelijks iets aan glans verloren en zijn fraaie, krachtige stemgeluid bepaalt nog steeds in grote mate het geluid. Aan de andere kant komt het twaalf nummers tellende album wat voorspelbaar over. Een zeer consistent album ook, waarop het moeilijke uitschieters aanwijzen is. Persoonlijk ga ik voor het pakkende up-tempo 'Blame It On The Night' en de ontroerende tranentrekker 'Madelene'. Opvallend is ook de 'mystery'-track 'Carole', een oud Highway Chile-nummer, dat door de band opnieuw is opgenomen. De liefhebber van het oude vrouwelijke Helloïse zal zwelgen in nostalgie en zich tegelijkertijd realiseren dat melodieuze hardrock nog best van deze tijd kan zijn. Onze dank is daarom groot.

Gerd Jan Vleugels

83

RAGE

XIII (GUN/Suburban)

Hoewel de berichtgeving in dit blad doorgaans volledig objectief is, sijpelen af en toe wel eens vooroordelen door. Zo weet iedereen inmiddels wel dat Yngwie Malmsteen een egoïst met een dikke kop is, dat de Europese toernees van Fates Warning toch nooit doorgaan en dat Rage een simpele, domme Duitse speed metalband is, die sinds 'Don't Fear The Winter' geen fatsoenlijk nummer meer heeft geschreven. Vooroordelen zijn niet altijd even eenvoudig weg te nemen, zeker niet als deze door de artiesten in kwestie jaar na jaar worden bevestigd. Rage breekt deze maand eigenhandig met het verleden en levert met 'XIII' een album af dat alle critici sprakeloos zal laten. Ik was tijdens de mix van het album in Wisseloord al zeer onder de indruk geraakt van het nieuwe materiaal en nu de CD in mijn brievenbus is beland, blijkt dat ik me niet heb vergist. De speed metalgeluiden zijn verdwenen en in plaats daarvan speelt Rage zware, orkestrale metal, die door hun eigen 'Lingua Mortis Orchestra' met allerlei sfeerversterkende geluiden wordt opgesierd. Rage werkte op de 'Lingua Mortis' mini-CD ook al samen met een symfonie-orkest, maar heeft de cello's, violen, toeters en hobo's ditmaal op een veel natuurlijker manier in de muziek weten te verweven. Ze staan op de voorgrond in intro's en intermezzo's, maar vervullen veel vaker de ondersteunende rol waarvoor andere bands waarschijnlijk een keyboardspeler zouden inschakelen. Rage levert met 'XIII' een prachtig hoorspel af, dat qua opzet soms aan de laatste Savatage-albums herinnert en qua productie met gemak de vergelijking met de laatste Judas Priest kan doorstaan. Of deze muzikale ommezwaai de band ook erkenning in Nederland en België zal bezorgen, durf ik niet te voorspellen. Het zou wel terecht zijn.

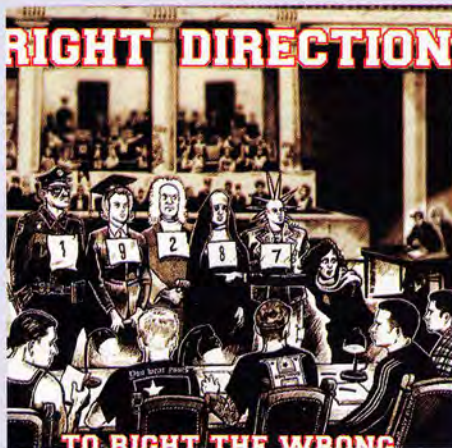
Robbie Woning

86

RIGHT DIRECTION

To Right The Wrong (Kingfisher/Suburban)

Right Direction staat voor de zwaarste beproeving uit hun loopbaan. Na even te zijn weggeweest als band (diverse bandleden speelden in Demon Joker Junior en \$400 Suits) moet je aan de bak in een periode dat er ook platen verschijnen van o.a. Agnostic Front, Madball, Tech-9, Brightside, Blood For Blood, Homethrust en nog tientallen andere goede platen. Ook ik had mijn twijfels of deze Maasrictenaren er goed aan deden om terug te komen, maar na enkele luisterbeurten veegt 'To Right The Wrong' alle twijfels van tafel. Right Direction zet een pres-

tatie neer waar velen niet op gerekend zullen hebben. Natuurlijk hoor je muzikale ideeën terug van Demon Joker Junior en \$400 Suits, maar echt op die bands lijken doet Right Direction niet. Ook is de band absoluut niet meer dezelfde als ten tijde van hun album 'All Of A Sudden', de plaat die de euro-core op gang bracht. Right Direction is inmiddels uitgegroeid tot een band met klassemuzikanten die meer kunnen dan alleen maar old school hardcore maken. Nog steeds zal de fan van de oude Right Direction aan zijn trekken komen met songs als 'Army Of Fools', 'The World Downfall' en 'The Skull's Got No Tongue'. Maar het zijn vooral de magnifieke songs 'What Day It Was', 'Spoke In A Wheel', 'Live To Regret' en 'There Ain't Nobody Leaving' die Right Direction op een hoge troon doen belanden. Een diepe buiging van mijn kant voor deze klasseband uit het zuiden van Nederland.

Onno Cro-Mag

94

THERION

Vovin (Nuclear Blast/Suburban)

Volgens het brein achter Therion, Christofer Johnsson, moesten we 'A'Arab Zaraq Lucid Dreaming' niet zien als een regulier album. Maar met de CD 'Vovin' blijkt de toen ingeslagen weg toch te zijn voortgezet. 'Vovin' is overladen met bombastische orkesten en koren, die in de meeste nummers worden ondersteund door stevige gitaarpartijen. Het Therion dat we van 'Lepaca Kliffoth' kennen mag dan verdwenen zijn, we hebben er goede muziek voor terug gekregen. Christopher bewijst met 'Vovin' dat de rol van componist hem op het lijf is geschreven. Voor het album heeft hij de hulp ingeroepen van Sarah van Cradle Of Filth en van Martina van Dreams Of Sanity. Ralph Scheepers van Primal Fear heeft ook een nummer voor zijn rekening genomen. Dan Swanö is ditmaal niet van de partij. Jammer, want de voormalige zanger van Edge Of Sanity had meer kracht aan nummers als 'The Rice Of Sodom And Gomorrah' en 'Eye Of Shiva' kunnen geven. Maar bij het horen van de nummers 'The Wild Hunt' en 'Wine Of Aluqah' mis je Swanö echter geen enkel moment. Kwam de CD 'A'Arab Zaraq Lucid Dreaming' enigszins rommelig over, het nieuwe album vormt één geheel, zodat de programmeerfunctie van de CD-speler met rust gelaten kan worden. Met name degene die heeft genoten van de soundtrack op de vorige CD, zal 'Vovin' met open armen ontvangen.

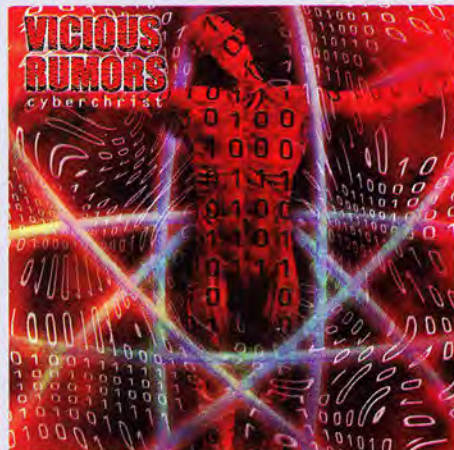
Anita Luderer

80

VICIOUS RUMORS

Cyberchrist (Massacre/Suburban)

Door onophoudelijke bandwisselingen, de tragische dood van zanger Carl Albert (auto-ongeluk in 1995) en de weinig overtuigende CD's 'Welcome To The Ball' en 'Word Of Mouth', ontstond een kwaadaardige geruchtenstroom dat Vicious Rumors

logischerwijze niet meer zou bestaan. Bandleider Geoff Thorpe ontzenuwde deze geruchten echter snel met de CD 'Something Burning', waar hij behalve de gitaar ook de microfoon in eigen hand nam. 'Something Burning' werd weliswaar terecht overwegend positief ontvangen, maar bracht de oude glorie-dagen van Vicious Rumors niet terug. Hetzelfde geldt voor de nieuwe CD 'Cyberchrist', waarop Thorpe wederom een gedeelte zelf zingt. Verder doet nieuwe zanger Brian O'Conner op deze plaat zijn intrede. 'Cyberchrist' is een (redelijk) modern klinkende metalplaat, waar niets mis mee is, maar waarmee dit Amerikaanse vijftal ook zeker de wereld niet zal veroveren. De compacte, voornamelijk mid-tempo nummers zijn goed verteerbaar en gevarieerd genoeg (zoals het akoestische instrumentaaltje 'Barcelona') om drie kwartier te kunnen boeien. Vakkundig spel, rauwe zang en lekkere gitaarharmonieën maken 'Cyberchrist' tot een CD waarmee Vicious Rumors voor de dag kan komen. Wat mij betreft hadden de snellere nummers als 'Cyberchrist', 'Downpour' en ook de stamper 'Friend' wel in de meerderheid mogen zijn op de CD, want het zijn juist deze nummers die Vicious Rumors van haar allerbeste kant laten zien.

Ron van Hal

79

VIRGIN STEELE

Invictus (Noise/T&T/PIAS)

CD-recensies van bands als bijvoorbeeld Motörhead, Saxon en Manowar verlopen meestal volgens hetzelfde stramien: de aankondiging van de nieuwe CD, de mededeling dat er muzikaal weinig nieuws onder de zon is en het oordeel. In het zjuuist genoemde rijtje bands past Virgin Steele eigenlijk ook prima. Al achttien jaar lang doet deze New Yorkse metalband precies wat ze zelf wil en dat is haar eigen majestueuze metal maken. Melodieuze en licht dramatische metal, die gekenmerkt wordt door onder andere het toetsengebruik (intro's en opvallende keyboardklanken), de herkenbare, prettig gevarieerde zang van voorman David DeFeis, huppelende metalriffjes en mooie solo's. Op 'Invictus' wordt de strijd tussen goed en kwaad, die op de vorige twee CD's (de twee delen van 'Marriage Between Heaven And Hell') al speelde, eindelijk beslecht. Het laatste deel van de trilogy dus eigenlijk. Hoewel er qua tekst en muziek dus weinig nieuws onder de zon is, valt 'Invictus' toch gemakkelijk te bestempelen als hun beste plaat sinds lange tijd. Waar de vorige CD's nog geplaatst werden door enkele zwakke songs, laat 'Invictus' een veel stabielere kwaliteitsniveau horen. Het zo typische Virgin Steele-bombast is gehandhaafd, maar desondanks is de nieuwe CD een stuk steviger uitgevallen dan de vorige (hoog Manowar-gehalte op 'Invictus' en overige hupklare traditionele metal op 'Through Blood And Fire' en 'Defiance'). Het conceptverhaal moet je maar op de koop toe nemen, want Invictus is absoluut de moeite waard.

Ron van Hal

80

ABOMINANT
In Darkness Embrace
Wild Rags/Fadeless

Ik was behoorlijk onder de indruk van 'Unspeakable Horrors', het debuut van deze Amerikaanse death metalformatie. Na enige malen te hebben geëcouteerd behoort 'In Darkness Embrace' tot de beste CD van deze CD-veranderende maan en ten tweede bevat het songmateriaal mij een stuk minder dan het voorgaande materiaal. Als de lijn die uitgezet werd op het debuut voortgezet zou zijn dan had deze CD een stap op weg naar grotere bekendheid kunnen worden. Nu vrees ik dat de band zal blijven steken in het obscure death metal underground wereldje. Ja, het is redelijk gespeelde death metal en ja, zanger Mike Barnes (familie van...) heeft een origineel stemgeluid. Maar nee, boeien doet deze CD maar matig. f 25,- naar Fadeless, Postbus 1283, 6501 BC Nijmegen.

René Veerkamp **65**

ADDICT
Stones
Bigcat/V2

Dat je als band er ook maar beter voor kunt zorgen dat je je bio zelf schrijft, blijkt maar weer eens na het beluisteren van 'Stones'. De bio omschrijft Addict als 'U2 at large in a Soundgarden'...NOT en 'Radiohead climbing Screaming Trees'...TOTALLY NOT maar wat nog erger is, is dat de bio zich al indekt voor het feit dat ze op de Bush-trein, maar ook op de Loviers-Radiotelefoon, de boemel van Live en de intercity van Pearl Jam, maar bovenal de op de dubbeldekker van de Counting Crows. Oftewel, net als de NS heeft Addict geen smool, geen duidelijke koers en geen onafhankelijkheid maar laat zij zich leiden door ad hoc beslissingen en trends. Da's jammer want een song als 'Underneath' heeft een rake melodie en heeft het titelnummer 'Stones' met zijn triphop-gevoel wel degelijk iets eigs. Evenals het Manic Street Preacher-achtige 'Abused'. Maar ja, om voor een handjevol aardige songs nu een volwaardige CD te persen, dat is toch iets teveel van het goede.

René Vans **54**

AGAINST THE GRAIN
Mentiroso
Too Damn Hype

Against The Grain is niet zomaar een nieuw bandje uit New York. De groep bestaat al heel wat jaartjes. Bassist Rob Kabala (Agnostic Front) speelde tot voor kort bij de formatie en schreef nog aan een dikke zes nummers die op dit debuut staan mee. Als je fan bent van New York hardcore uit het midden van de jaren tachtig (denk aan Crumbsuckers, Breakdown, Agnostic Front ten tijde van 'One Voice' en Cro-Mags in hun 'Best Wishes' periode), dan is het geniet-geblazen van het geweld van Against The Grain. Zelfs Roger Miret zingt een deuntje mee ('Last Word') en ook producer Billy Milano hoor je terug. Milano heeft zijn stempel op de sound gedrukt. Je hoort namelijk invloeden van M.O.D. terug in de sound van Against The Grain. Ik denk dat ook de fans van bijvoorbeeld Suicidal Tendencies en D.R.I. 'Mentiroso' zullen waarderen. Geen wervelende black metal, maar wel waar voor je geld!

Onno Cro-Mag **83**

ALL
Mass Nerder
Epitaph/PIAS

All is in 1988 ontstaan uit de legendarische punkband Descendents, nadat zanger Milo Aukerman zich liet verleiden door zijn oude liefde biochemie, en laborant werd. Na diverse personeelswisselingen, met o.a. de huidige Down By Law-zanger/gitarist Dave Smalley, lijkt de huidige samenstelling met Chad Price als zanger aardig stabiel. Het bloed kruip waar het niet gaan kan, want in 1996 schrijft Aukerman weer een paar nummers, en een Descendents reünie is een feit. De band levert met 'Everything Sucks' een prima plaat af, en gaat op toer waarbij ook Nederland wordt aangedaan. All pikt met een mooie woordspeeling als titel de draad weer op, met een bescheiden bijrol voor Milo Aukerman, die de achtergrondvocalen maar verzorgen. De koffie verslindende nerdpunkers leveren wederom een kwaliteitsproduct af: zestien eigenzinnige up-tempo catchy pop-punksongs als 'Until Then' of 'World's On Heroin' bewijzen het. AlLroy is terug!

Arold Pietersma **80**

AM I BLOOD
Agitation
Nuclear Blast/Suburban

Het Finse Am I Blood heeft een gat in de markt ontdekt. De bandleden maken de muziek waarvan ze vinden dat Metallica die eigenlijk op dit moment had moeten spelen, en hopen dat Metallica-fans die zijn aufgeknapt op 'Reload', massaal naar de platenzaak zullen rennen om de nieuwe Am I Blood aan te schaffen. Ik waag te voorspellen dat het zo'n vaart niet zal lopen. De muziek op 'Agitation' is best aan te horen, maar Am I Blood is toch zeker niet de wereldsensatie waar hun arrogante biografie vol taalfontein en geschiedvervalsing over spreekt. Metallica toonde zich altijd muzicaal zeer begaafd, maar heeft een belangrijk deel van het succes ook zeker te danken aan hun eigenzinnigheid. En dat is een eigenschap die Am I Blood voorlopig nog helemaal vreemd is. De band apert bijna de hele CD lang klakkende de Metallica-stijl van albums als '...And Justice For All' en 'Master Of Puppets' na, maar presteert het om daarbij geen seconde interessant of spannend te klinken. Wat dat betreft is er dus bar weinig veranderd sinds de dagen dat deze band nog als St. Mucus door het leven ging. Met behulp van overdreven sample- en distortion-effecten op de zang wordt gepoogd te verhullen, dat gitarist Janne Kerminen de onrechte broer van James Hetfield is, maar dankzij de opvallende gelijknissen in productie en gitaarsaak valt Am I Blood toch voortdurend door de mand. De band levert een goed klinkende CD af, vol middelmatige en bij elkaar gejatte thrashy metal. Leuk om eens te horen, maar toch zeker niet de interessantste CD die deze maand is verschenen.

Robbie Woning **63**

ANTHRAX
Moshers... 1986-1991

Connoisseur Collection/Rough Trade
Voor degene die wil weten wat Anthrax zoal uitgebracht heeft ten tijde van hun platenact met Island Records, oftewel de periode dat zanger Belladonna bij de band zat, is er nu een verzamel-CD met hoogtepunten uit die periode uitgebracht. Geen bonustracks, gewoon een CD met 'gouwe ouwe' als 'Air', 'Madhouse', 'I Am The Law' en 'I Am The Man'. Alleen voor degene die niets van Anthrax bezit uit de Belladonna-periode.

Metal Mike

ARCKANUM
Kampen

Necropolis/Displeased/Hammerheart
Na 'Fram Marder' en 'Kostogher' is dit alweer de derde CD van de Zweedse trol Shamaatae. De black metal van zijn eenmansband Arckanum is geïnspireerd door de duistere krachten van het woord en wordt gespeeld ter ere van de (Griekse) god Pan. De CD's van Arckanum maken deel uit van een saga die vier albums beslaat, de vierde en laatste zal 'Faunaz Samang' gaan heten. Laat ik echter niet op de zaken voortuitlopen en me beperken tot de nieuwe CD 'Kampen'. Veel verschil met de voorgaanders valt er niet te bespeuren. Shamaatae houdt het tempo er aardig in, maar ter afwisseling zitten er ook langzame, folk-achtige passages in de nummers. Ook kan je af en toe even wegzakken bij het geketter van vogels. Maar over het algemeen bevat 'Kampen' extreme black metal die voor

sommigen waarschijnlijk te extreem is. Arckanum biedt met deze CD in ieder geval voor je geld, want 'Kampen' duurt meer dan een uur en moet uitkomen als dubbel-LP en dubbel-CD.

Erik Westerveld **80**

ARENA
The Visitor
Verglas Music/SPV/Midstream

Vorig jaar verraste Arena ons met een schitterend live-document 'Welcome To The Stage'. Nu is er al weer een studio-album van deze Engelse symfoniekers. Het album heet 'The Visitor' en het is een conceptalbum van een dik uur. Zestig minuten lang kun je genieten van symfo/progressieve rock op zijn best. Het heerlijke 'A Crack In The Ice' opent op dit album op een wel zeer overtuigende wijze. Een goede, afwisselende compositie, met prachtig melodieuze gitaarwerk. Zanger Paul Wrightson ontloopt zich op dit album als een echte symfiovoicist. Ook de rest van de band laat op 'The Visitor' duidelijk horen dat symfonische rock hun specialiteit is. Luister maar eens naar de geweldige instrumentale songs 'Eloa' en 'Serenity'. Het beste bewaart Arena tot het einde want vanaf het reeds genoemde 'Serenity' raakt Arena echt goed op dreef. Symfonische rock op zijn best. De goddelijke gitaarsolo in het slotnummer geeft mij weer hoop voor de toekomst van Engelse symfonische rock. Als er meer van deze albums worden gemaakt, dan is symfo in no time weer springleved. Arena is met dit album duidelijk en overtuigend uit de schaduw van Marillion getreden. Verplichte aanschaf voor symfo-freaks!

Martien Koolen **90**

ASRAI
As Voices Speak
Eigen Beheer/Suburban

Slechts één dag heeft het Rotterdamse Asrai uitgetrokken om de twaalf nummers van deze debut-CD op te nemen. Dan kun je nog zoveel jaar bestaan en al een serie demo's hebben gemaakt, het blijft een riskante zaak. Het resultaat valt me nog alleszins mee. Niettemin ben ik ook in dit geval van mening dat er beter meer tijd aan minder nummers besteed had kunnen worden. De muziek van Asrai varieert namelijk om een uitgebalanceerde sound, straalt een zekere mystiek en steer uit, welke nu wordt gedegeerd tot een eenheidsworst. Alles heeft hetzelfde geluid en dat doet goede songs als 'Burn' en 'Something' geen goed. Daarbij klinkt zangeres Margriet niet altijd even zuiver, maar wat wil je als je één dag de tijd hebt en in enkele songs een behoorlijk ruige strot moet opzetten. Asrai's rock zit vol met invloeden uit de wane en gothic rock, wat ook in de uiterlijke presentatie naar voren komt. Asrai kan ook onverwacht heftig uit de hoek komen, zoals 'To Interfere', 'Burning Inside' en het afsluitende 'Mercy' bewijzen. De drie dames en één heer maken met hun muziek en imago absoluut een goede kans bij het publiek van bijvoorbeeld The Gathering en Within Temptation (maar maak niet de fout te denken dat ze vergelijkbaar klinken), maar dient dan wel met een beter klinkende plaat voor de dag te komen, die gelijke tred kan houden met de kwaliteit van de inhoud. Voor speurders naar verborgen onheil zijn de laatste drie minuten van het album achterstevoeren vastgelegd. Wat al eerder op een demo werd gedaan. Info bij 010-2730478.

Ferry Bovet **75**

AVENGER
Shadows Of The Damned
Breath Of Night

Al drie demo's heeft deze Tsjechische band achter de kiezen en eindelijk heeft men een label gevonden, dat het aandurf om van deze uitstekende death/black band een CD uit te brengen. Avenger is duidelijk geworteld in de oude death/black traditie en is enigszins te plaatsen in de hoek van bands als (oude) Samael, Eyardar en een beetje Celtic Frost. De meeste nummers zijn mid-tempo en hebben inventieve, duistere riffsstructuren en prima kripsvocalen. Behalve een intro kunnen er zes hoogstaande composities voorbij die elk vol zitten met een bijna ongraspbaar soort onderhuidse spanning. Avenger is beslist geen band die een groot publiek zal aan-

spreeken want daar is het domweg te kil voor, en absoluut niet trendy genoeg. Een kleine groep gewijden zal dit schijfje echter zeker op zijn waarde weten te schatten. Bij mij blijft deze CD in ieder geval nog wel een tijdje binnen handbereik. Of deze CD in Nederland te koop is weet ik niet, wellicht dat Displeased er binnenkort een paar heeft. Schrijf anders naar Breath Of Night, P.O. Box 54, DeKalb, IL, 60115-0054, USA.

René Veerkamp **83**

THE BABYS
Isn't It Time

GREAT WHITE
Rock Me
Disky

Wie op zoek is naar de ideale compilatie van The Babys hoeft niet langer te zoeken. 'Isn't It Time' laat precies horen waarom de band in het midden van de jaren zeventig succes had met hun AOR en poprock. Omdat de band random zanger/bassist John Waite met 'Isn't It Time' en 'Everytime I Think Of You' in de top 40 terecht kwam, zullen veel rockers de band niet serieus hebben genomen. Maar wie verder keek dan de neus lang was en elpees als 'Broken Heart' in huis haalde, ontdekte dat de band ook stevig kon rocken. Luister maar eens naar songs als 'Love Don't Prove I'm Right' en 'White Lightning', helaas ontbreekt de track 'Head First', wellicht het hardste nummer dat de band ooit schreef. Een schoonheidsfout. Great White bestaat nog steeds. De band heeft alle stormen overleefd en brengt met enige regelmaat een nieuwe CD uit. 'Rock Me' is een veertien tracks tellende compilatie met de bekendste nummers van de groep zoals 'Rock Me', 'Face The Day' (cover van The Angels), het grappige 'One Bitten Twice Shy', 'Lady Red Light' en de prachtige ballad 'Save Your Soul'. Melodieuze hardrock met een bluesy en Led Zeppelin-achtige feel, zo mag je Great White White toch wel omschrijven. 'Rock Me' bevestigt dat.

Michel van de Moosdijk

BENNET
Street VS Science
Roadrunner

Op voorganger 'Supernatural' gierde dit kwartet uit Brighton het uit van de pret met verwijzen naar Supergas, Weezer en de Beach Boys. Ditmaal lijkt het erop van Bennet wil zich afficheren als een stelletje pukkelige studentikoze losers met een beginnende bierbuik, die nog geen meitsje aan de haak kunnen slaan, maar alle frustraties van zich af spelen. Zowel muzikaal als tekstueel moet je dat een beetje in het straatje zien van de Undertones en de House Martins. Cynisme over het Engelse straatbeeld, maar samenleving en een hoog Benny Hill-gehalte zoals de tekst: 'I want a girl in my bedroom and in the kitchen her mum' in 'Swap It Around'. Bennet speelt vrolijke punkpop met soms wat aangekichte gitaarlijnen die het Weezer-element er toch weer in houden. Heel krachtig in 'I Like Rock', een ongebreidelde hit in 'The Horse's Mouth'. Het viertal lijkt zo weggelopen uit de cast van Coronation Street, houdt van een schraal lauw Engels bierje en draait zijn tijd hand niet om voor een potje karaoke. Waarschijnlijk komt het door het cynische karakter van de Engelsen, dat Bennet juist een CD vol gordroge maar o zo vermakelijke teksten op de proppen komt. En dan krijg je er nog erg verzorgde pop bij. Mooi meegenomen toch?

René Vans **83**

BESEECH
...From A Bleeding Heart...

Metal Blade/SPV/Zomba/Roughtrade
In een briefje dat platenmaatschappij Metal Blade bij deze CD gevoegd heeft, wordt de recensent verzocht om de CD meerdere keren te beluisteren tenslotte haar een 'reëlicke review' te geven. Verder stelt ze dat Beeseech 'niet de typische gothische nieuwkomer is die veel andere platenlabels pretenderen te hebben'. Ook de bijgaande handbro rekt dat Beeseech 'geen alledaagse metalband is'.

death black doom heavy speed thrash power metal grind industrial gothic wae speekel

metal store disorder

geopend elke dinsdag, woensdag, vrijdag en zaterdag van 11:00 - 17:00

grootste, goedkoopste en best gestorteerde postorder op metal gebied

Ronde Tocht 7d 1507 CC Zaandam **RECORDS** Fax: 075 6704179 www.xsfall.nl/~displeas

Hoezer Metal Blade me ook probeert te overtuigen dat het Zweedse vijftal volstrekt uniek is: de band doet niets wat ik nooit eerder hoorde, ook niet na meerdere draai-behoeken. De duistere gotische doom metal met veel dynamiek, de uitgekauwde wisselwerking tussen een zware mannegruut en een heldere dameszang; ik heb het al talloze malen eerder gehoord. Da's in het geval van Beseech niet erg, want de nummers steken goed in elkaar en roepen een melancholisch gevoel bij me op (ook collega René Veerkamp stelde in de vorige Aardschok dat het oprekken van de deze emotie inherent is dit genre). Maar de pretenities rondom Beseech' unieke karakter zijn wat mij betreft lichtelijk overtrokken. De band heeft wel wat eigen invalshoeken zoals het gebruik van cello, viool, piano, fluit en flink wat akoestische gitaren, maar is er desondanks niet in geslaagd om haar gothic doom metal-collega's mijnenver achter zich te laten. "...From A Bleeding Heart..." is een aardige plaat in het genre. Niets meer, niets minder.

Ron van Hal **70**

BEST DEFENCE
Six Gun Justice
Pure Impact/Skanly 'Lil

De ware of-fanaat kent deze band nog van de 'Spirit Of Oi-American Style'-compilatie uit 1989. Best Defence heeft toen drie nummers op die te gekke plaat gezet. In die periode heeft de groep ook een complete CD opgenomen, maar die kwam nooit uit omdat Oi-Records in 1990 ophefde te bestaan. Pure Impact heeft de mastertapes in bezit gekregen en daarom kun je nu genieten van een kwalitatief goede oi-band, die ook nog wat hardcore-invloeden in hun muziek heeft verwerkt. Helemaal zijn de opnames niet al te best. Wie daar echter door heen luistert, krijgt toch waar voor zijn geld middels de tracks „Six Gun Justice“, „Us Against Them“, „Reaction Rock“, „Boot Boy“ en „Come To And End“.

Onno Cro-Mag **79**

BICKLEY
Pogo Au Go-Go
Fearless/Sonic Rendezvous

Bestaat er ook punkrock in Texas? Het antwoord komt van deze mafkezen uit Houston die bewijzen dat er meer dan hillbilly en country uit die regio komt. Ik heb altijd bewondering voor een band die er vrijwel alleen voor staat, en als het materiaal dan ook nog in orde is, dan ondersteun ik Bickley van ganser harte. Met veel humor en energie blijft de band op dit zestien songs tellende debuut knap oververdiend. Af en toe lijkt de groep wat op Nofx (met name de zang). Dat is geen schande, daar men qua opbouw der nummers Nofx zeker niet imiteert.

Onno Cro-Mag **78**

BIG BUCKS & EASY MONEY
Rock With A Banjo
New Road Music

Elders in deze Aardschok spreekt Helloïse-gitarist Ben Blauw over

de vele projecten die hij allemaal heeft gedaan of nog altijd doet. Welnu, dit is er één van. Big Bucks, da's Ben Blauw. Easy Money is Anton Arena, klassiek gitarist en songwriter in de stijl van Neil Young en The Beatles. Gezamenlijk hebben ze een country-rock CD gemaakt, met de nadruk op country. Ze deze recensie dan ook als attentie voor mensen die alles willen hebben wat met Ben Blauw of Helloïse te maken heeft. Wat niet wegneemt dat er af en toe lekker geroockt wordt („All Night Long“) en er materiaal à la de country-rock van Bon Jovi voorbij komt.

Ferry Bovet

BIG DEAL
So Fake
Eigen Beheer

Opnieuw een eigen beheer debuut van eigen bodem, ditmaal van mijn stadsgenoten Big Deal. En dat doen ze niet slecht. Lekkere ongecompliceerde hardrock, geheel gezuiverd van grunge en andere trendy invloeden. En dat is best lekker om weer eens te horen. Daarbij is het songmateriaal ook niet onaardig, redelijk afwisselend en fraai opgebouwd. Dat blijkt bijvoorbeeld in „I Don't Know“, dat in het refrein een zanglijn kent die rechtstreeks gejat is van... potverdorie, van wie toch? Het maakt ook niet uit, want het komt de song alleen maar ten goede. Nog meer bekende klanken horen we in „Can It Really Be!“ waarin de riff van „Wild Thing“ hoorbaar is. Helemaal zit bij dit nummer, evenals bij opener „Comin' Home“, de zang iets te zacht in de mix. Gelukkig komt dit euvet niet bij de andere songs voor, zodat we kunnen genieten van onder meer het vlotte en vrolijke „Politics“ of de semi-ballad „Fire And Ice“. Niet alle arrangementen komen voor de volle 100 procent uit de verf, maar echt storend zijn ze nergens en het is al heel wat dat een debuterende band dit soort songs schreeft. Info bij postbus 61635, 2506 AP Den Haag.

Ferry Bovet **74**

GREGG BISSETT
Gregg Bissonette
Mascot/PIAS

De meeste Aardschoklezers zullen drummer Gregg Bissonette kennen van de platen die hij met Joe Satriani en David Lee Roth maakte, maar de lijst mensen met wie hij heeft samengewerkt is eindeloos: Steve Vai en Lukather, Marty Friedman, Gino Vanelli...In het boekje bij de CD staat een klein overzicht, dat is indrukwekkend. De CD bevat voor het grootste deel nummers die door Greggs bassende broer Matt zijn geschreven. Matt Bissonette speelt ook mee, en heeft de plaat geproduceerd. Eigenlijk is dit dus meer een familieproject dan een soloplaat. Voor elk nummer hebben de Bissonettes een andere gitarist gevraagd. Je hoort onder anderen als Steve Vai, Kings X's Ty Tabor, Steve Lukather, Paul Gilbert en Andy Summers. Het resultaat is dan ook een zeer gevarieerde plaat, omdat de productie per nummer ook anders is. Afsluiter „No Matter What“ wordt door Gregg gezongen, de rest van de plaat is instrumentaal. De nummers gaan uit van een stevige bas/drumsbasis, waarbij elke gitarist de vrije hand krijgt. Dit heft als voordeel dat de muziek niet ontaardt in gefreak, maar stevig met beide benen op de grond blijft. De CD blijft dan ook zeer toegankelijk, ondanks de jazzy inbreng van Scott Henderson op „Teenage Immigrant“ en Vai die met de drumsolo meespeelt op opener „Common Road“. Ook de ritmische uitpattingen van Gregg Bissonette blijven voor iedereen te volgen omdat er vrijwel altijd een basriff doorloopt tijdens de drumsolo's. „Gregg Bissonette“ is dan ook geen drummersplaat, eigenlijk niet eens een echte muzikantenplaat, maar gewoon een schitterende CD die veel mensen een hoop plezier kan bezorgen. Aanrader!

Peter van der Meulen **85**

FRANK BLACK AND THE CATHOLICS
Frank Black And The Catholics
PIAS

Niet op het moment dat de een na de andere Pixies-compilatie verschijnt en Kim Deal een proces gewonnen heeft tegen de Lo Fidelity Allstars vanwege het klakkeloos jatten van een basriff, formeert Frank Black zijn nieuwe band; The Catholics. Ergens moest hij ook wel want het succes heeft te lang op hem moeten wachten. Hoewel hij als de verlichte despot van de Pixies werd gezien, vielen zijn solo-platen stuk voor stuk tegen. Met deze CD en de revalidatie van de Pixies in de media kan Frank Black zich in één klap terugwerken in nieuwe generaties muziekliedhebbers. Het is mogelijk. Helemaal komt Black Francis met zijn nieuwe band muzikaal niet verder dan enkele uitgemolten rockthema's die in het geval van „Suffering“ op naam van Grant Hart toegeschreven had kunnen worden. De single „All My Ghosts“ bijt nog enigszins van zich af door zijn taakvlakken met grofwee Weezer en Social Distortion, spannend wordt het echt niet of het moeten „King & Queen Of Siam“ en „Steak 'n Sabre“ zijn die heimelijk doen terugverlangen naar de Pixies. Frank Black mist de spanningen en de verlagen subtiliteit die tot voor kort tot zijn handelsmerk behoorden. Zijn getergde stemgeluid in „Back To Rome“ kan daar niets aan veranderen. Helemaal verloren is deze CD niet. De invalshoek in „Do You Feel Bad About It“, de

woordspelingen als 'yesteryear' en 'Your noose is gonna break when I'm here' zijn nog steeds knap doordacht, maar daarmee red je geen CD. Wel een boek. Volgende project: Frank Black And His Little Penguin Book?

René Vanes **57**

BLACKFOOT
King Biscuit Flower Hour
King Biscuit

Fans van Blackfoot wachten nog altijd op de CD-release van 'Highway Song Live', het ultieme statement van de formatie rond zanger/gitarist Rick Medlocke. Het King Biscuit-label brengt nu opnamen die zijn gemaakt op 10 augustus 1983 in The Palladium te Hollywood. De formatie toerde toen ter promotie van het album 'Sigo', het eerste album met toetsenist Ken Hensley in de gelederen. Helaas moet ik stellen dat het niveau van deze CD bij lange na niet het peil van 'Highway Song Live' haalt. Daarvoor is het allemaal te rommelig en te onsaamenhangend. Het album ademt wel een echte live-steer uit, dat wel. Het meest opvallende aspect aan de plaat is de snelheid waarmee de songs ten gehore worden gebracht. Blackfoot goes speed metal. En dat vind ik eerlijk gezegd waardeloos. Want daardoor zijn de vocalen van Medlocke grotendeels schreeuwrig en maken de songs een opgejaagde indruk. Is er dan helemaal niets goed aan deze CD? Natuurlijk wel. Maar als je Blackfoot kent en meerdere malen live hebt gezien, dan hoor je dat de band deze avond niet op zijn best was. Voor de echte fan van de band hebergt de CD toch enkele verrassingen. Alereerst een goede versie van „Teenage Idol“ (van 'Sigo'), een uitvoering van de Uriah Heep-klassieker „Easy Livin“ (ongetwijfeld om Ken Hensley te plezieren) en tot slot zelfs een studioversie van „Livin' In The City“, een song die volgens mij op geen enkele CD of plaat van

Blackfoot heeft gestaan. Waarschijnlijk een 'left over' van 'Sigo', maar dat extra'tje pik je bij aanschal van deze CD toch mooi mee. Tot slot staat er nog een volslagen onzinnig interview dat halverwege afgebroken wordt op de CD. Die onzin duurt zeventien minuten en die tijd had beter opgevuld kunnen worden met enkele nummers. Want als je alle live-tracks bij elkaar optelt kom je niet aan de veertig minuten en neem van mij aan dat een concert van Blackfoot echt geen veertig minuten duurt. Alles bij elkaar genomen heeft deze CD zo zijn momenten en als echte fan krijg je toch drie nummers („Teenage Idol“, „Easy Livin“ en „Livin' In The City“) te horen die je niet of nauwelijks kende, maar de CD kan in zijn geheel niet in de schaduw staan van 'Highway Song Live'. Het zit er trouwens in dat er later dit jaar een compleet nieuwe CD van Blackfoot verschijnt, want Medlocke schijnt in onderhandeling te zijn met de CMC.

Michel van de Moosdijk
THE BLACK SYMPHONY
Breathe
Rising Sun/Zomba/Rough Trade

Goede, attente lezers van dit medium weten dat deze CD al besproken is door Mike (3/97). Maar 'Breathe' is nu - anno 1998 - opnieuw uitgebracht door Rising Sun. Het album is opnieuw gemixt en de volgorde van de songs is veranderd. Wat betreft de kwaliteit van dit album kan ik mij eigenlijk alleen maar aansluiten bij Mike. Dit is gewoon een hele goede CD, die vooral fans van theatrale, complexe muziek zal aanspreken. Vooral het fantastische titelnummer spreekt mij zeer aan. Een schitterende, progressieve rocksong die heel lang in je hoofd blijft hangen. Mike's waardering was 80, ik wil daar nog iets bijdoen omdat dit album mij echt verbaasd heeft. Luister en huiver, en daarna meteen kopen!

Martien Koolen **85**

JERRY CANTRELL
BOGGY DEPOT

JERRY CANTRELL IS BETER BEKEND ALS DE GITARIST EN SONGSCHRIJVER VAN ALICE IN CHAINS. OP ZIJN SOLODEBUUT "BOGGY DEPOT" WORDT HIJ BIJGESTAAN DOOR O.A. REX BROWN (PANTERA), LES CLAYPOOL (PRIMUS) EN MEDE ALICE IN CHAINS LEDEN MIKE INEZ EN SEAN KINNEY. EEN VERPLICHTE AANSCHAF VOOR IEDEREEN DIE NIET KAN WACHTEN OP EEN NIEUW ALICE IN CHAINS ALBUM!

BLOOD FOR BLOOD
Revenge On Society
Victory/Sonic Rendezvous

Na het schitterende debuut 'I Spit My Last Breath' van vorig jaar, wist ik dat het slechts een kwestie van tijd zou zijn voordat deze band door zou breken. Dat het zo snel zou gebeuren, had ik ook niet verwacht. Ondanks de hokjesgeest in onze scene zal niemand onder deze plaat uit kunnen, want Blood For Blood blaast een wel-welwinstorm van agressie over je heen, waarbij de beste invloeden van Sheer Terror, Carnivore, Dead Boys en Biohazard naar voren komen. Vanaf de song „Bitch Called Hope" tot en met de kraker „Shut My Eyes Forever" stroomt de adrenaline door je heen en wat mij betreft mag er elke week wel een dergelijke CD uitkomen. Blood For Blood is de band waarmee we rekening moeten gaan houden, want alles wat ik in hardcore zoek, heeft deze groep in huis. De anthem „Wasted Youth Crew" is een nummer om in te lijsten en de hatercore in de tracks „All Fucked Up", „Evil In The Brain", „My Time Is Yet To Come" en „Die Laughing" gaat door merg en been. Blood For Blood schrijft geschiedenis met deze tweede CD die als een klassieker in de boeken zal verdwijnen.

Onno Cro-Mag **96**

BLOODLET
The Seaphim Fall
Victory/Sonic Rendezvous

Ondanks het feit dat, deze band al tienduizenden exemplaren van het debuut verkocht heeft, kan ik maar weinig waardering opbrengen voor deze mannen uit Florida. Bloodlet is een beetje als de Neurosis van de hardcore klinken. Maar ja, Neurosis is wat mij betreft al waardeloos, dus wat moeten we dan beginnen met een kopie van die groep? Persoonlijk houd ik wel van een stevige top metal-core, maar het materiaal van Bloodlet is dermate onsamenvattend dat ik blijf struikelen over de verwarde sound van deze psychoten. Dit nieuwe album zal bij de Bloodlet-fan wel weer instaan als een bom, maar mijn mening over deze groep wordt met dit album opnieuw onderstrept.

Onno Cro-Mag **50**

BLUE OYSTER CULT
Heaven Forbid
Steamhammer/SPV/Suburban

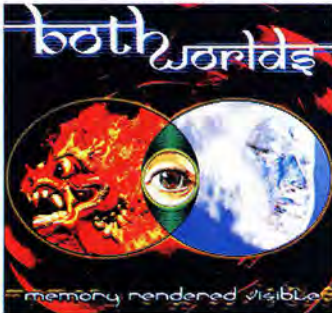

'Heaven Forbid' is het eerste studio-album van deze legendarische New Yorkse formatie sinds 'Imaginos' (1988). De laatste tien jaar zijn er nog wel diverse compilaties verschenen (waaronder het prima 'Workshop Of The Telescopes'), maar eigenlijk wees niets er op dat de as van de hand (gitarist/zanger Donald Roeser, zanger/gitarist Eric Bloom en toetsenist Allen Lanier) nog immer bestond. Je zou B.O.C. eigenlijk de Rolling Stones van de hardrock mogen noemen. Niet kapot te krijgen en opdukkend op de momenten dat je het eigenlijk niet meer verwacht. Als ik nu beweer dat 'Heaven Forbid' mij doet denken aan een combinatie van de albums 'Tyranny And Mutation', 'Agents Of Fortune' en 'Spectres', moet ik me tegelijk afvragen of het gros van de lezers wel begrijpt wat ik bedoel. Want de drie genoemde platen stammen uit de jaren zeventig, toen de groep op het toppunt van haar roem stond met songs als 'Godzilla' en de wereldhit „Don't Fear The Reaper". 'Heaven Forbid' bevat dezelfde intensiteit als

'Tyranny And Mutation' en het melodieuze karakter van 'Agents Of Fortune' en 'Spectres'. Het Kameleon-achtige karakter van de muziek heeft de band ook in ere gehouden. Bloom en Roeser wisselen elkaar qua vocalen af en het songmateriaal varieert van power rock („Hammer Back", „See You In Black" en „Power Underneath Despair") tot meer ingetogen rock met hier en daar wat AOR (!) en andere invloeden (luister maar eens naar „Cold Grey Light Of Dawn" en let dan met name op de ZZ Top-achtige gitaarsound). Het afwisselende karakter van de plaat werkt nooit tegen de band, al had het akoestische „In Three" wat mij betreft weggelaten mogen worden. Nu sluit deze song deze hele sterke come-back plaat wat onbevredigend af. Ook het funky-achtige rocknummer „Damaged" vind ik wat minder geslaagd, al is het wel heftig. Maar verder zal elke B.O.C.-fan verstand staan van het levendige en vooral geïnspireerde karakter van 'Heaven Forbid'. Om maar niet te spreken van de veelvuldige gitaarspelingen van Roeser, die speelt als in zijn jonge jaren!

Michel van de Moosdijk **84**

BOTH WORLDS
Memory Rendered Visible
Roadrunner

Ik heb het er moeilijk mee om John Joseph in een andere rol dan die van Cro-Mags frontman te horen. Ik zal zijn veranderende muzikale aanpak moeten respecteren. Both Worlds heeft niets te maken met de roots van John. De band zit muzikaal in de richting van Orange 9 MM. Ik ben niet kapot van de alternatieve hardcoresound die door de stem van John wel aan kracht wint. Maar de sterke zang van John wordt af en toe teniet gedaan door de freaky gitaarlijnen en de rare baslooppies die de muziek kent. Nummers als „Hate Mantra", „Spiritual Flu", „Over The Edge" en „Cornered" zijn niet onaardig, maar meer ook niet. Ik hoop dat John zijn stem nog eens zal gebruiken voor een echt hardcoreproject, want in dat genre is hij gewoon top. 'Memory Rendered Visible' is geen hardcoreplaat en dat zal voor de verkoop niet eens een ramp zijn, daar dit soort crossover het op dit moment zeer goed doet in de States. Releasedatum: 4 mei.

Onno Cro-Mag **77**

BREZHNEV
North America Sucks
Vitaminepillen

Al vele jaren ben ik fan van deze Amsterdamse punkband. Met een nieuwe zanger in de gelederen, weet de groep op deze tweede CD weer te overtuigen met krachtige punkrock. Denk niet dat er een CD lang alleen maar monotoon geramd wordt. Nummers als „Suicide Suit", „Trophy Hunt" en „District 72" doen mij aan het beste werk van UK Subs en G.B.H. denken. Brezhnev heeft in ieder geval geen shockerende teksten nodig om op te vallen en de bandleden zien er ook niet extreem uit. Het is de muziek die die doet. Amsterdam mag trots zijn op de eigen punkscene, waarin Brezhnev net zo prominent aanwezig is als Human Alert en NRA.

Onno Cro-Mag **80**

BRIGHTSIDE
Bullet Proof
Lost And Found/Sonic Rendezvous

Ik had deze jongens uit Kassel al afgeschreven, omdat het na de CD 'Punchline' (uit 1996) toch wel erg stil was geworden. Waarschijnlijk is de band hard aan het werk geweest om nieuw materiaal te schrijven. De nieuwe CD 'Bullet Proof' klinkt gaverderder dan ooit tevoren. Brightside blijft zijn pure hardcoresoets trouw, maar combineert op speede wijze ook wat metal- en punk-invloeden in hun overbekende sound. Brightside heeft er goed aan gedaan om wat tijd te nemen voor deze CD, wat de heren van Ryker's kunnen zich nu even achter de oren gaan krabben. Brightside evenaart op eenvoudige wijze de kwaliteit die we van Ryker's gewend zijn. Van begin tot eind heb ik geboid zijn luisteren naar de verrichtingen van deze belangrijke formatie uit de euro-core scene. De kracht van deze CD is onuitputtelijk en door de

hoge kwaliteit van alle vijftien nummers zijn er dus alleen maar hoogtepunten op deze CD te vinden. Mijn advies is dus om Brightside weer in je armen te sluiten. Als afsluiter krijg je een gedurde uitvoering van 'Madness-nummer „Our House" te horen.

Onno Cro-Mag **88**

BROTHER CANE
Wish Pool
Virgin

Het heeft even geduurd alvorens het kwartje viel. De derde CD van Brother Cane maakte in eerste instantie niet dezelfde verpletterende indruk die het debuut destids op mij maakte, maar na vele luisterbeurten blijkt 'Wish Pool' toch de nodige klasse te hebben. Ik zou overdrijven als ik zou beweren dat 'Wish Pool' van hetzelfde kaliber is als dat debuut, maar de CD zit toch wel op het niveau van 'Seeds', de tweede CD. Nog altijd is zanger/gitarist Damon Johnson de grote smaakmaker binnen Brother Cane. Dit is een CD die je op je in moet laten werken. Je moet er een beetje geduld mee hebben. Waarna je nijkelijk belooft wordt met mooie, gestructureerde, iet-wat stugge (productie!) doch toegankelijke melodieuze heavy rocksongs. Zoals de felle openers „Wish Pool" en „Where Was I To Know", en het ijzersterke „Mirror Ball", dat een melancholisch en nimmerdend karakter heeft. Die vlieger gaat ook op voor „Lead My Follow", opnieuw een zeer karakteristiek Brother Cane-nummer. Opvallend punt van de plaat is het consistente karakter. Daar waar de vorige platen duidelijke uitschieters kennen, blijkt dat 'Wish Pool' in zijn geheel gezien nauwelijks zwakke momenten kent. Het peil is constant hoog en nergens oppervlakkig. En dat verklaart wellicht mijn woorden dat je deze plaat moet laten ripen. Je mist in eerste instantie die ene klapper die je van de groep gewend bent. Maar daarvoor in de plaats zijn consistentie en intensiteit gekomen terwijl de kwaliteit behouden is gebleven. Waardoor de echte doorbijter bij aanschaf van deze CD uiteindelijk de grote winnaar zal worden. Al duurt het wellicht even voor je dat in de gaten hebt.

Michel van de Moosdijk **87**

CANNIBAL CORPSE
Gallery Of Suicide
Metal Blade/Zomba/Rough Trade

Cannibal Corpse brengt al zo'n acht jaar lang CD's op de markt en is daarmee één van de oudgedienden in de death metal scene. Terwijl veel van hun tijdgenoten zich ondertussen hebben opgeheven of van de death metal afgekeerd, is Cannibal Corpse zijn stijl steeds trouw gebleven. Van uitvoerkoop of trendvolgertij kun je de band dan ook niet beschuldigen. Van stagnatie misschien wel, maar de band is in de loop der jaren wel technischer geworden en ook bezettingsswisselingen hebben invloed gehad op het geluid. Ook bij 'Gallery Of Suicide' is de line-up veranderd, ditmaal is gitarist Rob Barrett (ook actief bij Malevolent Creation) vervangen door Pat O'Brien. Deze past zo te horen prima bij de band, want af het door hem geschreven „Stabbed In The Throat" wijkt weinig af van wat we al van Cannibal Corpse kennen. Dat geldt trouwens ook voor de overige dertien nummers, al is het tieltijnummer ongekend langzaam en is ook het instrumentale „From Skin To Liquid" verrassend te noemen. De band heeft na een jarenlange samenwerking producer Scott Burns vervuld voor Jim Morris, maar dat valt niet echt op. Ook qua geluid vertoont 'Gallery Of Suicide' namelijk veel overeenkomsten met voorganger 'Vile'. Samenvatend kun je zeggen dat Cannibal Corpse met deze CD niet voor verrassingen zorgt en daardoor geen oude fans zal verliezen. Veel nieuwe zullen er echter ook niet bij komen.

Erik Westerveld **80**

JERRY CANTRELL
Boggy Depot
Columbia/Sony Music

Omdat Alice In Chains niet al te vaak een nieuw album uitbrengt, heeft de talentrijke gitarist Jerry Cantrell een solo-album uitgebracht om z'n storfvoel aan pennenvruchten het levenslicht te doen aanschouwen. Op 'Boggy Depot' bespeelt Jerry ook de piano

en neemt hij, niet onverdienselijk, de zang voor z'n rekening. Opener „Dickey" is uitstekend, in de stijl van de betere Alice In Chains-nummers. Op de navolgende nummers bewandelt Jerry andere paden (meer in de richting van AIC's 'SAP'). Heel ontspannen, met piano en soms zelfs saxofoon als begeleiding, kabbelt het album voort en doet soms aan Crosby, Stills, Nash & Young denken („Screting Down" en „Breaks My Back"). Altemaal vrij rustig dus. Voor aanschaf eerst even beluisteren.

Metal Mike **68**

CHICKENPOX
Stay Away From The Windows
Burning Heart/Sonic Rendezvous

Deze skaband uit Zweden schijnt niet van ophouden te weten. Ook dit album is een aaneenschakeling van zoete skanummers die mij persoonlijk weinig doen. Chickenpox zet live een eneroverend schouwspel neer, maar op de plaat is daar weinig van terug te horen. De elf nummers zijn prima slaapliedjes. Het aantal releases in dit genre is haast niet meer te tellen. Ik zet mijn geld daarom op The Gadjits of The Skalones die betere platen hebben gemaakt dan de voorspelbare hap van Chickenpox.

Onno Cro-Mag **66**

CHUCK
Westward HO!
Fearless/Sonic Rendezvous

Ondanks dat er de laatste tijd veel bras is verschenen op melodieus punkrockgebied, zijn er ook enkele lichtpuntjes. Chuck is zo'n lichtpunt en de CD 'Westward Ho!' is een lekker in het geheel liggende plaatje. Natuurlijk trek je vergelijkingen met bands als Dag Nasty, Descendents en Strung Out, maar dat zijn niet de minste bands om mee vergeleken te worden. Chuck is met deze dertien nummers in één klap een bekend bandje uit de West Coast geworden en hoe vaker je deze plaat hoort, hoe vroliker je de refreinen meezingt.

Onno Cro-Mag **77**

CINDERELLA
Bad Attitude 1986-1994
Connoisseur/Zomba/Rough Trade

In de Connoisseur-collectie worden we deze keer geconfronteerd met een compilatie-CD van Cinderella, de band rondom zanger/gitarist Tom Keifer die aan het eind van de jaren tachtig enige tijd furor maakte. Maar op het moment dat de band met de CD 'Heartbreak Station' de grote doorbraak meende te gaan beleven, sloeg de grungebeweging ongenadig toe en was er voor Cinderella geen belangstelling meer. Deze CD somt nog eens op van de band voor stond: rauwe hardrock met een bluesy feel waarbij met name de stem van Keifer kon zorgen voor rillingen over de rug. Rillingen van genot of rillingen van afkeer. Cinderella werd ook wel gezien als een glamrockband. Muzikaal was dat band dat ook wel gezien als een show in Los Angeles herinneren waar bij Keifer en gitarist Jeff LaBar zich tot drie keer toe in een andere outfit wisten te hysen tijdens een show van anderhalf uur. Maar goed, degene die het betere materiaal van de band met up-tempo rockers als „Shake Me", „Gypsy Road", het sterke „Somebody Dave Me" en de fraaie bluesballad „Long Cold Winter" als uitschieters in huis wens te halen, heeft aan deze CD een adequaat overzicht.

Michel van de Moosdijk

COLD
Cold
Flim/A&M/Polydor

Liefhebbers van waarmaedige en toch energieke Seattle-achtige hardrock hebben er met 'Cold' een leuke CD bij. Het beste is Cold nog te vergelijken met Sevendust, een band die dit jaar op DOA te zien zal zijn. De productie van Ross Robinson (o.a. Korn, Soulfly) is modern, maar niet te industrieel. Luister naar songs als „Go

Away" en „Give" en je weet wat voor vlees je met Cold in de kuip hebt. De depressiviteit van zanger/gitarist/pianist Scoot Ward druipert er vanaf. Voor mensen met zelfmoordneigingen net zo af te raden als de albums van Type O Negative.

Metal Mike **70**
COMMIN' CORRECT
 One Scene Unity
 Goodlife

Ondanks de verdeeldheid in de hardcore- en punkscene zijn er ook nog muzikanten die geloven in het ideaal van 'unity'. Rick Ta Life (zanger 25 Ta Life en Commin' Correct) geeft de strijd nooit op. Ondanks alle tegenwerking is en blijft hij een vechter. Ik respecteer

deze man die vierentwintig uur per dag met hardcore bezig is. Na zijn prima mini-CD met 25 Ta Life van twee maanden geleden, komt hij nu met het tweede album van zijn project Commin' Correct (samen met leden van Krutch). Met Commin' Correct gaat Rick veel meer terug naar de roots van hardcore en punk, en daarom zullen veel fans die niet van 25 Ta Life houden Commin' Correct een kans moeten geven. Als je al 25 Ta Life-fan bent, dan is de aanschaf van deze plaat zoiets als een automatisme. Met strijdliederen als „Hardcore Pride", „Back To Basic", „Open Your Mind" en „One Scene Unity" komt de band integer en emotioneel over. Als extraatje staan er ook nog acht live-nummers op deze CD. Steun hardcore en koop deze machtige schijf!

Onno Cro-Mag **89**
CULTUS SANGUINE

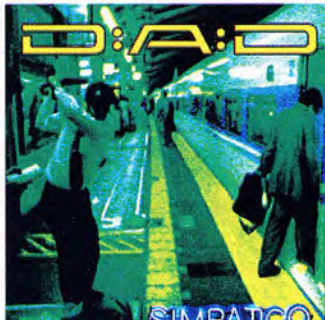
Shadow's Blood
 Candlelight/Displeased

De markt wordt momenteel overspoeld door stapels gothic-metal CD's. Veel van die CD's zijn mijns inziens behoorlijk zwak en vooral voorspelbaar. Het Italiaanse Cultus Sanguine kende ik persoonlijk nog niet, al heb ik wel eerder een CD in een platenzaak zien staan. De band mengt doom metal met gothic en hier en daar sijpelen wat hele lichte black metal invloeden door. De desolate zangpartijen leveren enerzijds een bijdrage aan de sfeer, maar balanceren ook op het randje van valsheid wat bij mij het luistergenot niet bevordert. Hier en daar doet die zanger mij een beetje denken aan een mindere versie van Deinonychus. Elders las ik al de vergelijking met Moonspell. Er is wat te zeggen voor deze vergelijking, maar veel meer dan het zwakke broertje van Moonspell is Cultus Sanguine toch echt niet.

René Veerkamp **65**

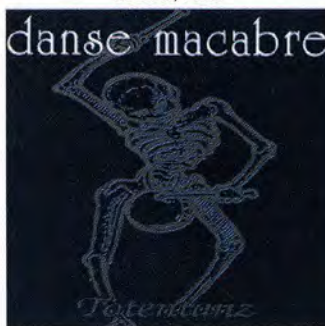
D.A.D.
 Simpatico
 EMI

De vier maffe Denen van D.A.D. kan enig doorzettingsvermogen niet worden ontzegd. Ze zijn alweer zo'n dertien jaar bezig en hun grootste successen liggen toch in de jaren tachtig. Op 'Helpyourselfish' werd gepoogd mee te gaan in het muzikale klimaat van dat moment (1995), maar op dit nieuwe 'Simpatico' album grijpt D.A.D. terug naar hun oude vertrouwde sound, al klinkt de band nu, enkele jaren ouder geworden, een stuk bedaarder. Op 'Simpatico' is het per song een beetje stuivertje wisselen: mid-tempo, relaxt werk wordt afgewisseld met snelle, soms drukke songs. De relaxte songs hebben een kleine overhand en zijn over het algemeen ook sterker dan de heftiger nummers. „Cloudy Hours" bijvoorbeeld mag wel stevig zijn, maar de schreeuwerige zang irriteert. Dan bevallen nummers als „Empty Heads", „Life Right Now" of „Home Alone 4" me stukken beter. Desalniettemin dreutelt de plaat een beetje door: niks is echt slecht, maar een uitschieter heb

ik evenmin kunnen ontdekken. De vraag rijst hoe symbolisch de windvaan (lees: vlag) bedoeld is, die op de achterkant van de hoes op halstok hangt.

Ferry Bovet **75**
DANSE MACABRE
 Totentanz
 Mascot/PIAS

Danse Macabre is ooit begonnen als een project van Gunther Theys (Ancient Rites), Sotiris (Septic Flesh) en George Zaharopoulos Aka Magus Wampyr Daoloth (Necromantia/Roating Christ). In 1997 werden twee nummers opgenomen met de bedoeling om een single uit te brengen. Na het faillissement van het desbetreffende platen-

bel ging het project enkele jaren de ijskast in. In 1997 vond Gunther in de persoon van Jan Yrlund (Lacrimosa) en Raf Corten twee nieuwe 'partners in crime'. 'Totentanz' is het resultaat. Het is geen geheim dat Gunther naast zijn voorliefde voor bikkelharde death/black metal een zwak heeft voor gothic/wave, en het is daarom niet eens verwonderlijk dat hij zich aan het genre waagt. Wat opvalt aan 'Totentanz' is dat het een zeer gevarieerde CD is, die een breed spectrum van de gothic/wave bestrijkt. Behalve, dat de beste nummers een volstrekt eigen karakter hebben, krijg je door het grote aantal verschillende vocale bijdrages af en toe het idee, dat je naar een verzamel-CD zit te luisteren. Vanwege die enorme afwisseling mis ik ook een beetje de rode draad in de CD. Gelukkig zijn de beste nummers van een dermate hoog niveau dat ik dit gegeven niet als storend ervaar. Of je nu luistert naar het industriële en instrumentale „Megalomania" of het aan Monumentum herinnerende „Decline Of Romanticism", de kwaliteit staat voorop. Vooral dat laatste nummer is van absolute wereldklasse, mede door de prachtige vocalen van Malochia-zangeres Antoinette. Als bonus treffen we trouwens nog de twee nummers van de onuitgebrachte single aan. Af met al een prima gothic (metal) CD voor de liefhebber.

René Veerkamp **82**
DARK FUNERAL
 Vobiscum Satanas
 No Fashion/

Met het geweldige 'The Secrets Of The Black Arts' wist het Zweedse Dark Funeral door te stoten tot de kleine toplaag der extreme black metal. De muziek van Dark Funeral is, razendsnel, compromissloos en bovenal puur satanisch. Bij deze band hoeft je niet aan te komen met violen, keyboards of zangeresjes want Dark Funeral is er vooral op uit om de meest duistere en kwaadaardige

Get together

RIZLA+
 QUAL PERS

RIZLA+ The pleasure paperz.

die van Radioheads bijdrage aan die 'Hep'-'tribute', maar wie kent dat nou! en bovendien is het nummer „Waterfall“ akoestisch waarmee ze als de oude vertrouwde U2 klinken. O, zeg dat dan, waar is het adres van die jongens en Anita, geef mij mijn chequeboekje even aan. Hoe integreert The Din Pedals ook deze stijl, het is jammer dat het er zo dik bovenop ligt. Uit een song als „Naked Is Foreign“ blijkt dat ze dat helemaal niet nodig hebben. Zonde, The Din Pedals hebben kwaliteit genoeg, nou nog een flinke eigen smool.
René Vanes **60**

DISASTER AREA

Slam Section
Noise/PIAS

Deze skateband uit Berlijn bestaat al sinds 1984 en heeft twee platen op het conto. Toch is de debuutsingel „Skate Tonight“ het beste wat de band tot nu toe heeft uitgebracht. Ook „Slam Section“ is geen daverend succes te noemen. Zonder risico en met wat voorspelbare akkoorden zet Disaster Area zestien punknummertjes neer die ondanks enkele aardige uitschieters („Spanish Fly“ en „Talkin' Shit“) echte kwaliteit missen in vergelijking met de voorbeelden Ganggreen en NoFX. Deze old school skateband mist diepgang en vooral passie.
Onno Cro-Mag **69**

DISINTERMENT

Endless

Eigen Beheer/Fadeless
Er wordt nogal wat 'grossovered' tegenwoordig. Deze jonge Amerikaanse band heeft zowel technische death metal, thrash metal als hardcore invloeden in zich. Soms leveren dergelijke kruisbestuivingen aardige CD's op, soms ook niet. „Endless“ is wat mij betreft een twijfelgeval. Middels een enorme hoeveelheid tempowisselingen en semi-akoestische stukjes wordt de indruk van complexiteit gewekt (terwijl de band mijns inziens gewoon rommelig is). Aan ideeën heelt deze band geen gebrek, het is veel meer een kwestie van het juist ordenen van die veelheid aan creatieve uitspattingen. Een goede producer zou wellicht uitkomst bieden want ook bij de geluidsmix is naar mijn smaak teveel de nadruk op het drumwerk gelegd. Blijft over een CD met dik vijftig minuten redelijke underground metal die nieuwsgierig maakt naar het vervolg. Maar daar hebben we nu niet zoveel aan. f 25,- naar Fadeless, Postbus 1288, 6501 BG Nijmegen.
René Veerkamp **67**

DROGHEDA

Celebrating Five Years Of Violence
Wild Rags/Fadeless

Fervente grindcoreliefhebbers hoef ik niets vertellen over het Amerikaanse Drogheda. De band ramt er immers al een jaarje of vijf een lading megavette death/grind van goed niveau uit. Ter ere

van het vijftig bestaan is er dan nu een soort verzamel-CD van dit luidruchtige gezelschap. De meeste opnames komen van de 'A Celebration Of Violence' cassette (1996) en de split-cassette met Dismembered Fetus (1997). Ook treffen we nog een lading zeldzame nummers en andere versies aan van eerder verschenen materiaal. Ten slotte is het nog vermeldenswaardig, dat er in de vorm van „Set Your Own Pace“ ook nog een cover van Cryptic Slaughterer te vinden is. Muzikaal is er weinig nieuws onder de zon, maar als Agathocles, Repulsion of oude Napalm Death tot je favorieten behoren ga je, net als ik, gegarandeerd totaal uit je knieën van dit soort genadeloze tering-herrie. f 25,- naar Fadeless, Postbus 1288 6501 BG Nijmegen.
René Veerkamp

EN GARDE

Comedia De L'Arte
Throne/Displeased

Dit Griekse gezelschap speelt naar eigen zeggen avant-garde symphonische gothic metal. Wat er avant-garde aan deze muziek is weet ik niet, wat ik wel weet is dat zangeres Elisabeth regelmatig hartstochtelijk vals zingt en dat dit het zoveelste voorbeeld is van matig uitgevoerde gothic-metal. De zangeres en de zanger gaan aardige duetjes aan en er klinken de nodige klassieke invloeden door, maar het zingt is te saai en inspiratieloos om veel deining te veroorzaken. Geef mij Tristiana maar.
René Veerkamp **50**

EVIL SUPERSTARS

Boogie-Children-R-U's
Paradox/Polydor

Met de EP 'Haircuts' kon je al vermoeden dat het Belgische Evil Superstars van koers zou wijzigen. Op het debuut 'Love Is Okay' gromde de band in kroegmuziek vol breaks en tempowisselingen met Beeheath, Waits, d'Eus, folk en Chet Baker als aanknopingspunten. Op 'Boogie-Children-R-U's' zoekt met name voorman Mauro het eenvoudiger maar doeltreffender op. De basis is de afgeronde song. De uitbarstingen in de vocalen hebben plaatsgemaakt voor een lome, lijzige zang die J. Mascis van Dinosaur Jr niet zou misstaan. Zo ook het instrumentarium, de basis wordt op het hele album gelegd door de bas, de drums en de gitaar. Slechts een enkele song herbergt nog iets van een trompet of viool. En daarmee scharen de Evil Superstars zich in de gitaarrock op Amerikaanse leest. De band klinkt nog net niet gruzig als Dinosaur Jr, nog net niet fel en meelwijde als Buffalo Tom, maar wel zo melancholiek als Neil Young. Onder productonelleiding van Barkmarkets Dave Sardy leveren de Evil Superstars een somber klinkende maar zo moeie grofgeschuurde gitaarplaat af. Een plaat waar grijs en donkergroen de kleurwaarden vormen. En dat net nu J. Mascis weer zin in het leven begint te krijgen en met trompetten op de proppen komt. Een kwestie van goede timing! Een goede melancholische herfstplaat blijft lang overeind. Met zo weinig middelen hebben de Evil Superstars ruim aan alle verwachtingen voldaan.
René Vanes **82**

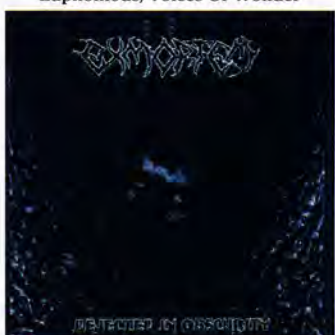
EWIGKEIT

Battle Furies
Eldethorn/Neat

Ik dacht even met een black metalband te maken te hebben omdat het Eldethorn label zich daarin heeft gespecialiseerd. In plaats van black metal kunnen we de klanken van dit éénmansproject rondom ene J. Fogarty beter omschrijven als gladdere en commerciële gothic/metal-rock met wat heidense en spirituele elementen. De keyboards klinken vreselijk gladdes en de drumcomputer wordt weinig inventief gebruikt. Héél af en toe hoor ik wat elementen van Bal Saghot en Dimmu Borgir terug, maar dan wel stukken minder goed. Natuurlijk ontbreekt de mooie vrouwenzang niet en maakt ook Ewigkeit weer gebruik van wat wapengekletter en wat ruisen der gotven. Geloof me (en nu ga ik écht ver hoor), ik luister nog liever naar de laatste Paradise Lost.
René Veerkamp **55**

EXMORTEM

Dejected In Obscurity
Euphonious/Voices Of Wonder

Met 'Labyrinths Of Horror' debuteerde deze Deense death metalformatie in 1995. Vorig jaar bracht de band de promo-tape 'Dejected...' uit met daarop drie nummers en nu is men weer terug met een nieuwe CD. 'Dejected In Obscurity' vormt mijn eerste kennismaking met Exmortem en deze CD vergelijken met het oudere werk kan ik dus niet. De band voelt zich verwant met groepen als Deicide en Morbid Angel en dat is ook duidelijk te horen op deze CD. Verder zijn er ook wat Cannibal Corpse-invloeden terug te vinden in de muziek van dit Deense viertal. Brute death metal dus, die lekker strak en krachtig uit de speakers dreunt. Van enige vernieuwingsdrang valt de band niet te berispen, maar dat stoort geen moment als er met zoveel power en overtuiging wordt gespeeld. Bovendien schakelt de zanger over variabele stembanden en schudden de gitaristen af en toe een goede solo uit de mouw.

Afwisseling is er dus genoeg, en dat zorgt er samen met het solide geluid voor dat deze CD zeker weet te overtuigen.

Erik Westerveld

80

FAR

Water & Solutions
Immortal/Epic/Sony

Ongemerkt ging begin vorig jaar 'Tin Cans With Strings To You' voorbij. Doodzonde want het was een briljant door Brad Wood geproduceerd debuut. Met 'Water & Solutions' proberen ze alsnog erkenning te krijgen. Ditmaal onder productionele leiding van Dave Sardy, voorman van Barkmarket, en dat is te horen. Het beste van Tool, Sunny Day Real Estate, Quicksand en Barkmarket, de lijzigheid van Truly, de driften van Seaweed en de woede van de Deltones zijn perfect gekoppeld. Het hele album draait om emotie. Qua vocalen is zanger Jonah Son Mairanga de symbiose tussen Sardy en Chino Moreno van de Deltones, qua melodie tussen Gritters of Sebadoh en Foo Fighters of Wool. Melodieuze gitaarrock met hardcore-invallen, dat is waar Far voor staat, van heel erg breekbare in „Nestle“ tot onverdroten hard op „Wear It So Well“. Vergete alle Britpopperkwanselingen en richt je op de Amerikaanse gitaarbands van eind jaren tachtig, bijgevoegd: Shellac, Dinosaur Jr, en vooral Barkmarket. Luister vervolgens naar deze CD en je ontwaart twee zaken: de heer Sardy ziet in Far zijn enige erfgename en de toekomst van de hardcore en gitaarrock ligt in de toekomst van de prachtigste melodielijnen. Far heeft zichzelf ruimschoots overtroffen. Wellicht dat iemand dat al is opgevallen bij het concert van de Deltones in het Noorderdijk of Melkweg. Sinds jaren was het voorprogramma beter, overtuigender en oprechter. Inderdaad ook live getuigt Far van briljante klasse.
René Vanes **100**

FAST FOOD BOYS

Is This Reality?
Eigen Beheer

Niet wachten op een reactie uit platenland maar zelf de handen uit de mouwen steken en je debuut binnen een paar dagen opnemen. Dat is het motto van deze punk/hardcoreband uit de omgeving van Amersfoort. Voor dergelijke bands heb ik veel waardering. Ondanks enkele schoonheidsfoutjes qua productie is dit album zeer goed te pruimen. De mengeling van pure hardcore met harde op Engelse leest geschoeide punk is recht voor zijn raap en lekker agressief. Van mij had de zang wat feller mogen klinken, maar dat gebrek aan felheid wijkt ik aan het kleine opnamebudget. Verder niets dan lof voor deze volhouders en bij aankoop van deze CD gaat een bedrag naar een goed doel. Prima zaak! Bestellen kan voor f 27,50 (inclusief verzendkosten) bij Eric Geijsberts, Rosmollestraat 53, 3833 KB Leusden.
Onno Cro-Mag **79**

FLAMBOROUGH HEAD

Unspoken Whisper
Cyclops/Bertus

Het Friese Flamborough Head heeft voor hun debuut ondertak gonden bij het Engelse progressieve Cyclops-label en het zal dan ook niemand verbazen dat de schijf vol staat met progressieve en symfonische rock. Flamborough Head bezit twee toetsenisten, die beiden de muziek schrijven. Derhalve keyboards in overvloed op dit schijfje, maar gelukkig niet te dominant. Volgens traditie zijn de nummers vrij lang (gemiddeld zeven minuten), drie van de zeven zijn instrumentaal. Zoals bij vrijwel alle bands in dit genre wordt ook bij Flamborough Head gestreefd naar muzikale perfectie en je zult dan ook echt moeten zoeken naar valse noten. Het materiaal doet denken aan bands als IQ, Pendragon en Steve Hackett. Wel droogdrachtige songs, goed gearrangeerd, prima uitgevoerd, ook op de zang niks aan te merken. En ondanks dat alles weet de muziek me niet te raken. Het is me te gezapig, ik had liever wat écht vlotte onderbrekingen gehoord. Wat niet wegneemt dat de ware fan

black metal ooit te produceren. 'Vobiscum Satanas' voldoet dan ook in alle opzichten aan de verwachtingen. Het probleem met dit soort supersnelle CD's is dat het enige tijd duurt voordat je de nummers uit elkaar kunt houden. Is dat eenmaal gelukt dan hoor je acht knetterende satanische black metal nummers die niet alleen hard en snel zijn, maar ook een zekere diepgang teontspieden. Er zijn niet zoveel bands die op dit tempo spelen en ook nog een beetje boeiend blijven (behalve Marduk dan). Of het nu gaat om het oorverpulverende „Thy Legions Come“ of het wat complexere „Evil Prevalail“, vrijwel ieder nummer is een schoolvoorbeeld van hoogwaardige black metal. Ik zou niet weten of Satan werkelijk bestaat en of hij van muziek houdt, maar als dat zo is dan staat deze CD ongetwijfeld binnen bokkenpootbereik.
René Veerkamp **90**

THE DIN PEDALS

TheDin Pedals
Epic/Sony

Ik vraag me wel eens af of er bij de platenmaatschappijen iemand werkt die zich veertig uur per week bezighoudt met het onderzoek tussen product en afzetmarkt. En daarmee bedoel ik eigenlijk: 'Als we nou een bandje weten te contracteren die zo en zo klinkt, de verkopen van zus kan vervangen of ondersteunen en een graantje kan meepikken van het overvloedige van een pas opkomende topper, dan zijn we heel snel voor weinig kosten nog maar een paar procent van onze te verwachten jaaronzet verwijdert.' Bij The Din Pedals krijg ik namelijk het gevoel dat er bewust over het repertoire van de band is nagedacht. Radiohead loopt zowel in Europa als in Amerika als een speer, U2 heeft met hun techno-uitstapje wel zeer tegenvallende verkoopcijfers opgeleverd en Jeff Buckley, daarvan kunnen we maar weinig financieel genieten. Hé, weet je wat, we hebben hier een demo van een Amerikaans kwartet. Ja precies, The Din Pedals, die zanger, jonge, ik zweer 't, die klinkt als Bono en als je hoog en krachtig uithaalt, als Jeff Buckley. Ja maar, hoe is de muziek? Maak je niet druk, helemaal Radiohead, helemaal van deze tijd. Ja, maar dat valt toch op? Welnee man, zo'n song „Aliens“ bijvoorbeeld, dat mag dan wel compleet gejat zijn in melo-

HARDROCKCAFÉ

ROCK ON!

16 - 17 - 18 MEI

GEOPEND VANAF 09.00 UUR

VOOR HET

HARDROCK-ONTBIJT

Stratumseind - Eindhoven

van dit genre deze plaat zeker moet gaan beluisteren. Want ook Flamborough Head houdt de hoge naam van Nederland op dit vlak in ere.

Ferry Bovet **72**

FUGAZI
End Bits
Dischord/PIAS

Met de CD 'Red Medicine' verliet Fugazi de gelijke spanningbogen van de hardcore. Piccotto en Mackaye zijn het zat om voor boegbeeld door te gaan, maar willen hun muzikale wegen verbreden. Met 'End Hits' laat Fugazi verduidelijken wat de bedoeling is. Emotie en gevoel krijgen de overhand boven gekunstelde woede-uitbarstingen. Natuurlijk laat de band uit Washington DC nog

steeds horen waar half hardcore-land alle kruiden vandaan haalt. Natuurlijk kan Fugazi zich meten met diverse bands buiten het hardcore-genre, maar wat treflender is, is dat het viertal zich nu geen enkele beperking meer wil laten opleggen. En dat levert verrassend mooie zwijmelige pop op waar iedereen nog wat van kan leren. Want dit alles blinkt uit omdat Fugazi nu pas met 'End Hits' de werking heeft ontdekt tussen hard en zacht, tussen ingetogen en het schreeuwen van de daken. Sinds 'Repeater' heeft Fugazi geen betere plaat gemaakt dan deze. Schrijf Fugazi nooit af, dat blijkt maar weer eens.

René Vanes **87**

GAS HUFFER
Just Beautiful Music
Epitaph/PIAS

Eerlijk gezegd heb ik Gas Huffer altijd een vervelend en kleurloos bandje gevonden. Mijn verbazing was dan ook groot toen ik 'Just Beautiful Music' opzette, en merkte dat ik toch 'gegrepen' werd door dit viertal uit Seattle. Voor de zekerheid nog even twee voorgaande CD's opgezet, maar mijn mening daarover bleef ongewijzigd. De nummers variëren van pure 1-2-3 punk zoals 'Rotten Egg' tot wat meer experimentele 'Mr. Inbetween' of het rustige 'Over The Side'. De band heeft hiervoor de term Punk Rock Plus bedacht, en dat is zo gek nog niet. Bij de LP-versie zit een door de bandleden van Gas Huffer zelf getekende comic, CD kopers kunnen die voor één dollar bij Epitaph bestellen.

Arold Pietersma **77**

GENITORTURERS
Sin City
SPV/Suburban

Evenals GWAR en Rockbitch zijn de Genitorturers een gezelschap dat je eigenlijk niet alleen moet horen, maar ook moet zien. Pas dan bereikt het materiaal zijn volle potentie. In het geval van de Genitorturers praten we dan over een SM-show die schokkend genoeg is om lezers naar aanleiding van mijn recensie hun abonnement te laten opzeggen. Toch zie ik liever iets extreems dan een paar mensen die alleen maar hun songs afdraaien - dan kun je net zo goed thuis de CD draaien. De vraag is wat er van die acts overblijft als je alleen maar de muziek hebt. 'Sin City' is het tweede album van de Genitorturers, waarop we maar liefst vijf jaar hebben moeten wachten. De zoektocht naar een maatschappij die de band op hun eigen voorwaarden durfde te tekenen, was een moeizame, als we alle internetverhalen moeten geloven. En was het die lange tijd wachten waard? 'Sin City' is een (concept)album met het circus als rode draad, maar dan wel zo'n circus waar je ergste dromen waarheid worden. En na de eerste beluistering vond ik het geheel ietwat tegenvallen. Maar na meerdere draaibeurtjes op flink volume dringen de sferen van de Genitorturers zich aan je op. Kun je je een idee gaan vormen, een visualisering als je wilt, bij songs als 'Terrovision', 'Asphyxiate', 'Razor Cuts' en de titelsong. Bij Genitorturers wordt niet gestreefd naar individuele muzikale hoogstandjes of originele invalshoeken. De muziek is de basis voor het geheel, is soms wat eentonig, maar vaak meeslepend, en bij tijd en wijle dreigend. Wie dit circus binnengaat, weet dat hem/haar een aparte ervaring te wachten staat. Echte fans moeten de video 'The Society Of Genitorture' in de gaten houden.

Ferry Bovet **75**

HAGFISH
Hagfish

Honest Don/Sonic Rendezvous

Hagfish is zo'n band die twee jaar geleden de stap naar een major label maakte, omdat elk groot label toen dacht een mil-

lionseller binnen te gaan halen. Nadat succes uitbleef, werd de band door Mercury snel buiten de deur gezet en komt het derde album van deze rock 'n' roll punkers weer bij een independent labelte uit. Muzikaal zit Hagfish tussen de Ramones en Social Distortion in, maar haalt niet het peil van deze twee groepen. Toch valt er genoeg te genieten, daar de bands fris en onbevangen klinkt, en de muzikanten duidelijk laten horen dat ze hun instrumenten beheersen. Punkmuziek voor op het strand waar je weg kunt dromen met nummers als 'Bloom', 'Twisting', 'Bomb' en 'Envy' in je achterhoofd.

Onno Cro-Mag **78**

HELIOS CREED
Activated Condition

Man's Ruin/De Konkurrent

De heer Helios Creed is bekend geworden in de tachtiger jaren met zijn pre-industriële acidpunkband Chrome, en was o.a. verantwoordelijk voor 'Third From The Sun', een nummer waarmee Prong enige jaren later in het clubcircuit zou doorbreken. Creed gaat echter al enige tijd zijn eigen weg, en heeft al vier of vijf albums op zijn naam staan. Op 'Activated Condition' krijgt hij hulp van Jeff Pinkus van The Butthole Surfers, en samen gaan ze op een muzikale reis door het universum. 'A mantra to assist your sick, twisted fantasies on inter-species, pan-galactic sex. Love and distortion, hyper-cosmic space-age freak out.', staat er in de bio, en daar heb ik weinig aan toe te voegen. Om dit te kunnen waarderen, is het misschien raadzaam, net als Creed waarschijnlijk gedaan heeft toen hij dit album opnam, flink wat stimulerende middelen tot je te nemen. Aangezien ik me beperk tot wat alcoholische vernapeningen, is dit aan mij niet besteed.

Arold Pietersma **50**

Sometimes the truth hurts a little.....

First there were vague rumours;
then a tough interview;
now finally out on cd:

One Life Crew

JUSTICE

Als je deze plaat niet in je lokale cd shop vindt; wijs ze dan op deze advertentie!!

out on: **LOST & FOUND**

Exclusively distributed

in Benelux by:

tel.: (+31) 046 4377220

TEMPLE OF HARD ALTERNATIVE CD SHOP, MAILORDER & DISTRO AGENCY

Denk je de zang van Mika Luttinen even weg, dan lijkt het wel of we naar Disfear zitten te luisteren. Verder geen kwaad woord over deze CD die als vanouds zo mens- en dierenvriendelijk als de pest is en als gebruikelijk weer blaast van begin tot eind. De hoofdprijs voor de leukste songtitel van de maand gaat naar het nummer „Phallus Maleficarum“ en op de vinyl-versie treft u nog twee extra nummers aan waaronder een Sodom-cover.

René Veerkamp **85**
INSANITY REIGNS SUPREME
 ...And Darkness Drowned
 The Land Divine
 Teutonic Existence

Met zo'n albumtitel en nummers als „The Bitter Kiss Of Death“ en „The Pain Eternal“ is het niet zo vreemd dat deze Belgische band een vorm van doom metal speelt. Raakvlakken met bijvoorbeeld oude My Dying Bride zijn er zeker, maar de band heeft toch een redelijk eigen stijl ontwikkeld. De wanhoop en de eenzaamheid druipen bijna van deze deprimerende CD af. Jammer alleen dat ook Insanity Reigns Supreme het weer nodig heeft gevonden om wat sporadische vrouwelijke vocalen er in te stoppen die volgens mij absoluut niet functioneel zijn. Het geluid van deze CD is zeer goed getuikt en het songmateriaal is van hoge kwaliteit. Het tijdstip van verschijnen vind ik echter wat minder geslaagd. Ik kan mij zo voorstellen dat deze CD in de herfst of winter beter tot zijn recht komt dan in het lentezonnetje waar ik momenteel in zit. Na de goede CD van Officium Triste is dit alweer een goede release van het kleine Teutonic Existence-label. f 25,- naar Twan Kreeft, Jan Steenstraat 4, 5121 WJ Rijen. Depressie verzekerd!

René Veerkamp **80**
INVERTED
 There Can Be Only One...
 Shiver

De Zweedse death metalband Inverted bracht al eerder de MCD 'Revocation Of The Beast' en de volledige CD 'The Shadowland' uit. Tussen die laatste twee CD's zit een periode van maar liefst drie jaar. In die tijd is de bezetting drastisch gewijzigd, van de oude line-up is alleen de ritsectie nog overgebleven. Hierdoor is het geluid van de band uiteraard veranderd. De death grunt van nieuwe zanger Patrik Svensson klinkt anders dan die van zijn voorganger en de muziek bevat wat meer thrash metalinvloeden dan voorheen. Verder hoor ik wat flarden Morbid Angel, die ik op hun vorige werk niet heb kunnen ontdekken. Op zich is hier weinig mis mee; het geluid is heel behoorlijk en de nummers zijn gevarieerd opgebouwd, en blijven goed hangen. Het is alleen zo, dat ik dit soort werk een aantal jaren geleden al zo vaak heb gehoord, dat ik hier niet echt lyrisch meer over kan worden. Voor de liefhebbers van echte underground death/thrash metal zal 'There Can Be Only One...' echter best de moeite waard zijn.

Erik Westerveld **74**
JANE'S DETD.
 Bleenies And Blockheads
 I Scream/Zomba/Rough Trade

Bands als I Against I, Undeclinable Ambuscade en Travoltas doen het goed op eigen bodem. Maar er hangt alweer een nieuwe poppensensatie in de lucht en die komt voor de verandering eens uit België. De nieuwe CD van deze heren is er een om in te lijsten. Iedereen weet dat ik normaal van harder werk houd, maar dit soort poppunk is een prachtige gelegenheid om wat rust te pakken. Muzikaal is Jane's Deto. een van de beste Europese poppunkbands en ondanks dat ik af en toe wat invloeden van Shelter en Ramones hoor, vind ik deze jongens ook nog eens origineel uit de hoek komen. Denk niet dat je in slaap valt bij deze band, want songs als „Beaver Fever“, „Saturday“, „Nursing“ en „Victim“ houden je wel wakker. Een evenwichtig en volwassen album van een band die je in de zomer op verschillende podia mag aanschouwen.

Onno Cro-Mag **80**
JUMP
 Living In A Promised Land
 Cyclops/Bertus

De info laat weten dat de vijfde plaat van Jump meteen na een toer met Fish werd opgenomen. Misschien is het daardoor te verklaren dat zanger John Dexter Jones zulke opzichtigte vergelijkingen vertoont met de lange Schotse zanger. Zijn articulatie, zijn manier van zingen, zijn poging om de songs van een dramatische inslag te voorzien, het zijn elementen die we kennen van Fish. Jump maakt op zich geen on aardige symfo, maar het wordt pas echt leuk als de twee gitaristen Steve Hayes en Pete Davies van leer trekken. Zij voorzien de muziek zo nu en dan van een heavy tint. Het zou de formatie goed doen om deze twee troelkaarten in de toekomst wat vaker uit te spelen. Want nu is de muziek bij vlagen te braaf, te ingetogen en daardoor ook wat te voorspelbaar uitgevallen. Dat geldt echter niet voor „The Man Who Worked“, het felle „Used To The Taste“ en „Promised Land Blues“ (heel afwisselend). Dat zijn de nummers waar het er allemaal wat steviger aan toe gaat en dan blijkt gewoon dat Jump een hele goede band kan zijn. Alleen is het jammer dat de formatie dat zelf nog niet helemaal in de gaten heeft.

Michel van de Moosdijk **73**
KATATONIA
 Discouraged Ones
 Avantgarde/Displeased

Ik heb erg lang op deze recensie zitten wachten want ik heb nogal gemenege gevoelens over deze CD. Enerzijds is dit een prachtvoorbeld van heerlijke melancholieke gothic doom metal die je in een staat van hemelse desparatie brengt, terwijl er ook momenten zijn dat ik er wat lusteloos van word. Als opener „I Break“ door de huiskamer schalt, springt het kippenveld spontaan op de armen en gaat de hand als vanzelf naar de repeat-knop. Ook een nummer als „Stalemate“ ontroert en vooral de vocalen raken me tot op de uiteinden van mijn zenuwen, prachtig. Bij „Deathhouse“ aangekomen, beginnen de twijfels. Het is waarachtig een prachtig nummer, maar als ik dit mooi ga vinden, moet ik dan ook het complete re-

pertoire van Alan Parsons Project gaan aanschaffen? Hier zit dus precies het probleem wat ik heb met deze CD. Het gevaar van melancholieke en droevige klanken is dat er doorgeschooten kan worden naar de afdeling valse sentimenten of wat ik wel eens het „Kleine Huis Op De Prairie-complex“ heb genoemd. En toch, als ik dit werkstuk in zijn geheel bekijk, hoor ik een band die werkelijk in staat is om depressie en emotie te vertalen in muziek. En dat is iets waar de meeste van die artificiele moderne gothic/doom metalbands absoluut niet toe in staat zijn. Misschien hebben we hier te maken met een toekomstige klassieker in het genre, ik ben er in ieder geval voorlopig nog wel even mee bezig. Alle liefhebbers van melancholieke metal zouden dit eens moeten gaan luisteren.

René Veerkamp **86**
KRABATHOR
 Orthodox
 Morbid/SPV

De vorige mini-CD 'Mortal Memories' van deze Tsjechische death metal heren ging er bij mij in als zoete koek, dus waren de verwachtingen hoog voor deze derde volledige CD. 'Orthodox' bevat negen afwisselende songs die enerzijds zo bruto als de neten en anderzijds bijzonder pakkend zijn. Luister bijvoorbeeld maar eens naar een prachtsong als „To Red Ones“. Een ongebruikelijk ritme in combinatie met avontuurlijke vocalen maken dit tot één van de hoogtepunten van de CD. Het gitaarwerk doet af en toe wat aan Morbid Angel denken terwijl de muziek in het algemeen bij mij wat flarden oude Gorefest oproept. De band is echter dermate eigenzinnig en bovenal kwalitatief zo sterk, dat alle vergelijkingen een beetje mank gaan. Ik hoop werkelijk dat deze hardwerkende en consistente death metalband eindelijk eens de aandacht krijgt die hij al jaren verdient. Wat mij betreft is 'Orthodox' in ieder geval een voorlopig hoogtepunt in de loopbaan van deze heren en moge mijn cijfer u allen tot aanschouwen bewegen.

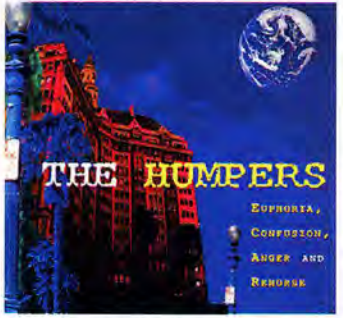
René Veerkamp **85**
KYUSS
 Queens Of The Stone Age
 Man's Ruin/Bertus

Het Man's Ruin-label uit San Francisco heeft de afgelopen jaren een hele reeks obscure singles uitgebracht. Op gekleurde 10" vinyl, met prachtige 'toute' hoezen en in een oplage die de 5.000 stuks geen enkele keer oversteg. Passende aantallen voor cultbands als Helios Creed, Unsane of Killdozer, maar in het geval Kyuss, Electric Wizard, Melvins en Fu Manchu toch wat aan de krappe kant. Het gevolg: zulke singles waren op de dag van release al een collector's item en zijn in Europa nauwelijks te koop geweest. Inmiddels is Man's Ruin uitgegeleid tot een bedrijf met meerdere werknemers en in een poging de omzet wat op te schroeven, worden verschillende EP's nu als ook CD uitgebracht. Het zal niemand verbazen, dat het nog altijd zeer geliefde Kyuss een van de eerste re-releases is. De woestijnrockers namen in 1996 voor Man's Ruin een single op, met daarop een geslaagde versie van Black Sabbath's „Into The Void“ en het maar liefst acht minuten doordurende „Fatsio Forgetso“. Deze tracks zijn, aangevuld met het pompende „Fatsio Forgetso Phase II“ (wat onder de titel „Flip The Phase“ al eens op de CD-single van „One Inch Man“ te horen was) nu dus ook op CD te vinden. Daarnaast bevat 'Queens Of The Stone Age' nog eens drie nummers van de nieuwe band van voormalig Kyuss-gitarist Josh Homme, die zelf ook ineens blijkt te kunnen zingen. Homme's project ging korte tijd als Gamma Ray door het leven maar werd, om verwarring met de gelijknamige Duitse metalband uit de weg te gaan, al spoedig omgedoopt tot Queens Of The Stone Age. Van de drie Gamma Ray-tracks verschenen het overtuende „If Only Everything“ en het obstinate, bezwerende „Born To Hula“ al eens samen op een Man's Ruin single. Het vage, Indiaas aandoende „Spiders And Vinyagaroons“ tenslotte, is afkomstig van de mij totaal onbekende Gamma Ray-demo. Alles bij elkaar is 'Queens Of The Stone Age' een interessant muzikaal document, dat ondanks de korte speelduur van vierentwintig minuten en de relatief hoge prijs, het aanhoren zeker waard is.

Robbie Woning

THE HUMPERS
 Euphoria, Confusion, Anger And Remorse
 Epitaph/PIAS

Omdat er momenteel toevallig veel garagepunk CD's uitkomen en enkele bands in Nederland toeren, staat de maand april bij label Epitaph in het teken van deze stroming. Ook The Humpers uit Long Beach komen weer met een nieuwe schijf op de proppen. Ze bestaan al sinds 1990 in wisselende bezettingen, en leven met deze CD met de vier stadia van drinken als titel, weer een prima plaat af. De nummers handelen weer over de meest uiteenlopende onderwerpen: over nazisme op „Steel Toad Sneakers“, en hoe kan het ook anders, over alcohol in het prachtige dranklied „Ten Inches Higher“. Verwacht geen vernieuwing van de band, The Humpers doen gewoon waar ze goed in zijn.

Arold Pietersm **78**
ILLWILL
 Evolution
 Diamond/Amenta

Illwill is een project van gitarist Andy La Rocque (King Diamond en Death), bassist Sharlee D'Angelo (Mercyful Fate), drummer Snowy Shaw (King Diamond, Mercyful Fate en Memento Mori) en zanger Yonas Af Dahlstrom (Desert Plains). Met de pas uitgebrachte King Diamond-CD in het achterhoofd en de nieuwe, nog te verschijnen Mercyful Fate-CD in het voorzicht, lijkt het alsof de bandleden van Illwill zich in het geheel niet bekommeren over een overdaad van K.D./M.F.-achtige metal. Nu komt dat waarschijnlijk omdat Illwill ook niet helemaal dezelfde muziek maakt als de twee zojuist genoemde bands. Illwill is de spreekwoordelijke band die tussen wat en schip terecht komt, omdat de band saai en clichématig industrial tracht te combineren met metal van Machine Head en Pantera enerzijds en met metal van Metallica en Judas Priest anderzijds. Op de eerste helft van de CD is er werkelijk geen enkel memorabel muziekmoment te bespeuren en ook de resterende helft van dit debuut blinkt niet bepaald uit in klassennummers. Daar is vooral de beroerde zang (met Halford-uithalen) hoofdverantwoordelijk voor. Maar ook de richtingsloze composities (talloze riffs-rip off) en de belabberde teksten (met spelwoorden) dragen bij aan de mislukking van dit debuut (zo staat er bijvoorbeeld een 'geheim nummer' op, waarop twee woorden zeven minuten lang worden herhaald). De speltechnische kwaliteiten van Shaw, La Rocque en D'Angelo voorkomen erger, maar eigenlijk moet dit trio zich diep schamen voor dit zwakke debuut.

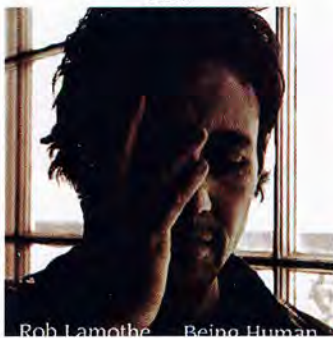
Ron van Hal **50**
IMPALED NAZARENE
 Rapture
 Osmose/Displeased

In undergroundkringen is Impaled Nazarene de laatste jaren nogal wat fans kwijtgeraakt. Tot en met de tweede CD 'Ugra-Karma' was er nog niets aan de hand, maar met 'Suomi Finland Perkele' kwam de klad erin. Met het ijzersterke 'Latex Cult' is weer wat terrein herwonnen, maar écht populair is Impaled Nazarene al lang niet meer. Of 'Rapture' daar veel verandering in aan zal brengen durf ik ernstig te betwijfelen. Niet dat de band soft is geworden, integendeel zelfs. De band gaat onveranderd door alle mogelijke geluids- en snelheidsbarrières heen en blijft zo a-commercieel als de neten. Op 'Latex Cult' bespeurde ik al enige lichte crust-core invloeden en ook nu heulen deze Finnen hier en daar wat met punk. Een nummer als „6th Degree Mindfuck“ is hier een mooi voorbeeld van.

De rockspecialist van Nederland
 Nieuwstraat 6
 2511 AV Den Haag
 Voor verzending per post:
 bel: 070 - 346 79 08
 en je hebt je CD de volgende dag in huis!

ROB LAMOTHE
Being Human
Crisis

Rob Lamothe - Being Human

Twee jaar geleden verscheen Lamothe's eerste soloplaat 'Gravity', een sfeervol en akoestisch album van de frontman van de Riverdogs. Wederom maakt de uitstekende zanger een zeer persoonlijk statement, ditmaal weliswaar grotendeels elektrisch, waarin al zijn pijn en zieleroesen gevangen zitten. 'Being Human', opgedragen aan de overleden Ray Gillen en Kevin Gilbert, kan echter bij lange na niet tippen aan het klassieke Riverdogs-debut of 'Bone'. De emotionele ballads 'When You Go Down', 'Saracan Blade', 'Ship Song' (geschreven in het Amsterdamse hotel Winston na een onvergetelijk optreden in de kroeg beneden) en 'Twelve Moons' zorgen voor een flinke brok in de keel maar nergens gaat het lekker loos op deze plaat. De licht bluesy en folky rock van de sympathieke Rob kabbelt wat voort en de melodietjes lijken soms rechtstreeks geleend uit eerder werk. Wat overblijft is de magistrale stem van de gevoelige vocalist, die de kapstok blijkt waar iedere song aan hangt. Het wachten is eigenlijk op een hernieuwde samenwerking met Vivian Campbell, een gerucht dat al enige tijd de ronde doet. Want geen van Lamothe's soloplatten komt maar in de buurt van dat fantastische bandje. Mensen met een zwak voor Lamothe doen er goed aan 'Being Human' aan te schaffen. Uit voorzorg in tijden van liefdesverdriet of andere smart.

Gerd Jan Vleugels **80**

LAST DAYS OF HUMANITY
The Sound Of Rancid Juices...
Bones Brigade

Deze CD zal niet in de winkel te vinden zijn, staat in het begele-

dende briefje...Op de voorkant een kapot gehakt hoofd, binnenin wat echte lijken en wat lieden die aan het voetballen zijn met een algehaakt hoofd. Voer voor de psychiater dus. Deze Nederlandse grindcoreband doet in ieder geval een serieuze gooi naar de eretitel 'Meest Onsmakelijke CD-hoesje Allertijden'. Beziën we de songtitels dan wordt alles nog leuker (o.a. liedjes als 'Hacked Into Red Mushi', 'Drowned In Septic Guts' en 'A Reeking Pile Of Septic Brainfluid'). Blijft over de muziek die als niets anders te omschrijven valt dan een lading megavetete en doorgerotte grindcore. De zanger klinkt alsof hij met zijn kop in een berg koeienstront is blijven steken en het gaat van loodzwaar tot supersnel. Ik heb dit soort klanken wel eens vaker en beter gehoord, maar ik denk dat de band internationaal best aardig mee zal kunnen lopen. Slechts geschikt voor ingewijden en mensen met een hele sterke maag. 19 US dollar naar Bones Brigade, 688 Rue Du Couchou, 62140, Capelle Les Hesdin, Frankrijk.

René Veerkamp **75**

LETHAL ATTACK
Unrecoverable Damage
Bertus

Uit het niets komt er een band uit Utrecht met een debuut-CD aanzetten. De punk/metal op deze CD zou het mogelijk goed kunnen doen in ons land, want ook bands als D-Grade en X-Hausted zitten een beetje in dit genre. Nu zijn deze niet genoemde bands wat meer metalgericht, terwijl Lethal Attack meer punk- en hardcore-invloeden in de muziek heeft zitten. De elf nummers zitten goed in elkaar en je hoort dat de muzikanten goed voorbereid de studio hebben betreden. Persoonlijk ben ik niet echt kapot van de songs 'Promises', 'Forgiveness' en 'Bad Trip', omdat die iets wat saai en voorspelbaar zijn. Misschien dat de band zich moet gaan bezinnen

op de te volgen stijl en richting, waardoor er bij een volgende CD mogelijk wat meer balans in de sound zit.

Onno Cro-Mag **77**
LIONSHEART
Under Fire
MFN/Zomba/Rough Trade

Met de tweede CD 'Pride In Tact' wist de Engelse formatie Lionsheart op mij de nodige indruk te maken. De band rondom zanger Steve Grimmett klonk op die plaat door de bluesy aanpak wel een beetje als Whitesnake, maar de kwaliteit van de songs, het spel en de sound was ontzeggelijk goed. We zijn enkele jaren later en met dat album is niets noemenswaardig gebeurd, al zal de verkoop in Japan wel goed zijn geweest. Het zal niemand verbazen dat Grimmett de bandbezetting weer eens heeft veranderd. Verdwenen zijn gitarist Nicky Burr, drummer Anthony Christmas en bassist Zak Bajjoo, nieuw zijn ex-Tyketto gitarist Brooke St. James en drummer Mike O'Brien. Op 'Under Fire' klinkt Lionsheart meer als een melodieuze Amerikaanse hardrockband, wat ongewijfeld zal zijn gekonken door de inbreng van St. James. Het rauwe bluesy geluid is ingeurild voor een iets meer gepolijste hardrocksound. Of dat de band goed heeft gedaan, zal worden bepaald door het publiek. Maar dat heeft deze toch heel aardige band nooit echt zien staan, dus zie ik niet in waarom dat nu anders zou zijn. Ondanks dat 'Under Fire' door de bank genomen van heel behoorlijk niveau is. Alleen is Lionsheart nu iets voorspelbaarder gaan klinken. Maar met de ruige rocker 'Devil's Train', het licht epische 'Let The Children Play' en het niet te versmadene titelnummer bewijst Grimmett een volhouder te zijn die nog immer in zijn eigen kwaliteiten gelooft. Leuke plaat, niet spectaculair of verrassend, maar oerdegelijk en zeker niet misplaatst in het melodieuze genre.

Michel van de Moosdijk **79**

LONGFELLOW
We're Huge In Japan
Kung Fu/Sonic Rendezvous

Tot wanneer worden we opgezealdeld met derdenzangs melodieuze punkbandjes die de blind CD's kopende punkfreak weten te bereiken? Jarenlang heeft deze band met hun demo lopen shoppen en Kung Fu is er dan ingetrapt. Je moet al een beetje maf zijn om deze CD compleet af te luisteren, want de band is geen schim van hun voorbeelden No Use For A Name of Strung Out.

Onno Cro-Mag **42**

LOST SOULS
Fracture
Nuclear Blast/Suburban

Als Machine Head coverband zou Lost Souls zonder al te veel moeite tot de finale van de Soundmixshow voor heavy metalbands doordringen. Helaas proberen de Zweden aan de bak te komen in het reguliere muziekwereldje. Ze spelen stoere, stuwende straatmetal, die is doorspekt met Korn-geluiden en hakkende Pantera-riffs en door Christer Salling op een heel overtuigende wijze wordt volgeschreeuwd, maar helaas doen de Lost Souls daarbij geen enkele poging ook maar een beetje origineel te klinken. De schrijfwaliteiten van hun grote voorbeelden Machine Head hebben ze evenmin. 'Fracture' klinkt zonder meer vet, maar vanaf de eerste noten ook erg bekend en uiteindelijk zelfs saai. Ik vraag me wel eens af wat zulke bands er nu zelf van verwachten. Beroemder dan de genoemde namen zullen ze nooit worden en echt bevredigend zal het klakkeloos herkauwen van idolen toch ook niet werken. Als je niet genoeg hebt aan een Machine Head album per jaar, biedt Lost Souls je een aardig alternatief, maar als je houdt van bands met een eigen geluid en een beetje ruggegraat, kun je je geld wel beter besteden.

Robbie Woning **65**

LOVE LIKE BLOOD
Snakekiller
Hall Of Sermon

Met de 'Love Like Blood E.P.' vierde dit Duitse duo onlangs haar tienjarige jubileum. Een decennium waarin een stapel platen het licht zag, die slechts voor een gefortuneerde fan bij te houden was. En de nieuwe CD meldt zich ook alweer: 'Snakekiller'. Het is een vakkundig plaatje, waarop te horen is dat Love Like Blood inderdaad tot de nestors van de Duitse gothic scene behoort, waar veel jongere collega's blijven steken in maniertjes en effectbejag. Het is een stijl waar bijna schaamteloos Britse voorbeelden als The Mission, Joy Division, The Cult en vanzelfsprekend Killing Joke luid en duidelijk doorklinken. Het klinkt allemaal serieus, overtuigend en het genre in aanmerking genomen behoorlijk smaakvol. Met dank natuurlijk aan ondermeer producer Peter Tägtgren (Hypocrisy, Edge Of Sanity), drummer Ed Warby (Gorefest) en gita-

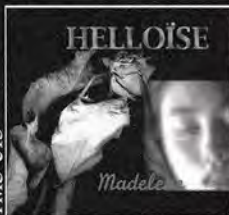
HELLOÏSE

Het nieuwe album:
'A TIME & A PLACE FOR EVERYTHING'

DE LOGISCHE OPVOLGER VAN DE
KLASSIEKERS POLARITY EN COSMOGONY ••
GEPRODUCEERD DOOR OSCAR HOLLEMAN

HARD MET HART

DE SINGLE
'MADELENE'

TMS-015

TM-013

** Leverbaar met bonus tracks!!

TRANSMISSION RECORDS
P.O. Box 2078
3140 BB MAASSLUIS
TEL: 31-(0)10-5923228
FAX: 31-(0)10-5926170
URL: <http://www.caiw.nl/~double>
E-MAIL: double@caiw.nl

distributed by Bertus Distributie

TOURDATA: 25 april, Blokhut Rotterdam(CD presentatie)//2 mei, De Fuse Bakel//5 mei, Kobus Zeeland//5 juni, Paard Den Haag//20 juni, Lantaarn, Hellendoorn//18 juli, 't Vervolg Beverwijk
Meer data volgen!!!

wel strakker ingespeeld mogen worden (met name de soms wat rommelige drums) en ook de zanger kan wat vocale verbeteringen gebruiken, maar voor de rest is dit debuut zeker een luisterbeurt waard. Metal Crypt was overigens een betere bandnaam geweest.

75
MERCURY RISING
 Building Rome
 Noise

Het in 1991 geformeerde en uit Baltimore afkomstige progressieve

metalgeloeschap Mercury Rising, debuteerde vier jaar geleden met 'Upon Deaf Ears'. Uiteindelijk was het Noise dat het album vorig jaar alsnog in Europa uitbracht. De ruggegraat van de band wordt gevormd door de twee gitaristen Mike Evans en Judd Rizzo die verantwoordelijk zijn voor de meeste composities. 'Building Rome', een thematisch album met als rode draad de obstakels die eenieder tegenkomt op zijn weg naar succes, knipoopt qua stijl opzichtig naar het grote Dream Theater. Hoe autobiografisch dit thema wel niet is, wordt op Mercury Rising's tweede meer dan duidelijk. Het is beslist geen slecht album, verre van dat zelfs. Maar de acht nummers blijven geen van alle hangen, ontberen een eigen gezicht en bevatten soms twijfelachtig zangwerk van Clarence Osbourne. Drie essentiële punten waarop de band het ruimschoots moet afleggen tegen het begaafde DT. 'Cathedrals' opent overtuigend en ademt een eigenzinnige sfeer, maar met het vorderen van de CD komen de gammelle refreinen, verwrongen melodielijnen en songs die slechts aanzetten lijken pijnlijk loef te liggen. De die-hard's die alle Dream Theater-klonen sparen moeten zeker luisteren, maar zullen het met me eens zijn dat er betere platen in dit genre zijn.

Gerd Jan Vleugels **75**

MINDFEED
 Ten Miles High
 Inside Out/Suburban

Zoals bekend is Mindfeed de band van ex-Threshold zanger Glyn

Morgan. Begin 1997 werd er zeer overtuigend geledeuteerd met 'Perfect Life', een krachtig en grofkorrelig geproduceerd melodieuze metal-album. Een album dat niet ontbrak in mijn jaartijds en ik schat dat ook 'Ten Miles High' daar wel in zal belanden. Weliswaar is de muzikale verrassing er nu wel een beetje af, het materiaal is echter weer erg indrukwekkend, heavy en rauw geproduceerd door Andy Snaep. Je zou 'Ten Miles High' kunnen zien als een vrij logisch vervolg op 'Perfect Life'. Dat is ook wel zo, maar toch zijn er sprake van kleine verschillen. Die zitten 'm grotendeels in iets beter uitgekende composities en het feit dat je aan de CD hoort dat de muzikanten meer en meer naar elkaar zijn toegevoerd. Dat uit zich in een ietwat compactere sound, die echter als vanouds erg heavy en rauw is. Dat de band daarbij het melodieuze karakter van de songs niet uit het oog verliest is een extra bonus. Luister maar eens naar het titelnummer, een song waarop power en melodie op eenerende manier met elkaar verbonden worden. Erg sterk zijn ook de twee vette openingstracks 'Waiting' en 'Words'. Mindfeed etaleert op deze CD een tikje meer vernuft in de composities. Of beter gezegd: de songs zijn in sommige gevallen qua tempo iets ingetogener geworden, doch hebben hun power en intensiteit behouden (o.a. 'I Bleed'), en hebben heel soms een wat dreigend karakter ('We Stand/We Fall'). Opvallend zijn ook de nieuwe versies van de songs 'Innocent' (werd ook door Threshold opgenomen) en 'Mother' (staat op 'Perfect Life'). Met name de akoestische versie van 'Mother' is mooi, al is het even wennen gelzen als je de oorspronkelijke versie kent. Als de info klopt zal 'Ten Miles High' tegen mid-price worden verkocht. Da's geen geld voor zo'n kanjer van een plaat!

92
 Michel van de Moosdijk
MOTORPSYCHO
 Trust Us
 Stickman/Sonic Rendezvous

Met Motorpsycho weet je nooit wat je kunt verwachten. Niet welke muzikale koers ze opvaren en niet wanneer er een nieuwe plaat

uitkomt. Maar als Bent Saether verkondigt dat hij graag lang uitgesponnen songs wil maken zoals 'The Wheel' op 'Timothy's Monster' of zoals Led Zeppelin in de jaren zeventig, dan krijg je enigszins het idee waar de dubbel-CD 'Trust Us' om draait. Met behulp van Glocksenspiel, zingende zaag en bijvoorbeeld sitargeluiden baseert Motorpsycho zich op de lichte psychedelica van de jaren zeventig. Van de Stones, 'Ozone' en 'Radiance Freq.' tot aan de Beatles. 'Tomorrow Never Knows' in 'Evernice'. Maar ook neopsychedelica van Loop en Barlo Pond in 'Psychonaut' of 'stoner-rock' in 'Superstoege'. Alles fragiel opgebouwd tot een karakteristieke Motorpsycho-ouverture. Refreinen zijn ingekort tot een herkenbare essentie, de bas is dreinend en doornaalend als op 'Demon Box' en de breekbaarheid is nog nooit zo weerloos tentoongesteld in de staalplaatjes 'Tailfin' en 'Coventry Boy'. Motorpsycho heeft met 'Trust Us' eens heel diep en heel ver in het alleninnerlijkste ik gekoken. Complex, maar ontwapenend, verschrikkelijk warm en gevoelig. 'Trust Us' moet je leren luisteren, maar dan heb je ook wat. Dus beste Motorpsycho, wacht even met nieuwe releases, gun de luisteraars eerst even al dit moois te verwerken.

97
 René Vanes
NAHENDE VERNICHTUNG
 Overture
 Eigen Beheer

Met de CD 'Overture' leverde het Beernense trio Nahende Vernichtung een prima, doch uitermate kort visitekaartje af op de Aardschok-redactie. In krap vijftien minuten worden niet minder dan tien nummers door de boxen van je geïdentificeerd en dit tegen een vernietigend tempo. Instrumentale opener 'Grass Roots' introduceert al meteen waar de band op aan stuurt: een explosieve cocktail van hardcore, en punk. De gecombineerde zang van bassist Paul Lamont en gitarist Rik Vandenbruaene is al aardig op 'Make The Sun', maar breekt pas echt potten op 'Brutal Beginnings'. Het meest onder de indruk was ik echter van het tweelukkige 'Blind Eyes/Approaching Destruction', niet toevallig het langste nummer van de CD (gecombineerd levert dit desondanks amper drie minuten muziek op). Hopelijk weet de groep met dit schijfje enkele deuren te openen, want potentie heeft deze band wel. Wie deze CD in huis wil halen kan dit doen door 300Bf15 gulden op te sturen naar: Nahende Vernichtung, St. Andreaslaan 63, 8730 Beernem, België.

Alain Bogaert
NATRON
 Hung Drawn & Quartered
 Headfucker

Op een dag kwam er een fax bij mij binnen of ik wat optredens kon

regelen voor een Italiaanse band met de naam Natron. Aangezien ik nog nooit van deze band gehoord had, besloot ik terug te faxen dat ik eerst wel eens wat muziek van de heren zou willen horen. Een week later lag dit brok graniet op de deurmat. Natron is allereerst niet voor softies. De band produceert een tamelijk extreme vorm van chaotische en knetterharde technische death metal. Van die muziek waar je helemaal voor gaat of het link van u op heuven krijgt. De opnames vonden plaats in de Nadir studio's van Sadiet-gitarist Tommy en ik denk dat je Natron wel zou kunnen omschrijven als een death/grind versie van die band. Men heeft nadrukkelijk gekozen voor een bepaalde smerige sound, terwijl ik vind dat met een wat zwaardere en betere productie deze band veel meer tot haar recht had kunnen komen. Kortom, de categorie redelijk geslagen, maar niet wereldschokkend.

70
 René Veerkamp
NECROMICON
 Sightveiler
 Hammerheart

Zo'n twee jaar geleden kreeg ik een kaal CD-tje zonder informatie, zonder hoers en zonder titels. Nu heb ik een prachtig vormgegeven super-digipack met een boekje vol informatie en mooie foto's. De muziek op het debuut 'Realm Of Silence' was overigens prima te

pruimen. Vergelijken we 'Sightveiler' met dit debuut dan valt op dat de band behoorlijk veranderd is. De band is wat minder snel geworden en de algehele opbouw van de nummers is wat complexer van aard. Je zou kunnen zeggen dat Necromicon zich een wat modernere sound heeft aangemeten. De één zal het 'groe'i' noemen, de ander een lichte stap richting een groter en breder publiek. In een nummer als 'In Desperation' horen we zelfs wat doom metal elementen terug en combineert men de vertrouwde krijst met een heuse grunt en vrouwenzang. Nummers als 'Leaving Now' en 'Ever After' zijn ook allebehalve gebruikelijke black metal nummers. Samengevat denk ik dat dit een uitstekende en gevarieerde black metal-CD is en ben ik van mening dat Hammerheart met deze band een potentiële kandidaat voor de ere-divisie der black metal in huis heeft. Later dit jaar is er een toernee, dan kunnen we zien of deze band ook live haar zaakjes voor elkaar heeft.

89
 René Veerkamp
NEPHZENY
 Where Death Becomes Art
 Black Diamond Prod.

Het lijkt wel of ze daar in Zweden een fabriek hebben staan waar de death en black metalbands zo van de lopende band komen rollen. Het uit Linköping afkomstige Nephzeny is immers de zwaarste band uit de contreien die een agressief metalschijfje op de markt brengt. Zoals praktisch alle nieuwe Zweedse groepen moet ook Nephzeny het niet hebben van originaliteit. De goede productie en het gedreven spel zorgen er echter voor dat dit geen onoverkomelek bezwaar is. Het is duidelijk te horen dat de black/death metal van dit viertal behoorlijk geïnspireerd is door bekende landgenoten als Dissection en Sacramentum. Verder doet het nummer 'Cursed' me denken aan Mithotyn en heeft 'Hatred And Fantasies' wel wat weg van Marduk. 'Where Death Becomes Art' is dus gezinszins vernieuwend te noemen, maar de band doet het met veel overtuiging en de nummers zitten gewoon goed in elkaar. Verder valt hier niet veel over te vertellen. De liefhebbers van afwisselende black/death metal in de Zweedse stijl hebben er weer een band bij.

78
 Erik Westerveld
NEW ADVENTURES
 Babysshake
 New Road Music

New Adventures, toch ook wel een soort instituut in Nederland.

Voornaamste successen lagen eind zeventiger, begin tachtiger jaren en medio jaren tachtig toerde de band als voorprogramma van Vengeance. Nooit verwacht dat ze ooit weer zouden opduiken, maar hier zijn ze dan toch weer. 'Babysshake' bevat tien nieuwe nummers, waarvan er negen door zanger/gitarist (en producer) Peter Bootsman zijn geschreven. Het zijn allen standaard rocksongs, waarvan er dertien in een dozijn gaan. Een van de dingen die mij destijds zo aansprak rond de band was het jeugdig enthousiasme, en het is wellicht logisch dat na al die jaren is verdwenen. Slechts bij 'Crazy Nightmares' meen ik wat van die vonk terug te horen. Als bonus zijn nog live-uitvoeringen van twee 'klassiekers' toegevoegd: 'Come On' (van Chuck Berry) en 'Back To The Pit'. Hetgeen het album weer een meerwaarde geeft: live vanuit het gewoone meer. Zoals het naar mijn weten nooit uitgebrachte live-album jaren geleden al bewees. Misschien een ideeetje dat op CD uit te brengen!

70
 Ferry Bovet
NIFELHEIM
 Devil's Force
 Necropolis/Displeased/Hammerheart

Het Zweedse Nifelheim speelde al ouderwetse black/speed metal toen nog niemand van bands als Bewitched, Inferno of Cranium had gehoord. Met de in 1994 opgenomen debuut-CD 'Nifelheim' was de band de hedendaagse retro-rage dan ook voor. Het duivelse drietal Hellbutcher, Tyrant en Demon heeft ook voor 'Devil's Force' weer uitsluitend geput uit de jaren '80 black, speed en death metal. Ditmaal zou de band zich meer hebben laten beïnvloeden door enkele Braziliaanse metal-

rist Esa Holpainen (Amorphis). De combinatie van bombastische muziek en holle zang, vol bloedsierieuze bespiegelingen gaat op den duur wat op je gemoeid werken

78
 Robert Haagsma
MÅNEGARM
 Nordstjärnans Tidsålder
 Displeased/Rough Trade

Na de demo's 'Vargaresa' en 'Ur Nattvindar' werd het Zweedse Månegarm vorig jaar getekend door Displeased. De band wist met de tweede demo een goede recensie te krijgen in het blad Nordic Vision, en wie dat blad leest weet dat dat maar voor weinig bands is weggelegd. Månegarm speelt goede black metal met wat sporadische folk-invloeden en verenigt elementen van zowel de Noorse als de Zweedse black metal in haar muziek. Het ene moment benintert men aan Dissection of Dawn, terwijl ze het volgende moment doen denken aan Satyricon of Enslaved. In de folktukken worden viool en vrouwenzang gebruikt en op die momenten gaat de muziek wat richting het Noorse Storm. Hoewel duidelijk te horen is welke bands Månegarm hebben beïnvloed, krijgt de band het voor elkaar om door het samenvoegen van al die verschillende invloeden toch origineel te klinken. Verdere pluspunten zijn de gevarieerde opbouw van de nummers (elf in totaal) en het prima geluid dat de CD heeft meegekregen. Liefhebbers van Scandinavische black/viking/folk metal zitten dus wel goed met Månegarm.

82
 Erik Westerveld
MELANCHOLY CRY
 Lacryma Christi
 Eigen Beheer/Displeased

Als de zanger van het Poolse Melancholy Cry zijn mond open doet weet ik al dat dit weer een vervelend half uur gaat worden. Waarom deze meneer met alle geweld zanger heet moeten worden, is mij een raadsel. De wat dromerige en atmosferische doom metal van de band is nog wel aan te horen. Er zit een leuk viooltje bij, het heft wat steer, maar die zanger... werkelijk niet om aan te horen! Het was me een waar genoegen om deze CD uit de spelletjes mogen halen en er een andere in te stoppen.

50
 René Veerkamp
MENTAL CRYPT
 Extreme Unction
 Black Mark/Zomba/Roughtrade

Er zijn zo van die dagen dat mijn agressie-quotient zonder een duiz

delijk aanwijsbare reden ineens schrikbarend stijgt. Om te voorkomen dat ik een gevaar voor de samenleving over, rest me niets anders dan mijn toevlucht te nemen tot de lichtpunten in dit donkere aardse bestaan. Bar, bordes en 'angry metal' dus. Metal, zoals die ook door de Zweedse band Mental Crypt gemaakt wordt op het debuut 'Extreme Unction'. Complexe en compromissloze thrashmetal die de gloriejeden van weleer doet herleven. Denk maar aan een eigentijds klinkende en ingewikkeldere uitvoering van Nuclear Assault of Dark Angel. Overwegend hoog tempo (met rustige akoestische intro's op 'Megalomania' en 'Dawn'), flitsende oersoel's en een zanger met een hese bron (die af en toe naar een grunt neigt). 'Extreme Unction' had op zich

bands. En nee, dan bedoelen ze niet Sepultura met 'Chaos A.D.', maar groepen als Sarcofago of Vulcano. Vergeleken met de eerste CD klinkt deze nieuwe wat gecontroleerder en is de productie duidelijk verbeterd. Verder zitten er ook wat meer heavy metal invloeden in de nummers, luister bijvoorbeeld maar naar de gitaarsolo's in „Deathstrike From Hell” en „Satanic Mass”. Soft is Nifelheim echter zeker niet geworden, want nummers als „Demonic Evil” of „Soldier Of Satan” maken korte metten met de meeste moderne black metalbands. Niks geen vrouwenzang of keyboardgepingel, gewoon aan één stuk doorrampen, zoals de oude meesters het ze hebben voorgedaan. Jon Nödveldt van Dissection was als sessie-gitarist ook bij deze CD betrokken.

Erik Westerveld **88**

NO-MEN

Non Sapiens, Non Sense
Tocado

Dat er in Rotterdam iets gebeurt op hardcore- en punkgebied

lijkt me duidelijk. Tocado Records ondersteunt de scene door van bepaalde bands een CD uit te brengen. No-Men grijpt die kans met dit afwisselende album. Echt ondersteboven ben ik niet van deze CD, want het peil van enkele nummers is niet echt geweldig. Maar dat de band tot iets fraais in staat is, wordt onderstreept door de sterke punknummers „Walk On Water”, „Guilty” en „Payload”. Daarom gun ik deze band het voordeel van de twijfel, want wellicht is No-Men in staat om in de toekomst uit te groeien tot één van de betere Nederlandse punkbands.

Onno Cro-Mag **70**

OBITUARY
Dead
Roadrunner

Over het algemeen heb ik het niet zo op live-CD's. Ik zie die dingen meestal als een soort veredelde 'greatest hits' en vaak hoor ik liever de originele uitvoeringen van de nummers. In dit geval gaat het om een live registratie uit 1997 in Boston. De meeste 'hits' van Obituary zijn uiteraard op deze CD te vinden en het geluid is loodzwaar en moddervet. Zo horen we o.a. spetterende uitvoeringen van nummers als „Threatening Skies”, „Cause Of Death”, „Till Death” en natuurlijk het nummer wat wij allen tijdens onze begrafenissen willen horen: „Slowly We Rot”. Ik heb de heren onlangs nog live aan het werk gezien en heb tot mijn vreugde mogen constateren dat goed gespeelde death metal nog steeds een zaal op tilt kan laten slaan. Als zodanig is zo'n live-CD toch wel een leuk soort aandenken aan een goed concert. Rest mij u nog te vertellen dat het hoeseje wel wat meer aandacht had mogen krijgen, want dat ziet er niet uit.

René Veerkamp **85**

OBLIVEON
Cybervoid
Hypnotic/Mascot/PIAS

Kent iemand deze onderschatte Canadezen nog? 'From This Day Forward' verscheen in 1990, en bracht eigenwijze technische thrash. 'Nemesis' kwam onverwacht in 1993, en was zwaarder, hakkender maar net zo eigenwijs. Even onverwacht komt nu 'Cybervoid'. De bezetting is dezelfde als op de vorige platen, alleen is de band nu versterkt met zanger Bruno Bernier. Dat is een goede zet, want zijn gegrom is krachtiger dan dat van bassist Stephane

Picard. De muziek is een logisch vervolg op 'Nemesis': zeer strak hakkende metal, heel eigenwijze en vreemde riffs, en dinnaal voorzien van industriële trekjes via samples en allerlei elektronica. De teksten zijn wat compacter gehouden, en in combinatie met de stem van Bernier zorgt dat ervoor dat de muziek toegankelijker klinkt dan voorheen. De muziek is gelukkig nog wel net zo apart als op de vorige platen: luister maar eens naar de razende treiterij van „Android Succubus” of het vreemde „Psychomatrix”. Het is te hopen dat 'Cybervoid' meer mensen bereikt dan de beide vorige platen; Oblivion verdient het. Maar Wargasm en Coroner (om maar eens wat verwante geesten te noemen) verdienden dat ook... Ga in elk geval eens luisteren naar deze prachtplaat.

Peter van der Meulen **84**

ONE MINUTE SILENCE
Available In All Colours
Bigcat/V2

Een Ier met snelle raps, een half Griek/half Duitser als gitarist en een inwoner uit Gibraltar vormden samen met een Engelsman al de groep Near Death Experience. Met One Minute Silence proberen ze opnieuw tot een uitbarsting te komen. Een overkill aan raps en siacatto metalriffs die terugverlangen naar Slayer en Prong. Met 'Available In All Colours' voegt One Minute Silence zich tussen Biohazard, Rage Against The Machine, Senser, Bodycount en Infectious Grooves. Niet echt origineel of grensverleggend, wel militant strak. One Minute Silence presenteert zich als het alternatief voor melige Britpop. De metalfunk of metalrap waar zij zich mee bezig houden, is slechts origineel met een slide-interval in „A More Violent Approach” of met een constant doorlopende dubbele basdrum in het titelnummer „Available In All Colours”. De originaliteit ligt niet in de thematiek van de tekst. Zoals een koe herkauwt OMS racisme tot een lauwe smurrie. Ook de keuze van de samples draagt niet bij tot een functioneel onderdeel van de songs, maar vormen de broodnodige afwisseling voor de grijsgranolide saaie geluidsmuur. Voor degenen die niet kunnen wachten op de nieuwe Bodycount of de nieuwe Rage Against The Machine, is One Minute Silence een aardig tussendoortje, waarvan de houdbaarheidsdatum snel blijkt te verlopen. In Nederland waren bands als City Pig Unit of 9-2-5 Culture verre voorlopers zonder platencontract op hetgeen nu in Engeland als het ei van Columbus wordt beschouwd.

René Vanes **60**

OPERA IX
Sacro Culto
Shiver

Herinnert u zich het debuut 'The Call Of The Wood' (1995) van deze Italiaanse dark/black metalband nog? Die CD was ondanks het erbarmelijke geluid zeker één van de meest opvallende underground CD's van dat jaar. De mystieke muziek in combinatie met de geweldige vocale prestaties van zangeres Cadaveria deden ver-

langen naar meer. Het is een schande dat deze hoogst eigenzinnige band jarenlang heeft moeten 'shoppen' voor een platendeal, terwijl elke sukkel met paint op zijn smol tegenwoordig zomaar een CD mag uitbrengen. Het Belgische Shiver Records heeft de band gelukkig onder zijn hoede genomen. We hebben even moeten wachten, maar 'Sacro Culto' is zeker de moeite waard. De hoogst aparte en duistere klanken van Opera IX verdienen het om door een grote schare dark/black metallans aangehoord te worden en dit keer eindelijk met een goede productie. Aanrader! f 25,- of 500 Bfr naar Shiver, Bossepleinstraat 6, 3128 Baal, België.

René Veerkamp **85**

PEANUTS
What's In A Nutshell
Eigen Beheer

Wat mag je van een band verwachten waarvan de leden tussen de dertien en de zestien jaar oud zijn? Nou, eehh, als we naar Hanson kijken... dan kun je toch een aardig eind komen. Maar we hebben het hier niet over Hanson doch over het oer-hollandse Peanuts. Die bij lange na niet het niveau van de drie broertjes halen, maar die niettemin een ceedetje hebben volgeperst met elf niet onaardige eigen nummers, plus een cover van „Another Brick In The Wall”. Dat laatste is natuurlijk gevaarlijk, want zo'n klassieker goed neerzetten vraagt nogal wat en het is deze vijf jongens dan ook niet gegeven. Hun eigen nummers liggen in de progressieve, melodieuze, symfonische rock-hoek. Geen hoogvliegers, maar ook geen wangedrochten. De productie ontstijgt echter nauwelijks het niveau van een middelmatige demo. Peanuts heeft hiermee een stukje ongetwijfeld nuttige ervaring opgedaan, maar zal verder voor weinig opschudding zorgen. Biesveld 14, 5712 HV Someren, tel. 0493-493654.

Ferry Bovet **68**

NOW AVAILABLE:

**10" limited edition
CD glitter maxi**

DRUKEN MARU
P E R C H O P O S

Distributed by **Bertus**

PENTAGRAM
Anatolia
Raks Musik/Century
Media/Suburban

De bandnaam en CD-hoes zullen menig luisteraar verwarren. Dit Turkse vijftal (er is ook een Amerikaanse Pentagram) heeft namelijk helemaal niets op met occulte black of death metal. Pentagram bestaat al sinds 1986 en is met 'Anatolia' aan haar derde release toe. De eerste twee platen zijn hier volgens mij nooit uitgebracht. En op basis van 'Anatolia' durf ik te stellen dat dat erg jammer is. Net als het land Turkije zelf, vormt ook 'Anatolia' (ook wel Klein-Azië genoemd) een brug tussen oostere en westerse muzikale invloeden. Het knappe aan deze CD is dat het vijftal melodieuze hardrock en powermetal als uitgangspunt neemt en daar oosters invloeden (qua melodie en instrumentarium) aan toevoegt. Drie nummers zijn bovendien in het Turks gezongen, waaronder de prachtige titeltrack die er twee maal (in het Turks en Engels) op staat. Ook de overige nummers zitten knap in elkaar, redelijk complex soms, zonder dat ze op enige wijze bedacht overkomen. Koortjes, keyboards en onder andere akoestische snaren maken samen met de fraaie en warme melodien deze plaat extra de moeite waard. Enig puntje van kritiek is de wel erg nette productie, die wel wat minder gladdes had gemogen. 'Anatolia' is een hokje stoppen zou dom zijn, want ik hoor 'n beetje doom-, symfo-, gothic metal en zelfs een blackmetalintro op. 'On The Run', één van de beste nummers van deze CD. Invloeden komen van Savatage, Queensrÿche, Maiden en Megadeth, hetgeen in deze slechts inhoudt dat Pentagram daar veelvuldig naar geluisterd heeft. Want de band heeft genoeg kwaliteiten om op geheel eigen kracht ook buiten Turkije zieljes te kunnen winnen.

Ron van Hal **81**

POLE
Sky Conquerors Are Falling From The Sun
We Bite/Sonic Rendezvous

Is dit de nieuwe Earth Crisis-CD of heb ik het echt mis? Het Duitse Pole komt muzikaal goed uit de verf, maar kopieert ietwat goedkoop de sound van Earth Crisis. Daardoor valt mijn waardering een stuk lager uit. Want al en toe klinkt het eendeutje wat achterhaald, maar met dit soort metal-core word je heden ten dage doodgepold. Je moet daarom wat toevoegen aan je sound en dat doet Pole te weinig. Daarom zal de band in de geschiedenisboeken verdwijnen als de zoveelste Earth Crisis/Snapcase kloon.

Onno Cro-Mag **69**

THE PRESIDENTS OF THE UNITED STATES OF AMERICA
Pure Frosting
Columbia/Sony

Gezien de huidige verwikkelingen omtrent Bill Clinton is het jammer dat TPUSA ophoudt te bestaan. Zanger Chris Ballew heeft zijn gezin en de rust van het platteland gepre-

valeerd boven de strakke toerschema's en de platenbizz. Met 'Pure Frosting' hebben TPUSA en de platenmaatschappij een fijne melkoke uitgevonden. De songs op deze CD zijn of eerdere B-kantjes of live-opnamen. Feit blijft dat de Presidents de kunst van het meezingen kunnen omzetten in pakkende vrolijke deuntjes waar niemand zich een buil aan kan vallen. Geen diepgravende thematiek maar items over liefde, menselijke gevoelens en alledaagse beschrijvingen. Opvallend zijn de bewerkingen van Buggies' 'Video Killed The Radio Star' en Ian Hunters 'Cleveland Rocks'. Beste nieuwkomers zijn 'Japan', een toerrapport van de presidenten in het land van de sushi en 'Man' dat qua intensiteit gemakkelijk op het debuutalbum had gekund. Het hillbilly-achtige 'Tremelo Blooz' geeft al aan dat de voorliefde van Chris Ballew uitgaat naar het platteland. Mocht je jezelf nog afvragen welke beweegredenen de zanger precies moet hebben gehad om PUSA op te doeken, luister dan maar eens goed naar de tekst van 'Back Porch'. De beschreven old man on the back porch is inderdaad Chris Ballew die kan teruggrijnen naar prachtige herinneringen aan dit grappige trio dat in zeer korte tijd bewees dat rock 'n roll nog altijd goed kan concurreren met dance, triphop en jungle. Uitkijkt op een minilandschap van keertjes en wormpjes op zijn veranda kan hij tevreden zijn. Nu zijn gezin nog.

René Vanes **83**

PRO-PAIN
Best Of Pro-Pain
High Gain/Suburban

Ik begrijp de gedachtingang van het label niet om een 'Best Of' CD van Pro-Pain uit te brengen en dat net na het verschijnen van een reguliere (vierde) CD. Misschien zijn er veel jonge fans die niet beschikken over het oude materiaal. Deze compilatie is een opsomming van alle goede Pro-Pain-songs waaronder 'Make War Not Love', 'Murder 101', 'Pound For Pound' en nog veel meer. Voor de echte verzamelaar heeft deze CD ook nog enige waarde. Want het nummer 'Take It Back', dat desijds niet op de CD 'Foul Taste Of Freedom' werd gezet, staat er nu wel op. Als extra bonus treft je ook nog drie live-uitvoeringen aan, opgenomen tijdens de CD-presentatie van het meest recente album 'Pro-Pain'.

Onno Cro-Mag

PROTEIN
Ever Since I Was A Kid
Work/Columbia

Het trio Protein geniet in America al weer een tijdje een ruime beleving. Hier wil het niet zo vlieten. Het enige waar wij Protein van kennen, is van de posters van Frank Kozik. Nu is er dan 'Ever Since I Was A Kid', een plaat die verder gaat dan de vette grunge jaren van weleer. Protein mixt de klaagzang van Truly aan de vroege Nirvana ten tijde van 'Bleach' en voorziet dat van experimentele unithalen, zoals Sonic Youth en Barkmarket. Protein bestaat uit drie coole highschoolstudentjes die platen kochten van Van Halen, Ted Nugent en later Extreme en King's X. Dat hoor je terug in de gitaarsolo's van Josh Zee. Daarnaast bleken ze nog tijd over te hebben om de complete DC- en Marvelcomics uit het hoofd te leren en de country-invloeden, die ze van huis uit hadden meegekregen, niet weg te moffelen in een stoffige schoenendoos. Je bent cool of je bent het niet. Met name gitarist Josh en bassist Russ Violet bleken op de middelbare school geliefd te zijn. Niet onknap en bijdehand, al vroeg in een bandje en de juiste platen thuis in de kast. Wat je dan allemaal niet als tiener met diverse junior cheerleaders kan beleven, dat is een rijke voedingsbodem voor Protein. Leuke teksten dus en fijne Amerikaanse gitaarpop. Een beetje zoals Silverchair, maar dan vanziger en vaker in opdracht van de vriendin naar de dokter geweest.

René Vanes **77**

PUSSY GALORE
Live: In The Red
Revolver USA/De Konkurrent

Hoewel de Jon Spencer Blues Explosion momenteel met o.a. Moby, Wu Tang Clan en Beck behoorlijk vernieuwend bezig is, vond Jon Spencer het nodig deze oude opname uit te brengen. Het gaat hier om live-materiaal van de laatste show van Pussy Galore, waarin Spencer in de tachtiger jaren actief was. Deze show werd in 1989 in het beroemde New Yorkse CBGB's opgenomen op een zestien sporencorder, en de geluidskwaliteit is daar dan ook naar. De CD geeft in tegenstelling tot het studiomateriaal van de heren, echter wel een goed beeld van de intensiteit van de band. Luister bijvoorbeeld naar 'Kill Yourself', om te horen dat de titel de lading volledig dekt.

Arold Pietersma **65**

RED AUNTS
Ghetto Blaster
Epitaph/PIAS

Ik weet niet wat Brett Gurewitz bezield toen hij deze band tekende, maar dat is vast zijn helderste moment niet geweest. The Red Aunts zijn vier kleine vrouwtjes die heel erg rammelende punk spe-

len, en daar zo hard als het maar mogelijk is overheen krijsen. 'Ghetto Blaster' is het derde album van de dames en voor het eerst valt er zo nu en dan enige structuur in de nummers te ontdekken. Misschien is dat de verdienste van de producer, voormalig Goriestzanger/gitarist Mick Collins, die o.p. 'Cookin', 'Cleanin' And Cryin'' ook nog een vocale bijdrage doet. Hoewel dit een stap in de goede richting is, wil ik dit niemand aandoen.

Arold Pietersma **40**

ROTTING HEAD
Backwardness
Shock Wave/Displeased

Rotting Head bestaat al sinds 1992 en de opnames van deze CD zijn ook al enige jaren oud. De vertraging is opgedaan wegens financiële problemen van het vorige label van de band. Brutal death core noemen deze Poolse heren hun muziek. Van mij mag je dit ook gewoon death metal noemen, want dat is toch eigenlijk alles wat ik hoor en met dat brute valt het ook wel mee. Lichte invloeden van het latere Napalm Death sijpelen door en een twaalf matige nummers gaan zonder noemenswaardige spanning aan mij voorbij. Behalve de meest fanatieke verzamelaars zit dan ook volgens mij niemand op dit doorsnee product te wachten. Jammer maar helaas.

René Veerkamp **62**

SAGA
Phase One
Midstream

Rond deze tijd moet er ook een live-CD van het Canadese Saga verschijnen. Deze release is voor de echte fan (en die zijn er genoeg, daar de band in Nederland een fanclub heeft) van grote waarde. De opnamen op deze CD zijn namelijk een kleine twintig jaar oud. Diverse songs zijn toendertijd opgenomen voor de tweede elpee 'Images At Twilight', doch vielen om wat voor reden dan ook af. Daarnaast staan er nog wat live in de studio gespeelde tracks op. Het is natuurlijk niet helemaal terecht om over dit album nog een afzonderd oordeel te vellen. Per slot van rekening klinkt het een en ander erg ouderwets en oudbakken. Met uitzondering van het poppy 'Don't Bother' heb je als ik hier te maken met voor die tijd behoorlijke symfonische rocknummers. Weliswaar niet helemaal perfect uitgevoerd, maar als hebbedingetje voor de ware fan zal 'Phase One' zeker enige waarde hebben.

Michel van de Moosdijk

SATANIC SURFERS
GOOD RIDDANCE
TRIGGER HAPPY
111 REPUTE
As A Matter Of Fact
Bad Taste/Sonic Rendezvous

Twee Amerikaanse bands (Good Riddance en 111 Repute) en twee Zweedse bands (Trigger Happy en Satanic Surfers) hebben de kraachten gebundeld en hebben nieuwe nummers aangeleverd voor deze split-CD. Good Riddance en Satanic Surfers zijn de smaakmakers en ook Trigger Happy lijkt op de nieuwe nummers de goede richting gevolgd te hebben. Alleen 111 Repute vind ik vrij zwak. Hun punkrock is voorspelbaar. Voor de fans van de andere drie bands zijn er hoe dan ook wat nieuwe songs te vinden op deze CD.

Onno Cro-Mag

SAVIOUR MACHINE
Legend Part II
Massacre/Suburban

Het nieuwe millennium nadert en dus ook het einde van de wereld: De Apocalyps, ofwel de onvermijdelijke ondergang van deze aardkloot. Althans, dat zeggen de volgelingen van de profetische woorden van het Heilige Geschrift. Voor de Christelijke cultband Saviour

Machine is het in ieder geval een roeping om voortijdig deze historische boodschap muzikaal als trilogie vast te leggen (3/97). Met 'Legend Part II' vervolgt de band uiterst kunstzinnig haar moderne rockopera en borduurt haarlijn voort op de complexe sferen van 'Legend Part I' (2/97), vol dramatiek, passie, melancholie en muzikaliteit. Zanger Eric Clayton waant zich tijdens zijn surrealistische kruisocht nog indrukwekkender in hemels engelezing, orkestrale, filmachtige arrangementen en opzweepende (elektronica) ritmes, met op de achtergrond figurend de bezwerende gitaartonen van zijn broer Jeff Clayton. Prevelend en galmeend sleept de excentrieke zanger zich in bedompte nevelen voort en maakt daarmee 'Legend Part II' tot wederom een overweldigend, mystiek en intrigerend hoorspel van ruim tachtig minuten. Zondermeer een kat-in-het-bakkie voor de diehard fans. Nu nog 'Legend Part III' en de onofficiële soundtrack voor het einde van de wereld is een feit.

Liselotte Hegt **90**

SEESAW
Ish
Wet Sheep/De Konkurrent

Drie meisjes en een jongen uit Leiden brengen een plaat uit waarvan ze zelf zeggen dat het invloeden herbergt van The Breeders en Throwing Muses en refereert aan de noise van Sonic Youth. Dat laatste klopt, het eerste is te truttig. Seesaw doet in geen van de acht songs onder voor de prettige gitaarpop van bijvoorbeeld Veruca Salt, voor de dromerige gitaarschappen van Galaxie 500 en voor de agressie van 16th Dye. Met 'Ish' heeft Leiden er een potentieel exportproduct bij. Langzame gitaarpop met vocalen die het meest terugrijpen naar het droomland Luscious Jackson. Waar dit trio in traagheid en verveling belandt, zoekt Seesaw naar spanningsbogen, uitgesponnenheid en dromerige akkoorden. Daar kan geen Belly of Throwing Muses tegenop.

René Vanes **73**

SEIGMEN
Radiowaves
Sony

Naast Motorpsycho en tal van doom en death metal opereert ook Seigmen vanuit Noorwegen. Dit doom-ekstro-gotiekgezelschap trekt bomvolle zalen en verkoopt als Gordon op de Albert Cuyp. Vanaaf '89 heeft het vijftal twee EP's en drie CD's op zijn naam staan en nu dus de vierde 'Radiowaves'. Vorig jaar stonden ze nog op de 'Big Buzz'-verzamelplaat van Sony met een doomy gitaarpopdeuntje dat nog het meest weghad van een kruising tussen de The Mission en Type O Negative. Op deze CD combineert Seigmen de meespendende melodielijnen van Metallica met het zwartgallige lachtiger jaren gevoel van Killing Joke, Bauhaus, Nine Inch Nails, (Fields Of) The Neflirm en Marilyn Manson. Verwacht echter geen shockrock-achtige CD. Seigmen doet het veel rustiger aan, zoekt sfeer op met behulp van elektronica, zoals Cabaret Voltaire en ons Nederlandse Ymox, om uiteindelijk tot een bombastisch hoogtepunt te komen. Deze bombast is dezelfde als bij Coal Chamber of als bij 'Ember's Fire' van Paradise Lost. De twaalf titelloze songs zijn jammer genoeg niet van het bombastische niveau als voorganger 'Metropolis'. Qua geheel neigt Seigmen meer naar een aangedikte Depeche Mode. Niks mis mee, maar afgaande op hun eerdere werk is dat een spijtige ontwikkeling.

René Vanes **61**

SENER
Asylum
Ultimate/PIAS

Een jaar later dan gepland is er dan toch het tweede Sener-album. De voorganger is alweer vier jaar oud en de tussenliggende problemen mogen welgevoeglijk bekend zijn: de band viel in twee stukken uiteen en de altsplitsing vormt driekwart van de band Lodestar (zouden die ooit bestaan?) en bracht in '96 een album uit. Ook Sener gaf in '96 teken van leven middels een single en een optreden op het Waterpop-festival. De veronstelding dat de split ge-

volgen het geluid van de hand zou hebben, werd daar bevestigd en wordt nu op dit nieuwe album onderstreept. Toch stel ik dat Senseser trouw is gebleven aan hun concept: experimenteren met diverse muziekstijlen met als rode draad swingende ritmes en vette gitaarpartijen. Niettemin zijn de verschillen duidelijk, al was het alleen maar omdat zangeres Kerstin alle leadzang nu zelf doet, waarmee de kenmerkende raps zo goed als verdwenen zijn; samen met „Oyster“ doet alleen de huidige single „Adrenalin“ wat dat betreft aan de oude sound denken - het is meteen een van de meest extreme en hettische (af en toe tegen industrial aan) nummers van het album. Meer dan op het debuut neemt Senseser op „Asylum“ gas terug: „Strange Asylum“, het dromerige „Desensitized“ en „Lizard“ zijn laid-back en maken duidelijk dat Senseser ook invloeden uit de dub of drum'n'bass niet schuwt. Daartegenover staan heavy songs als „Book Of Flies“, „Breed“ en het geweldige „Weatherman“. Senseser spreidt daarmee net zo'n diversiteit ten toon als op het debuut: een mengelmoois van stijlen, vol met samples en scratches. Kerstin is wellicht geen topzangeres, maar zo bijzonder was Heitham ook niet: het ging en gaat om de magie van het geheel. Voor mij heeft Senseser nog niets van die magie verloren, al komt het nu in gewijzigde vorm naar buiten. Swingen maar!

Ferry Bovet **86**

SEPTYSED
Dreams, Letters & Insecurity
Eigen Beheer

Een poëtische titel voor een CD die dromerige muziek bevat. Acht nummers, die grotendeels op akoestische basis geschreven zijn en waarin de akoestische gitaar vrijwel altijd meedoet. De sfeer die het schijfje daarmee uitstraalt is dan ook een hele relaxte. De titeltrack en „Almost White“ zijn ballads, „Letter Of A Poor Soul“ is geheel akoestisch. Vlottere tracks als opener „All The Angels“ en „Hurt“ breken het geheel, maar kunnen niet voorkomen dat het totaalproduct me iets te gezaagd overkomt. Niettemin zitten de songs volwassen in elkaar, muzikaal inventief, zangtechnisch goed doch iets te eentonig. Een debuut waarmee Septysed de toekomst vol vertrouwen tegemoet kan zien. Maar mag het logo iets leesbaarder? Midden Woerd 9, 2671 DL, Naaldwijk.

Ferry Bovet **73**

SHAKRA
Shakra
Teichiku

Over Shakra is me vrij weinig bekend. Het schijnt dat de groep uit Zwitserland komt. Als dat zo is, dan zou het wellicht leuk zijn als Shakra eens een Europese toer ging doen met Gotthard. Dan zou het de hele avond headbangen geblazen zijn. Want deze CD maakt duidelijk dat de vijf heren van Shakra uit het goede (hardrock) hout zijn gesneden. Je zou de muziek kunnen omschrijven als een kruisbestuiving tussen AC/DC (zo te horen de belangrijkste invloed), Gotthard en The Poor. Waaruit je kunt concluderen dat Shakra bepaald niet origineel klinkt, maar ook dat de groep haar melodieuze hardrock met metalintje uiterst krachtig en overtuigend weet te brengen. Power en melodie gaan hand in hand en met de swingende rockers „Hands On The Trigger“ en „Sweet Perfume“ en „Who's Got The Rhythm“ zit de stemming er op elk feest meteen goed in. Zo hoort ik het graag en het blijkt maar weer eens dat kwaliteit niet altijd hoeft te bestaan uit technisch vernuft en ingewikkelde songstructuren. Simpel en recht voor zijn raap heeft ook zo zijn charme. Zeker als je bedenkt dat de hand in Pete Wiedmer een prima zanger heeft en het tempo lekker hoog en strak houdt. Zeker weten dat er nog genoeg liefhebbers zijn voor dit genre. Die weten meteen waar ze deze maand hun centen aan kunnen besteden, al is de Japanse importrijp natuurlijk pittig voor drie kwartier muziek.

Michel van de Moosdijk **84**

SHAM 69
The Punk Singles Collection 1977-1980
Cleopatra/Sonic Rendezvous

Voor veel punkfans zijn bands als The Sex Pistols, The Stranglers, The Clash en The Damned de grote helden. Voor mij is Sham 69 dat. Helaas is deze formatie aan het begin van de jaren tachtig uit elkaar gevallen, omdat optredens onmogelijk waren geworden vanwege de hooglijns die elk concert werd verstoord. Frontman Jimmy Pursey probeert nu met een opnieuw opgericht Sham 69 terug te komen, maar dat zal alleen lukken als de band terugkeert naar hun roots, zoals die op deze CD te horen zijn. De echte Sham 69-aanhanger zal bij zijn met deze singles-compilatie, omdat op de zwarte markt toch al terug een paar honderd gulden moet worden neergegeld voor oude singles van de groep. Tweëntwintig nummers staan er op deze voor de echte punkfan onmisbare release.

ONNO CRO-MAG

SHORTCUT
The Pain I Feel
Hybrid Music Inc.

Shortcut is een Duits bandje dat heel goed heeft geluisterd naar Biohazard en Downset. De nummers mogen dan niet al te origineel zijn, ze zitten wel degelijk goed in elkaar, en tekstueel is het ook dik in orde. De twee zangers, waarvan er één duidelijk iets beter is dan de andere, zingen voornamelijk in het Engels, alleen de opener „Hoffnung“ is Duitstalig, en dat bevalt me wel zo goed. (Het rifje is gejat van Biohazard's „Victory“) Shortcut klinkt lekker agressief, en hoewel ze nog moeten groeien kan ik hier best mee leven.

Arold Pietersma **62**

SHUTDOWN
Against All Odds
Victory/Sonic Rendezvous

Deze hardcoreband uit Brooklyn kennen we nog van de eerste mini-CD. Shutdown komt dan wel uit Brooklyn, maar de sound lijkt totaal niet op die van hun stadgenoten Biohazard. Shutdown maakt old school hardcore die muzikaal goed in elkaar zit. Maar het is juist de zang die me tegenstaat. De zanger heeft een hoogst irritante stem en is daardoor gedoemd om te mislukken. Daar kan zelfs de productie van Jimmy Gestoap (Murphy's Law) niets aan veranderen. Het laatste nummer „We Won't Forget“ maakt gelukkig iets goed. Dit verbetert aan Raybeez (Warzone) is geschreven en ingezongen door Craig Setari (Sick Of It All).

Onno Cro-Mag **71**

SKELETON CREW
Private Battleship
Marista

Een jaar geleden debuteerde Skeleton Crew met een prima mini-CD. Deze volwaardige CD volgt dus vrij snel, wellicht iets te snel. Want zo al en toe lijkt het geheel gewoon teveel op elkaar en staan er minder sterke songs tussen. Het tussenvoegen van een bluesje als „Nameless“ of de ballad „Shivers“ breekt het totaal niet genoeg. Desalniettemin heeft de band geen reden om zich te schamen. De muzikale presentatie staat er met name de gitaren klinken lekker gedreven. Het lekker spelende „Sing Along“, het instrumentale „V-Max“ (doet een beetje Cozy Powell's - RIP - „The Blisters“ denken) en het oude „Echoes“ klinken uitstekend en roepen de hardrock uit de jaren tachtig weer in de gedachten. Op de mini waren tevens lichte invloeden uit de southern rock te horen en die zijn - doodzonde - nu zo goed als verdwenen. Wat restteert is een goede doch iets te eentonige plaat.

Ferry Bovet **73**

SOUL ASYLUM
Candy From A Stranger
Columbia/Sony

In '84 begonnen als onopvallende lotgenoot van bands als de Replacements, de Chills, Camper van Beethoven en Hüsker Dü. In de loop der jaren is juist dat wat Soul Asylum scheidde van de rest, de punky invalshoek, grotendeels verdwenen. Dave Pirner heeft het, zeker na het enorme succes van „Grave Dancer's Union“, alle-

maal wel gezien en lijkt zich nog uitsluitend zorgen te maken om zichzelf. De drie thematische pijlers: geloof, hoop en liefde, waar Pirner zichzelf al jaren mee geseit, blijven ook op „Candy From A Stranger“ de hoofdmodi vormen. Muzikaal opent Soul Asylum nog al als Bettie Serveert, maar probeert gaandeweg de nadruk te leggen op de meest heldere melodielijn. Dat houdt in dat agressie in rock plaats heeft gemaakt voor Byrds en Chills-achtige zangpartijen in „See You Later“ en dat R.E.M. als leidraad heeft gediend naast rustige (country) rockers. Elementen als de skiffle-drum, de mandoline maar zeker ook de piano dragen bij tot een verzadigde somberheid waar gevoel de overhand heeft. Een song als „Lies Of Hate“ is wat dat betreft kenmerkend voor „Candy From A Stranger“. Pirner zoekt met dezelfde spanningen van wederzijds opnieuw naar zijn roots. Woltzels die terug verlangen naar de tijden van Green On Red, de oude Jayhawks en Alex Chilton. Muzikale grootheden waar Soul Asylum, ondanks de grote kassuccessen, zeker in thuis hoort. Met „Candy From A Stranger“ dat op 11 mei uitkomt, luistert Soul Asylum niet meer naar het geweten van Amerika maar naar zichzelf. De gedachte dat je alleen met een akoestische gitaar hetzelfde rendement kunt halen, moet voor Dave Pirner bevrijdend werken.

René Vans **75**

SPASS DABEI
Schluss Mit Lustig
Lost And Found/Sonic Rendezvous

Van deze Duitse punkband had ik echt wat meer verwacht, omdat hun vorige platen de doorbraak van Spass Dabei hebben geforceerd in heel Europa. Ik heb het gevoel dat de band te geforceerd bezig is geweest een hit te scoren. Daardoor klinkt de CD wat gejaagd en absoluut niet in balans. Spass Dabei kan namelijk prima songs schrijven, dat blijkt wel uit de sterke tracks „Über Den Wolken“ en „Scheiss Geld“. Het album is geen misser, maar je komt toch een beetje bedrogen uit als je het voorgaande werk kent. Spass Dabei kiest voor de commercie en dat gaat hier ten koste van de liedjes.

Onno Cro-Mag **70**

STUNLEER
Once
MTM/Suburban

StunLeer is op poten gezet door bassist/songwriter Paul Michael, gitarist Michael McCabe (oivi bandpartner van Nuno Bettencourt in de formatie Sinfal) en zanger Doug Howard (voormalig bassist/zanger van het eind jaren zeventig opgerichte en reeds te ziele zijnde Touch). De band heeft een project-achtig karakter, want naast de harde kern zijn enkele gastmusici (o.a. Derek Blevins; ex-drummer John Butcher's Axis) en de producenten Bob St. John (o.a. Extreme, Ozzy, Dweezil Zappa), Paul Cervone en Anthony Resta (beiden o.a. Duran Duran) gestrikt voor de finishing touch. Na de eerste twee nummers „Love Is A Lie“ en „Go Don't Go“ is het meer dan duidelijk dat StunLeer zich hard maakt voor pompegate hardrock; de American way. „Once“ blijft inderdaad volgepompt met stevige radiorockliedjes, die fragmentarisch oud en vertrouwd voorkomen (De vluchtige ontmoeting met Whitesnakes' „Fool For Your Loving“ in „All The King's Horses“ is dubieus!) Doug Howard stroomlijnt zijn licht schuurpapierstem in vloeiende bewegingen naar de prominente referenties en matcht daarmee onafscheidelijk met de frivole rockpartijen. Gitarist Michael McCabe laat het vuurtje regelmatig op met smakelijk gitaarwerk en geeft daarmee het materiaal een dwarsje in de stevige richting. Uiteindelijk blijft StunLeer teksteel en compositorisch toch iets te veel in de voorspelbare zone hangen, waardoor „Once“ wat mij betreft niet tot één van de meest opwindende releases van de afgelopen maanden behoort. Hun muziek is zeker een aangename aanwezigheid en dus mogelijk 'n tip voor melodieuze rock-intimi.

Liselotte Hegt **77**

IZZY STRADLIN
117°
Geffen/Universal

Izzy Stradlin heeft het aan zijn verblijf in Gun N' Roses te danken dat hij weer eens een CD mag maken. Zijn eerste poging met de formatie Juii Hounds was al uiterst matig, deze CD is gewoon deastrus leucht. Slappe rock 'n' roll zonder ballen. Stradlin zou zich moeten gaan schamen. En datzelfde geldt voor degene die zijn fiat heeft gegeven om deze CD te laten maken.

MICHEL VAN DE MOOSDIJK
THE SUICIDE MACHINES
Battle Hymns
Hollywood/Polydor

Ska is in Amerika, ska en punk is hot. The Suicide Machines volgen de betreden paden van Rancid met een aanstekelijke mix van hardcore, punk, ska en rocksteady. Zeker niet oververdienstelijk als je de ontvangs van het debuut „Destruction By Definition“ bekijkt. Hoewel menige son onherkenbaar terugrijgt naar NoFX, Propagandii en de Clash of Rancid hoor je onvervalste elementen terug die naar meer verlangen. Stukjes No For An Answer of Attitude Adjustment in „Independence Parade“, een Bad Brains-altrap in „Strike“ of MOD-hardcore in „Hating Hate“. Het vieraal uit Detroit heeft het hart op de juiste plaats. Wat mij betreft is het nog steeds een raadsel waarom Amerika nog steeds geen echte Labour-partij heeft. Zeker na het horen van alle sociaal-maatschappelijke wantoestanden op „Battle Hymns“ moet het juist in een blue-collar-stad als Detroit toch niet zo moeilijk zijn om de politieke idealen van deze jongens te verwezenlijken. „Ska is fun“, zei Jamah Tamahh's Piepkal, al en zeker in een goeie combi met hardcore en punk. Een oerrecht plaatje.

René Vans **84**

SWERVEDRIVER
99th Dream
Zero Hour

Lang voordat Engeland werd opgezweept met iedere vorm van patriotisme in Britpop, keesterde het Europese vasteland, met name Duitsland, een Engels gitaarbandje dat de psychedelica hoer in het vaandel droeg. Voor de kenners kwam spacerock met Monster Magnet uit Amerika en met Swervedriver en Loop uit Engeland. Iets anders was er niet. Swervedriver werd ouden, de band deed meer invloeden op en gaandeweg betekende dat voor de opvolgende CD's dat er steeds gematigder werd gespeeld. Met „99th Dream“ zet Swervedriver de gitaarop voor die zij definitief met voorganger „Ejector Seat Reservation“ heeft ingezet. En dat betekent voor het Britse vieraal een terugkeer naar de Beatles ten tijde van „Strawberry Fields Forever“ en het album „Sergeant Pepper Lonely Hearts Club Band“. Zwevend, sferisch, loon en spacey. Of zoals ze het zelf omschrijven: „muziek om bij te dagdromen“. Met de ontwikkeling in de tijd lijkt het om songs als „99th Dream“ en „Electric 77“ een zwevende variant zijn op de songs van wijlen Jeff Buckley. Of van een hoogstaande ambachtskunst, zoals van de Byrds of Fontaines O' Wayne in „In My Time“ of „Behind The Scenes Of The Sounds & The Times“. Hoe langer Swervedriver meedraait in de wereld van de pop, des te meer ze te waardigheid van het perfecte popliedje onder de knie krijgen. Met psychedelica als onderscheidend hoogtepunt. Hopelijk ziet de band uit Oxford wel in dat ze juist uitblinken in een lichtzweverige aanpak en dat ze dus niet veranderen in het moeras van de talloze Beatles-klonen. Het kwartet heeft misschien wel onbedoeld een popplaat van grote klasse afgeleverd. Voor fans van het zwaardere geschied is dat jammer, voor de vele adepten van de huidige Engelse pop moet dit een verademing zijn die je zo lang mogelijk dient te koesteren.

René Vans **70**

GUY SWINNEN
Hazy
PIAS

Nadat de traditionele rock van The Scabs werd overschaduwd door de jonge honden van ondernemer d'EUS en Evil Superstars besloot frontman Guy Swinnen dat dit het einde

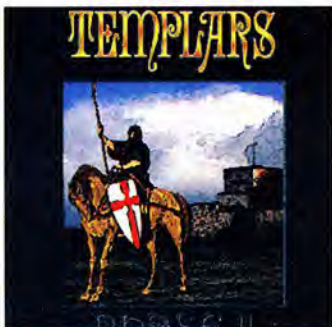

men uiteraard eeuwig twisten (ik had bijvoorbeeld graag meer oude nummers zoals 'Apocalyptic City' en 'Disciples Of The Watch' gezien). Maar feit is dat deze verzamelaar een redelijk overzicht geeft van de verschillende soorten Testament door de jaren heen. De CD heeft als bonustracks nog twee covers (Aerosmith's 'Draw The Line' en 'Sails Of Charon' van de Scorpions) en duurt in totaal zesenzeventig minuten.

Ron van Hal

TEMPLARS

Phase II
Dim

Al sinds het debuut 'The Return Of Jacques De Molay' uit 1995 ben ik fervent aanhanger van deze cd-band uit Noorwegen. Vorig jaar kreeg ik uit handen van Evan Seinfeld (Biohazard, groot bewonderaar van Templars) nog een mini-CD in mijn handen gedrukt. Laat ik stellen dat, als je geen liefhebber bent van de oude oi-sound is La The Last Resort, je deze plaat beter kunt vermijden. De rauwe gitaarsound en de old school stem van Carl Skin zijn de elementen die mij het meest aanspreken. Deze CD bevat veertien nummers. De 'working class' sound van Templars is uniek en songs als 'Kids Of Today', 'Push And Shove' en 'I Still Remember' zijn te uniek voor woorden. De doorsnee hardcorefan kan deze CD beter laten liggen. Ben je echter kapot van de old school oi-sound dan is kopen een bevel! Want de non-politieke straitsound van Templars is een klasse apart.

Onno Cro-Mag **90**

30 FOOTFALL

Divided We Stand

Deze punkband uit Houston is absoluut één van de betere bands in het genre. Fearless heeft het reeds lange tijd uitverkochte debuut op CD gezet en dat is voor de liefhebber een prima zaak. De oi/punk van 30 Footfall is aardig en veeveel nooit. Voer voor de liefhebber!

Onno Cro-Mag **90**

THUBAN

Zeitgeist
Northern Darkness

Daar gaan we weer. Wederom een band die doom, gothic en black metal met elkaar tracht te combineren. Bij deze Italiaanse band overheersen weliswaar de black metal invloeden, maar ook pure gothic wordt bijvoorbeeld niet geschuwd. In het nummer 'Chanson D'Automne' klinken zelfs wat Fields Of The Nephilim invloeden door. Door de geforceerde zang blijft er echter weinig over van dit nummer. Hier en daar doet de band een beetje aan oude Ruffing Christ denken zonder daarbij het niveau van deze Grieken ooit te halen. Het is allemaal wel aardig, maar vlees nog vis, waardoor worden als onsmakelijk en onevenwichtig uit mijn brein opborrelend. Of deze CD in Nederland te koop is weet ik niet, probeer Displeased of schrijf naar het label zelf: P.O. Box 51, 10052 Bardonecchia To, Italie.

René Veerkamp **60**

THUS DEFILED

Wings Of The Nightstorm
Dark Trinity Prod.

Het Engelse Thus Defiled debuteerde zo'n drie jaar geleden met het overweldigende 'Through The Impure Veil Of Dawn'. De keiharde mengeling van death en black metal die de band liet horen, maakte duidelijk dat er buiten Venom en Cradle Of Filth nog meer te doen is op black metalgebied in Engeland. In de drie jaar, die sinds het debuut verstreken zijn, is er natuurlijk het een en ander veranderd, en dat is op 'Wings Of The Nightstorm' duidelijk te horen. Met Andy werd er een nieuwe gitarist gevonden en dankzij toetsenist Paul N. van Shadowlore zijn de keyboards prominenter in het bandgeluid aanwezig. Hierdoor is Thus Defiled wat melodieuzer geworden en zijn de death metal invloeden naar de achtergrond geschoven. Af en toe is er echter nog wel wat death metal terug te horen, zoals bijvoorbeeld in 'Through Eyes Of Fire'. Wat betreft hardheid en agressie heeft men dus een stapje teruggegaan, maar daarvoor in de plaats het materiaal wel afwisselender geworden. Hoewel Thus Defiled niet vernieuwend genoemd kan worden, is men niet direct met een andere band te vergelijken, wat vandaag de dag zeker een voordeel is. Van Thus Defiled gaan we vast nog wel meer horen.

Erik Westerveld **83**

THYRFING

Thyrifing
Hammerheart

Als ze in het Wallhalla een CD-speler hebben zou Odin er goed aan doen de debuut CD van het Zweedse Thyrifing eens te draaien. Ik kan me namelijk geen betere achtergrondmuziek bij een drinkgelag of feestmaal aldaar voorstellen, dan de store viking metal dit vijftal. De bassist, drummer en gitarist zorgen voor een solide heavy metalbass waaroverheen de keyboardspeler prachtige, folklo-

ristische melodieën laat zweven. Zanger Thomas Väinänen klinkt alsof hij iedere tegenstander met zijn strijdbijl de schedel zou willen klieven en door zijn agressieve stem gaat deze CD de black/death metal kant op. Thyrifing weet een vergelijkbare sfeer op te roepen als Mithotyn, maar klinkt toch beduidend anders dan deze band. Onder meer omdat bij Thyrifing de keyboards een grotere rol spelen. De productie van Thomas Skogsberg en Fred Elyth is zeker goed te noemen, al had de gitaar wel iets duidelijker uit de mix mogen komen. Alle tien nummers van 'Thyrifing' zijn sterk, maar de uitschieter is toch wel de afsluitende 'Going Berserk'. Dit nummer laat zowel de melodieuze als de agressieve kant van Thyrifing horen en heeft een refrein dat uitnodigt tot ongegeneerd meebullen. Kortom, een uitstekende CD die liefhebbers van Einherjer of het al genoemde Mithotyn niet mogen laten liggen. De hoers van Kris Verwimp is trouwens één van de mooiste die hij ooit heeft gemaakt.

Erik Westerveld **85**

TILT

Collect 'Em All
Fat Wreck/Sonic Rendezvous

Toen ik de derde CD van Tilt in mijn handen kreeg, wilde ik hem blindelings doorschuiven naar een collega. Maar gelukkig heb ik toch de moeite genomen om de vijftien nummers te beluisteren. Vroeger knapte ik af op het materiaal van platen als 'Playcell' en 'Till It Kills', maar nu lag het even anders. De band produceert nu heerlijke punkrock die een beetje doet denken aan The Runaways (met Lita Ford). Normaal gesproken ben ik geen fan van vrouwenstemmen in de punkrock, maar voor Tilt maak ik graag een uitzondering. Songs als 'Marauder', 'Gun Play', 'Old School Pig', 'Storm Center', 'Tundra' en 'Sterile Heaven' zijn klaslessongs die mij ten zeerste verbazen na al het vorige, zwakke werk.

Onno Cro-Mag **80**

TRABIREITER

Die Letzten Asphaltcowboys
Dim

Ben je fan van no-nonsense punk, dan kun je je lol op met dit debuut van deze Duitse partyboys. Muzikaal is het niet allemaal even uitmuntend, maar de passie maakt veel goed en daardoor groeit mijn bewondering voor de band naarmate de plaat vordert. 'Alles Geht Vorbei', 'Dolly B Mühs Leben', 'Goldmarie', 'Radio Brocken' en 'Thüringen' zijn oi-punksongs die blijven hangen en die aantonen dat Trabireiter een band is die we in de gaten moeten houden.

Onno Cro-Mag **75**

TREASURE LAND

Gateway
T&T/Noise/PIAS

Op hun debuut 'Questions' stak het Zweedse Treasure Land de bewondering voor Dream Theater niet onder stoelen of banken. De

band trok werkelijk alles uit de kast, in een verwoede poging hun muzikale kwaliteiten te showen, maar verloor daarbij helaas nogal eens de lijn van de nummers uit het oog. Het is een syndroom waaraan wel meer progressieve metalbands lijden; ze staren zich blind op de technische kant van de muziek en vergeten dat er ook nog iemand naar moet luisteren. Op hun tweede CD 'Gateway' laat Treasure Land horen hoe het wel moet. De composities op deze meer naar Rising Force en Rainbow neigende CD zijn veel meer songgericht en klinken ook evenwichtiger. Er komen opnieuw allerlei springerige, Rush-achtige riffjes voorbij, maar deze vormen niet langer de basis van de nummers. Ook het slepende Malmsteen-achtige gitaarwerk van Jonas Hörnqvist is wat naar de achtergrond verdwenen. Het gal dat door al deze veranderingen valt, wordt perfect opgevangen door de nieuwe zanger Jakob Samuelsson. Een ware Ozzy-lookalike, die eerder zong bij de bands Jekyll & Hyde en Talisman en mag worden beschouwd als een grote aanwinst. De productie is nog wat vlak, maar verder is er met 'Gateway' helemaal niets mis. Fans van Symphony X en Elegy kunnen dan ook met een gerust hart toehappen.

Robbie Woning **80**

TRISTANIA

Widow's Weeds
Napalm/Displeased

De markt voor gothic metal zit bomvol met doorsnee bandjes die hard hun best doen om met iets sleervolts te komen, maar daar meestal niet in slagen. Gelukkig zijn er zo hier en daar nog wat uitzonderingen die het genre naar een hoger plan tillen. Het Noorse Tristania is er daar zeker één van. Dit is werkelijk één van de hoogtepunten in het genre van de laatste jaren. Eindelijk hoor ik weer eens een CD waarbij de combinatie mannelijke en vrouwelijke vocalen mij niet gemaakt overkomt. Men debuteerde eerder met een gelijknamige mini-CD, die al zeker de moeite waard was. Zowel wat betreft geluidskwaliteit, songmateriaal als spanning en sfeer heeft men zichzelf ditmaal echter overtroffen. Nummers als 'Pale Enchantress' en 'Midwinter tears' stonden al op de mini-CD, maar hebben werkelijk een extra dimensie gekregen met toevoeging van meer violen en meer zang. Een hennep CD die zijn geld dubbel en dwars waard is. Gewoon blind aanschaffen.

René Veerkamp **90**

TSATHOGGUA

Trans Cunt Whip
Osmose/Displeased

Deze Duitse band lijkt meer op oude Impaled Nazarene dan Impaled Nazarene zelf tegenwoordig... Het debuut 'Hosanna Bizarre' is inmiddels al weer zo'n twee jaar oud en de band heeft zich in meerdere opzichten in positieve zin ontwikkeld. Hoewel men nog geen greintje softer is geworden, spreekt het songmateriaal mij meer aan dan op het niet onaardig debuut. Wat geboden wordt, is super-extreme en razendsnelle black metal met satanische

van de band was. Inmiddels zijn we drie jaar verder en alhoewel de heer Swinnen al die tijd actief is gebleven in de muziekwereld is 'Hazy' zijn solo-debuut. Geïnspireerd door Neil Young trok hij zich terug op z'n zolderkamer om een handvol songs te schrijven die we bij deze voorgeschoteld krijgen. Alhoewel ik geen expert ben inzake The Scabs en aanverwanten ligt de plaat toch ietwat in het verlengde van deze groep. Rustiger, dat wel maar eveneens een stuk eentoniger. De strikers in 'Win You Back' zijn leuk, het introvertie gitaartje in 'Breakaway' eveneens, maar knallers zoals 'I'm Alive' en het psychedelische 'S.T.O.N.E.D.' zijn niet voldoende om een hele CD lang te boeien. Afsluiter en titeltrack 'Hazy' toont aan dat Swinnen wel degelijk een goeie song kan neerpennen. Voor wie de zondagnamiddag zijn kater muzikaal wil wegwerken is dit een aardige schijf, voor de gemiddelde Aardschokker zal dit wellicht te licht uivalen.

Alain Bogaert **70**

TECH-9

Winner Takes All
I Scream/Zomba/Rough Trade

Hardcore-muzikanten storten zich als broeders in elkaars armen, of schelden elkaar uit voor rotte vis. Ze voor beide varianten de artikelen van collega Cro-Mag. Een tussenweg lijkt er niet te zijn. Ondanks de stoere titel 'Winner Takes All' is de nieuwe CD van Tech-9 een voorbeeld van grote saamhorigheid. Met name vanwege de vele bevriende collega's die mee mochten brullen op de CD. 'No Compromise' (Danny van Deviate), 'Welcome To My World' (Pat van Backfield), 'Timmy's Song' (Dave van Right Direction) en 'We Will Remember You' (Joost van Discipline), terwijl deze heren-aangevuld met Onno Cro-Mag - zich in andere nummers luideruchtig laten horen als de H.C. All-stars. Het Brabantse Tech-9 werd al in 1982 opgericht en is daarmee waarschijnlijk een van de langst bestaande punk/hardcorebands in Nederland. Toch is 'Winner Takes All' pas de tweede plaat, de opvolger van 'Scars On The Inside' uit 1996. De jaren hebben geen tot geest, want het fanatisme dat van 'Winner Takes All' al walft doet niet onder voor dat van een jonge, greige band. De stijl die de band ontwikkeld heeft is bijzonder: de oi-invloeden (GBH, Sham 69, Exploited) liggen er bij het makkelijk-mee-te-brullen werk dik bovenop. Hoor bovendien de Cockney Rejects-cover 'Oi, Oi, Oi'. De band combineert dat met iets modernere Amerikaanse NY-hardcore elementen. Het resultaat ligt goed in het gehoor, de liedjes zijn dik in orde en de energie spat uit de speakers. In de teksten wordt weer van dik hout planken gezagd, in dat opzicht zijn de titels 'Parasite Of Society' en 'Take Out The Trash' representatief (with a crack of the hat loud as thunder, I hope you like it six feet under'). De heren hebben het vooral voorzien op het werkloze deel der natie. Het zijn teksten die in elk geval naadloos aansluiten op de intense muziek. Hardcore is geen muziekstijl waar originaliteit of speltechniek zo vreselijk belangrijk zijn. In dat opzicht is 'Winner Takes All' dan ook geen opening. Bij dit werk draait het om het adequaat verpakken van energie en inzet in goede songs. En daar is Tech-9 op 'Winner Takes All' absoluut in geslaagd.

Robert Haagsma **80**

TESTAMENT

Signs Of Chaos - The Best Of Testament
Mayhem/Suburban

Halverwege jaren tachtig behoorden de Bay Area-thrashers van Testament samen met Metallica, Anthrax, Megadeth en Slayer tot de meesters van de speed- en thrashmetal. Door achtereenvolgens drie platen uit te brengen die nauwelijks opzienbarend waren ('Practice What You Preach', 'Souls Of Black' en het slappe 'The Ritual') werd Testament gedwongen om genoegen te nemen met een plaatsje in de metalmarke. De (wel weer geweldige) voorlaatste studio-CD 'Low' bracht de muzikanten uit San Francisco helaas niet de status die ze op basis van 'Low' eigenlijk verdienden. Nu het ook met de vorig jaar verschenen CD 'Demonic' niet gelukt is een doorbraak te forceren naar een groter publiek én zanger Chuck Billy recentelijk op auditie is geweest bij Sepultura, lijkt het lot bevestigd. Zeker is het (nog) niet, maar deze 'Best Of'-CD zou wel eens het profetische testament van deze geweldige band kunnen zijn. Over de samenstelling (van 'The Ritual' en 'Practice What You Preach' ieder drie nummers, van 'Demonic' één en van de overige vier CD's ieder twee) kan

A MILESTONE BETWEEN TRADITION AND INNOVATION

THERION VOVIPI

9 out of 10 points **RockHard** (GERMANY)

11 out of 12 points

6 out of 7 points **HAMMER** (GERMANY)

HEAVY (GERMANY)

Therion lim. Digipak / CD / LP / Pic. 27361 63172 / 1

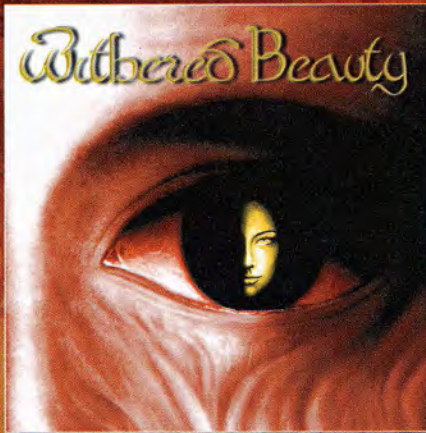

CALL ON THE DARK II CD 27361 63112

SPECIAL TIP

CALL ON THE DARK II INCLUDING THE TOP ACTS:

TYPE O NEGATIVE, THERION, MOONSPELL, LACRIMOSA, LOVE LIKE BLOOD, TIAMAT

CD 27361 63162

WITHERED BEAUTY

Withered Beauty

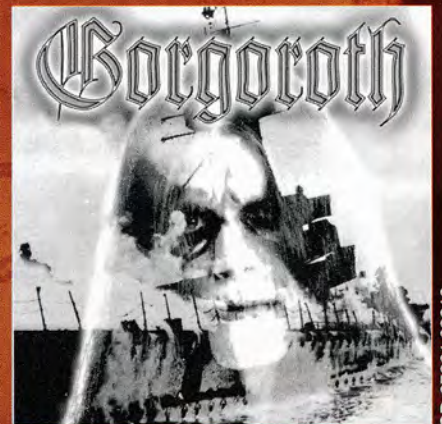
Death Metal mixed with unbelievable power and aggression

CD 27361 62942

LOST SOULS - Fracture

Bonefractured outknocking Hardcore - brain corrupting

CD 27361 63212

GORGOROTH - Destroyer

The Triumph of Evil is unacceptable

Release Date: 18.05.98

PEGAZUS

Wings of Destiny

AGATHODAIMON

Blacken the Angel

Release Date:
02.06.98

NUCLEAR BLAST

Hauptstraße 109 - 73072 Donzdorf - Germany
Phone (+49) 7162 92800 - Fax (+49) 7162 24554
e-mail: death@nuclearblast.de - Internet: <http://www.nuclearblast.de>

Order our huge Mailorder-Catalogue with even more than 5.000 different items, such as CDs, LPs, T-Shirts, Longsleeves, Posters, Stickers, rare stuff... Please order written.

Internet: <http://www.nuclearblast.de>

Check out our killer website containing tons of informations, news, tourdates, chats and you are even able to order through the internet!

en sado-masochistische teksten. In vergelijking met andere Duitse black metalbands die ik de laatste tijd hoor is Tsathoggua zeker één van de betere en extremere bands uit dat land en met 'Trans Cunt Whip' kan men de concurrentie met de Noorderlijke herieschoppers zeker wel aan. Liefhebbers van (oude) Impaled Nazarene, Marдук of Dark Funeral zullen zeker wel met deze CD aan kunnen vangen.

René Veerkamp **83**
U.D.O.
 No Limits
 G.U.N./Suburban

Precies een jaar na de laatste CD 'Solid' komt U.D.O. met de volgende studioalbum. 'Solid' was een CD die zijn titel volledig waar wist te maken. Want U.D.O. staat gewoon gezien als solide heavy metal en 'No Limits' is van hetzelfde laken een pak. Sinds enige tijd heeft zanger Udo Dirkschneider zijn voormalig Accept-maatje Stefan Kaufmann weer aan zijn zijde. Alleen niet meer als drummer doch als gitarist en schrijffpartner. Wellicht is het wel daardoor dat 'No Limits' zo'n vertrouwde indruk maakt, het Accept-gehalte is immers groot. Veel mensen zullen deze stijl wellicht zien als achterhaald, maar feit is en blijft dat er met name in Duitsland een markt is voor de ietwat hoekige metal van U.D.O.. En waarom ook niet? Het klinkt immers als een klok. Echt wereldschokkende prestaties hoeven we natuurlijk niet te verwachten, al is de remake van de Accept-klassieker 'I'm A Rebel' heel goed gedaan. 'No Limits' is een sterke en vooral degelijke metal-CD, al zou je mogen stellen dat, als je 'Solid' al in huis hebt, je aan 'No Limits' niets mist.

Michel van de Moosdijk **79**
ULTRA BIDÉ
 Super Milk
 Alternative Tentacles

Waar de Space Streakings zich blijven verdiepen in de noise en waar Zeni Geva een mengelmoois van noise en metalgeweld gevonden heeft, daar verkeert Ultra Bidé de wegen van jaren muziekontwikkeling. De Japanners begonnen ooit zoals bovengenoemde, als pure noiseschoppers van het eerste uur. Kamikaze-noise werd er hier al denigrerend geroepen. De band kent dat kunstje nu wel, al was het alleen maar omdat er geen interessante volwaardige CD mee te maken viel. Met 'Super Milk' grijpt de band terug naar de jaren tachtig waarin het alternatieve circuit behoorlijk werd door de Residents, de Swans, de Birthday Party en Scratch Acid. Het doemdenken van Joy Division was nog niet uitgewerkt, waardoor de doomware en de avangarde nog voedselbodem had om te groeien. De Legendary Pink Dots, Wah, en bijvoorbeeld Spear Of Destiny maakten van lulle bleibs een sferiek zwartgallig verzuimzaligaarje. Ultra Bidé combineert al het bovenstaande met wat Les Kanaldo-uitspattingen en grijpt onbedoeld terug naar de ritmesectie van T.C. Matic in 'Molt' of naar Neubauten-gerinckel in 'Capitalism'. Als je de grensverleggende jaren tachtig nog eens thuis wilt ophefelen is 'Super Milk' een waar tempel. Voor meniggen blijft het raar dat Japan, dat alle techniek in alle facetten genereert, zo achter loopt in muzikale ontwikkelingen. 'Super Milk' dient dan tot slechts een offer om de goden tot nieuwe muzikale inzichten te doen komen.

René Vane **50**

UNION
 Union
 Mayhem/Suburban

Gitarist Bruce Kulick en zanger John Corabi werden beiden afgedankt door respectievelijk Kiss en Mötley Crüe. Aan deze CD te horen heeft helemaal niemand daar rouwig om te zijn, vooral Corabi niet. Deze getalenteerde zanger is (naar mijn mening) bij Mötley Crüe nooit op zijn plaats geweest. De CD van Union is dan ook vele malen beter dan dat stuk afval waarmee Mötley Crüe een jaar of zo geleden mee aan kwam zetten. Union gaat zijn eigen weg, de muziek heeft niets meer te maken met dagene wat Kulick en Corabi bij hun vorige bands deden. Union produceert melodieuze hardrock voorzien van een rauwe straight in your face productie. Gitaar en zang staan centraal. Ik weet zo nu en dan wat lichte invloeden uit het Nirvana en Alice In Chains-tijdperk te horen, maar die zijn niet in die mate aanwezig dat je ze storend zou kunnen noemen. Integendeel zelfs. Voor mij is Corabi de smaakma-

ker van de CD. De man voelt zich blijkbaar als een vis in het water en laat horen dat hij als zanger heel gevarieerd kan klinken. Ingetogen, fel, boos, agressief, melodieus, het kan alle kanten op met Corabi. Het album is natuurlijk gemaakt door mensen die al jaren in het vak zitten. Er valt dan ook weinig op aan te merken, behalve dan dat ik eigenlijk geen nummers heb gehoord die me echt van mijn stoel hebben geslagen. En dat valt me toch wat tegen. Corabi en Kulick hebben samen met producer Bill Cuomo het gros van het materiaal geschreven. Dat hebben ze op zich goed gedaan, maar ze zijn er nog niet in geslaagd om de eerste CD van Union te voorzien van echt monumentale songs. Wellicht komt dat nog. Maar als debut is 'Union' een goed begin, niets meer, niets minder!

Michel van de Moosdijk **80**

VANDAL X
 Little Man's Blues
 Zeppos/De Konkurrent

Het Belgische Vandal X is in 1995 opgericht door twee gitaristen van Filipo Mancini. Uit liefde voor o.a. de band Unsane, is dit duo zelf in de weer gegaan met een cassetdeck, een drumstel en een gitaar. Hoewel de heren dit CD-debut beschouwen als hun eerste baby, is optreden (drum en gitaar tegenover elkaar vooraan op het podium) voor hen het belangrijkste. De heren pretenderen niet even goed te zijn als hun helden, en dat hebben ze dan ook bij het rechte eind. Toch is 'Little Man's Blues' lang geen on aardige plaat, de composities zijn over het algemeen erg sterk. De productie had hier en daar wat beter gekund, maar verder heb ik er weinig op aan te merken. Muzikaal gezien ligt dit in hetzelfde straatje als het eerdergenoemde Unsane, Shellac en Helmet.

Arold Pietersma **69**

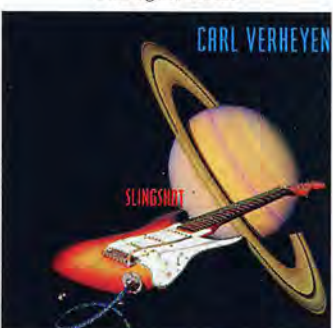
VEIL
 Words Vs. Nothing
 Kingfisher/Suburban

Het debuutalbum 'The Burden Of Life' (1997) zit nog vers in mijn hoofd. Sindsdien heeft de band getekend bij Kingfisher. Veil is namelijk één van de weinige, originele Duitse hardcorebands. Ook dit album is niet in één zin te omschrijven. De band combineert metoelous old en new school door elkaar heen en voegt daar ook nog een snuifje metal aan toe. Dat resulteert in modderette hardcore-ongs als '3 To 5' tot experimentele hardcore ('Gain' en 'Shell'). Veil zal niet voor elk hardcore-oor geschikt zijn, daar de band zich niet vastlegt op een bepaalde stijl. Dat is op zich al moedig en als je het dan ook nog doet met de kwaliteit die Veil in huis heeft, dan is dit een geslaagde CD te noemen.

Onno Cro-Mag **81**

CARL VERHEYEN
 Slingshot
 Provogue/Bertus

De meeste ideeën die zijn uitgewerkt voor het vierde album van zanger/gitarist Carl Verheyen, zijn ontstaan toen hij werkte met Supertram, de band waarvan Verheyen vast lid is. In wezen is 'Slingshot' een vervolg op het in 1995 uitgekomen album 'Slang Justice'. Maar wat mij betreft een beter vervolg. Verheyen is als zanger wat beter geworden en ook zijn songs hebben opnieuw progressie gemaakt. Het album wordt op de markt gebracht als bluesrockplaat, maar Verheyen bewijst meer te zijn dan een bluesrockster. Vooral zijn gitaarwerk en de songstrategieën van de beperkte blueschema's. Carl Verheyen mag zichzelf best een innovatief gitarist noemen. Hij is op 'Slingshot' een klein beetje op zoek naar zijn muzikale grenzen zonder daarbij zichzelf te verliezen in overvolles gepuzel of ondoorzichtige songs. Het is allemaal even vloeidend en toegankelijk gehouden en dat is wel lekker om naar te luisteren. Al is de heftig is de muziek van Carl Verheyen niet. Hij is op zijn best als hij heel ingetogen musicceert. Zoals bijvoorbeeld op 'Diamonds' het geval is. Een bluesballad met net dat beetje extra dat Verheyen zo interessant maakt. Wat dat beetje extra is moet je gewoon horen en voelen als je hem bezighoort. Dat is moelijk in woorden uit te drukken. Feit is dat Verheyen probeert

om zowel de bluestraditie in ere te houden, alsmede buiten de grenzen te treden. En als zo iets lukt, mag je toch spreken van een zeer geslaagde plaat, zoals 'Slingshot' er één geworden is.

Michel van de Moosdijk **82**

WHATEVER
 Fast Music Company
 Acupunktur/De Konkurrent

Voor zover mij bekend bestaan er twee bands in Nederland die opereren onder de naam Whatever. Deze skatepunkers uit Maastricht bewijzen met 'Fast Music Company' over voldoende songschrijvers-capaciteiten te beschikken. De band zal nog wat tijd nodig hebben om zich verder te ontwikkelen, maar dit debuut is een stap in de goede richting. De productie is wat mager, de twee live-nummers aan het eind klinken veel vetter. Tekstueel zit het wel snor met Whatever. De meeste nummers zijn Engelstalig, twee in het Nederlands, waaronder de André Hazes cover 'Een Beetje Verliefd'.

Arold Pietersma **59**

JERRY LYNN WILLIAMS
 The Peacemaker-Private Sessions
 Blue Mark/Zomba/Rough Trade

Ik besef dat de CD van Jerry Lynn Williams zo nu en dan op het randje balanceert. Wel of niet in dit blad, het is een vraag waarmee elke recensent(e) van dit magazine maandelijks mee te maken krijgt. 'The Peacemaker-Private Sessions' kan wat mij betreft wel. Williams' songs zijn door de jaren heen beland op platen van Eric Clapton, Donnie Brothers, Robert Plant, Stevie Ray en Jimmy Vaughan, Paul Rodgers en Diesel, maar ook Céline Dion heeft wel eens een song van Williams opgenomen. Hierruit kun je concluderen dat deze CD balanceert tussen rock, pop, blues, (een vleugje) country en AOR. En dus heel afwisselend klinkt. Dat is ook allemaal zo. Het album is een bonte verzameling songs die Williams door de jaren heen heeft opgenomen. Zoals de blues opener 'Just How You Play The Game', een bluesrocker met swingend gitaarwerk van Stevie Ray Vaughan, die inmiddels alweer een kleine acht jaar dood is. Of de werkelijk prachtige AOR-ballad 'Seeding Me Angels', een song waar menig AOR-band hartstikke jaloeis op zou zijn. Een emotioneel gezongen stuk. Maar het is wel zo dat de plaat op zich niet al te heavy is en ook enkele popsongs herbergt waar zelfs een saxofone aan te pas komt ('Lifetime Guarantee'). Die nummers neem je maar op de koop toe. Want als je houdt van bluesy rock en AOR, dan zul je je met 'The Peacemaker-Private Sessions' allerminst vervelen.

Michel van de Moosdijk

WIZO
 Kraut & Ruben
 Fat Wreck/Sonic Rendezvous

Wizo is een Duitse punkband die tot ieders verbazing een contract heeft gekregen bij het Amerikaanse Fat Wreck Records. Muzikaal is Wizo een lust voor het oor. Naar mijn mening is Wizo dan ook één van de betere Duitse punkbands van dit moment. Het materiaal bestaat voor tachtig procent uit Duitsstalig materiaal en dat zal het op de Amerikaanse markt toch niet echt goed doen. Labelgenoot Fat Mike steekt zijn zin niet uit en heeft de beste songs van Wizo op deze compilatie samengebracht om de wereld kennis te laten maken met zijn favoriete bandje. Heb je nog niets van Wizo in huis, dan is dit zeker een aan te raden CD.

Onno Cro-Mag

ZEKE
 Kicked In The Teeth
 Epitaph/PIAS

Een CD met misschien dezelfde intensiteit en rauwheid als het in Aardschok 4/98 besproken debuut van The Hookers, met het verschild dat hier iets meer aandacht aan de productie is besteed. Zeventien groezelige garagepunksongs komen in een moordend tempo (slechts 20 minuten!) voorbij vliegen. Zanger/gitarist Blind Marky Felktonne moet over stembanden van schuurpapier beschikken, wat een strok heeft die herk. Hoewel deze Seattle band al vijf jaar bestaat, is dit de eerste Epitaph release. Heel aardig gedaan overigens, die Kiss-cover 'Shout It Out Loud'.

Arold Pietersma **89**

ZEN GUERRILLA
 Positronic Raygun
 Alternative Tentacles/De Konkurrent

Over Zen Guerrilla is mij her weinig bekend, ze komen uit Californië, en hebben lak aan trends. Doe je ogen dicht en laat je in gedachten door dit virtueel meevloeren naar een rokerig blues-café, want dat is de plaats bij uitstek voor deze muziek. Noem het blues-injected punk rock, of nog liever psycho blues, want die term doet de lading wel aardig. Kun je Railroad Jerk, Blues Explosion waarden? Dan is dit wellicht iets voor jou. Live schijnt de band een sensatie te zijn, en dat kun je binnenkort in Eindhoven en Groningen zelf gaan aanschouwen.

Arold Pietersma **79**

A CALL TO IRONS
 A Tribute To Iron Maiden
 Dwell

De beste Iron Maiden-CD is dit jaar niet 'Virtual XI', maar 'A Call To Irons'. De elf bands op deze compilatie laten aan blaasbalk Bayley horen hoe Maiden-nummers gezongen dienen te worden. STEEL PROPHET ('Ides Of March/Purgatory') opent lekker opzweepend, met een zanger à la Paul Di'Anno. Dat Maiden-nummers met een deathgrun ook goed klinken bewijzen ANCIENT WISDOM ('Powerlave') en VITAL REMAINS ('The Trooper'). ANGEL CORPSE speelt 'Genghis Khan' (en niet Kahn, zoals op de hoer staat) op dubbele snelheid, maar gaat daarmee ietwat de mist in. Dat kan niet gezegd worden van de vlekkeloze uitvoering van 'Hallowed Be Thy Name' door SOLITUDE AETURNUS. Niet al te goed komt NEW EDEN voor de dag ('Phantom Of The Opera'), maar 'Remember Tomorrow' door OPETH mag er zijn. De meeste groepen proberen het origineel zo dicht mogelijk te benaderen (MORCION met 'To Tame A Land'), maar er zijn er ook die wel een eigen draai aan de nummers geven (EYOKEN met 'Strange World' en OPERA IX met 'Rime Of The Ancient Mariner'). ABSU besluit deze CD waardig met 'Transylvania'. Een absolute must voor Maiden-lans.

Metal Mike

DSFA BOOK SEVEN
 DSFA/Zomba/Rough Trade

DSFA staat bekend om haar goede neus voor (Nederlands) muzikaal talent. Naast de CD's van een groeiend aantal bands, bracht de platenmaatschappij eerder reeds zes verzamel-CD's uit. Nu is er 'Book Seven', de zevende verzamelaar in de reeks. Tien (veelal nieuwe) nummers van evenveel Nederlandse bands: T-NAILED, WITHIN TEMPTATION, FROZEN SUN, ORPHANAGE, SOLICION HEAD, SINISTER FOOTWEAR, NI HAO, PERPETUAL DEMISE, TENERIS en POLLUTED INHERITANCE. Behalve de tien nummers staat op 'Book Seven' ook nog drie videoclips (van Orphanage, Sinister Footwear en Frozen Sun) op het speciale CD-ROM-gedeelte. Maar het mooiste komt nu: de CD kost nog geen tien piek! (In Nederland f 9,95 om precies te zijn.) En daar zijn geen speciale actievoorwaarden zoals zegelijns, spaarkaarten, persoonsgegevens van wat ook voor marketingtechnische geintjes aan verbonden.

Ron van Hal

POWERMAD 1997
 Sound Sampler
 Global Connections

Vorig jaar november werd in de Amerikaanse stad Baltimore voor de eerste keer het Powermad-festival georganiseerd. Een driedaagse happening, waar uitsluitend progressieve en power metalbands optreden. Powermad werd georganiseerd door Mystic Force bassist Keith Messer en die heeft voor de gelegenheid ook maar direct een dubbel-CD uitgebracht, waarop studiotracks van alle 28 deelnemende bands zijn terug te vinden. Naast bekende namen als VICIOUS RUMORS, NEVERMORE en PSYCHOTIC WALTZ bevat de dubbelalbum goedgekinkende opnames van veelbelovende nieuwe namen als TWILIGHT KINGDOM, DOFKA, DIGITAL RUIN, SOUNDSCAPE, RAINSTORM, UNLEASHED POWER en ENERTIA. Ook de (nog) onbekende tracks van MARAYA ('CounterCulture') en ICED EARTH ('Colors') zijn natuurlijk voor fanatieke fans uitermate interessant. Hoewel op de productie van een paar nummers zeker iets aan te merken is, biedt 'Powermad 1997' een uitgebreid en actueel overzicht van de Amerikaanse progressieve metalscene. En die is zo te horen nog springlevend. De prijs van deze CD heb ik tot op heden nog niet weten te achterhalen, maar het loont zeker de moeite daar zelf eens naar te informeren. Powermad Sounds, P.O. Box 28452, Baltimore MD 21234, USA

Robbie Woning

Hieronder vind je een beknopt overzicht van wat er op CD-gebied aan gaat komen. Let wel dat onderstaande lijst onder voorbehoud is en dat enkele platen wellicht net verschenen zijn of pas over enkele maanden uitkomen. Deze lijst kwam tot stand in samenwerking met Compact Mail uit Eindhoven.

Adorior-Like Cutting The Sleep
Aeternus-Dark Sorcery (mini-re-release)
Angel Dust-Border Of Reality
Agathodaimon-Blacken The Angel
Agressor-Jubileum Best Off
Allman Brothers Band-Mycology
Anathema-Alternative 4
Jon Anderson-The More You Know
Anthrax-Volume 8
Carmine Appice-Guitar Zeus II
Arch Enemy-Stigmata
Atomic Opera-Penguin Dust
Battlelust-Of Battle And Ancient Warcraft
Backyard Babies-Total Thirteen
Benighted Leams-Astral Tenebrion
Bewitched-Dragonflight
Bifrost-Mythistory
Blood Ritual-At The Mountains Of Madness
Bloodsessions-Redemptions Denied
Bolt Thrower-Mercenary
The Breeze-Ride On The Wind (mini)
James Byrd's Atlantis Rising-Crimes Of Virtuosity
Cantara-Fields... (mini)
Cemetery-Forever Dead
Chroma Key-Dead Air For Radios
CITA-Live Over Germany
Congress-Angry At The Sun
Consolation-Stahlplaat
Cooler Than Jesus-Music For Elevators
Crimson Glory-Astronomica
Crimson Midwinter-Random Chaos
Civits-The More The Truth Hurts...
Crustacean-Burden Of Our Suffering
Dare-Calm Before The Storm
Darmazat-In The Flames Of The Black Art
Dazer-Throughout Divided

Dead Head-Kill Division
Death's Bride-Adders Tong
December Wolves-Completely Dehumanized
Deep Purple-Abandon
Desekrator-Metal For Demons
Destiny's End-Breathe Deep The Dark
Dew-Scented-Innocent
Diabolique-Nocturnal Breeze
Disabuse-Personal Path
Disgrace-Superhuman Dome
Egghead-Causing A Disturbance
Elegy-Manifestation Of Fear
Elend-The Umberson
Enchanted-Daylight's Wing Collides
Enuff Z'Nuff-Paraphernalia
Excess Of Cruelty-Under The Ivy Of Ithamar
The Explorers Club-The Age Of Impact
Fixation-The Building
Fleurury-Last Minute Lies (mini)
Frodus-Conglomerate International
Generator 9-Defiance
Paul Gilbert-King Of Clubs
Harrow-Embrace The World
The Haunted-The Haunted
Heathendom-Serpent
Hornox-Iterum Nasci
Human-Transmission
Humble Gods-No Way Out
Infernal Majesty-Uglier Than Thou
In-Quest-Extrusion Battlehymns
Iron Monkey-Our Problem
IQ-Forever Live
ISIS-Hello Grandmamma
Jaded Heart-Mystery Eyes
The Jesus Lizard-Blue
Kamelot-Siege Perilous

The Great Kat-Bloody Vivaldi
Kiss-The Psycho Circus
Labyrinth-Return To Heaven Denied
L.A. Guns-Wasted
Length Of Time-We Choose The Violent
Leviathan-Scoring The Chapters
Lizard-The Lizard's Smile
Lothlorien-The Primal Event
Tony MacAlpine-Live Insanity
Madball-Look My Way
M87-Noctilucent Threnody
Megalomantax-Hardcoriental
Mercyful Fate-Dead Again
Million-Electric
Mitch-The Sound Of Music
Monster Magnet-Power Trip
Morgana Lefay-Fata Morgana
Neglected Fields-Synthinity
Nembrionic-Incomplete
Nevermore-Dreaming Neon Black
Next Step Up-Breaking Point
Night Ranger-Seven
Nox Mortis-Nox Mortis
One-Osiris Arises
Page/Plant-Walking Into Clarksdale
Pale Forest-Layer One
Phantom Blue-Caught
Platypus-When Push Comes To Shove
PN-Daybreak Serenity
Psycho Squad-Private Warfare
Quiet Riot-Alive And Well
Racial Abuse-What Mirrors Conceal
Raism-Aesthetic Terrorism
Resinate-Brown Paper Bag
Saga-DeTours
Scavenger-Devil's Dinner

Sculpture-Spiritual Matrix
Secret Discovery-With My Eyes
Shelter-Quest For Certainty
Slaughter-Best Of Live
Slayer-Diabolus In Musica
Soulburn-Feeding On Angels
Soulquake System-A Ferm Statement
Storyville-Dog Years
Storyteller-We All Go Marching
Strapping Young Lad-No Sleep Till Bedtime
Stream-Nothing Is Sacred
Dan Swanö-Moontower
Ty Tabor-Moonflower Lane
Takara-Bird In paradise
Ten-Never Say Goodbye
Theatre Of Tragedy-Aegis
Thin Lizzy-Vagabonds, Kings, Warriors And Angels (4 CD Box)
Thor-Thunderstruck-Tales From The Equinox
Torment-The Force
Toto-XX
Tower City-All Or Nothing
Transpunk-Jazz Monster
Joe Lynn Turner-Hurry Up And Wait
Tyran Pace-Take A Seat In The High Row
Undish-Acta Est Fabula
Unseen Terror-Human Error
Various Artists-The Chosen Ones...
Various Artists-Masters Of Misery
Various Artists-Orcus
Veni Domine-Spiritual Wasteland
Victims Of Society-Screaming Alone
W.A.S.P.-Double Live Assassins
Withered Beauty-Withered Beauty
Without Warning-Step Beyond
Wormhole-Wormhole
Zeno-Listen To The Light

THE GATHERING*

za 25 apr. Bibelot - Dordrecht
wo 20 mei (oud zl) Melkweg - Amsterdam
do 21 mei Indorppop - Zuid-Wolde

SILICON HEAD

za 25 apr. De Kelder - Amersfoort
za 2 mei De Piek - Vlissingen
vr 8 mei Hedon - Zwolle
za 9 mei Paard - Den Haag

VIRGIN STEELE

+ RIAT

+ SUPPORT ACT

za 25 apr. Biebob - Vosselaar (B)
do 21 mei Maascentrum - Elsloo

BEAVER

vr 1 mei Patronaat - Haarlem
vr 15 mei What - Gouda

7ZUMA 7

vr 1 mei Patronaat - Haarlem
di 5 mei Bevrijdingsfestival - Wageningen
di 5 mei Bevrijdingsfestival - Groningen

LABERINTO

vr 1 mei Para - Breda
za 2 mei Bolwerk - Sneek

INCUBUS

+ support ONE MINUTE SILENCE
za 2 mei Melkweg (oud zl) - Amsterdam
zo 3 mei Nighttown (Basement) - Rotterdam

ALTAR

za 2 mei Kiehoor - Bergum
za 9 mei Dynamo - Eindhoven
zo 17 mei Doornroosje - Nijmegen

GOD DETHRONED

za 2 mei Kiehoor - Bergum
zo 17 mei Doornroosje - Nijmegen

VENGEANCE

zo 3 mei Pakhuus - Silvolde

JUNKIE XL*

di 5 mei Bevrijdingsfestival - Haarlem
di 5 mei Bevrijdingsfestival - Zwolle
vr 22 mei Drum Rhythm festival - Amsterdam

WITHIN TEMPTATION

di 5 mei Bevrijdingsfestival - Zwolle
za 9 mei Paard - Den Haag
vr 22 mei Burgerweeshuis - Deventer

CRADLE OF FILTH

+ support OLD MAN'S CHILD
wo 6 mei Noorderligt - Tilburg
ma 25 mei Paradiso - Amsterdam

STUCK MOJO

do 7 mei Bolwerk - Sneek
vr 8 mei Noorderligt - Tilburg

CELESTIAL SEASON*

za 9 mei Gigant - Apeldoorn
vr 15 mei So What - Gouda

HATEBREED

zo 10 mei Willem II - Den Bosch

GOREFEST

+ support SILICON HEAD

za 9 mei Biebob - Vosselaar (B)
do 14 mei Tivoli - Utrecht
vr 15 mei Nirwana - Lierop
za 16 mei The Steeple - Warengem
do 21 mei Dauwpop - Hellendoorn
za 23 mei Paard - Den Haag

H2O

do 14 mei Melkweg - Amsterdam
za 16 mei Willem II - Den Bosch

IRON MAIDEN*

+ support HELLOWEEN

do 14 mei Ahoy' - Rotterdam

STRAPPING YOUNGLAD

do 21 mei Baroeg - Rotterdam
vr 22 mei Noorderligt - Tilburg
za 23 mei Kiehoor - Bergum

MOTORHEAD

vr 22 mei Lantaarn - Hellendoorn

**LONG BEACH
DUB ALL STARS**

vr 22 mei Willem II - Den Bosch
za 23 mei Melkweg (oud zl) - Amsterdam
zo 24 mei Nighttown - Rotterdam

SOULFLY

+ support LIMP BIZKET

+ support COLD

za 23 mei Melkweg (Max) - Amsterdam

G3*

**JOE SATRIANI
MICHAEL
SCHENKER**

& special guest

zo 24 mei Ahoy' - Rotterdam

BOSPOP*

zo 14 juni
Sportpark Boshoven - Weert
met o.a.

**VAN HALEN
LIFE OF AGONY
WALTER TROUT**

WALDRÖCK*

za 27 juni
Festivalterrein Zomerweg - Bergum
met o.a.

**DREAM THEATRE
MARILYN MANSON
SAVATAGE
SOULFLY
TWO**

Kaarten voor concerten met een ■ via de bekende voorverkoopadressen, de 150 grotere postkantoren en de Ticketlijn 0900-3001250 (75 ct. p.m.).
Kaarten voor Paradiso, Melkweg, Nighttown, Effenaar, Tivoli en Noorderligt bij de 150 grotere postkantoren. Andere zalen bij de plaatselijke voorverkoopadressen.
* LET OP: meerdere data in de volgende Aardschok.

AGORAPHOBIC NOSEBLEED
Honky Reduction
Relapse

Agoraphobic Nosebleed (wat zoveel betekent als een bloedneus met pleinvrees) is een Amerikaans duo bestaande uit Jay Randall en Scott Hull. Laatstgenoemde maakte ooit deel uit van Anal Cunt, waarmee hij de CD '40 More Reasons To Hate Us' opnam. Na een hele lading EP's op allerlei kleine labeltjes komt Agoraphobic Nosebleed nu met de eerste CD, die 26 korte woedeuitbarstingen bevat. De grindcore/noise die dit tweetal produceert bevat wat flarden industrial en gaat bij mij het ene oor in en het andere weer uit. Liefhebbers van Hull's vorige band zullen hier wel wat mee kunnen, maar dat zullen er vast niet veel zijn.

Erik Westerveld
AMESTIGON
Höllentanz
Napalm/Displaced

Het Oostenrijkse Amestigon debuteerde in 1996 middels een matige split-CD met Angizia. Veel vooruitgang valt er met 'Höllentanz' niet te bespeuren en dan te bedenken dat Peter van Abigor ook nog zijn medewerking heeft verleend. Ga je voor rauwe black metal in de stijl van oude Burzum en Dark Throne, dan zal deze mini-CD wellicht niet tegenvallen. Het nummer 'Rattenlänger' roept nog iets van de magische sfeer op die het oude Burzum-materiaal kenmerkte. Verder treffen we nog twee redelijk afgezaagde en ondergeproduceerde schelle black metalsongs en een instrumentaal niemendalletje aan. Wat mij betreft een tamelijk overbodige release.

René Veerkamp
THE ANCIENTS REBIRTH
Damned Hell's Arrival

Necropolis/Displaced/Hammerheart
Op het debuut 'Drain The Portal In Blood!' van twee jaar geleden speelde deze Zweedse band melodieuze black metal, die duidelijk geworteld was in de Gothenburg-sound. De MCD 'Damned Hell's Arrival' laat een andere The Ancients Rebirth horen. De band, die nu geslonken is tot een trio, is sneller, technischer en meer thrashy geworden. Verder zijn de op het debuut regelmatig opduikende keyboards zo goed als verdwenen. Hierdoor is het geluid van The Ancients Rebirth een stuk harder, maar ook origineler geworden. Buiten vier prima eigen nummers heeft de band ook een cover opgenomen van Kreator's 'Flag Of Hate'. Niet bepaald een verrassende keuze, maar hun uitvoering van deze thrash-klassieker mag zeker gehoord worden. Hopelijk laat de band ons op een volgende release niet weer twee jaar wachten.

Erik Westerveld
CLOUDED
Inheritance
Genet

Clouded zou enkele jaren geleden zijn opgevoelen in hardcoreland. Helaas zal deze band het niet redden met deze mini-CD. Er zijn betere bands in het metal-core genre. Clouded leunt teveel op de sound van Earth Crisis en de nummers missen spanning. Kwalitatief niet slecht, maar zeker niet goed genoeg om op te vallen in de overvolle scene.

Onno Cro-Mag
ELEGEION
Odyssey Into Darkness
Candlelight/Displaced

Wellicht dat ik in de toekomst maar eens wat vaker van die atmosferische doom-metal CD's moet gaan doorstoren naar collega's, misschien dat die er nog wat mee kunnen. Zelf word ik onderhand zo godvergeten weeg van al die slome duikelaars met hun zangeresjes, keyboards en violen dat de lol van het recenseren er wel een beetje afgaat. Als je het dan nodig vindt om met dit soort gotische en neo-klassieke doom metal aan de haal te gaan, probeer dan ook eens een echte steer op te roepen in plaats van wat zeikrige deuntjes aan elkaar te plakken met een

halfzacht zangeresje. Een kreupele Within Temptation lijkt mij nog de beste omschrijving.
René Veerkamp

HARMONY DIES
Slaughtered
Eigen Beheer

Het Berlijnse Harmony Dies ben ik al herhaaldelijk tegengekomen in diverse underground-publicaties, maar de muziek was mij tot op heden onbekend. Ik heb dit soort rauwe death metal al vaker gehoord en nieuwe wegen worden zeker niet ingeslagen. Toch is deze vijf-track mini-CD helemaal niet verkeerd. Als de heren het gaspedaal ingedrukt houden, ga ik finaal uit mijn kneiter, bij de trage stukken verslapt de aandacht een beetje. De mega-vette productie mag trouwens ook niet onvermeld blijven. Met Kadath samen tot één van de betere Duitse death metalbands van de laatste tijd. Te bestellen door f 15,- op te sturen naar Northside Distribution, Postbus 2110, 7302 EM Apeldoorn.

René Veerkamp
HELLOWEEN
I Can
Raw Power/Dureco

'I Can' is de eerste single afkomstig van het geweldige album 'Better Than Raw', vorige maand nog CD van de maand. 'I Can' en 'Handful Of Rain' zijn beide ook te vinden op die plaat. 'A Game We Shouldn't Play' is de non-album track en ligt duidelijk in het verlengde van 'Better Than Raw': bombastisch van opzet, een goed refrein en opvallende elektronische geluidseffecten.

Robert Haagsma
INTENSE
Dark Season
Full Volume

Als echte anglofiel ben ik natuurlijk bevooroordeeld t.a.v. Britse bands. Toch ben ik wel objectief genoeg om 'Dark Season' eerlijk te beoordelen. Dit kwintet uit Basingstoke speelt traditionele metal en hun eerste mini-CD is een gedegen, conservatief Brits product. Goede, stevige gitaarriffs en vette vocale prestaties zijn de belangrijkste kenmerken van Intense. Het gitaarduo Carlos en Peak toert aardig wat heftige gitaarriffs uit hun hoge hoed en hoewel veel riffjes zeer bekend in mijn oren klinken, stoot dat geen moment. De songs zijn gewoon goed en voor liefhebbers van 'echte' heavy metal valt er veel te genieten. De teksten van Intense zijn eigenlijk ook weer echt Engels; nogal depressief, maar dat past natuurlijk wel bij deze soort muziek. Ik vind het een veelbelovend debuut van deze British lads. De CD is te bestellen bij: Full Volume Records, 105 Paddock Road, Basingstoke, Hants RG 226 QG, United Kingdom.
Martien Koolen

KONTATTO ESTREND
Back On The Streets Again
Knockout

Deze Italiaanse oi-band uit Milaan is terug van weggeweest en is qua sound teruggegaan naar hun oi-roots. Toch blijven de metalgitaristen recht overeind staan in de sound van de formatie, die daarvoor toch weer heel anders klinkt dan andere groepen in het genre.
Onno Cro-Mag

MANGEL
Mangel
Alphen Aan De Records/De Konkurrent

Mangel is één van de leukste Nederlandse punkbands van dit moment. De band speelt op deze MCD zowel aanstekelijke rauwe utopie punknummers in de stijl van de Cosmic Psychos met een vleugje Discharge. Vooral zanger Paul geeft een extra dimensie aan het geheel. Met nummers als 'Into It', 'Everything I Want' maar ook het langzame 'Takeover' kan Mangel voor mij niet meer stuk. MCD's krijgen geen waardering, maar was dit een volwaardige CD geweest dan zat deze boven de 80 punten. Aanraader!!
Arold Pietersma

MONK
Carrousel Off
Eigen Beheer

De Arnhemse band Monk maakte in '97 al een volledige CD en volgt die schijf nu op met deze mini live-CD. Vijf nummers, bij elkaar een dik kwartier lang, vuurt de band springerige en enigszins rommelige metal op de argeloze luisteraar af. Vaak worden harde en zachte stukken binnen de songs afgewisseld en dan met name die hardere stukken willen nogal eens chaotisch overkomen. Dat ligt niet alleen aan de nummers zelf, maar ook aan het spel wat bij tijd en wijle nogal sloppy is. Maar hé, zis is live, man! Ik vond die eerste schijf echter beter, wat onderstreept wordt door het feit dat de twee 'oude' songs van deze mini sterker overkomen dan de drie nieuwe. Info op: 026-4458524.

Ferry Bovet
MORTICIAN
Zombie Apocalypse
Relapse

Na de muzikale slachtpartij 'Hacked Up For Barbecue' van eind 1996 was het een tijdje stil rond deze New Yorkers. De splatterfreaks Rahmer en Beaujard hebben in gitarist Desmond Tolhurst een derde bandlid gevonden en melden zich nu terug met 'Zombie Apocalypse'. Net als de vorige releases van Mortician is ook deze MCD weer een ode aan door maden weggevreten lijken, moordenaars met bijlen en natuurlijk zombies. Ook de muziek is onveranderd gebleven en is te omschrijven als een kruising tussen oude Napalm Death en vroege Celtic Frost. Ook de zwaar grommende death grunt van Will Rahmer is weer ouderwets bruut. Behalve acht eigen nummers, zoals 'Charred Corpses' en 'Devoured Alive', bevat 'Zombie Apocalypse' ook twee covers. Dat zijn 'F.O.D.' van de Canadese legende Slaughter en 'Horridified' van Repulsion. Tussen de nummers door hoor je uiteraard weer samples uit horrorfilms, ditmaal ondermeer van Hellraiser en Eaten Alive. Alles is dus bij het oude gebleven en daarom hebben fans van death metal en splatterfilms er weer een meesterwerkje bij.

Erik Westerveld
ONLY ATTITUDE COUNTS
100%

Lost And Found/Sonic Rendezvous
Deze hardcoreband uit Oostentijk wordt in de hardcorescene een beetje beschouwd als een lachertje. En wel vanwege hun houding en de voorspelbare, melancholische teksten. Ik oordeel daar niet over en beoordeel slechts de muziek. Na het 'Continue The Fight'

album is deze mini-CD een goede stap vooruit en dat komt vooral doordat Mike Crucified nu de zang voor zijn rekening neemt. Vroeger was hij de gitarist, maar als zanger komt hij ook goed tot zijn recht. Fans van Madball en Agnostic Front zullen genieten van deze vijf track Wiener melange.

Onno Cro-Mag
PRAY SILENT
The Golden Flag
Genet

Misschien denken veel lezers dat er niet meer zoveel gebeurt in de metal-core scene in België. Vergest dat maar want de bands blijven als paddestoelen uit de grond schieten. Hoewel daar veel middelmatigheid tussen zit, zijn er ook bands die opvallen. Zoals bijvoorbeeld dit Pray Silent. Modder vette metal-core waarbij de balans in het voordeel van hardcore uitpakt. Een aardige kennismaking met een band die trots mag zijn op dit product.

Onno Cro-Mag
REAL
Words Won't Reach
Mad Mob/Sonic Rendezvous

Ditmaal geen old school hardcore uit de keuken van het Berlijnse label, maar een band die qua sound veel meer in de lijn ligt van groepen als Quicksand, Shifter en Maximum Penalty. De song 'Silent Still' klinkt bedenkelijk, maar de tracks 'Just Tell Me' en 'That Destiny' zorgen voor de nodige afwisseling. Dit is niet echt mijn kop thee, doch fans van emo-core zullen hier best mee uit te voeten kunnen.

Onno Cro-Mag
REMAINS OF THE DAY
Strength Of Mind
Eigen Beheer

Geen onaardig debuut van deze Almelose metal/hardcoreband. R.O.T.D. is een trio, en alle bandleden zijn achttien jaar oud. In 25 minuten krijgen we acht nummers voorgeschoteld op deze mini-CD. Over de zang op enkele songs ben ik wat minder te spreken. De band had er beter aan gedaan de zangstijl van 'Remains' aan te houden. Verder niks dan goeds over deze band. Helaas werd de prijs van de mini-CD niet vermeld, het adres van de band is Tijhofslaan 16a, 7602 HG Almelo.

Arold Pietersma
RIGHT FOR LIFE
Destroy Babylon
Sitoa

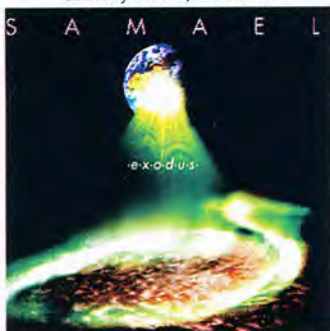
Dit kleine Belgische labeltje gaat steeds belangrijker worden in hardcoreland. Na releases van o.a. Oostside en de M-Town 2-compi-

latie is er nu de mini-CD van Right For Life uit Frankrijk. De groep ligt qua sound in het verlengde van o.a. 25 Ta Life en Stormcore, maar de nummers zijn wat sneller waardoor het geheel voor de fan van old school hardcore best te verteren valt. „Reality Check“, „Fugitive Man“, „Hardcore“ en „Through The Flames“ zijn acceptabel en de cover „Can't Close My Eyes“ (Youth Of Today) is geslaagd.

Onno Cro-Mag

SAMAEL

Exodus
Century Media/Suburban

Het album 'Passage' was voor veel oude fans aanleiding om Samael als afgedaan te beschouwen en voor veel nieuwe fans de eerste kennismaking met deze eigenzinnige band. De wat koude en kale black metal van weleer heeft steeds meer plaats gemaakt voor een modernere en meer gotische/industriële aanpak. Deze nieuwe mini-CD bevat vier nieuwe songs die sterk in de lijn van 'Passage' liggen en twee oude songs in een nieuw jasje. Persoonlijk hoor ik liever de originele versies van „Son Of Earth“ en „Ceremony Of The Opposites“, maar ook deze uitvoeringen zijn best aan te horen. Samael is de laatste jaren behoorlijk veranderd, maar in wezen roept de duistere muziek van deze band nog steeds een vergelijkbare stemming bij mij op als in de beginjaren. Zelfs met een paar irritante house stukjes blijft deze band nog keihard overeind.

René Veerkamp

**SATANIC SURFERS
CONCRETE CELL**

Split-CD
Genet

Het is altijd leuk als bands covers opnemen die je niet van zo'n

groep verwacht. De Zweedse punkers Satanic Surfers coveren Stiff Little Fingers („Nobody's Hero“), Christie („San Bernadino“) en Rich Kids On LSD („Think Positive“). Ze doen dat met verve. De band laat wederom horen een klasse apart te zijn. Het Belgische Concrete Cell mag echter ook niet worden vergeten. Zij weten me positief te verrassen met de covers van Gorilla Biscuits („Things We Say“), Thin Lizzy („The Boys Are Back In Town“) en Dead Kennedys („MTV Get Off The Air“). Een prima mini-CD.

Onno Cro-Mag

SCATTERED REMNANTS
Procreating Mass Carnage
Eigen Beheer

Een enkeling kent dit Amerikaanse death metalgezelschap misschien van hun CD 'Inherent Perversion'. Als ik me niet vergis hebben we hier te maken met de demo uit 1994 van Scattered Remnants die op CD is gezet. De band laat een klein half uur dure brute death metal horen, die zowel traag als snel wordt gespeeld. De sound van dit vijftal kun je omschrijven als een combinatie van Cannibal Corpse, Bolt Thrower en oude Grave. Het geheel klinkt lekker vet en bruut, maar heeft de doorgewinterde death metalnaam niets nieuws te bieden. 'Procreating Mass Carnage' is dus vooral aan te bevelen aan de stugge volhouders voor wie originaliteit geen factor van betekenis is. Te bestellen bij Fadeless Records, Postbus 1288, 6501 BC Nijmegen. De kosten bedragen f 17,50.

Erik Westerveld

SEPTIC CEMETERY
Diabolos Rebellion
CCP/Hammerheart

Heden verwelkomen wij de zoveelste atmosferische dan wel melodieuze death metal band en dan ditmaal uit Oostenrijk. Zowel een

deathgrunt als een krijsstem worden gebruikt en het hele gebeuren gaat van langzaam tot mid-tempo. Als we het niet onaardige „Screams In A Faithless Time“ hebben gehad, zakt het geheel een beetje in en blijf ik met een behoorlijk onbevredigend gevoel achter. Zou ik deze mini-CD kopen als ik hem niet gratis toegestuurd had gekregen? Nee dus, er is in het genre domweg teveel beter spul verkrijgbaar.

René Veerkamp

SEVERE TORTURE
Baptized
Eigen Beheer

Ik bespeur de laatste tijd een aanzienlijke opleving in het extreme death metal genre in de Hollandse laagvlakten. Bands als Centurion, Mangled, The Godly Beings en Endor wisten mij al eerder te verrassen met kwalitatief hoogstaand materiaal en Severe Torture kan nu aan dit rijtje worden toegevoegd. Drummer Seth en bassist Patrick maken ook deel uit van Centurion en gaan met deze band nog een streepje extremer tekeer. Gooi Morbid Angel, Cryptopsy en Suffocation bij elkaar en je hebt een indruk hoe deze beukende mini-CD klinkt. De heren blazen en gieren en de productie is uitstekend te noemen. Stuur f 17,50 (CD) of f 10,- (tape) naar Mijlstraat 95, 5281 LK Bostel en dit brok geweld is voor U.

René Veerkamp

SILENT RAIN
Eye To Eye
Eigen Beheer

Uit het Haagse komt Silent Rain, vijf muzikanten die al eerder hun sporen hebben verdiend in diverse bands; zo komen drie bandleden uit Chicks 'n Tricks. Muzikaal is Silent Rain hele an-

dere koek (andere componist): de gitaren zijn wat lager gestemd en het tempo is iets trager. Silent Rain komt daarmee vrij grimmig over. De ruige zang (heel af en toe een hint van Paul Shortino) past daar prima bij. Ongebruikelijk in dit genre: een zangeres voor vocale extraatjes. Tussen de vijf nummers zit geen enkele slechte, met de titeltrack en „Jewel“ als positieve uitschieters. Meer info bij Wantsnijdersgaard 499, 2542 GL Den Haag, 070-3292724.

Ferry Bovet

STRUNG OUT
Crossroads & Illusions

Fat Wreck/Sonic Rendezvous

Ik ben nooit een liefhebber van Strung Out geweest. Daar dreigt nu verandering in te komen door deze mini-CD waarop de band steviger en afwisselender is gaan klinken. De vijf nummers zijn een voorproefje van hun in mei te verschijnen nieuwe album. Met name de tracks „Crossroads“ en „Barfly“ zijn dik in orde.

Onno Cro-Mag

TRAPPED IN LIFE
Inside Shadows
Existence Of Hate/R.P.P.

Zanger Alain van Out For Blood (de band is dus niet uit elkaar!) is eigenaar van het label R.P.P. en hij brengt met enige regelmaat goed werk uit. De mini-CD van het uit Parijs afkomstige Trapped In Life vind ik persoonlijk één van R.P.P.'s mindere releases. Na twee nummers stort de boel een beetje ineen en je mist de agressie in de metal-core die de band brengt. Het lijkt me beter om Fury Of Five aan te schaffen, want die band brengt eenzelfde stijl muziek met heel wat meer overtuiging.

Onno Cro-Mag

**NAGLFAR - Diabolical-
OUT NOW**

Een van de hotste underground bands binnen de black/death scene komt met het tweede volledige album, van de zomer gevolgd door een tour met DEICIDE, BRUTAL TRUTH en SIX FEET UNDER.

HAYSTACK

„HAYSTACK IS DE BAND WAAR IK ME 100% AAN OVERGEEF ALS IK TIJD HEB NAAST ENTOMBED, NIETS MEER, NIETS MINDER.“

In Zweden lopen heel wat muzikanten rond die zich met name in Stockholm gevestigd lijken te hebben. Een selectief muzikantengroepje is Entombed. Binnen dit gezelschap leeft heel wat meer dan alleen (death) metal als basis. Entombed is de laatste jaren doorgegroeid tot een band met richtlijnen naar de garagepunk en de alternatieve noisebands van de Amerikaanse jaren tachtig. Maar ja, Entombed is groot, dat verander je niet zomaar, zelfs gitarist Uffe Cederlund kent de kreet: 'Never change a winning team'. Toch ziet de Zweed meer uitdagingen dan hij met Entombed kan verwezenlijken. Stipt half elf 's avonds na zijn dagelijkse repetitie, legt hij telefonisch uit hoe hij zijn ei kwijt wil.

Zoals ook in de biografie van Haystack beschreven staat wilde Uffe Cederlund dolgraag een driemansformatie. Haystack is door hem in 1995 opgericht met als doel de verveelde momenten op te vullen tussen enerzijds Uffe's werkzaamheden bij Entombed en die van Jonas Lundberg bij de A-Bombs en Johan Blomqvist bij de Backyard Babies. In '96 verscheen in een kleine oplage van duizend stuks 'Right At You'. 'Slave Me' is weliswaar het tweede album, maar het eerste dat internationaal wordt uitgebracht.

Je somde in de biografie van Haystack louter Amerikaanse bands op: Big Black, Unsane, Cramps, Hammerhead, Pixies, Bitch Magnet en Neurosis, slechts Voivod wijkt af omdat ze Canadees zijn. Bovendien is 'Slave Me' heel erg op de leest van met name Steel Pole Bath Tub geschoeid

„Je moet weten dat ik verslaafd ben aan muziek. Ik koop zo ongeveer tien CD's per week van tal van bands die ik goed vind. De meeste mensen hier trouwens. CD's zijn hier veel goedkoper en de meeste Zweden hebben voor Europese begrippen een veel hoger besteedbaar inkomen. Het zijn inderdaad veelal Amerikaanse bands die ik in de bio noemde, maar ik houd bijvoorbeeld ook heel erg van Motörhead en Godflesh. Het gaat me helemaal niet om de Amerikaanse afkomst. Ik haat Amerika, het is een waardeloos land

en de mensen deugen niet, ze zijn niet zichzelf, lijkt het. De muziek waar ik van houd is in alle gevallen muziek die rechtstreeks voortkomt uit de punk, de trash en de hardcore of daarvan een voorloper is.“

Uffe komt eindelijk los van elke taalbarrière als ik hem vraag of hij ook geïnteresseerd is in bijvoorbeeld de gitaarpop van Truly, de krautrock van Tortoise of de weemoedige lo-fi van Smog. Uffe blijkt inderdaad van tal van genres op de hoogte. „Het is een reden geweest waarom ik me met Haystack bezig ben gaan houden. De invloeden die ik oppik van de muziek die ik hoor, wilde ik ook wel eens op mijn eigen wijze verwerken. Ik houd absoluut niet van de metal zoals die hedentendage klinkt. Er wordt binnen dat genre echt niets fatsoenlijks afgeleverd. Voor Entombed geldt dat we onszelf kunnen beraden op de combinatie tussen metal en de noise of de Amphetamine Reptile-bands van de jaren tachtig met als uitkomst een herdefiniëring van metal. Met Haystack heb ik geen last van het verleden. Ik hoef me niet te verantwoorden voor wie dan ook, geen publiek, helemaal niemand.

Daarbij komt dat ik in Entombed slechts gitarist ben en me niet bezig houd met de teksten van de band. L-G Petrov schrijft bij Entombed alle teksten. Ieder zijn ding. Binnen Haystack schrijf ik mijn eigen songs met teksten die wellicht filosofischer zijn maar ook zwaarmoediger. Ze handelen alle over mezelf, mijn kwaaltjes en mijn gemoedstoestand. Dat ze zo zwaarmoedig lijken komt doordat ik alleen kan schrijven als ik dronken of somber ben. Als ik vrolijk ben komt er niets goeds uit mijn handen. Wanneer ik chagrijnig ben, denk ik beter en dieper over mezelf na en kan ik dat beter verwoorden. Een derde reden waarom ik destijds Haystack opgericht heb, is de verveling. Tussen de bedrijven van Entombed, A-Bombs en Backyard Babies door, had ik tijd genoeg over voor iets nieuws. Met Haystack kon ik twee zaken perfect combineren: mijn favoriete muziek en musiceren. Maar ik beseft wel heel goed dat ik van Entombed moet leven, het is mijn broodheer, dus voor mij het belangrijkste. Haystack is niet meer dan de vervulling van een lang sluimerende wens, waarin ik mijn eigen grenzen kan ontdekken, of zoals ik in de biografie al aangaf: 'Haystack is de band waar ik me 100% aan overgeef als ik tijd heb naast Entombed'.“

Het lijkt anders wel op een zeer hecht vriendenclubje die hoewel ze allemaal wat anders willen, toch op elkaar zijn aangewezen?

„Je maakt gebruik van elkaars kunnen. Onze producer Pelle Gunnerfeldt heeft niet echt onze 'Slave Me'-CD geproduceerd, maar hij zorgde ervoor dat alles in de studio op zijn plaats stond en dat het geluid er goed maar vooral droog op kwam te staan. Three Man Recordings is het platenlabel van Entombed, met slechts een enkele vraag kon ik met goedkeuring van Music For Nations 'Slave Me' uitbrengen. Het lijkt vrij gemakkelijk,

maar die wegen heb ik door jaren arbeid met Entombed al uitgezet. Als je zolang bezig bent doe je veel contacten op, zowel op persoonlijk als zakelijk vlak. Op het eerste gezicht lijken alleen Backyard Babies, The Hellacopters en Haystack met elkaar verwant. De familie wordt steeds groter. Nicke Andersson (ex-drummer van Entombed, RV) richt zich nu totaal op The Hellacopters. De drumkruk bij Entombed wordt nu bezet door ene Peter van Loudpipes, het aantal gerelateerde bandnamen neemt daarmee niet af maar juist toe, en da's absoluut niet erg.“

Over bandnamen gesproken, hoe kom je in godsnaam aan de naam Haystack?

„Ik moet toegeven dat ik die naam in een opwelling op de band heb geplakt. Bij nader inzien vind ik 'Haystack' ook klote klinken, maar goed. Een goede vriend van ons is Rick van CBGB's in New York. Hij vertelde me dat Dinosaur Jr ooit het voorprogramma zou verzorgen van Buffalo Tom die al een ramp voorzag als ook de naam Dinosaur Jr op de poster zou prijken. Er zou geen kip op Buffalo Tom meer afkomen, en om dat te voorkomen, traden J.Mascis en co. onder de naam Haystack op. Ik vond dat wel een leuk verhaal, zodoende.

Naast de hierboven genoemde redenen om een eigen band te beginnen, had ik ook de stille wens om te operen vanuit een trio. De rock n' roll-basis is toch de drie-eenheid van drums, bas en gitaar. Juist met zijn drieën komt elk instrument volledig tot zijn recht, je hoort niet meer gitaar dan dat er is. Bovendien klinkt elk instrument op zich, maar vormen ze toch een geheel. Zo'n minimale bezetting maakt het totaal geluid krachtiger. Niet voor niets is Big Black een van mijn favoriete bands.“

René Vanes

De Amerikaanse drummer Gregg Bissonette geniet in onze contreien vooral bekendheid als drummer in de begeleidingsbands van David Lee Roth en Joe Satriani. Een vrolijke en zeer getalenteerde muzikant, die staand op zijn floortom het nummer „Yankee Rose” kon drummen en telkens als de kans zich voordeed, onmiddellijk zijn bassende broer Matt bij hem in de band wist te krijgen. Gregg en Matt maakten samen drie albums met Satriani en zaten ook lange tijd in de David Lee Roth Band. De laatste jaren zijn de gebroeders Bissonette weer een beetje uit de picture verdwenen, maar dat betekent zeker niet dat ze werkeloos thuis zitten.

De Bissonettes zijn in Los Angeles veelgevraagde sessiemuzikanten en spelen ook nog samen in de band The Mustard Seeds. Deze maand verscheen via Mascot een solo-album van Gregg en ter gelegenheid daarvan was er de mogelijkheid tot het afnemen van een interview. Het was een kans die we natuurlijk niet konden laten liggen. Vanwege Gregg's staat van dienst, maar zeker ook vanwege zijn prachtige solo-album, waaraan -naast uiteraard broer Matt- een keur van bekende gitaristen zijn muzikale medewerking verleende.

Sessiemuzikant is geen typisch Amerikaans beroep, maar je kunt er aan de overkant van de grote plas wel een stuk gemakkelijker je brood mee verdienen dan in Europa. Vooral toen de synthesizer en drumcomputer nog niet waren uitgevonden, bestond er in de opnamestudio's in L.A. en New York een grote behoefte aan geschoolde muzikanten, die in een kort tijdsbestek de basistracks van een nummer op de band konden vastleggen. Ook tegenwoordig is er volgens Gregg nog volop werk aan de winkel. Hoewel de 'band in a box' vooral de laatste jaren nauwelijks nog van echt te onderscheiden is, werken veel artiesten en producers nog altijd het liefst met echte muzikanten. Over werk heeft de slagwerker dan ook niet te klagen. „Ik doe wel eens twee, drie verschillende opnames op een dag. Ooit heb ik op één dag opgenomen met achtereenvolgens Rolling Stones-producer Don Waz, Garth Brooks en Don Henley en diezelfde avond ook nog eens opgetreden met Keith Emerson. Dat was een heftige dag, maar wel een hele leuke. Normaal gesproken gaat het er veel rustiger aan toe, maar ik ben wel degelijk een drukbezet man.”

Het zegt iets over de kwaliteiten van Bissonette. Er zijn namelijk nogal wat werkloze muzikanten in Los Angeles en de onderlinge concurrentie is moordend. Gregg ervaart de wedijver niet als een bedreiging. Het is eerder een stimulans. „De wetenschap dat er altijd wel iemand in de buurt is, die de klus strakker, sneller en goedkoper kan klaren, houdt je alert.”

Al pratend met Gregg begrijp je al snel, waarom veel artiesten hem als drummer willen. Hij is een begaafd muzikant, maar daarnaast ook een opvallend bescheiden, vriendelijk, intelligent en relaxt persoon. En dat zijn natuurlijk eigenschappen, die in een gehuurde kracht zeer gewaardeerd worden. De vraag blijft, of het voortdurend spelen van andermans muziek niet frustrerend werkt. „Nee hoor. Ik voel me gezegend. Ik verdien mijn geld met iets dat eigenlijk mijn hobby is. Ik ben echt een groot fan van mijn instrument. Drums zijn een waardig instrument, dat essentieel is voor de sound van een band. Normaal gesproken ondersteunt de drummer de gitarist en de zanger, maar ik vond dat het tijd was geworden, dat de andere muzikanten eens een bedje spreidden voor de drummer, zodat die ook eens lekker kon sole- ren.”

Toch is je solo-album minder drumgeoriënteerd dan ik verwachtte. In „Frankenstein” en „Tribute To Tony” komen weliswaar korte solo's voorbij, maar die zijn alweer voorbij, voordat de verveling kan toeslaan. De drums staan hard in de mix, maar je gunt de andere muzikanten toch voldoende ruimte. Dankzij de ongedwongen bijdragen van Steve Vai, Ty Gabor, Andy Summers en Steve Lukather is het een heerlijke en afwisselende instrumentale luisterplaat geworden, die zeker ook niet-drummers zal aanspreken. „Dat is vooral de verdienste van mijn broer Matt. Die heeft tenslotte de muziek geschreven. De goede reacties overtreffen mijn stoutste dromen. Ik vond de muziek zelf wel goed, maar had nooit verwacht dat ze ons materiaal op de radio zouden gaan draaien. De CD is niet gericht op airplay, maar toch wordt „Common Road”, „Frankenstein” en „No Matter What” hier regelmatig op de radio gedraaid.

Waarom is de CD eigenlijk onder jouw naam verschenen? Je broer Matt heeft er minstens zoveel aan bijgedragen. „Dat klopt. Matt schreef alle nummers, speelde bas en produceerde het album ook. Ik had de CD veel liever onder de naam 'The Brothers' of 'Bissonette' willen uitbrengen, maar dat wilde Matt niet. Hij is heel druk met The Mustard Seeds en wilde de twee projecten zoveel mogelijk van elkaar gescheiden houden. Matt vond dat dit mijn solo-album moest worden en daar ben ik heel trots op.”

Gregg beseft zich, dat de meeste Aardschok-lezers hem zullen kennen van zijn tijd met David Lee Roth. „Weet je dat ik daar vreselijk trots op ben? Dankzij David heb ik erkenning als rockdrummer gekregen. We maakten video's, toerden de wereld rond. Het was een fantastische periode in mijn leven en ik hoop dat ik die muziek ooit nog eens weer kan spelen.”

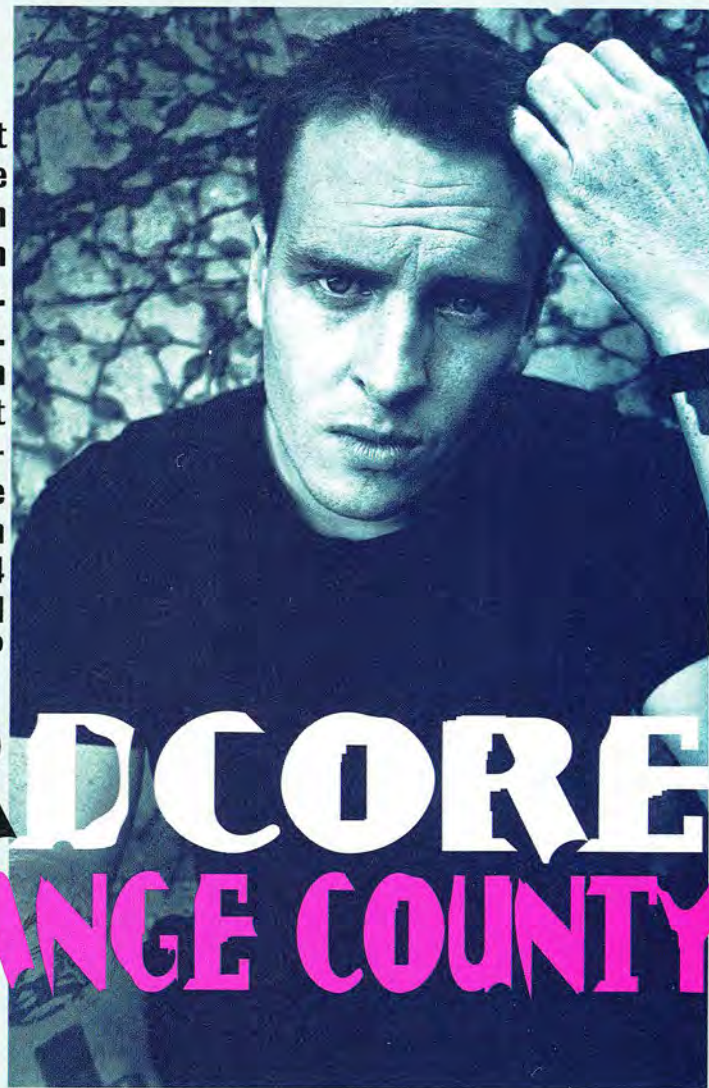
Gregg werd destijds gekozen uit ruim 300 drummers. Waarom wilde hij eigenlijk zo graag bij David Lee Roth spelen? Hoe kon voor iemand uit de fusionhoek, die gewend was aan ingewikkelde latinbeats en jazzschema's, de partyrock van Diamond Dave nu een uitdaging zijn? „Het was juist een grote uitdaging. Vooral fysiek. Wij noemden het destijds arenarock. We speelden tenslotte in stadions. Onze shows duurden twee uur en we hielden de pauzes tussen de nummers echt zo kort mogelijk. Die optredens kostten dus echt ongelofelijk veel energie. We speelden tijdens Monsters Of Rock in Castle Donington bijvoorbeeld voor 107.000 mensen en probeerden die mensen ook allemaal individueel te bereiken. Je weet niet half wat voor kick het geeft, als je een ritme speelt en je ziet honderden meters verderop iemand precies op de maat op en neer springen. De wisselwerking tussen publiek en band maakt rock 'n roll zo te gek. Het gaat bij muziek tenslotte om plezier maken. Om het genieten van het leven, dat God ons gegeven heeft.” David Lee Roth is na de release van Van Halen's 'III' begonnen met een tegenoffensief. In de V.S. zijn z'n nieuwe nummers „Slam Dunk” en „King Of The Hill” voortdurend op de radio te horen en er wordt druk gespeculeerd over de reünie van de originele David Lee Roth Band. Billy Sheehan zou van de partij zijn, maar die is onlangs ook weer met Talas gestart. Wat zijn wat jou betreft de kansen? „Ik spreek David vaak en ben ook goede vrienden met Billy en Steve Vai. Je weet nooit wat er nog gaat gebeuren. Het is echter niet mijn beslissing. Ik sta er zeker voor open, maar zal in de zomermaanden in elk geval eerst nog met Stevie Nicks op toernee zijn.”

Robbie Woning

SPEAK 714

Een dikke maand geleden werd ik opgeschrikt door de debuut-CD 'Knee Deep In Guilt' van de formatie Speak 714. Inmiddels lopen fans van Ignite, Uniform Choice, Dag Nasty en No For An Answer weg met deze groep uit Orange County. Dan O'Mahoney (ex-No For An Answer), Joe D. Foster (Ignite, ex-Unity), Doug McKinnan (ex-Slapshot) en Samuel Marrs (ex-Straight Faced) zijn ervaren muzikanten. Maar inmiddels is er het nodige gebeurd binnen de gelederen van de groep want alleen Dan O'Mahoney is nog overgebleven. Is Speak 714 daarmee veroordeeld tot de dood of gaat old school veteraan O'Mahoney vrolijk verder?

DE CD ligt nog maar net in de winkels en je staat er al in je eentje voor... „In principe was Speak 714 niets meer dan een project van diverse muzikanten die old school hardcore wilden spelen. Ik ben zo'n vijf jaar niet meer in Orange County geweest. Vroeger had ik het met Joe D. Foster vaak over Speak 714. Doch Joe ging verder met Ignite en ik ben met No For An Answer aan de slag gegaan. Vorig jaar kwamen we elkaar weer tegen en spraken opnieuw over ons oude idee. We hebben toen Doug gevraagd om te drummen en Samuel om bas te spelen. Er was geen sprake van een band die zou gaan toeren of nog meer platen zou maken. Nu is de CD uit en ik wil wel verder met Speak 714. Joe is gestopt met Ignite, omdat hij zijn studie eindelijk af wil maken. Hij is alleen beschikbaar voor studio-opnamen. Ook Doug en Samuel hebben niet de tijd om te toeren. Ze begrijpen dat ik verder wil en ze gunnen me het beste. Op het moment ben ik bezig met muzikanten die ik ken uit de scene, maar omdat er nog niets definitief is, kan ik je geen namen geven.” Toch zal je Joe D. Foster gaan missen, want hij schrijft toch alle muziek voor Speak 714? „Joe is geniaal in het schrijven van nummers. Ik hoorde van veel mensen dat onze CD veel op Ignite lijkt, alleen mijn stem klonk anders dan die van Zolli (zanger Ignite, OC). Met Joe erbij is de kans groot dat je op Ignite lijkt, want ook voor die band schrijft hij al het materiaal. Ik ben nu al nieuwe nummers aan het schrijven en die zullen heel anders gaan klinken. Ik moet het nu zelf gaan doen. Ook qua teksten zal ik het anders gaan aanpakken. Ten tijde van het debuut stemde ik de teksten af op de wensen van Joe.” Waarom ben je niet verder gegaan met No For An Answer? Je hebt een grote reputatie opgebouwd met die groep en nu moet je weer onderaan beginnen. „Enkele jaren geleden ben ik met No For An Answer op toer geweest in Europa en dat was de afsluiting van een mooi hoofdstuk. Ik heb veel geleerd bij No For An Answer, maar ik wilde helemaal opnieuw beginnen. Als persoon ben ik veranderd en ik vind dat ik niet mag teren op oude glorie.” Wat voor stijl kunnen we in de toekomst dan verwachten?HARDCOREUIT ORANGE COUNTY!

„Ik zal altijd hardcore blijven maken, maar wellicht ga ik nog meer terug naar de roots. Meer punkinvloeden! Vooral de teksten zullen veranderen. Ik vind ze op 'Knee Deep In Guilt' te cliché. Ik haat die regeltjes die er in de hardcore zijn. Ik wil die ban doorbreken. Politiek gezien ben ik feller dan ooit. Mijn teksten zullen daarom meer gaan over het falen van het kapitalistische systeem in Amerika. De armen worden armer en de rijken worden rijker. De liberale regering van Bill Clinton maakt het er niet beter op. Iedereen roept dat het goed gaat met de Amerikaanse economie, maar je ziet wijken steeds verder verpauperen, waardoor er meer racisme ontstaat. Dat kan weer leiden tot grote rellen.”

Muzikaal kun je met wat voor hardcoreband ook gaan toeren, van Agnostic Front tot Earth Crisis. „Ik ben geen grote fan van New York hardcore. Ik respecteer wel de mensen in Agnostic Front, want ze blijven trouw aan hetgeen ze doen. Met Earth Crisis wil ik nooit van mijn leven op toer, omdat ik hun hardcorebeleving veroordeel. Hun teksten zijn belachelijk. Ik maak hardcore en punk om mijn vrijheid te bewaken, terwijl Earth Crisis de mensen voorschrijft hoe ze moeten leven. Vooral hun ideeën over abortus verfoei ik. Ik zou bij elke anti-abortus demonstratie aanwezig willen zijn, al is het alleen maar om de doktoren te beschermen. Elk mens moet de vrijheid hebben om een abortus te laten uitvoeren. Je hebt het namelijk wel over je eigen toekomst.”

Dat ben ik niet met je eens! Ik ben tegen abortus, behalve als het gaat om verkrachting of eventuele

afwijkingen. Als je een echo ziet van een kind van twaalf weken, dan praat je wel over een mens. Je hoeft vandaag de dag in onze samenleving niet zwanger te worden, er zijn genoeg maatregelen te treffen om dat te voorkomen...

„Ik denk daar heel anders over. Ik begrijp dat het op een echo prachtig lijkt, maar het kind kan geen minuut leven zonder de adem van de moeder. Tijdens de eerste drie maanden van de zwangerschap is de vrucht nog niet volgroeid en tot dat tijdstip ben ik geen tegenstander van abortus.”

Met Speak 714 ben je terug op het oude nest en wel bij Revelation Records...

„Onze eerste single verscheen bij Revelation toen Ray Cappo (Shelter) er nog de scepter zwaaide. Ray tekende toen in rap tempo een hoop bands en vergat onze plaat te promoten. Toen hebben we getekend bij Hawker, een sublabel van Roadrunner. Revelation heeft de horizon de laatste jaren enorm verbreed en dat is alleen maar goed. De hardcorebands krijgen nu beduidend meer aandacht, waardoor je meer kans maakt om op te vallen.”

Ben je niet bang dat als je met Speak 714 naar Europa komt de mensen om nummers van No For An Answer gaan roepen?

„Dat risico is aanwezig. Maar de nieuwe muzikanten hebben het al moeilijk genoeg met de songs van Speak 714. Ik kan ze dus niet lastig vallen met songs van No

For An Answer. Ik hoop dat de fans niet kortzichtig zijn en begrijpen dat Speak 714 een andere band is.”

TECH-9 Winner Takes All

Supreme streetcore for the chosen few

- 25/04 Dynamo - Eindhoven (NL)
- 01/05 Nova - Eke (B)
- 02/05 Baroeg - Rotterdam (NL)
- 03/05 De Boerderij - Geleen (NL)
- 30/05 Dynamo Open Air - Eindhoven (NL)
- 06/06 Utopia - Drunen (NL)
- 12/07 Dour Festival - Dour (B)
- 31/07 Malmejock - Oostmalle (B)

88.977.02

JANE'S DETD.

Bleenies and Blockheads

This is gonna be cult
- favorite 14 tracks from
the one and only poppunk band that matters

- 30/04 Willem II - Den Bosch (NL)
- 09/05 Riverside Festival - Esneux (B)
- 30/05 Dynamo Open Air - Eindhoven (NL)
- 02/06 Ancienne Belgique - Brussel (B)
- 11/07 Zwemkrock - Lummen (B)
- 11/07 Dour Festival - Dour (B)
- 18/07 Axion Beach Festival - Zee-Brugge (B)
- 31/07 Malmejock - Oostmalle (B)

88.981.02

STUCK UP Adrenalin

DO WE NEED TO SAY MORE

- 09/05 Riverside Festival - Esneux (B)
- 11/07 Dour Festival - Dour (B)

88.976.02

VARIOUS Area 51

More than 50 tracks
on a double cd for
the price of one

WITH BANDS SUCH AS: Earth
Crisis, Integrity, Snapcase,
Better A Thousand, Deviate,
Warzone, Ignite, 25 Ta Life,
Strife, Racial Abuse, Eightball,
Stigmata, 59 Times The Pain, Cause For
Alarm, Vod and many more.

88.979.06

Watch out for the upcoming releases this
summer **HOMETHRUST** and **MUGSHOT**

WIN 10 "I SCREAM Records" SUMMER PACKAGES IN COOPERATION
WITH **EASTPAK** & **achette** BY ANSWERING FOLLOWING QUESTION

- Who produced the last DEVIATE album "Thorn of the Living" ?
- Name:
- Address and number:
- City: ○ Zip code:
- Country: ○ Tel number:

Mail this card to
I SCREAM Records before 01.06.98

**I SCREAM
RECORDS**

Broekstraat 10
1730 Kobbegem - Belgium
Tel: +32 2 452.67.75 - Fax: +32 2 452.39.86
<http://hardcore.rave.org/~spikey/iscream.htm>

**ROUGH
TRADE**

Distributed by

Bad Religion

Al zeventien jaar trouw aan hun fans!

Als je over Bad Religion praat, dan heb je het over een instituut. Negen albums, een best of ('All Ages') en een live-CD. De getuigenissen van een band die ondanks de miljoenen verkochte CD's nog steeds met beide benen op de grond staat. Met het nieuwe album 'No Substance' maakt Bad Religion in zestien nummers wederom duidelijk dat er maar één band koning kan zijn in de Amerikaanse punkscene!

Alle bandleden hebben er al een heel punkleven opzitten. Zo speelde gitarist Brian Baker van 1980 tot 1985 in de legendarische hardcoreband Minor Threats. Na die periode speelde hij ook nog bij Government Issue en Dag Nasty. Hij verving Brett Gurewitz in 1995. Destijds werd hij ook gevraagd om bij de grote popgroep REM te komen spelen.

Bobby Schayer zit het kortst bij de band. Hij verving Pete Finestone bij de opnames van 'Generator'. Schayer is al vanaf zijn dertiende jaar actief in de underground punkscene. Zijn droom om ooit bij Bad Religion te drummen, is uitgekomen.

Daarentegen zit Jay Bentley al vanaf het begin (1980) bij Bad Religion. Wel verliet de bassist de band voor een periode van twee jaar. Hij speelde in TSOL en Wasted Youth, maar keerde voor de 'Suffer' opnames in 1982 terug bij de band om daar vervolgens te blijven.

Greg Hetson, de tweede gitarist bij Bad Religion, heeft ook zijn sporen achtergelaten in de geschiedenis van de punk. Jaren maakte hij deel uit van de band Circle Jerks. In de beginjaren van Bad Religion was hij vaak gastgitarist. Daar kwam in 1985 verandering in. Hij kwam fulltime in dienst bij de band en speelt dan ook al op acht albums mee met zanger Greg Graffin.

Laatstgenoemde houdt zich al sinds zijn vijftiende bezig met Bad Religion en is de belangrijkste spil in de band. Hij schrijft alle teksten en maakt in beginne ook alle nummers op zijn akoestische gitaar. Graffin is niet alleen zanger van een punkband, maar ook afgestudeerd bioloog in de vijfde graad en vader van twee

kinderen. Rustig, maar met veel passie geeft Greg Graffin antwoord op mijn vragen.

Na zeventien jaar klinkt Bad Religion nog steeds energiek. 'No Substance' is zelfs een stapje terug naar de roots.

„Iedereen vindt dit album commerciëler dan de vorige platen. Ik ben blij dat jij die opmerking maakt, want ik wil met dit album juist aantonen dat punkmuziek tijdloos is. Mijn favoriete bands als X, Black Flag, Sham 69, Stiff Little Fingers of de Ramones zijn tijdloos. Ik luister veel naar die oude bands, omdat hun muziek nu nog steeds fris en energiek klinkt. Ik hoop dat veel fans dat ook bij ons hebben, want dat wil ik het liefst met Bad Religion bereiken. We hebben natuurlijk negen verschillende albums gemaakt, maar wij zijn altijd onze roots trouw gebleven. Ik beschouw ons nog steeds als een punkband.”

De critici zeggen dat jullie na de albums als 'Suffer' en 'No Control' te commercieel zijn geworden qua sound.

„Je doet het nooit goed bij dat soort gasten. Ze kotsten ons uit, omdat we succes hadden. Dat was een doorn in het oog, omdat je als punkband geen geld mag verdienen. We hebben jaren gezwoegd om Bad Religion bekend te maken. De laatste jaren kunnen we leven van onze muziek en dat heeft niets te maken met het soort muziek dat we maken. Als muzikant kun je niet altijd hetzelfde deuntje blijven maken. Ik denk dat juist wij één van de weinige bands zijn, die trouw zijn gebleven aan het publiek. Een band als Motörhead heeft dat met metal en wij met punk.”

Ten tijde van het album 'Against The Grain' schreef je teksten waar ik niet doorheen kwam. Intellectuele rebellie die voor een normaal iemand niet te doorgronden was. De teksten op dit nieuwe album zijn weer een stuk helderder.

„Muzikaal was dat album perfect, maar ik ging inderdaad wat ver in mijn teksten. Daar heb ik overigens geen spijt van. Dat was een periode uit mijn leven, waarin ik in die hoek zat van alleen maar studeren en lezen. Ik begrijp dat veel fans de nummers niet begrepen, maar ik ben stap voor stap weer duidelijker geworden. De cirkel is rond, want de teksten op 'No Substance' zijn misschien wel weer een stap terug naar de begintijden van Bad Religion.”

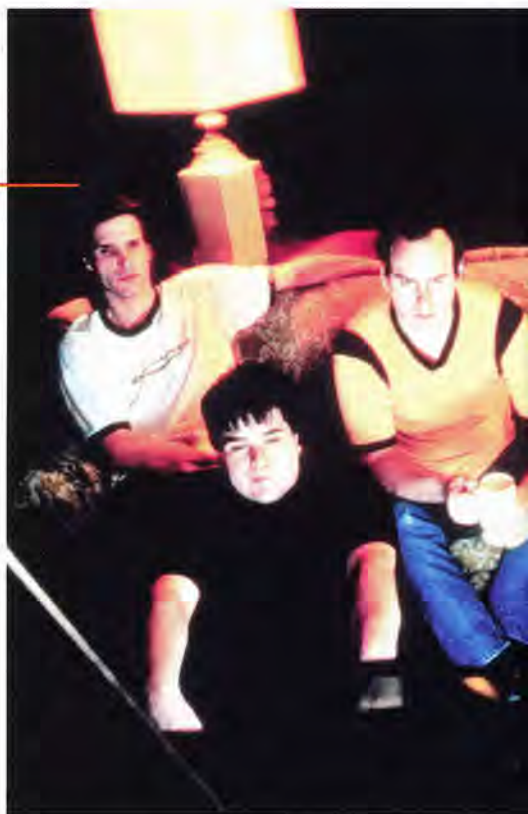
Als producer hebben jullie Alex Perialas (Testament, Antrax en S.O.D.) genomen. Dat is toch niet echt een persoon die je bij jullie sound zou kiezen?

„We hebben hem niet genomen om zijn werk met al die metalbands, maar om zijn verstand van instrumenten. En hij is een persoonlijke vriend van mij. Zo kon hij toch lekker wat bijverdienen. Wij weten verdomd goed hoe we moeten klinken, maar Alex is een soort testpersoon die vooral de sound moest neerzetten. Ik vind dat wij grandioos overkomen op deze nieuwe plaat.”

Een paar jaar geleden moet je raar hebben opgekeken, toen punk ineens zo populair werd. Sommige bands verkochten miljoenen CD's. Op het moment lijkt de punkscene weer ingezakt en blijven wederom oudjes als Social Distortion en Bad Religion als de sterksten over.

„Het leuke van alles is dat al die bandjes toch af en toe klakkeloos onze sound imiteerden, maar in interviews ons nooit noemden. Ach, ik heb me nooit druk gemaakt over die explosie. Punk komt uit het hart en niet door je haren groen te verven en een clipje op MTV te hebben. Wij zijn altijd onze eigen weg gegaan en dat heeft zijn vruchten afgeworpen.”

De CD is opgenomen in je eigen studio. Dat werkt natuurlijk zeer aangenaam?

„Van het geld wat ik verdiend heb met Bad Religion heb ik een studio ingericht in mijn eigen huis. Zodoende kan ik in mijn vrije tijd veel pielen op mijn akoestische gitaar en ook tijd aan mijn kinderen besteden. We hebben nog nooit zo relaxed een CD ingespeeld. Toen alle jongens uit de rest van de U.S.A. kwamen, waren we zo ontspannen dat de opnames alleen maar succesvol konden worden. We zien elkaar buiten de concerten niet vaak en hebben ons eigen leven. De één komt uit Washington en de ander uit Seattle. Als we eenmaal samen zijn, heb ik de meeste nummers al geschreven. We werken vervolgens alles op ons gemak uit. Deze situatie hebben we door hard werken gecreëerd.”

Je leidt een soort dubbelleven. De ene keer ben je een bezeten frontman in een punkband en de andere keer zit je achter de boeken of ben je huisvader.

„Het is toch prachtig om jezelf steeds verder te verdiepen in bepaalde vraagstukken over bijvoorbeeld de geschiedenis van de aarde. Ben ik daardoor minder punk of moet ik aan de drugs in een café zitten met een of andere snol? Ik ben tevreden met mijn leven en het doet me nog steeds veel pijn dat ik gescheiden ben van mijn vrouw. Dat is ook de tol die je betaalt om dertig weken per jaar weg te zijn.”

Heel veel bands die juist niet uit jullie contreien komen, zijn grote fans van Bad Religion. Biohazard zette zelfs een cover op hun 'Urban Discipline' CD. Waren jullie verbaasd hierover?

„Vroeger waren we niet echt bekend in bijvoorbeeld New York, maar de laatste jaren is dat totaal veranderd. We zijn vrienden geworden, ondanks het feit dat onze muziek veel verschilt van Biohazard.”

Eigenlijk spelen jullie elke avond een gewonnen wedstrijd en ook de verkoop van de CD zal geen verrassing opleveren. Sluipt er dan geen luiheid in een band?

„We zijn uiterst kritisch op onze band en we zijn nog steeds verbaasd over de verkoop van een nieuwe CD. We doen ook veel dingen om de band alert te houden. Binnenkort gaan we op toer door de U.S.A., waar we alleen in hele kleine zaaltjes gaan spelen. Dat idee alleen al geeft ons veel voldoening. Wij doen

precies wat we willen en zo'n idee komt van onszelf. Zoiets doe je natuurlijk niet voor het geld. In de zomer spelen we vaak op grote festivals en daar voelen we ons niet altijd thuis.”

Jullie zijn een band die alles onder controle heeft. Jullie zijn er door malafide managers of arrogante gedrag niet aan onderdoor gegaan.

„Alle beslissingen maken wijzelf en dat is een goed punkideaal. Niemand schrijft ons de wet voor en dat is misschien wel de reden dat we het zo lang uithouden. We zijn in vergelijking met zo'n vijftien jaar geleden niet veel veranderd.”

Politieke onderwerpen heb je nooit geschuwd in je teksten. Toch lijkt je milder te zijn geworden in de loop der jaren.

„Daar ben ik het niet mee eens. Ik hou er niet van om fysiek op de barricaden mee te gaan vechten en doe dat liever op mijn eigen manier. Die kwaadheid uit zich in mijn teksten en dat geeft genoeg voldoening.”

Je hebt onlangs nog een solo-CD gemaakt die heel anders klinkt dan je werk met Bad Religion.

„Muzikaal is die plaat anders, maar vooral de teksten zijn zeer emotioneel en zitten dan ook anders in elkaar dan bij Bad Religion. Op die solo CD 'American Lesion' ben ik best trots, maar het staat los van mijn Bad Religion leven. Ik heb wat nummers geschreven die ik begeleid op piano en akoestische gitaar. Je ziet vooral een andere, gevoelige kant van mijzelf. Ik kan op een podium totaal uit mijn dak gaan, maar ik kan ook thuis een rustig en prima huisvader zijn. Je kiest voor een leven wat niet overeenkomt met het grootste deel van de Amerikaanse bevolking, maar dat betekent nog niet dat je een of andere freak bent. Dit leven bevat me wel en ik heb nog veel toekomstplannen, waaronder een boek schrijven en veel reizen gaan maken met mijn kinderen. Het leven houdt niet op bij Bad Religion.”

Onno Cro-Mag

HARDCORE HYSTERY

VEIL

"Words vs. Nothing"

2nd full length releases by germany's most intense and intelligent rock stars. This one will blow you away.

RIGHT DIRECTION

"To Right The Wrong"

After one and a half years of silence the dutch scene stars are back with their most mature album ever. The M-Town Rebels are on the rise again.

KINGfisher

SUBURBAN

schäfer str. 33a, 44147 dortmund, germany, tel.:+49.231.8297170, fax:+49.231.8297101, e-mail: mail@medialogistics.com

LOON NAAR WERKEN!

TECH-9

Met het album

'Scars On The Inside' is Tech-9 uit Eindhoven in één keer een graag geziene gast op diverse podia in België en Nederland geworden. Tijdens live-optredens ramt de band een bron van energie de zaal in en zanger Hein Hendriks kan met zijn podiumpresentatie de zaal zelfs aan het koken brengen. Met het nieuwe album 'Winner Takes All' en een optreden op onder andere DOA 1998 in het verschieft, is de band hard op weg om de vruchten te plukken van jarenlang zwoegen op het podium en in de repetitieruimte.

Muzikaal gezien is Tech-9 altijd een buitenbeentje geweest in de hardcorescene, die op dit moment zo populair is in Nederland. De roots van de band liggen duidelijk in de punk en oi, maar dat is ook geen wonder als je weet dat beide dertigers Hein (zang) en Jack van de Bosch (gitaar) al bijna twintig jaar muziek maken. Met de nieuwe CD lijkt de band aan een tweede jeugd te zijn begonnen.

Het lijkt erop dat jullie punk- en oi-roots veel meer aanwezig zijn op het album 'Winner Takes All'?

HEIN: „Je gaat als band door zoveel fases heen. We zijn nu in het verleden teruggedoken, omdat je eigenlijke roots nooit meer uit je bloed gaan.” Wat houden die roots van de band precies in?

JACK: „We zijn alle vier opgegroeid met vooral punk en oi. Dan praat ik over bands als The Exploited, The Business, Sham 69 en Stiff Little Fingers. De hardcoreperiode uit de jaren tachtig met bands als Cro-Mags, Agnostic Front en Crumbsuckers moeten we natuurlijk ook niet vergeten.”

Ik had het gevoel dat jullie met de opnames van het album 'Scars On The Inside' misschien te ver van jullie roots zijn afgedwaald...

HEIN: „Dat ben ik niet met je eens. Ik vind nog steeds dat het album goed in elkaar zit en je hoort er wel degelijk veel punk en oi op terug.”

Persoonlijk vind ik dit album bijna niet te vergelijken met het debuut 'Scars On The Inside'. Dit album explodeert vanaf het eerste tot en met het laatste nummer.

HEIN: „De hele situatie is anders dan bij het debuut. Ik denk dat wij de slechtst voorbereide band aller tijden waren tijdens de opnames van 'Scars On The Inside'. We zijn altijd een band geweest, die graag op het podium staat en af en toe een demo uitbrengt. Maar toen kregen we onverwachts het bericht dat we de studio in moesten. Die spanning is terug te horen op het debuutalbum.”

JACK: „Er passen kwalitatief gezien maar twee of drie nummers op de nieuwe CD. De rest is een stuk minder. We zijn kritischer geworden in vergelijking met vroeger en dan baal ik wel eens van die oude nummers. Live konden we goed meedraaien, maar op plaat vond ik ons een stuk minder. Nu ben ik supertrots op 'Winner Takes All' en zijn we ook op plaat niet meer de mindere van alle bands uit België of Nederland.”

Het is vooral de stem van Hein die verschilt van het debuut. Jij hebt wel heel veel bijgeleerd in die korte tijd.

HEIN: „Door veel op te treden, kun je goed oefenen met de kracht van je stem. Ik heb geen bulderende hardcorestrot en moet het van de emotie in mijn stem hebben. Die is zeker terug te horen in de nieuwe nummers.”

Nu we het toch over emoties hebben, jullie zijn diep gegaan met dit album. Het nummer „Timmy's Song” en „We Will Remember You” gaan over zware verliezen in het leven van Hein.

HEIN: „Ik heb lang na moeten denken of ik „Timmy's Song” wel op de CD wilde zetten. Het nummer heb ik namelijk zo'n twee weken na de dood van mijn zoonje geschreven. Afgelopen jaar hebben we de muziek geschreven, omdat de rest van de band dit nummer per se op CD wilde hebben. De

dood van mijn zoonje houdt mij vierentwintig uur per dag bezig. Ondanks dat mijn leven is verrijkt met een dochtertje, is er nog steeds die strijd tegen dit onrecht. Misschien helpt het nummer „Timmy's Song” mij nog wel bij de verwerking van zijn dood. Ik denk dat hij zeer trots is op zijn song. „We Will Remember You” gaat over onze vriend Marcel. Hij is overleden aan de gevolgen van een motorongeluk. Die pijn hoef ik jou niet uit te leggen, want hij was ook één van jouw beste vrienden.”

Tijdens de opnames was de totale hardcorescene van België en Nederland aanwezig. De CD klinkt hierdoor afwisselend, omdat de zangers van onder andere Discipline, Deviate, Right Direction, Hard Resistance en Backfire aanwezig waren. Zij zingen op veel nummers mee en hebben ieder een eigen strot.

JACK: „Er is genoeg geluld over de vriendschappen tussen bands onderling. Ik zeg alleen dat ik de tranen in mijn ogen had staan na die dag met al die jongens uit de Belgische en Nederlandse hardcorescene!”

Jullie zijn van Lost And Found naar I Scream gegaan. Is de samenwerking met een label als I Scream heel anders?

HEIN: „Ik heb geen zin om met modder te gooien naar Lost And Found. Persoonlijk zijn wij er altijd prima behandeld. Het nadeel was dat je weinig contact met dat label had. Je hoorde helemaal niets over de verkoop. We wisten heus wel dat we geen tienduizenden platen verkochten, maar je wilt toch graag weten hoe het gaat.”

JACK: „Met I Scream is het heel anders werken, omdat eigenaar Laurens Kusters bezeten is van hardcore. Hij drumt zelf in Deviate en weet hoe je met een band moet omgaan. We zijn nu al echte vrienden geworden en dat heeft niets te maken met de verkoop van de nieuwe CD. Het is de

hulp die je van zo'n gozer krijgt. Wij weten alle vier dat we nooit veel geld zullen overhouden aan Tech-9. Het klinkt misschien afgezaagd, maar wij doen het echt voor de muziek.”

De teksten zijn uit het leven gegrepen en begrijpelijk voor jullie fans.

HEIN: „Wij zijn een pure working class band, waarvan de leden opgegroeid zijn in arbeidersgezinnen. Wij zijn absoluut geen politieke band en onze teksten gaan over vriendschap, respect en wat ons irriteert in onze samenleving. Dat je als arbeider steeds meer in een hoek gedrukt wordt en dat je steeds meer sociale zekerheden verliest. We hebben het aan onze ouders en voorouders te danken dat wij een pensioen krijgen, maar nu gaat de overheid die oude mensen aanpakken. Wij schrijven nummers over mensen die ten onrechte teren op de uitkeringen en dan bedoel ik niet de mensen die het echt nodig hebben. Ik ben in het verleden diep gegaan, maar als je knokt, kom je er weer bovenop. Nu ben ik gelukkig, maar je moet het zelf doen. Met de maatschappij afzetken en de hele dag op je krent zitten blowen, kom je er niet!”

Onno Cro-Mag

BLOOD FOR BLOOD

Niemand, inclusief ikzelf, had verwacht dat jullie zo snel met een nieuwe CD zouden komen...

ERICK: „Nadat we een single hadden uitgebracht bij Victory, wilde eigenaar Tony Brummel direct zaken doen. Omdat er een Europese

toer gepland stond, hebben we de nieuwe CD meteen opgenomen.”

Waren jullie in staat om binnen korte periode tien nummers te componeren?

ROB: „De nummers op ons debuut waren vrij oud. We hadden voor een nieuw album ideeën genoeg. Als we onder druk moeten werken, bereiken we meestal de beste resultaten.”

Dat bewijst 'Revenge On Society' op onduidelijke wijze. De CD klinkt zeer afwisselend en loopt uiteen van langzame hatecore (o.a. „Enter The Criminal Mind” en „Shut My Eyes Forever”) tot punk/oi („Wasted Youth Crew”).

ERICK: „Alle vier de bandleden hebben dezelfde smaak, maar we hebben allen een eigen, verschillende inbreng.”

ROB: „We zijn natuurlijk nog vrij jong. Onze invloeden komen uit alle hoeken van de hardcore vandaan. Doordat we twee zangers hebben, klinken we toch wat anders dan het gros van de groepen in ons genre. Ik bedoel, Biohazard heeft op de eerste twee albums ook een eigen geluid gecreëerd. Zoiets proberen wij ook te verwezenlijken.”

Als ik jullie teksten bekijk moet ik concluderen dat jullie niet echt positief zijn ingesteld...

ROB: „In vergelijking met de teksten van het debuut zijn ze wel wat veranderd. Maar we hebben nog steeds een negatief beeld van de maatschappij waarin we leven. Ik zie de band dan ook als een ontsnapping uit het dagelijks leven.

de criminele hoek terecht zou zijn gekomen.”

ROB: „Ik was op weg om manisch depressief te worden. De band heeft mijn leven aangenaam gemaakt. Daarom zijn we ook één met de mensen die naar ons komen kijken. Zij geven me een gevoel, een kick die ik niet onder woorden kan brengen. Ik beloof met de hand op mijn hart dat we nooit zullen veranderen, want we weten maar al te goed waar we vandaan komen.”

Onno Cro-Mag

ERICK: „We komen niet uit de meest sjieke buurt van Boston. We hebben armoede gekend en geweld meegemaakt. Dat heeft ons gevormd tot wie we nu zijn. Blood For Blood is echt en zo zullen we blijven. Ik kots op de gasten in de scene die zogenaamd uit het getto komen en dan de gangster uithangen. Daar gaat ons nummer „Ya' Still A Paper Gangster” over.”

Jullie noemen jezelf white thrash. Waarom?

ROB: „Je moet dat niet letterlijk nemen want Erick is van Zuid-Amerikaanse afkomst. We bedoelen de mensen die in de getto's leven. Als je het over armoede in Amerika hebt, dan lijkt het alleen maar over de zwarte bevolking te gaan. Maar er is ook armoede onder de blanke bevolking en de Latino's. Er zijn blanke wijken waar het net zo erg is als in de beruchte wijken in New York en Los Angeles.”

Kunnen we stellen dat jullie toekomst er slecht uitgezien zou hebben als jullie deze band niet hadden gehad?

ERICK: „Misschien klinkt het als een cliché, maar ik denk dat ik in

Met de eerste CD 'I Spit My Last Breath' heeft het uit Boston afkomstige Blood For Blood binnen korte tijd furore gemaakt. Zoveel, dat Victory Records Blood For Blood snel tekende en meteen opdracht gaf om een nieuwe CD te maken. Die plaat (titel 'Revenge On Society') is er nu en maakt een nog uitgebalanceerdere indruk dan het debuut. Zanger Erick Medina en gitarist/zanger Rob Lind tonen zich tijdens de lopende toer met The Bruisers bereid om het nodige over hun groep te vertellen.

REVENGE ON SOCIETY

RELEASED 20/4/98 ON CD & LP

FEATURING THE SINGLES 'ADRENALIN' & 'BREED'

LIVE 27 MEI MELKWEG - AMSTERDAM / 4 MEI V.K. - BRUSSEL / 12 JULI DOUR FESTIVAL - BELGIË

ultimate.

web site: <http://www.ultimate-records.co.uk>

Marketed by PIAS Benelux

Koncert op de korrel

CELESTIAL SEASON 35007

Patronaat - Haarlem - 27 maart

Na het nieuwe prachtalbum op het label van Motorpsycho: Stickman, is het het Eindhovense 35007 aan te zien dat ze in een rustiger vaarwater terecht zijn gekomen. Psychisch, bedoel ik dan. De zaken zijn beter geregeld, Candybar Planets Murphy is als toetsenist tot de band toegetreden en de songs

zijn evenwichtiger, wellicht door het gemak dat er nu twee keer zoveel materiaal voorhanden is om uit te kiezen. De avond opent echter met **CELESTIAL SEASON**. Ook een band met twee CD's op hun naam. Slechts met de laatste CD 'Orange' laat het Nederlandse vijftal zich in met loodzware spacerock. Op plaat klinkt Celestial Season dampend, opwindend en luidt de band alvast de belofte in dat het live zeker snor zit. Niet dus. De ongemakken van het Patronaat niet meegerekend: de zaal klinkt als een kartonnen doos, de sfeer hangt ergens bij het vierde rooster van de airconditioning rechtsachter en het publiek is niet massaal en levend. Daarbij komt dat Celestial Season live geen sprankeltje overtuigingskracht laat zien. Muzikaal zitten de songs goed in elkaar, maar het lijkt erop of de band zich volledig concentreert op de productie van de juiste noot. Hierbij zijn ze vergeten dat er ook nog een handvol mensen in de zaal staat. Met name de zanger profileert zich als een kandidaat voor de studie sociale wetenschappen. Celestial Season klinkt goed, heeft een mooie lichtshow, maar moet zich nog duidelijk onderscheiden in podiumpresentatie van Van Dik Hout. Dat het ook anders kan bewijst het Eindhovense **35007**. Zanger Eewoud mag dan geen groot charisma hebben, zijn 'evil & angry young man-attitude' komt tenminste goed en energiek over. De nieuwe songs zijn sferisch, aangedikt door de video's van Luk. 35007 wisselt oud met nieuw materiaal nauwkeurig af. De groovende drums doen de rest. Misschien is dat de reden dat 35007 het publiek meer op de hand heeft. De songs van de Eindhovenaren liggen beter in het gehoor en deinen gemakkelijker over het twee dozijn-koppige publiek. En dan mag je eigenlijk niet mopperen, ook al vind je als gitarist dat je niet lekker hebt gespeeld.

René Vanes

JUDAS PRIEST GOREFEST

Usselhal-Zwolle, 9 april

Het bleef in geen enkel interview onaangeeroerd: de Europese tournee van Gorefest als voorprogramma van Judas Priest. Het is vanzelfsprekend een gebeurtenis om trots op te zijn, al zijn er geruchten dat de Britse metallegende een fikse geldbedrag toucheerde voor haar bereidwilligheid.

Er wandelen behoorlijk wat **GOREFEST** t-shirts door de drastisch ingekrompen Usselhal. Het valt op dat de meeste daten uit de vervolgden dagen van 'Mindloss' en 'False'. Nummers van die platen worden echter al jaren niet meer door de band uit Zeeland gespeeld. Opvallend is dat Gorefest zich deze avond zelfs strikt beperkt tot stukken van de nieuwste plaat 'Chapter 13' en dus zelfs 'Soul Survivor' achter zich laat. Het levert toch een boeiend optreden op. De recente CD is immers afwisselend genoeg, met 'Broken Wing' als een experimenteel uiterste. De band doet vol inzet, zelfs wat verbeteren haar werk, terwijl Jan-Chris tussen de nummers door opvallend kort van stof is. Het ontbreken van oud werk, een kale lichtshow en een geluid dat niet altijd even goed in balans is, zorgt ondanks alles voor een licht gevoel van teleurstelling.

Robert Haagsma

Het handjevol actievoerders dat buiten flyers uitdeelt om de arme, dwalende concertgangers te behoeden voor nog meer duivelse duisternis in hun zondige levens, blijkt achteraf niet eens zo ver van de waarheid te zitten. Want als een band zo'n geweldig optreden geeft als **JUDAS PRIEST** deed, dan moeten er wel hogere occulte krachten in het spel zijn. Eigenlijk is na de openings-track 'The Hellion/Electric Eye' al

duidelijk dat de band in absolute topvorm verkeert.

Het synchroon schommelende gitaarduo Downing/Tipton, de nog immer verlegen in een hoekje opgestelde houthakker Hill en de uitstekende drummer Travis doen meer, veel meer, dan wat van ze verwacht wordt. Dit muzikale toepaam brengt middels routine en oprecht enthousiasme een adembenemende en zeldzame magie bij me tweeweg. Ook de nieuwe frontman Tim 'Ripper' Owens, waar alle ogen op gericht zijn, draagt daar zijn steentje aan bij. Elke rechtgeaarde Priest-fan heeft nachtenlang wakker gelegen met de vraag of deze relatief jonge Amerikaan ook op de planken wel een perfecte vervanger van Rob Halford is. De in zijn zwartleren 'Ripper'-outfit gestoken Owens neemt na het derde nummer 'Grinder' elke twijfel rondom deze levensvraag defini-

tief weg. De frontman is gelukkig zo slim om de podiumpresentatie van zijn voorganger niet klakkeloos te kopiëren. Owens heeft genoeg charisma en eigen gebaartjes (zoals zijn 'airboxing' tijdens de gitaarsolo's) en houdt er ook qua zang zijn eigen mening op na. Minder 'hoog' dan Halford, maar even zuiver en krachtig. Met een verbluffende zelfverzekerdheid stapt Owens soepeltjes over het podium, als ware hij het enige haantje in een groot kippenhok. Natuurlijk piekt het haantje vooral tijdens de nummers van 'Jugulator', die nog vetter en scheurender klinken dan op CD. Hetgeen overigens ook geldt voor de grote reeks klassiekers die Priest speelt. In plaats van ze instinctief op te lepelen, brengt het Brits/Amerikaanse vijftal ze in een moderne en supersonische versie ten gehore. Op het ontbreken van 'Exciter', 'Sinner' en 'Metal Meltdown' na, laat Priest geen enkel songsteekje vallen. Naast de nieuwe nummers

'Bullet Train' (dat als één van de weinige nummers niet dezelfde impact heeft als op CD) en 'Death Row', neemt de band een diepe duik in zijn verleden. Een (niet-chronologische) greep: 'The Green Manalishi', 'The Sentinel' (dat niet helemaal van fouten gevrijwaard blijft), 'Victim Of Changes', de helft van de 'British Steel'-epee ('Metal Gods', 'Breaking The Law', 'Grinder' en de meebuller 'Living After Midnight'), 'A Touch Of Evil', 'Hell Bent For Leather', 'You've Got Another Thing Comin'', 'Nightcrawler', het fenomenale en rillende bezorgende 'Beyond The Realms Of Death' en toegift 'Painkiller' (waarbij Ripper traditioneel op een motor het podium oprilt). Na zo'n goddelijke set, die bovendien subliem wordt gespeeld (de superlatieven kunnen wat mij betreft niet opl), durf ik nu al de conclusie te trekken dat ik waarschijnlijk één van de beste metalconcerten van 1998 heb gezien. En dan te bedenken dat het pas april is en het festivalseizoen nog geopend moet worden.

Ron van Hal

IQ

Paradiso - Amsterdam - 8 april

De negenhonderd mensen die vanavond de Paradiso bevolken maken duidelijk dat het Britse **IQ** nog steeds tot de absolute sub-top in het progressieve genre gerekend kan worden. De recente conceptdubbelaar 'Subterranea', met als thema vervreemding en het zijn van verschoppeling in de huidige maatschappij, wordt vanavond integraal uitgevoerd. Kosten noch moeite zijn gespaard om de combinatie van muziek en theater zo spectaculair mogelijk te maken. Een groot doorschijnend projectiescherm belemmert tijdens de Overture grotendeels het zicht op het podium, maar als het doek daarna letterlijk valt, lijkt de potpomp te zijn omgetoverd tot klein theater. De sfeervolle verlichting, beeldprojecties en vooral de expressieve voordracht van frontman Nicholls - die zich beangstigend goed in zijn rol inleeft en regelmatig van kleding wisselt - maken dat de aanwezigen zich geen moment vervelen. Het optreden in Amsterdam is het laatste van de Europese toer en de band blijkt goed op elkaar te zijn ingespeeld. Helaas wordt het stemgeluid van Peter na verloop van tijd wat dun en fel. Dit is vooral te merken tijdens de toegiften (o.a. het luidrechtig ontvangen 'The Wake'). Maar een kniesoor die hier op let en de hartverwarmende ovatie na bijna tweeënehalf uur muziektheater is dan ook volkomen terecht.

Gerd Jan Vleugels

FU MANCHU

FU MANCHU SPIRITUAL BEGGARS

Melkweg Oude Zaal - Amsterdam - 20 maart

Het heerlijk avondje stoner rock is gekomen met een package om van te waterdansen. Het Zweeds/Engelse **SPIRITUAL BEGGARS** mag aftrappen en houdt een uur lang zonder enige moeite de aandacht vast. Niet verwonderlijk met een plaat van de maand in Aardschok op zak. Het optreden staat dan ook grotendeels in het teken van het voortreffelijke 'Mantra III'. Behalve het verse bandlid Per Wiberg valt zanger/bassist Spice op. Eerstgenoemde door zijn knorrende Hammondspel en laatstgenoemde door zijn ongemeen krachtige stem en heerlijk gore voorkomen. De voorman laat zich bovendien nog even verleiden om, gezeten op een breedgeschouderde security-man, een rondje door de zaal te maken. Juweeltjes als „Euphoria“, „Monster Astronauts“, „Broken Morning“ en „Lack Of Prozac“ nodigen uit tot bangen, heupwiegen of een voorzichtig dansje. Maar het hoogtepunt vormt de hekkensluiters „Mushroom Tea Girl“, met een lange en bezwerende psychedelische jam middenin. De heren van **FU MANCHU** worden al enige tijd de troonopvolgers van het veel geprezen Kyuss genoemd. Met voormalig woestijnzoon Brent in de gelederen laat het kwartet de motoren brullen, het rubber schroeien en tuffen ze over de schier eindeloze zandvlaktes. De groove is vermorzelend, de band onbarmhartig strak en het optreden met ruim een uur precies lang genoeg (veel materiaal van het recente 'The Action Is Go'). Waar het voorprogramma materiaal schrijft met beduidend meer melodie maar minder groove, dreigt de eenvormigheid van Fu Manchu's werk de band tegen het eind van de set even parten te spelen. Dat wordt nipt voorkomen, wat maakt dat de groove-adepten volkomen beneveld naar buiten zwalken. Fasten your seatbelts op D.O.A.!

Gerd Jan Vleugels

DREAM THEATER VANDENPLAS

Ancienne Belgique - Brussel - 26 februari

Ondanks het feit dat de live-carrière van Dream Theater in België een valse start kent (herinner de matige opkomst voor DT's eerste Belgische optredens in de Brielpoort te Deinze), waren de laatste paar optredens die de band ten lande gaf telkens ruim op voorhand uitverkocht. Ook vanavond mag de organisatie het bordje uitverkocht aan de deur hangen. Het is opvallend dat veel noorderburen de weg gevonden hebben naar de Belgische hoofdstad.

VANDENPLAS, het Duitse neefje van Dream Theater, mag de zaak opwarmen. Alhoewel de muziek van dit kwintet staat als een huis, is het vooral de zang van Andy Kuntz die enigszins tegenvalt. Misschien ligt het aan mijn aversie jegens Duitse zangers, maar gedurende de ruim driekwart uur durende show haalt deze jongen geen enkele keer het vocale niveau van 'The God Thing'. Ondanks deze kanttekening kan de band rekenen op een warme ontvangst van het aanwezige publiek.

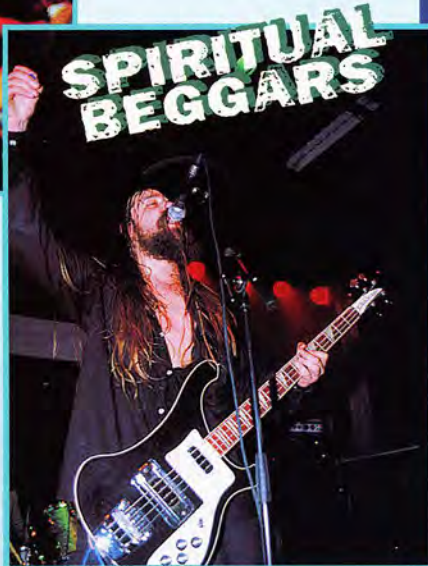
De massale leegloop van de bar bij het horen van Alice In Chain's „Rooster“ geeft aan dat het overgrote deel van de toeschouwers reeds bekend is met de show van **DREAM THEATER**. Net als bij de optredens in Nederland vorig jaar, begint de band met „A Change Of Seasons“, dat na enkele minuten overloopt in „New Millennium“. Misschien ligt het aan het feit dat de nummers van 'Falling Into Infinity' al wat bekender zijn dan vorig jaar, maar ik heb de indruk dat de band een stuk strakker speelt. James LaBrie is ondanks een lichte verkoudheid uitstekend bij stem en dirigeert de band gedurende ruim anderhalf uur op indrukwekkende wijze door het repertoire van de groep heen. Ook de obligate solo's ontbreken deze keer niet, en wederom zijn het bassist John Myung en drummer Mike 'George Baker' Portnoy die de monden laten openvallen bij het vertonen van hun virtuositeit. De flirt met klassieke muziek, die toetsenist Derek Sherinian uit z'n instrument tovert alvorens de band „Anna Lee“ speelt, is van een ongekende klasse. Van de nieuwere nummers zijn het „Peruvian Skies“ en „Lines In The Sand“ die de meeste respons krijgen. In de finale is het „Learning To Live“ die de laatste sceptici, mochten die er al zijn, over de lijn trekt. Na het voor mij teleurstellende concert in Tilburg bewijst de band er nu te staan. Voor wie de band ditmaal gemist heeft, er volgt een herkansing op zowel Wäldrock als Graspop.

OOMPH! ACID APPLES

Melkweg Oude Zaal - Amsterdam - 13 april

Als het voorprogramma **ACID APPLES** het podium betreedt, biedt de Melkweg niet meer dan een troosteloze aanblik. Een handjevol geïnteresseerden vergaapt zich aan de licht gotische industrial van de Duitsers die verder weinig optien baren. Als landgenoten **OOMPH!** het plankier bestijgen, is de zaal weliswaar beter gevuld, maar dwalen de gedachten ongewild af naar het optreden van Die Krupps vorig jaar in dezelfde zaal. Een ijzersterk optreden dat eveneens werd gade gelagen door slechts een paar honderd mensen. Toch blijkt Oomph! een enorme potentie te bezitten en is het een band die op D.O.A. voor een grote verrassing kan zorgen. Het theatrale Rammstein heeft haar live-reputatie voor de helft te danken aan de explosieve vuurwerkshow. Het muzikaal enigszins vergelijkbare Oomph!, hoewel stukken aggressiever en dichter leunend tegen de metal, moet het vooral van de enorme inzet en sinds hun vijfde album 'Unrein' ook van de prima muziek hebben. De fraaie lichtshow, het harde maar loeizuivere geluid, plus de geestdriftige en maniakale frontman Dero maken de uiterst professionele show vanavond tot een happening. Crap en Flux bouwen een onverwoestbare muur van gitaren op en de woest bangende bassist Tobi speelt alsof zijn leven er vanaf hangt. Het zowel Duits- als Engelstalige materiaal van 'Unrein' („Unsere Rettung“, „Unrein“ en „My Hell“) steekt met kop en schouders boven het eerdere materiaal uit („Suck, Taste, Spit“ van „Sperm“). Gaan de industriële metallers daarom op deze voet verder, dan zal de Blitzkrieg, ('Unrein' kwam uit het niets in de Duitse top veertig binnen) net ver buiten Duitsland merkbaar zijn.

Gerd Jan Vleugels

FROZEN SUN

Aardshots: Marina Vleugels

UNION

Café Meander - Amsterdam - 7 april

Ter promotie van het nieuw te verschijnen debuut van **UNION** geven Bruce Kulick en John Corabi een optreden in Amsterdam. Een jaar eerder is het dezelfde Kulick die ene Lenita Erickson in café Winston begeleidt. Maar met zijn fonkelnieuwe eigen band blijkt de sympathieke gitarist een beduidend groter aantal liefhebbers op de been te brengen. De hondtrouwe Kiss-aanhanger heeft massaal de weg naar de beruchte Voetboogstraat weten te vinden. Het gezellige café Meander is met ruim tweehonderd mensen goed gevuld en de aanwezigen zijn getuige van een korte maar veelbelovende show. Beide heren, gewapend met een akoestische gitaar en microfoon, spelen op ongedwongen wijze vervolgens ruim een half uur vol. „October Morning Wind“ en „Robin's Song“ klinken als een spreekwoordelijke klok met de uitstekende zanger Corabi in de hoofdrol. Vreemd genoeg is het Bruce zelf die het legioentje fans tussen de nummers door toespreekt. John beperkt zich met zijn krachtige, hese en soulvolle stemgeluid enkel tot zingen. Een bloedmooie versie van „Beth“ (bekend van Kiss) en een cover van hun gezamenlijke helden de Beatles maken dat het optreden meer is dan een veredelde promotiecampagne. De rest van de avond staat in het teken van het uitdelen van handtekeningen en gezien de stormloop, is het gros van de fans mede daarvoor gekomen. En wie dacht dat Kulick tegenwoordig geflankeerd door twee reuzen van bodyguards door het leven stapt, heeft het mis. Ook zij zijn fans en wel in voor een geintje.

Gerd Jan Vleugels

LABERINTO FROZEN SUN

Escape - Amsterdam - 1 april

De gezamenlijke toer van Laberinto en Frozen Sun begint in het Amsterdamse Escape theater aan het Leidseplein. Normaal een house discotheek, maar na een ingrijpende verbouwing kan het fraaie gebouw uitstekend dienst doen als concertzaal. Naar schatting zeshonderd mensen, waarvan de helft van Zuid-Amerikaanse afkomst, zijn afgekomen op de aantrekkelijke bill. Met het nieuwe en hypnotiserende 'Headtrips' op zak zijn de verwachtingen voor **FROZEN SUN** vanavond hoog opgelopen. Ten opzichte van het debuut zijn de ruwe (hard-core) randen deels weggeveild maar heeft het songmateriaal aan enorme diepgang gewonnen. Het afwisselen van werk van de beide platen versterkt de dynamiek slechts. Het duurt een aantal nummers eer het tot kwartet uitgedunde Frozen Sun de juiste 'chemistry' heeft gevonden, maar dan blijkt dat de band een buitengewoon opwindende live-act is. „Gimp“, „Retro“, „Untie“ en „Side To Side“, met steerversterkende loops en samples, hebben een dodelijke uitwerking en maken 'Headtrips' tot één van de meest interessante albums van Nederlandse bodem dit jaar. Vooral Richard verdient lof vanwege zijn prima drumwerk, maar ook de fanatieke gitarist Jelle en de introverte doch charismatische zanger Boris mogen niet onvermeld blijven. **LABERINTO** speelt in feite een thuiswedstrijd en heeft binnen een mum van tijd de zaal in beweging. Een snoeihard maar loeuzuiver geluid en een immens strak spelende band maken dat Amsterdam twee uur lang getuige is van een bruisende en briezende carnavals-show. De agressieve bekriffts in combinatie met de exotische en opzweepende salsa-elementen weten je vooral live bij de strot te pakken. Stil staan is bijkans onmogelijk. Op het recente 'Freakeao' is van enige songstructuur nauwelijks sprake, maar de overweldigende dynamiek en swing missen hun doel op de planken echter geen moment. Het is al vaker gezegd: Laberinto is een live- en vooral feestband bij uitstek.

Gerd Jan Vleugels

LABERINTO

NO MERCY FESTIVAL

Nighttown - Rotterdam - 5 april

Terwijl het christelijke deel van de bevolking palmzondag viert, zijn zo'n duizend minder vrome metalfans naar Rotterdam getogen voor het No Mercy festival. Als **PENTACLE** de festiviteiten opent, is het nog vrij rustig in de zaal. Dat weerhoudt de band er echter niet van om, zoals zanger/bassist Wannas het noemt, een goede 'bak herrie' te spelen. De korte set bestaat uit nummers van de mini-CD 'The Fifth Moon', zoals het heftige „Black At Heart“ en een nieuw nummer. Dat nieuwe nummer, waarvan ik de titel ben vergeten, belooft veel voor de nieuwe plaat die binnenkort voor Damnation opgenomen gaat worden. Als **GOD DETHRONED** het podium opkomt, is de zaal goed gevuld en al tijdens het eerste nummer „The Grand Grimoire“ ontstaat er een moshpit. Net als bij Pentacle is ook bij God Dethroned het geluid

prima, waardoor nieuwe nummers als „Under A Silver Moon“ en „The Art Of Immolation“ uitstekend uit de verf komen. Met hun extreme uitvoering van het nummer „Fire“ besluit God Dethroned dit zeer geslaagde optreden. Het navolgende **ANGEL CORPSE** weet wat minder reacties bij het publiek los te maken met hun snelle, op Morbid Angel leest geschoeide death metal. Het geluid is wat rommeliger dan bij de eerdere bands, wat natuurlijk ook kan liggen aan het enorme tempo waarin Angel Corpse speelt. De band laat veel nieuw materiaal van de 'Exterminate'-CD horen, waaronder „Christhammer“ en „Phallelujah“.

Ook krijgen we een nummer van een seven inch EP getiteld „Wolf-lust“ te horen. De band rond zanger/bassist Pete Helmkamp is zelf kennelijk niet tevreden met dit optreden, want na „Sons Of Vengeance“ verlaat men zonder enig afscheid het podium. Met **MARDUK** komt de eerste echte publiekstrekker van vandaag de planken op. Bij mijn weten voor het eerst zonder een tweede gitarist. Ook bij Marduk is het geluid niet optimaal, vooral de zang van Legion komt bij de eerste paar nummers slecht door. Gelukkig wordt dit gaandeweg het optreden wel beter. Van iedere volledige CD speelt het Zweedse viertal wel een nummer en de nieuwe CD 'Nightwing' komt ruimschoots aan bod, onder meer via de nummers „Of Hell's Fire“ en „Slay The Nazarene“. Zanger Legion spuigt nog vuur en met „Beyond The Grace Of God“ neemt Marduk afscheid van het enthousiaste publiek. Na de black metal van Marduk is het tijd voor de death metal van **CANNIBAL CORPSE**. Dit is al de zesde keer dat ik de band in actie zie, maar het blijft mooi. Cannibal Corpse heeft wel weer een goed geluid en dus staat niets een prima optreden in de weg. De nieuwe CD 'Gallery Of Suicide' is nog niet uit, maar het publiek krijgt al een voorproefje in de vorm van het titelnummer, „I Will Kill You“ en „Sentenced To Burn“. De vorige vijf CD's worden echter geen van alle

OBITUARY

vergeten, we horen onder meer „Covered With Sores“, „Devoured By Vermin“ en „A Skull Full Of Maggots“, waarbij zanger Corpsegrinder het publiek aanspoort mee te brullen. De band weet de aanwezigen goed mee te krijgen en bij het afsluitende „Hammer Smashed Face“ staat de zaal dan ook op z'n kop. Dat ik **OBITUARY** voor het laatst zag, is al zo'n zes jaar geleden en eerlijk gezegd had ik de band na 'World Demise' wel afgeschreven. De vijf heren uit Florida bewijzen vanavond echter dat ze, in ieder geval live, nog steeds hun mannetje staan. De band heeft denk ik zelf ook wel in de gaten dat hun eerste twee platen ('Slowly We Rot' en 'Cause Of Death') het meest geliefd zijn, want met nummers als „Chopped In Half“, „Slowly We Rot“ en „Turned Inside Out“ wordt er veel oud werk gespeeld. Natuurlijk speelt men ook nieuwere nummers, zoals „Don't Care“ en „Back From The Dead“. Op een gegeven moment zorgt bassist Frank Watkins voor wat hilariteit door onderuit te gaan, maar hij staat gewoon weer op en speelt verder of er niets gebeurd is. Of Obituary weer dezelfde populariteit weet te bereiken als aan het begin van de jaren '90 is zeer de vraag, maar de band heeft in ieder geval bij mij weer wat verloren terrein goed gemaakt. De headliner van vandaag is het Noorse **IMMORTAL**, maar eerlijk gezegd verdient de

GOD DETHRONED

band op grond van hun prestatie vanavond deze positie niet. Nu is het natuurlijk wel zo dat ze gitarist Demonaz moeten missen en nu noodgedwongen in een andere bezetting spelen (Abath op gitaar en Ares van Aeternus op bas). Ook Immortal laat vrij veel oud materiaal horen, zoals „The Call Of The Winter Moon“, „Unholy Forces Of Evil“ en „Pure Holocaust“. Drummer Horgh krijgt de kans om met een solo zijn kunnen te bewijzen, waarna de band het optreden vervolgt met nieuwere nummers als „Battles In The North“, „Nebular Ravens Winter“ en „Mountains Of Might“. Ondanks een tegenvallende hoofdattractie kunnen we terugkijken op een zeer geslaagd festival, dat hopelijk een jaarlijks terugkerend karakter gaat krijgen.

Erik Westerveld

MORBID ANGEL ENTWINED

21 maart - Sub Rosa - Almelo

De liefhebbers van atmosferische metal kunnen vanavond enkele kilometers verderop terecht in de Metropool, alwaar Within Temptation hebben zich daarentegen in Almelo verzameld, waar na een afwezigheid van tweeënhalf jaar de Amerikaanse death metallegende Morbid Angel te zien is. Voor het zover is mag eerst het Engelse **ENTWINED** de planken op, om hun CD 'Dancing Under Glass' voor te stellen. Dat album heb ik (nog) niet gehoord en daardoor is dit optreden mijn eerste kennismaking met de band. De stevige doom/death metal met keyboards kan me best bekoren, maar de zanger lijkt me in dit gezelschap niet helemaal op zijn plaats. Een death grunt had beter bij de muziek gepast en ook qua uiterlijk en stage-act valt de zanger/gitarist uit de toon. Met zijn kaalgeschoren hoofd, korte broek en met 'fuck' en 'motherfucking' doorspekte aankondigingen zou hij mijns inziens beter in een Pantera/Machine Head-achtige band passen. Een enkeling in het publiek vermaakt zich prima, maar de meeste aanwezigen wachten toch gelaten op wat komen gaat. Door auto-ag is het Poolse **VADER** niet van de partij en daardoor komt na een lang intro **MORBID ANGEL** al om half elf het podium op. Voor de toer heeft men een tweede gitarist ingelijfd, die niemand minder dan Erik Rutan blijkt te zijn. Deze ex-Ripping Corpse gitarist maakte vanaf de Covenant-toer tot en met de Domination-toer ook al deel uit van Morbid Angel, en heeft zich nu wederom bereid verklaard de band uit de brand te helpen. Het optreden wordt begonnen met een hele serie nummers van de nieuwe CD 'Formulas Fatal To The Flesh', waaronder „Nothing Is Not“ en „Bill Ur-Sag“. Het geluid is lekker, vet en strak, alleen de zang klinkt niet optimaal. Later in het optreden verontschuldigt zanger/bassist Steve Tucker zich hiervoor, met de mededeling dat hij last heeft van z'n keel. Middels nummers als „Rapture“, „Day Of Suffering“, „Blood On My Hands“ en „Chapel Of Ghouls“ komen ook de oudere CD's aan bod. Alleen de vorige CD 'Domination' wordt vergeten. Volgens Erik Rutan is dit gedaan omdat die CD zo ongeveer in zijn geheel al op de vorige toer is gespeeld. Jammer, want ik had graag „Dominate“ of „Dawn Of The Angry“ gehoord. Verder is dit echter een prima optreden, al blijft ik erbij dat Morbid Angel met David Vincent beter was.

Erik Westerveld

CANNIBAL CORPSE

PENTACLE

ANGEL CORPSE

ENTHRONED

Aardshots: Frans Westerveld

DARK FUNERAL ENTHRONED LIAR OF GOLGOTHA

Metropool - Hengelo - 27 maart

Bij het vorige black metalconcert in de Metropool (dat van Setherial) viel het aantal bezoekers vies tegen. Vanavond blijkt echter dat met een sterkere bill de zaal wel goed volstromt. **LIAR OF GOLGOTHA** begint hun optreden op dezelfde manier als de nieuwe CD 'Dwell Within The Mysterious Dark', namelijk met het intro „The Dwelling“ en „Merciless Rage“. De band weet de nummers op het podium goed te reproduceren, waarbij opvalt dat de gitaren beter te horen zijn dan op de CD. Afgezien van „The Seventh Winter“ en een nummer van de MCD 'Vendetta' heeft Liar Of Golgotha voor de setlist alleen maar werk van de nieuwe CD uitgekozen. Onder meer „The Soul Above All Others“, „The Defloration Of The Virgin Mary“ en het schitterende „Creator“ komen voorbij. Na Nederland is het de beurt aan België, dat vertegenwoordigd wordt door **ENTHRONED**. De band rond zanger/bassist Sabathan moet het stellen met een minder geluid dan Liar Of Golgotha. Vooral tijdens de eerste drie nummers hoor je nauwelijks gitaar. Later in het optreden wordt dit gelukkig beter, waardoor nummers als „Evil Church“ en „The Forest Of Nathrath“ toch nog aardig uit de verf komen. De sfeer zit er inmiddels goed in en de voor het podium geplaatste dranghekkens blijken voor de stagedivers geen beletsel te vormen. Na wat vuurspuigen van Sabathan, de Sodom-cover „Conqueror“ en „Deny The Holy Book Of Lies“ van het debuut, is het optreden van Enthroned ten einde. Na een lange pauze betreden de Zweedse headliners **DARK FUNERAL** eindelijk het podium. De band is versterkt met een bassist, waardoor Emperor Magus Caligula zich alleen op de zang kan concentreren. Net als bij Enthroned zijn ook

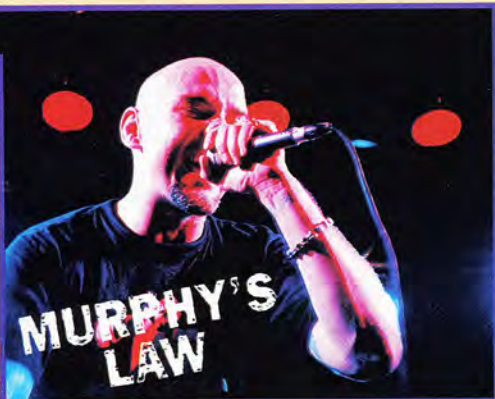
bij Dark Funeral de gitaren nauwelijks te horen, waar helaas pas tegen het einde van hun set verbetering in komt. De nieuwe CD 'Vobiscum Satanas' is nog niet uit, maar dat weerhoudt de band er niet van behoorlijk wat nieuwe nummers te spelen. Het nieuwe materiaal, waaronder het titelnummer, doet zo te horen qua snelheid niet onder voor 'The Secrets Of The Black Arts'. Na de normale set, met onder meer „The Sun No More Rises“ en Bathory's „Call From The Grave“, komt Dark Funeral nog terug voor twee toegiften. Bij „Satanic Blood“ en „Open The Gates“ van de mini-CD is het geluid gelukkig wel in orde, waardoor dit toch nog een redelijk geslaagd optreden genoemd mag worden. De vorige twee keer dat ik de band zag waren ze echter beter.

Erik Westerveld

DARK FUNERAL

INSTINCT FOR SURVIVAL

Aardshots: Arold Pietersma

MURPHY'S LAW THE OBNOXIOUS INSTINCT FOR SURVIVAL

Het Bolwerk - Sneek - 3 april

In een schandelijk slecht gevuld Bolwerk begint het uit Sneek afkomstige metal/hardcorege-zelschap **INSTINCT FOR SURVIVAL** de avond met een korte, energieke set. De zwaar getoederde zanger is een indrukwekkende podiumverschijning, terwijl de rest van de band wat timide overkomt. Toch weet de band met nummers als „Coward For Life” te overtuigen. **THE OBNOXIOUS** uit Rotterdam is het vaste voorprogramma voor alle drie de Nederlandse ML-shows. De band geeft ook een goed optreden, al gaat het me uiteindelijk iets te lang duren. Ondanks de verwoede pogingen van de band wil het publiek maar niet naar voren komen, of zou dat liggen aan het gedrag van een paar vervelende jongens die de hele zaal nodig hebben om te slamdancen?

Het eerste dat opvalt wanneer het ooit als grap opgerichte **MURPHY'S LAW** de set begint, is dat de muzikale koers radicaal gewijzigd is. De pretpunknummers van weleer zijn allemaal in een hardcore-jasje gestoken. Het is wel even wennen om vertrouwde songs als „Sit Home And Rot” en „Beer” in een hardcoreversie te horen, met name de zang laat soms te wensen over. Gelukkig is frontman en cult-figuur Jimmy Gestapo het entertainen niet verleerd; al grappend en grollend beweegt hij zich over het podium, jointje en biertje binnen handbereik, wat dollen met de gitarist, en blikjes bier uitdelen aan het publiek. Jimmy ziet het wel zitten in Sneek of Snake of Sneek. Gelukkig is er aan „Bong” en „Ska Song” niet te veel gesleuteld, en horen we toch nog iets van het vertrouwde Murphy's Law-geluid. Al met al een geslaagd feest, zelfs de barkeeper vinden we aan het einde nog op het podium. Met een tevreden gevoel verlaten we Sneek.

Arold Pietersma

PRO-PAIN FURY OF FIVE GURD PISSING RAZORS

De Effenaar - Eindhoven - 12 maart

Ondanks dat PSV thuis tegen Feyenoord voetbalt, (veel hardcoreliefhebbers in Eindhoven houden namelijk van voetbal) is De Effenaar goed gevuld op deze donderdagavond. **PISSING RAZORS** is een thrashband uit Brazilië die volgens mij mee wil doen bij de Hennie Huisman play-backshow, want Machine Head wordt in feite gekloond deze avond. Dezelfde breaks en zelfs op het podium wordt een onvervalste, schaamteloze rip-off gegeven. Het aanwezige publiek weet ook niet wat het aan moet met deze mannen. Dat de band bij deze bill is toegevoegd, is een schande.

FURY OF FIVE is een band die je gezien moet hebben om er over mee te kunnen praten. Na hun geslaagde album 'At War With The World' lijkt de band ook aan zelfvertrouwen te hebben gewonnen. De band brengt een set waar de vonken letterlijk vanaf springen en de vette metal-core wordt met veel passie en flair gebracht. De één walgt van deze machogasten en de ander loopt er mee weg. Deze band uit New Jersey heeft alles in zich om de komende jaren door te stoten, omdat de wil, inzet en klasse van deze band afdruipen. De nadruk ligt op het nieuwe werk van 'At War With The World', maar zelfs de nummers van het zwakke debuut 'No Reason To Smile' komen op het podium stukken beter uit de verf.

GURD is nooit één van mijn favoriete bands geweest en zal dat ook nooit worden. Ik snap ook niet waarom deze band voor de tweede keer op toer is met Pro-Pain, want het aanwezige publiek staat machteloos toe te kijken naar de voorspelbare podiumpresentatie van Gurd. De band probeert nog steeds een soort mengsel van Biohazard en Prong neer te zetten, maar haalt zelden het niveau van die bands.

PRO-PAIN speelt wederom een ontzettend strakke set. Steeds meer waardering krijg ik voor deze New Yorkers, omdat ze precies doen wat ze zelf willen. Trends gaan aan deze kale knarren voorbij en ook het vierde album is een topper te noemen. Live krijg je waar voor je geld en de band speelt of hun leven ervan afhangt. Zowel bij de oude nummers „Make War Not Love”, „The Truth Hurts” en „Johnny Black” als bij het nieuwe materiaal, zingen de trouwe Pro-Pain-aanhangers luidkeels mee. Het is altijd fijn om te weten dat er bands zijn waar je blind op kunt vertrouwen. Pro-Pain is zo'n band. Ondanks de slappe presentatie van Gurd en Pissing Razors is de avond geslaagd te noemen door de inzet van Fury Of Five en Pro-Pain.

Onno Cro-Mag

PISSING RAZORS

@NARCHY 3

Melkweg - Amsterdam - 9 april

- Na het tegenvallende bezoekersaantal van de vorige aflevering van het @narchy festival - met o.a. Acrimony, Tribe After Tribe en I\$IS - kwam deel drie even op losse schroeven te staan. Niettemin heeft de organisatie wat geld bij elkaar weten te schrapen en kan het festival alsnog plaatsvinden.
- Wederom valt het bezoekersaantal tegen al kan ik het, zeker na de vorige keer, niet hard maken dat de programmering hier debet aan is. Feit is dat dit jaar, met het uitvallen van het veelbelovende T-Nailed, middagmaat troef is.
- Gestoken in netkousen en een mini-rok krijgt de zanger/gitarist van **BRALA-LALA** in plaats van de handen op elkaar de lachers op de hand. De hyperner-

veuze derderangs sleazy thrash gaat het ene oor in en het andere uit. Het Canadese cross-over gezelschap **ACT OF LIFE**, met zingende trommelenaar, neemt zichzelf gelukkig een stuk minder serieus en kan beter bekoren. Het Nederlandse en deels uit God voortgekomen **PLEXUS**, met zingende drummer en gitarist, vormt tot dan toe het hoogtepunt van de avond. Hun licht psychedelische en soms grungy hardrockset (Soundgarden) telt een handvol sterke nummers. Het lekker weerde **GROOPA!**, bestaande uit een kwartet Joegoslaven en een Amerikaan, heeft haar wortels in de hardcore, maar is het best te omschrijven als cross-over act (funk, ska, metal). De sax en de gefreakte samples maken het geheel behoorlijk origineel. **SAVAGE MESSIAH** speelt dertien-in-een-dozijn metal die af en toe naar de thrash neigt. De twee blonde stoepoezen moeten daarom de aandacht afleiden hetgeen ze aardig lukt. Het Rotterdamse **BONE CRUSHIN'** zet tot slot een overtuigend optreden neer. De harde hiphop/rap wordt gebracht door twee zangers en is, ondersteund door de nodige projecties, behoorlijk professioneel. Kwalitatief gezien moet @narchy 3 het duidelijk afleggen tegen de voorgaande keer. Maar met een scherpere programmering moet het mogelijk zijn dat er alsnog een vervolg komt.

Gerld Jan Vleugels

NEW BOMB TURKS

Vera - Groningen - 4 april

In een net heropen en compleet gerenoveerd Vera, in de afgelopen maanden had Vera tijdelijk intrek genomen in de Oosterpoort, treden vanavond de **NEW BOMB TURKS** op. Dit is alweer de vijfde keer dat de band in Vera staat, ditmaal zonder voorprogramma, maar dat is nog altijd beter als met de Red Aunts zoals vorig jaar. De band heeft met 'At Rope's End' onlangs weer een prima nieuwe CD afgeleverd, en samen met de goede live-reputatie zorgt dat voor een bomvol Vera. De garage-punks uit Ohio werken zich, zoals vanouds weer in het zweet. Op een kleine geluidsstoring na verloopt het concert vlekkeloos. Zanger Eric Davidson rent gedreven over het podium, gekke bekken trekkend, stage-divers met zachte hand van het podium begeleidend, en als hij niet zingt, steekt hij zijn tong uit z'n mond. Van de laatste CD worden onder andere „Scapagoat Soup”, de single „Veronica Lake” en de ballad „Bolan's Crash”, dat door de voorste linies wordt benut om een biertje te halen, gespeeld. Tot mijn grote genoegen passeren er opmerkelijk veel nummers van het spraakmakende debuut „Destroy-Oh-Boy” de revue. Ook leuk is het liedje waarin Eric de bandleden inclusief zichzelf voorstelt. Van mij mogen de New Bomb Turks weer komen.

Arold Pietersma

ARENA HET DICHTGEVROREN WAK

Het geesteskind van Mick Pointer en Clive Nolan maakte tot nu toe geen enkel album in dezelfde bezetting. Na de komst van gitarist John Mitchell, vorig jaar debuterend op de mini-CD 'The Cry', lijkt de band meer dan ooit in evenwicht. Met de derde studiolangspeler 'The Visitor' zet Arena bovendien het ultieme statement in het symfonische genre neer: een conceptalbum.

in Quebec opgenomen waarvoor John Mitchell de productie en mix verzorgd heeft. Maar de liveplaat heeft geen moment de release van 'The Visitor' in de weg gestaan. We begonnen achttien maanden geleden al met het verzamelen van muzikale ideeën voor 'The Visitor'. Vorig jaar september zijn we de Thin Ice studio ingegaan en hebben half februari de mastering in de Abbey Road studio afgerond."

Wat was er eigenlijk de reden van om een liveplaat uit te brengen, terwijl er slechts twee studio-CD's uit waren?

MICK: „Het was eigenlijk toeval dat we zulke goede opnamen hadden van de shows in Canada. Het is nooit de bedoeling geweest een liveplaat op te nemen.”

Ter promotie van de fonkelnieuwe plaat geeft de band in het Utrechtse rockcafé Stairway To Heaven twee korte akoestische optredens. Drummer Mick Pointer en zanger Paul Wrightson hebben zich boven in de kleedkamer verschanst om alle ins en outs van 'The Visitor' door te spreken. Een toegankelijk album dat gekenmerkt wordt door compactere nummers. Toch?

MICK: „Het is een conceptplaat met ruim een uur muziek, opgedeeld in veertien secties of stukken muziek. Het hangt van je zienswijze af, hoe je het album wil karakteriseren. De stukken zijn, op enkele nummers na, allemaal met elkaar verbonden.”

Hoe zou je het concept in het kort willen omschrijven?

MICK: „Het gaat over iemand die over het ijs loopt en er doorheen zakt. Tijdens de vijftien seconden die zijn verdrinking duurt heeft hij een bijna-dood-ervaring. Hij ziet zijn leven aan zich voorbij flitsen en wordt geconfronteerd met bepaalde aspecten van zijn persoonlijkheid en ervaringen uit het verleden. We laten het open of hij wel of niet verdrinkt, maar er zijn momenten dat het onderbewustzijn en bewustzijn vervagen. De dingen hoe-

ven niet per definitie plaats te vinden in zijn hoofd, hij kan echt bezocht worden door personen die hem komen redden.

We stellen eerder vragen dan dat we antwoorden geven in dit verhaal.”

JOHN: „Iedere keer dat je naar de plaat luistert, kan er een andere uitkomst zijn. De luisteraar moet zijn of haar verbeelding aanspreken en zelf een invulling aan het verhaal geven.”

MICK: „Het idee voor een conceptplaat ontstond al een tijd geleden. Clive schreef na een optreden in Parijs op een servet de grote lijnen van 'The Visitor'. We wisten al enige tijd dat onze derde plaat een conceptalbum zou worden. Daarvoor had Clive al enkele ideeën aangedragen, oorspronkelijk zou het album 'TV' gaan heten. We hebben vastgehouden aan het concept van 'The Visitor', maar het duurde tot de zomer van vorig jaar eer het ook daadwerkelijk helemaal uitgewerkt was. Hoewel Clive de aanzet heeft gegeven, is het concept collectief uitgewerkt. Ook de muzikale invulling is over een langere periode ontstaan. Zoals altijd is ook ditmaal de muziek als eerste ontstaan.”

Vorig jaar verscheen de liveplaat 'Welcome To The Stage'. Zijn jullie daarna de studio ingegaan voor 'The Visitor'?

MICK: „Het live-album verscheen aan het eind van de toer. We hadden twee shows

JOHN: „De eerste twee platen vormen een paar en zijn nauw verbonden. Het was een ideale mogelijkheid om daar een lijn te trekken en die periode af te sluiten met een live-album.”

MICK: „Arena heeft veel energie als we het podium opstappen. Die energie hoor je niet terug op de studio-albums. We hebben de mogelijkheid aangegrepen om te laten horen waar we live voor staan. En natuurlijk zit John Mitchell nog niet zo lang in de band. We konden hiermee zeggen dat hij een betere gitarist dan Keith More is. We hebben een aantal problemen gehad wat de personele bezetting aangaat. Veel bands hebben dat, al vergeten veel mensen dat Arena nog een relatief nieuwe band is. Normaal hebben bands al een verleden van enige jaren voordat ze een debuutplaat uitbrengen. Arena heeft dat niet. We brachten eigenlijk zonder verleden 'Songs From The Lion's Cage' uit. Die line-up wisselingen zijn dan onvermijdelijk. Ik hoop dat we nu evenwicht hebben gevonden, al weet je dat nooit zeker. Het is als een huwelijk tussen vijf mensen.”

Heb je het idee dat het een gelukkig huwelijk is?

MICK: „Zeker, meer dan ooit. Met John Carson hebben we nooit getoerd, Paul heeft alle Arena-shows gezongen. Bassist John Jowitz heeft ze op één na allemaal gedaan en John Mitchell heeft er inmiddels net zoveel optredens opzitten als Keith More.”

PAUL: „We realiseerden ons op een gegeven moment dat Keith toch meer een sessie-muzikant was. Toen we voelden dat Arena uit slechts vier bandleden bestond, wilden we er een vijfde bij. In John Mitchell hebben we die gevonden: een fantastisch gitarist, een sterke persoonlijkheid en iemand vol goede ideeën. Er is veel vertrouwen in deze line-up en we geloven daarom ook heel sterk in dit album.”

Paul, je bijdrage op het creatieve vlak is te verwaarlozen. Waarom?

PAUL: „Ik heb in het verleden wel teksten geschreven maar niet voor Arena. Als ik naar 'The Visitor' luister, denk ik niet dat ik een wezenlijke bijdrage had kunnen leveren. Ik ben in de gelukkige positie dat de nummers voor mij worden geschreven om ze daarna te zingen. Ik heb er geen probleem mee. Mijn kracht is optreden in plaats van componeren.”

Gerard Jan Vleugels

Bruce Kulick en John Corabi

zijn beiden verschoppelingen in de harde rockwereld. Kulick had een groot aandeel in de meest moderne en beste Kiss-plaat van de laatste vijftien jaar 'Carnival Of Souls', maar werd op onfatsoenlijke wijze aan de kant gezet. John Corabi zong op het beste album dat Mötley Crüe ooit uitbracht, maar moest al na één album het veld ruimen voor Vince Neil. Het sympathieke tweetal heeft elkaar gevonden in Union en hun wraak is zoet. Een gesprek.

BRUCE: „Het was Nikki Sixx die me voorstelde aan John. Ik zocht Mötley Crüe op in de studio in Vancouver en Los Angeles, en ben nog altijd van mening dat John een goede plaat met ze gemaakt heeft. Mötley Crüe besloot echter net als Kiss terug te keren naar hun roots. Nikki adviseerde me samen te gaan werken met John. Nikki kent me door en door, we jammen af en toe samen. Hij bleek gelijk te krijgen, want John en ik dachten hetzelfde over muziek en onze carrières vertoonden overeenkomsten. Niet dat het idee voor Union ook al meteen geboren was op het moment van de ontmoeting. We hebben eerst onze visie ten aanzien van een eventueel nieuwe band kenbaar gemaakt. We zaten eigenlijk meteen op dezelfde golflengte. Ons gemeenschappelijk doel was integriteit. We wilden muziek maken die we zelf goed vonden en niet het Kiss of Mötley Crüe geluid kopiëren. We zijn beiden fans van tijdloze en klassieke bands zoals de Beatles, Zeppelin en Hendrix en wilden die invloeden integreren. Tegelijkertijd moest de muziek met het andere been in de jaren negentig staan. Maar we klinken niet als welke moderne band dan ook. We proberen niet als een Seattle, techno of Nine Inch Nails kloon te klinken.“

Bruce Kulick was vorig jaar uitgebreid aan het woord in de Aardschok over zijn vertrek uit Kiss. Ik vraag John de reden voor zijn vertrek uit Mötley Crüe.

JOHN: „Zo lang het duurde, heb ik me best vermaakt. Ik wist dat het een goede plaat was, misschien wel hun beste tot dan toe, maar helaas vielen de verkoopcijfers tegen. Na het album heb ik nog anderhalf jaar aan een plaat gewerkt die 'Generation Swine' werd. Op een gegeven moment stelde de platenmaatschappij een ultimatum: of Vince Neil terug of er werd geen geld meer in de band gestopt. Ik werd afgevoerd via een zijdeur en heb me daar maar bij neergelegd. We hebben een Amerikaanse en Japanse toer gedaan, heel leuk en leerzaam. Het was oké.“

BRUCE: „John heeft een goede plaat met ze gemaakt die nog altijd beter verkocht heeft dan 'Generation Swine'. De politiek van het label maakte het voor John onmogelijk te blijven. Ze zeiden zulke vreemde dingen over Vince dat het publiek verdeeld raakte. Ik denk niet dat dit verstandig is geweest, maar je weet hoe ze zijn: extreem.“

Hoe verliep de schrijffproces voor de Union plaat?

BRUCE: „Makkelijk. Ik had enkele riffs voor 'Carnival Of Souls' die ik niet kon gebruiken. Ik liet er een aantal aan John horen waar enkele nummers uit zijn geboren. John had zelf ook een demo met ideeën die we samen hebben uitgewerkt. Daarna hebben we natuurlijk enkele nieuwe dingen geschreven zoals „Love (I Don't Need It Anymore)“. „Let It Flow“ was zo goed als af toen ik erachter kwam dat het iets miste, waarna het een soort opus van zes minuten is geworden. Iedere song heeft zijn eigen bevalling, maar die was gelukkig nooit pijnvol. We kwamen vrij snel tot resultaat. Ik heb de demo's uit eigen zak betaald omdat ik in Union geloofde. Enkele mensen uit de business vertelden ons dat we meer geld zouden loskrijgen als we Kiss of Motley Crue zouden kopiëren. Ik weigerde dit pertinent. In Union kan ik voor het eerst mezelf zijn, dat is me veel meer waard. We wilden iets eigens maken en toevallig is het ook muziek gemaakt met drums, bas en gitaar. Daar houdt de vergelijking op.“

Het klinkt bij vlaggen best bluesy.

UNION ZOETE WRAAK

Aardschot: Alex Sotey

BRUCE: „John is van origine een goede blueszanger. Ikzelf heb er ook altijd van gehouden. Toen ik met Michael Bolton werkte, maakten we ook pure bluesrock, niet te vergelijken met de pop die hij nu maakt. Al mijn gitaarhelden, zoals Clapton, Hendrix en Page, zijn diep geworteld in de blues.“

JOHN: „Ik deel eenzelfde muzikale achtergrond als Bruce. Ik houd van de Beatles, Zeppelin en het oude Aerosmith. Ik luister echter naar veel verschillende soorten muziek: akoestische dingen, jazz of hiphop. Het hangt van mijn stemming af.“

Moet Union worden gezien als een project of een echte band?

BRUCE: „Het is absoluut een band. Er zijn mensen die dachten dat John en ik twee dictators waren die de touwtjes stevig in handen hadden. De rest van de band zou niet belangrijk zijn. Ik weet maar al te goed hoe dat voelt en John weet dat ook. Union is geen egotrip. De kern van de band zit voor je, maar de meeste bands hebben twee bandleden die de drijvende kracht vormen. Brent Fitz en Jamie Hunting zijn uitstekende muzikanten. Brent is Canadees en behalve drummer ook toetsenist en achtergrondzanger. Jamie is een goede en creatieve bassist met een prima stem. Het is alsof we John Paul Jones in de band hebben. Ze horen er echt bij.“

JOHN: „Verwachtingen hebben we eigenlijk niet. Op zich zijn we al apetrots dat we een plaat uit hebben. Dat is het enige wat ik ooit wilde: een goede en gevarieerde plaat maken. Ik maak me niet druk om verkoopcijfers en wil me alleen nog maar bezig houden met het maken van goede muziek. Natuurlijk hoop ik dat we succes hebben, maar sta er niet te veel bij stil.“

BRUCE: „Het feit dat we onszelf zijn en niemand proberen na te doen, is al een succes op zich. De plaat heeft traditionele en eigentijdse elementen in zich. Ik denk dat het een fris album is geworden. Het belangrijkste is dat Union om goede muziek draait in plaats van politiek. Eens kijken hoe ver we het daarmee schoppen.“

THE BLACK SYMPHONY EINDELIJK EEN PLATENDEAL!

In 1997 was 'Breathe' van The Black Symphony al via import-zaken te koop, maar nu verschijnt het album officieel bij Rising Sun. Volgens mijn bescheiden mening is het een superalbum en de beloning voor The Black Symphony is er al. Want de band speelt op zaterdag 30 mei op het DOA-festival en zal daar menig nieuwe fan voor zich winnen. Bandleider Rick Plester ontpopt zich als een interessante gesprekspartner.

OFFICIËLE ALBUM

„Als jij al een exemplaar van 'Breathe' hebt, dan heb je een illegaal album. Het album had helemaal niet verkocht mogen worden. We hebben er van alles aan gedaan om de verkoop stop te zetten, maar er zijn toch nog een flink aantal van verkocht. Nu (20 april, MK) is het album eindelijk legaal op de markt, via Rising Sun. Clemens Vâth had de beste offerte en hij benaderde ons het meest agressief, dus daarom hebben we voor Rising Sun gekozen. Het was eigenlijk helemaal niet zo moeilijk om een deal te bemachtigen. We hadden verschillende aanbiedingen, maar we zijn ervan overtuigd dat Clemens zijn werk goed doet en daarom was het contract verder geen probleem. Het album zoals het nu op de markt komt, is de gemasterde versie van het album uit 1997. Het hele album klinkt nu lekker vetig en behoorlijk agressief, precies zoals het hoort, haha! Onze muziek is vooral beïnvloed door Led Zeppelin, Pink Floyd, Queen en Pantera. Alle songs op dit album zijn door mij geschreven, maar dat wil niet zeggen dat The Black Symphony de Rick Plesterband is. Integendeel, deze band is een echte vriendenband! Dat is eigenlijk ook de enige mogelijkheid om het als band langer vol te houden dan twee of drie jaar. Het gevoel binnen de band is op dit moment optimaal en daardoor is het album ook zo goed geworden. Elke song is mij dierbaar, het zijn mijn kinderen, alleen zijn ze niet zo lastig! Tekstueel gezien schrijf ik het liefst over problemen in de wereld, maar dan wel zo dat iedereen de boodschap begrijpt. Het moet ook weer niet al te moeilijk worden. 'Down to earth'-teksten zijn het beste!! Ik heb altijd genoeg materiaal om wel twee CD's te maken. Ik ben nu ook met het tweede album bezig. Ik schrijf en componeer eigenlijk altijd en overal. Bovendien wil de platenmaatschappij een tweede album, dus...”

NHL

„Voordat ik serieus met muziek begon, heb ik professioneel ijshockey gespeeld in de NHL (National Hockey League, MK). Ik stond in de goal en ik was behoorlijk goed, uh...echt, zonder op te scheppen. Gitaarspelen vond ik ook altijd leuk. Dus ging ik het ijshockey combineren met muziek. Ik speelde op een gegeven moment elke dag zeven à acht uur gitaar, ik kon er niet genoeg van krijgen. Ik liep tijdens een wedstrijd een zware blessure op en moest ik helaas stoppen. Toen wilde ik mijn droom om met een band goede muziek te maken, verwezenlijken. Ik denk dat we op dit moment op de goede weg zijn. Onze muziek is tijdsloos en daar kun je in principe dus altijd naar luisteren.”

DYNAMO OPEN AIR

„Ik heb van vrienden in de scene al gehoord dat het geweldig moet zijn om op Dynamo Open Air te spelen. En als ik nu zie dat superbands zoals Pantera, Fates Warning, Fear Factory en Iced Earth daar ook spelen, wauw man, dan voel ik me zeer vereerd. Ik verheug me er ontzettend op, want ik ben benieuwd hoe Europa op onze muziek reageert. Jullie houden nogal van progressieve metal, dus denk ik dat wij op dat gebied nog wel

iets kunnen bieden. Ik houd echt van live-optredens en mijn ultieme droom is het om met The Black Symphony ooit zoiets te doen als 'The Wall' van Pink Floyd. Dat zou echt het einde zijn. Maar eerst wil ik iedereen op het Dynamo-festival uit zijn bol zien gaan als we Eindhoven plaspelen. In september komen we terug om een volledige Europese tour te doen, met alle toeters en bellen.”

Martien Koolen

Op de één of andere manier zijn de Canadezen van Obliveon nooit echt veel opgeschoten met hun CD's. 'From This Day Forward' uit 1990 en 'Nemesis' uit 1993 waren en zijn uitstekende CD's met aparte thrash die nooit té technisch werd. De platen sloegen hier echter nooit echt aan, zodat de band onbekend, onbemind, en volgens de mensen die de platen wel kenden, zwaar onderschat bleef. Nu is het vijf jaar later, en is zojuist de derde, wederom niet te missen CD 'Cybervoid' verschenen. Hoewel, zojuist...

Gitarist Pierre Remillard: „De plaat is al twee jaar oud. We hebben pas afgelopen december een contract met Hypnotic getekend, zodat de plaat nu pas in Europa uitkomt. We verkochten hem zelf al bij optredens. Het is zelfs zo dat we in september of oktober de volgende plaat uitbrengen. Die komt wel meteen overal uit, omdat die bij het contract met Hypnotic is inbegrepen. Het had allemaal veel sneller moeten gaan, maar het zat niet allemaal mee. Het valt ook niet mee om in Quebec een plaat te maken en die in Europa uitgebracht te krijgen. We hebben op basis van de eerste twee platen aanbiedingen gehad van onder andere Century Media en Massacre USA. Met Massacre was de deal zo goed als gesloten, toen de Amerikaanse vestiging failliet ging. We zijn echter nooit gestopt in de loop der jaren; we kunnen twintig tot dertig keer per jaar optreden, ook al is er geen nieuwe plaat.”

Op 'Cybervoid' horen we voor het eerst zanger Bruno Bernier. Voorheen zong bassist Stéphane Picard.

„Met Bruno is er iets meer melodie in de zang, en is het minder een pure death metal-stem. Wij houden daar wel van. Verder blijft Stéphane ook zingen. Op 'Cybervoid' zingt hij de cleane stukken. Het is een voordeel als je twee zangers in de band hebt, het geeft een extra dimensie aan de muziek. Op de volgende plaat willen we beide stemmen gelijktijdig gebruiken.”

Jij was voor zowel 'Nemesis' als 'Cybervoid' de technicus, en jij hebt ditmaal de mix gedaan. Ik heb de indruk dat jullie veel meer opnemen dan jullie uitbrengen.

„Dat klopt. Ik heb zojuist de nieuwe platen van Infernal Majesty en Gorguts gemixt. Er is sprake van dat ik de nieuwe plaat van Anvil ook mag gaan doen. Daar zou ik heel trots op zijn, want ik hield al van Anvil voor ik zelf gitaar speelde. Ik heb een eigen studio om te

OBLIVEON

mixen; dat is eigenlijk mijn baan. In de loop der tijd is dat zo gegroeid. Destijds kocht ik een vierspoorenrecorder om een demo met Obliveon op te nemen. Andere bands vroegen of ik hen ook wilde opnemen, en zo is het balletje gaan rollen.”

Het nummer „Biomechanique” is voor het grootste deel Franstalig.

„Dat was een experimentje. De tekst is in het Frans geschreven, en we hebben geprobeerd om een goede Engelse vertaling te maken. Dat lukte niet, en omdat we ondertussen al aan de Franse versie gewend waren, hebben we het zo gelaten. Het publiek hier in Quebec vindt het geweldig. Misschien zetten we op de volgende plaat weer een Franstalig nummer.”

Eind dit jaar kunnen we de nieuwe plaat alweer verwachten.

„We hebben al een plan uitgestippeld. We willen in mei of juni naar Europa komen om te toeren voor 'Cybervoid'. Als we dan kort na die tour de nieuwe plaat in Europa kunnen uitbrengen, is er een grote kans dat de zaken beter gaan lopen dan tot nu toe. Als we te lang wachten met de volgende plaat gebeurt er hetzelfde als met de eerste twee. Dat lijkt me geen goed idee.”

Peter van der Meulen

SYMPHONY X CREATIEF UITGEWRONGEN

Symphony X buffert, onder het juk van haar Japanse werkgever Zero, nog altijd nonstop door. Binnen een jaar is de vierde CD 'Twilight In Olympus' (4/98) gereed voor een gretige afname, door vooral onze Japanse vrienden. Intussen sluimert ook de keerzijde van de medaille naar de oppervlakte. Gitarist Michael Romeo verklaart dat hij zo langzamerhand is aanbeland in een creatief uitgewrongen stadium. Romeo en kornuiten zijn hard toe aan de geplande Europese najaarstoernee.

„Ik kijk er enorm naar uit, want toeren betekent eindelijk een creatieve ontspanning. Ach, ik ben niet ontevreden over 'Twilight In Olympus'. Het materiaal is gelijkwaardig aan de vorige CD 'The Divine Wings Of Tragedy', maar het album zou sterker en evenwichtiger zijn geweest, als het nog onvoltooid titelnummer 'Twilight In Olympus' de deadline had gehaald." Het materiaal duikt wel, zeker met een nummer zoals „Church Of The Machine”, een progressievere richting in. „We zijn eens afgestapt van een té overgeproduceerde en gekunstelde aanpak. De basistracks klonken zó goed, dat overdubs niet nodig waren. De eindmix is ook zo natuurlijk mogelijk gehouden. Het materiaal is inderdaad compacter. Dat komt omdat de songstructuren voor het eerst van-

uit compleet gestructureerde teksten zijn geschreven. Compositorisch gezien heb ik me minder kunnen uitleven, maar de muziek staat nu heel dicht bij de sfeer van de teksten.” Op de promo staan geen teksten afgedrukt, dus informeer ik naar die tekstuele sfeer. „Thomas (Miller, basgitaar) en Russel (Allen, zang) zijn de tekstdichters van de band. Die twee zijn altijd bezig met duistere en klassieke literatuur. Russel werkt zelfs als figurant in een midevil-club. Als nieuwe inspiratie hebben we bijvoorbeeld het verhaal Alice In Wonderland gebruikt. „Through The Looking Glass, Part I, II, III” is daarmee ook het langste nummer van de CD. De reis van Alice door de spiegel, haar vreemde avonturen in een andere dimensie

en het ontwaken uit de droom, is van oorspronkelijk negen hoofdstukken op onze manier vertaald in drie delen. „Church Of The Machine” daarentegen gaat over een futuristische, vreemde computerkerk. De progressieve elementen in dit nummer versterken de sfeer van dit vreemde, religieuze ding. „Lady Of The Snow” is weer gebaseerd op een oude, Japanse legende en is sferisch ingekleurd met Japanse toonladders op gitaar en keyboard.”

Ik vraag me af of er over het leven in de studio nog onthullende feiten zijn te melden. Wat Michael betreft staat slechts één moment nog vers voor ogen.

„We waren lekker bezig met de drumtracks, maar ondervijl vroeg iedereen zich af waar Michael (Pinella, keyboard) toch uithing. Ineens wandelde hij de studio binnen met een ingepakte hand. (Dit is de nachtmerrie van iedere muzikant, LH) Hij had zichzelf met een mes in zijn hand gesneden en twee vingers waren er beroerd aan toe. Ik vroeg me onmiddellijk af hoe het allemaal verder moest. Michael is inderdaad een tijd uitgeschakeld geweest vanwege een operatie en revalidatie. Hij heeft uiteindelijk zijn partijen op de allerlaatste seconde voor de deadline ingespeeld.”

Inmiddels blijkt ene Tom Walling achter de drumkit te zijn geschoven...

„We zijn nog steeds bevriend met Jason Rullo, maar binnen de band zat hij al een tijd niet lekker in zijn vel, vanwege de constante druk en andere muzikale interesses. Tom stond bij mij bekend als een geweldige drummer uit de lokale scene, met dezelfde roots en spelkwaliteit. Michael heeft zelfs ooit met hem in een highschoolband gezeten. Het werken met Tom geeft de band een verse impuls.”

Als tussendoortje goiede de platenmaatschappij vorig jaar jouw, ietwat stoffige, solotape 'The Dark Chapter' als CD op de markt.

„Voor mij had het niet gehoeven. De nummers heb ik in 1991 in mijn slaapkamer opgenomen, puur voor de lol. Voor fans is het natuurlijk best leuk, maar ik kan het niet echt meer aanhoren. Eventuele soloplannen? Michael en ik fantaseren wel eens over een avontuurlijke samenwerking met een orkest. We zien wel, voorlopig heeft Symphony X mijn prioriteit.”

Liselotte Hegt

ABSOLUTELY SWEDISH

NOCTES
PANDEMONIC REQUIEM
'A chaotic celebration of death'
Intens, agressief en melodisch.
New signing op het No Fashion label.

DARK FUNERAL
VOBISCUM SATANUS
Het langverwachte nieuwe album van
Dark Funeral is eindelijk leverbaar.
Ook leverbaar op vinyl!

ABLAZE MY SORROW
THE PLAGUE
Opvolger van 'If Emotions Still Burn'.
Ablaze My Sorrow is de meest extreme
deathmetal band van dit moment.

HET VERHAAL

over de familie Van Zant begint ergens aan het begin van de jaren zeventig. Rond die tijd timmert Ronnie Van Zant succesvol aan de weg met Lynyrd Skynyrd. Jongere broer Donnie richt 38 Special op en de allerjongste telg, Johnny, probeert het wat later met zijn Johnny Van Zant Band. Dit alles onder het goedkeurend oog van de ouders, vader Lacy en moeder Sister. Het leven lacht de familie Van Zant toe tot het moment dat Ronnie in 1977 dodelijk verongelukt als een vliegtuig met daarin de bandleden van Lynyrd Skynyrd neerstort. Het is een zware klap, niet alleen voor de familie en vrienden, maar ook voor de southern rock beweging in het algemeen. Want Lynyrd Skynyrd (met name boegbeeld Ronnie) staat synoniem voor southern rock. Donnie en Johnny Van Zant pikken de erfenis van hun overleden broer op en Johnny mag vanaf 1987 (tijdens een Amerikaanse reünie-toer) de plaats achter de microfoon bij Lynyrd Skynyrd innemen. Dat doet hij met verve. En hoewel Ronnie er niet meer is, blijft hij de muziek van Skynyrd en het leven van zijn broers beïnvloeden. Niet voor niets neemt Johnny de soloplaat 'Brickyard Road' op, waar het titelnummer verhaalt over hoe de broers zijn opgegroeid. En nu, ruim twintig jaar na Ronnie's dood, hebben Johnny en Donnie datgene gedaan wat ze wellicht al veel eerder hadden kunnen doen: ze hebben met 'Brother To Brother' een zeer goede CD gemaakt die ongetwijfeld de goedkeuring van hun overleden broer gekregen zou hebben. Een goedlachse Donnie Van Zant gaat in op familiewaarden, 38 Special en uiteraard 'Brother To Brother'.

Een klein half jaar geleden (zie Aardschok 11/97) sprak ik je 38 Special-collega Don Barnes naar aanleiding van de CD 'Resolution'. Wat is er sindsdien met de CD en met de band gebeurd?

„We hebben eigenlijk constant getoerd in Amerika. En dat vooral op basis van de airplay die de song „Fade To Blue” heeft gekregen. We hebben net „Saving Grace” als single uitgebracht en ook die song wordt door de radiostations goed opgepikt. We mogen dus niet klagen. Je moet niet vergeten dat we ruim zes jaar geen CD

hadden uitgebracht. Als je dan terugkeert, moet je altijd maar weer afwachten of er nog ruimte en aandacht voor je is. Dat is ons dus allemaal erg meegevallen. Ik vind het alleen jammer dat we nog steeds niet naar Europa zijn gekomen. We zijn daar sinds 1981 of zo niet meer geweest.”

Een logische doch voorspelbare vraag is wie op het idee is gekomen om jou en Johnny samen een CD te laten maken...

„Eigenlijk is dat Rainer Hänsel van CBH Records geweest. Hij heeft ons in staat gesteld om de CD te maken. Ik zie het als een 'once in your life-

time thing'. De jongens van 38 Special hebben me enorm gesteund toen ik het onderwerp met ze besprak. Johnny en ik hebben door de jaren heen altijd met elkaar geschreven, maar hadden nooit verwacht dat we de kans zouden krijgen om het een en ander daadwerkelijk ten uitvoer te brengen.”

Julie hebben opgenomen in Nashville en met behulp van een hoop sessiemuzikanten uit de Nashville-scene waaronder ex-Giant bassist Mike Brignardello. Was het een bewuste zet om je vertrouwde omgeving te ontvluchten en geen gebruik te maken van bandleden van 38 Special en Lynyrd Skynyrd?

„Het was een bewuste keus. Anders zou het toch maar gaan lijken op Skynyrd of 38 Special. De songs op 'Brother To Brother' doen me toch wel denken aan 'Resolution', vanwege de enorme variatie. Je kunt niet zeggen dat één bepaalde stijl de plaat domineert.”

De plaat roept herinneringen op aan de Van Zant-CD die Johnny in 1985 met zijn eigen band maakte en er zitten elementen in van 'Brickyard Road'. Maar de 'southern feel' is toch ook aanwezig en dat is knap als je bedenkt dat jullie gewerkt hebben met muzikanten die dergelijke muziek normaal gesproken niet maken...

„Weet je wat het geheim is? Plezier! Iedereen heeft in een prettige en ontspannen sfeer kunnen werken. En daar komt nog bij dat de jongens die meegespeeld hebben pure professionals zijn en enorm getalenteerd. We hebben ook veelal opgenomen in het bijzijn van iedereen. We hebben getracht om een bandsituatie te creëren in de studio. En verder is de rol van producer Robert White Johnson erg belangrijk geweest. Robert woont in Nashville en we kennen hem al jaren. Hij had bepaalde ideeën over hoe het moest gaan klinken. We hadden dezelfde visie. Mij bevat het spontane karakter van de CD. We hebben binnen zes weken alles geschreven, opgenomen en afgemixt. Dan heb je dus niet de tijd om alles haarfijn uit te kammen en vast te leggen. We hebben gewoon ons best gedaan en het gevoel laten spreken.”

Het zal voor jou even wennen zijn geweest, neem ik aan. Je werkt al jaren samen met de jongens van 38 Special en plots werk je met andere muzikanten.

„Ik ben een 'bandplayer'. Er lag nu beduidend meer verantwoordelijkheid op mijn schouders. Verantwoordelijkheid die je normaal deelt met of afschuift op andere bandleden. Nu stond ik er samen met Johnny min of meer alleen voor. Onze instelling was echter om er zo veel mogelijk plezier aan te beleven. We zijn samen in een appartement getrokken, hebben er aan songs gewerkt en zijn samen op stap geweest. We hebben dingen gedaan die je met je broer doet, praten over familie en de zin van het leven.”

Zitten er binnen de songs nog autobiografische of familiale trekjes?

„Ik denk dat alle nummers die wel hebben. Alles wat we geschreven hebben is gebaseerd op wat we zelf hebben gezien of meegemaakt. Er zit veel hart en ziel in de teksten. Het gaat niet alleen om familie, het gaat ook om mensen. We moeten leren elkaanders fouten te accepteren, we zijn niet allemaal hetzelfde.”

Je had het over een 'once in a lifetime thing'. Een vervolg zit er dus niet in?

„Mijn vader heeft me geleerd om nooit nooit te zeggen, haha. We zien wel. We hebben tot nu toe zeer positieve reacties ontvangen op onze samenwerking en dat is al meer dan waar we op gehoopt hadden. Ik sluit niets uit, maar voorlopig concentreren we ons weer op onze eigen bands.”

Michel van de Moosdijk

VAN ZANT

BLACK SYMPHONY

mystic, progressive & unique

May, 30th: Live at **DYNAMO OPEN AIR**

ROCK HARD: 9 OUT OF 10 POINTS
HEAVY ODER WAS: 12 OUT OF 12 POINTS
HAMMER: 6 OUT OF 7 POINTS

Mix: **MAX NORMAN** (Ozzy, Megadeth)

also available:
Ltd. Pic.LP & Ltd. BlackBox CD

PRIME TIME

The Unknown
MELODIC POWER METAL
featuring members of
ROYAL HUNT
NARITA
ELEGY
HAMMER: 6 out of 7 points

FATES WARNING

A Pleasant Shade Of Grey
60 minutes LIVE VIDEO
Their first official
video recorded during
the last tour.

RISING SUN PRODUCTIONS

Pulser Damm 4 · 25560 Oldenborstel · Germany · Tel: 04892-82082 · Fax: 04892-82084
E-Mail: Rising.Sun@t-online.de · Internet: www.digital-design.de/rising-sun

AUBERON

Op het eerste gehoor is Auberon de zoveelste Zweedse metalband, die melodieuze death metal elementen samenvoegt met heavy metal elementen. Collega Westerveld had het bij het rechte eind toen hij in zijn bespreking van de CD 'The Tale Of Black' aangaf dat je Auberon niet op één hoop kunt gooien met de zogenaamde Gothenburg-sound. De band klinkt daar immers veel te eigenzinnig voor. Aangezien de band uit het niets lijkt te komen en ik er ook geen informatie over heb, leek het mij verstandig om zanger Fredrik Degerström eerst iets te vragen over de historie van de band.

„We zijn in 1989 begonnen en speelden toen meer thrash metal. In 1993 brachten we onze eerste demo 'Follow The Blind' uit. We zijn daarna blijven oefenen en steeds meer verschillende elementen in onze muziek gaan inbrengen. Toen we in 1995 onze tweede demo uitbrachten ('Insane') toonde het Black Mark-label interesse. We hebben in het voorjaar van 1996 bij dat label getekend. Vervolgens hebben we een heleboel problemen gekregen. We hadden eigenlijk maar zes nummers waar we tevreden over waren en wilden eerst nieuwe nummers schrijven. Toen vertrok onze lead-gitarist naar Nocturnal Rites en moesten we een nieuwe zoeken. Vervolgens raakten we onze oefenruimte kwijt en lag de band een tijdje plat. Tot overmaat van ramp kreeg onze nieuwe gitarist ook nog eens een spier-infectie waardoor we nogmaals negen maanden stillagen. Kortom, na bijna twee jaar hebben we eindelijk onze CD uit.”

In jullie CD-boekje noemen jullie een veelheid aan bands en stijlen die jullie beïnvloed hebben. Ik moet zeggen dat er inderdaad een hoogst originele mix van diverse stijlen is uitgerold. Hoe is dat zo gekomen?

„In het begin klonken we meer als een Bay-Area thrashband à la Testament en Slayer. We hebben ons gewoon ontwikkeld en gezocht naar een meer eigen stijl. Toen onze vorige gitarist vertrok, zijn we veel meer het experiment gaan zoeken. Hij had

nogal veel invloed in de band en hij hield niet van heavy metal. Nu zit hij overigens in een punkband. Door zijn vertrek zijn er deuren open gegaan die anders gesloten waren gebleven. Daarnaast heb ik veel meer variatie in mijn vocalen aangebracht. Wij zijn vooral beïnvloed door Duitse heavy metalbands als Helloween en ook Zweedse metal. Hoewel het erg goede bands zijn, lopen er al zoveel groepen rond die klinken als At The Gates en Dark Tranquillity. Dus wilden we wat anders.”

Ik vind het inderdaad een hele goede en verfrissende CD. Het lijkt mij dat de band momenteel goede kritieken krijgt.

„Ik ben écht totaal overrompeld door de hoeveelheid goede reacties. Ik doe nu interviews met journalisten uit geheel Europa en bijna iedereen is vreselijk enthousiast. Ik heb steeds het idee of ik droom en dat iemand me zo wakker gaat maken. Een CD maken met mijn eigen band was al een grote wens van mij. Nu hij ook nog zo goed ontvangen wordt, weet ik niet zo goed meer wat ik er mee moet. Natuurlijk is het leuk, maar het was nooit de opzet om veel succes te behalen. Ik was er al helemaal ondersteboven van dat we op hetzelfde label als Bathory en Edge Of Sanity zaten. Black Mark steekt ook veel tijd en energie in onze band.”

Vertel eens over die naam Auberon en over de tekstuele achtergrond van het materiaal.

„We bestonden eerst onder de naam Oberon, maar er liepen al drie bands rond met die naam. Auberon is een verbastering van Oberon en het komt uit Shakespeare's 'Midzomernachtdroom'. Het is een soort dwergkoning. Het album heeft als thema de zoektocht door het leven en de dood. De speurtocht naar iets nieuws en iets beters.”

Shakespeare? Toe maar. Die tekening op de hoes, is dat Auberon?

„Niet dat ik er iets van gelezen heb hoor maar we vonden het gewoon een mooie naam. De persoon in de tekening is niet Auberon trouwens, dat is meer een soort tovenaars. De hoes is trouwens niet wat wij eigenlijk wilden. Het origineel is afgekeurd door Black Mark. We zijn er achteraf wel tevreden over.”

Jullie komen uit Umea, in het hoge noorden van Zweden terwijl de meeste bands uit het zuiden komen. Is daar nog zoiets als een metalscene en spelen jullie wel eens live?

„Zeker, bij ons in de buurt heb je genoeg bands. Onder andere Meshuggah, Nocturnal Rites, Embracing en Amsvartner komen uit onze omgeving. Er zijn nog veel meer bands en ook af en toe wel wat optredens. In onze buurt hebben we al regelmatig gespeeld, daarbuiten nog nauwelijks. We hebben nog geen management en ook Black Mark heeft nog geen directe plannen voor ons.”

René Veerkamp

DAWN

Met 'Slaughtersun (Crown Of The Triarchy)' hebben de Zweedse melodieuze death metal heren van Dawn een uitstekend album uitgebracht dat in de internationale rockpers met lof ontvangen is. Zo wordt Dawn al genoemd als 'De troonopvolgers van Dissection' en nog meer van dit soort lovende kwalificaties. Sinds het debuut 'Naer Sölen Gar Niber For Evogher' heeft de band stapsgewijs haar sound perfectioneerd en staat men vanwege de wijze waarop agressie en melodie met elkaar worden verweven bekend als een ijzersterke formatie. Gitarist Andreas Fullmestad is de gesprekspartner.

Ik ben van mening dat de muziek van Dawn sinds het debuut enorm vooruit is gegaan. Hoe kijk je daar zelf tegenaan?

„We zijn ooit begonnen als een pure death metalband en hebben later black metal met melodieuze death metal willen combineren. We noemen onze muziek dan ook 'blackend death metal'. De ontwikkeling van de band is goed te horen als je onze mini CD 'Sorgh Pit Svarte Vingar Flogh' vergelijkt met het debuut en onze nieuwe CD. We zijn gewoon enorm vooruit gegaan en hebben ons natuurlijk ontwikkeld. Ook het geluid van onze nieuwe CD is veel beter dan die van het debuut.”

Drummer Karsten is inmiddels vertrokken naar Mithotyn, en Jocke Petersson, die we kennen van o.a. Thy Primordial en Niden Div. 187, is de nieuwe drummer. Man, wat is die kerel goed!

„Ja, maar hij is ook al weer uit de band, want hij is verhuisd naar Stockholm.”

Wij mij zo bevalt aan Dawn is het vermogen om enerzijds keiharde metal te spelen, maar anderzijds zoveel mooie melodieën in de muziek in te passen.

„Ik ben opgegroeid met Iron Maiden en Dio, maar houd vooral van thrash, death en black metal. Al deze stijlen kun je terug horen in onze muziek zonder dat het ouderwets klinkt. Onze muziek komt voort uit ons onderbewustzijn. We bedenken niet vooraf hoe het moet klinken. Dit is wat eruit rolt.”

Ik hoor nu al een jaar verhalen over een Necropolis-toer met onder andere Usurper, Nifelheim en Dawn, maar ik zie maar niets. Komen jullie nou nog een keer?

„Ik houd zelf niet van toeren, de overige bandleden zouden wel willen. Er is wel sprake van een toer, maar er is nog niets concreets geregeld. We hebben overigens nog maar twee keer buiten Zweden gespeeld en dat was in Denemarken.”

Dawn is de nieuwe Dissection. Reactie graag.

„Ik hoor dat vaker, maar onze muziek klinkt toch wezenlijk anders of niet dan?”

René Veerkamp

OPCD 064 / SPV 084-20032 CD
OPLP 064 Ltd / SPV 008-20031 LP

OPCD 069 / SPV 084-20852 CD
OPLP 069 Ltd / SPV 008-20851 LP

SACRYN GENERATION I

OPCD 066 / SPV 084-20042 CD
OPLP 066 Ltd / SPV 008-20041 LP

OPCD 061 / SPV 084-20462 CD
OPLP 061 Ltd / SPV 008-20461 LP

OPCD 062 / SPV 084-20012 CD
OPLP 062 Ltd / SPV 008-20011 LP

OPCD 067 / SPV 084-20862 CD

EXCITER / ANGELCORPSE / DELLAMORTE / INFERNO / BEWITCHE
MARDUK / IMPERIAL / DISPEAR / SWORDMASTER / GERENNA
THE ROCKING DILDOS / LOUDPYPES / MESE NOIR / LUCIFER / RAISIS

IMPRESSO
RECORDS
ph : 75.670.48.97.
fax : 75.670.41.79.

**HET ENGELSE
BAL-SAGOTH
HEEFT AL DRIE
CD'S MET ZEER
GOEDE EN ORIGI-
NELE METAL UIT-
GEBRACHT. VER-
DER HEBBEN ZE
ONS LAND HET
AFGELOPEN JAAR
TWEË KEER
BEZOCHT VOOR
OPTREDENS.
HOOG TIJD DUS
OM DE BAND EENS
IN AARDSCHOK
AAN HET WOORD
TE LATEN. AAN DE
ANDERE KANT
VAN DE LIJN
BEVINDT ZICH DE
SPRAAKZAME
ZANGER BYRON.**

Om te beginnen, wat betekent de naam Bal-Sagoth eigenlijk?

„Die naam komt uit het werk van de Amerikaanse schrijver Robert E. Howard. Eén van zijn verhalen heet 'The Gods Of Bal-Sagoth'. Bal-Sagoth is een mythisch koninkrijk op een eiland, waar allerlei vreemde en fantastische dingen gebeuren. Dat verhaal heb ik als kind gelezen en de naam is me altijd bijgebleven. Omdat dat verhaal veel parallellen vertoont met het concept van Bal-Sagoth heb ik die naam gekozen.”

Hoe is de toer van vorig jaar met Ancient en Dark Funeral gegaan?

„Niet slecht. Het was de eerste toer die we ooit hebben gedaan en het was voor ons erg leerzaam. We waren toen live niet erg goed vanwege een gebrek aan ervaring. Het publiek was meer gericht op extreme black metal en wist niet altijd goed wat het met ons aan moest.”

torische voorvallen. Een nummer gaat bijvoorbeeld over een Keltische krijger die gevangen wordt genomen door de Romeinen en moet vechten in het Circus Maximus. De teksten laten zich lezen als een comicbook, dat is althans mijn bedoeling geweest.”

Jullie muziek is niet eenvoudig te omschrijven. Hoe zou je jullie stijl zelf willen noemen?

„Mensen hebben het altijd moeilijk gevonden om ons te omschrijven. Het Engelse blad Terrorizer kwam ooit op de proppen met de term 'Barbarian Metal'. Die naam hebben we zelf ook een tijdje gebruikt (o.a. op hun t-shirts, EW). Tegenwoordig omschrijf ik ons als 'true Brittanica war metal', maar ook die term dekt de lading niet volledig. Onze muziek bevat elementen van black en death metal, en die zullen ook altijd de basis van onze nummers blijven vormen. Ik weet ook niet goed hoe we het moeten noemen, misschien 'keyboard oriented bombastic fantasy metal'.”

Dat lijkt me iets te lang.

„Ja, een beetje.”

Vanwege jullie aparte stijl vermoed ik dat jullie een brede muzikale smaak hebben.

„Jonathan heeft een heel diverse CD collectie. Zijn favoriete band is The Police. Verder heeft hij alles van Deicide tot Barbara Streisand en Frank Sinatra. En ook Michael Jackson.”

Gelukkig hoor ik daar geen invloeden van terug.

„Ja, daar kunnen we dankbaar voor zijn. De rest van de band luistert ook naar allerlei soorten muziek. Klassieke muziek is een belangrijke invloed voor ons, componisten als Wagner en Berlioz. En ook filmmuziek als van Conan en Star Wars.”

Zijn er al plannen om 'Battle Magic' binnenkort live te gaan promoten? Met welke bands zou je graag op toer willen?

„Nou, op het moment zijn we bezig een nieuwe drummer in te werken. Onze sessie-keyboardspeler is namelijk vertrokken omdat hij de druk van het toeren niet aan kon en omdat hij om de een of andere reden bij de politie wil. Johnny, onze drummer, is nu de man achter de keyboards, omdat hij dat eigenlijk beter kan dan drummen. We hebben al wel audities gehouden en daar zaten een paar veelbelovende trommelaars tussen. Vanwege het ontbreken van een drummer hebben

we een toer met Limbonic Art moeten afzeggen en een optreden op een festival in Griekenland. Het liefst zouden we met een grotere band op toer gaan die ook keyboards gebruikt. Therion zou interessant zijn, of Covenant of Dimmu Borgir. Voor een headlining toer zijn we denk ik nog niet groot genoeg.”

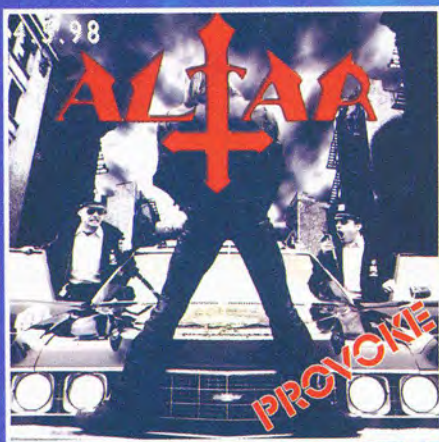
Vergeleken met de Scandinavische landen of Duitsland heeft Groot-Britannië maar een kleine death en black metal-scene. Bestaat er weinig interesse bij het publiek of is daar een andere reden voor?

„Er is wel degelijk interesse in extreme metal. De scene is inderdaad klein, maar we hebben een paar erg goede bands waar we trots op kunnen zijn. Veel fans zijn geïnteresseerd in bands als Marilyn Manson of Fear Factory, de meer toegankelijke bands. Eén van de grootste problemen die we hier hebben is de muziekpers. We hebben maar één tijdschrift dat veel aandacht besteedt aan extreme metal, Terrorizer. De Engelse Metal Hammer is verschrikkelijk, die is alleen maar geïnteresseerd in mainstream muziek. De Kerrang! is nog erger, dat is niet een popblad. Ze besteden alleen aandacht aan bands waar de platenmaatschappijen ze voor betalen. De mensen die die bladen lezen komen dus niet met black en death metal in aanraking. Verder is het zo dat er weinig bands in Engeland komen toeren.”

Byron vertelde me nog dat Bal-Sagoth waarschijnlijk komende zomer op toer gaat voor 'Battle Magic', maar dan wel ná het W.K. voetbal. Op mijn vraag of hij zelf nog naar Frankrijk gaat antwoordde hij lachend: 'er gaan al zoveel Engelse hooligans, ik denk niet dat ze er nog meer kunnen gebruiken'.

Erik Westerveld

Altar - Provoke

New astonishing album produced and mixed by Attie Bauw (Priest, Fight)

Nembrionic - Incomplete

Fast brutal death thrash album
Topping their succesfull Psycho 100

Extreme? Massively! Aggressive? Very!
Talented? Definitely! Original? Extremely!
Sick? You bet...

Whiplash - Power and Pain / Ticket to Mayhem
Finally the re-release of these cult thrash albums
Re-union in original line-up soon....

Manegarm - Nordstjarnans Tidsalder
Brilliant mix of Swedish Goteborg
metal and Norwegian black

Consolation - Stahlplaat
Over the top fast death black grind album
THIS IS FAST AND BRUTAL !!!!!

Unchain the Wolves

The disorder mailorder catalogue packed with the latest CDs LPs Shirts etc from heavy-black can be yours for \$2 or 2 IRCs

Distributie
**ROUGH
TRADE**

Ronde Tocht 7d
NL-1507 CC Zaandam
HOLLAND
Fax: +31 (0) 75 6704179
E-mail: displeas@xs4all.nl
Website: www.xs4all.nl/~displeas

DISPLEASED
1
RECORDS

BIRMINGHAM GRIND BASTARDS

Als het aan haar critici had gelegen, was Benediction's nieuwe CD 'Grind Bastard' nooit verschenen. Want volgens de trendvolgende Engelse media zit geen hond meer te wachten op deze (ex-death) metalband uit Birmingham. De opportunistische Engelse journalistiek heeft echter wat al te voorbarig geoordeeld. Want na een ijzige stilte van tweeënehalf jaar is Benediction terug om het tegendeel te bewijzen.

wil met ons praten. Daar ben ik heel blij om, want ik vreesde dat niemand ons na zo'n lange afwezigheid nog zou kennen. Waar we al die tijd uitgehangen hebben? We hadden na onze vorige CD 'The Dreams You Dread' uit '95 geen zin om meteen weer een nieuwe plaat te maken. We wilden eerst eens goed nadenken wat we moesten doen met alle kritiek die we van de Engelse pers kregen. Na 'The Dreams You Dread' was de algemene opvatting in de Engelse rockpers namelijk dat death metal een afgesloten hoofdstuk was. Dat we het beste maar onze stijl aan konden passen. Door keyboard te gebruiken en een paar leden uit de band te schoppen. Of dat onze zanger Dave normaal moest gaan zingen. Kortom; dat de band zichzelf beter op kon doeken. Dat maakte ons erg pissig. We voelden totaal niet de behoefte om ons aan te passen om meer platen te kunnen verkopen. Ik snap niet waarom de Engelse metalmedia hun identiteit opgeven en hun metalroots ongegeneerd verloochenen. Het is een schande!"

Het vijfkoppig heerschap besluit dan ook om een stevige thrash/metalplaat te maken, die bol staat van de agressie. De titel 'Grind Bastard' is een reactie op het gezeur van de pers. Darren: „Het betekent zoveel als 'fuck you bastards, eat your hearts out!' We zullen nooit onze identiteit opgeven. Het is niet onze bedoeling om het financieel maximale uit de band te halen. We zijn niet uit op de totale wereldoverheersing. Het gaat ons puur om het plezier.”

Darren vertelt dat Benediction ook qua teksten gewoon zijn eigen gang is gegaan. „Dave schrijft alle teksten. Sommige zijn autobiografisch. Zoals het nummer „Agonised”. Dat gaat over een auto-ongeluk waar zijn broer anderhalf jaar geleden bij betrokken was. Dave beschrijft het gevoel dat hij kreeg toen hij in het ziekenhuis aan het bed van zijn broer zat en dacht dat hij hem zou verliezen. Andere teksten zijn een weerspiegeling van Dave's zieke fantasieën. Zoals „Deadfall”. (lachte) Dat gaat over een man die seks heeft met een gigantisch dikke vrouw. Zij zit bovenop hem en gaat tijdens de daad plotseling dood. De man krijgt haar niet van zich af en ligt daar maar, terwijl de vrouw langzaam wegtrot. Met zo'n zieke geest moeten wij binnenkort weer weken in dezelfde toerbus zitten”, lacht Darren. „Ik verheug me er nu al op.”

Ron van Hal

De release van

hun nieuwe CD 'Gallery Of Suicide' en de aanstaande toernee, waarbij de band ook optreedt op de No Mercy festivals, vormen de aanleiding voor een onderhoud met de death metalveteranen van Cannibal Corpse. Verward door het tijdsverschil en de net ingegane zomertijd belt drummer Paul Mazurkiewicz bijna twee uur later dan afgesproken. Desondanks wordt het een goed gesprek.

Waarom heeft gitarist Rob Barrett de band verlaten en hoe zijn jullie bij zijn opvolger Pat O'Brien terechtgekomen?

„Toen we in mei klaar waren met de toer (voor 'Vile', EW) heeft Rob de band verlaten. Ik denk dat hij niet gelukkig meer was in de band, maar hoe het precies zit weten we niet. Ik geloof dat hij wat persoonlijke problemen had. We hoorden van Pat toen hij jaren geleden in de death metalband Ceremony uit Cincinnati speelde. Onze geluidsman, die vroeger voor Death heeft gewerkt, heeft Pat later ontmoet toen hij bij Nevermore zat en Nevermore de support-act was voor Death. Toen Rob wegging hebben we Pat gebeld en tijdens audities bleek dat hij de beste instelling had en een goede gitarist was. We zijn zeer tevreden met hem.”

Waarom hebben jullie de jarenlange samenwerking met producer Scott Burns beëindigd?

„We waren wel van plan om weer met Scott te werken, maar dan zouden we ons aan zijn schema moeten aanpassen. Hij werkt namelijk niet meer fulltime bij Morrisound, omdat hij een nieuwe baan heeft als computerprogrammeur. Omdat we volgens ons eigen schema willen werken en het liefst de hele dag opnemen vonden we het geen goed idee om met iemand te werken die er niet voor de volle honderd procent bij betrokken is. Toen dachten we, waarom vragen we Jim (Morris, EW) niet? Hij heeft Scott praktisch alles geleerd en hij heeft ervaring met death metal. Jim heeft ons een meer ademende, 'in-your-face' productie gegeven. Maar we zijn zeker niet ontevreden met wat Scott voor ons gedaan heeft.”

Wat zijn volgens jou, behalve de productie, de verschillen tussen 'Vile' en 'Gallery Of Suicide'? Ik hoor weinig verschil tussen die beide platen.

„Er zijn inderdaad veel overeenkomsten, het verschil is dat we dit keer wat meer langzame stukken hebben geschreven. Hierdoor klinkt de plaat wat meer afgerond. Er is een goede verhouding tussen de snelle, mid-tempo en langzame stukken. We hebben onze stijl echter niet willen veranderen. We proberen nog steeds 'brutaal' te zijn.”

Op de No Mercy festivals spelen jullie samen met een aantal black metalbands. Wat vind je van black metal en denk je dat dat genre verantwoordelijk is voor de dalende populariteit van death metal?

„Ik denk dat bepaalde mensen vonden dat

CANNIBAL CORPSE

death metal stagneerde en dat ze behoefte hadden aan iets nieuws. Toen was daar black metal, met dat image en de paint, en sommige mensen vonden dat wel interessant. Het zal wel wat effect op de death metal hebben gehad. Zelf luister ik niet naar black metal, zelfs nauwelijks meer naar death metal.”

Dus de bands waarmee jullie spelen ken je niet?

„Met Marduk hebben we op de 'Vile' toer twee keer opgetreden. Na de optredens hebben we wat met ze gedronken en het zijn wel toffe gasten. Als we maar met elkaar kunnen opschieten, dat is het belangrijkste.”

Vooral in Duitsland hebben jullie in het verleden problemen gehad met censuur, vanwege de hoezen en songtitels. Hebben jullie daar nog steeds last van?

„Als we naar Duitsland gaan zullen we wel weer problemen krijgen. Dat is het enige land waar concerten van ons zijn gecancelled. Onze eerste twee platen zijn daar verboden en we mogen ook geen nummers van die CD's spelen. Belachelijk.”

Erik Westerveld

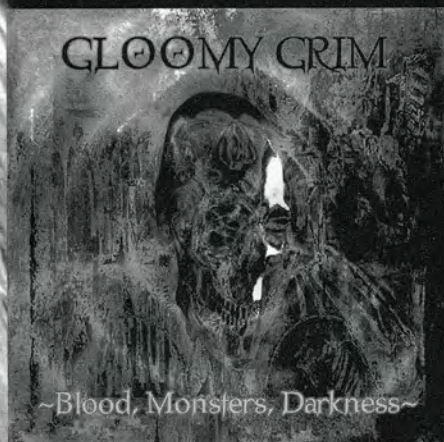

NO WORDS ARE STRONG
ENOUGH !!!

WAR IS
WAR !!!

Septic
flesh

AVAILABLE
CD-DIGIPACK

AVAILABLE
15.04.98
ON CD

The knowledge of the extreme art

MASTERS
OF THE
BLACK
ART !!!

NEW ALBUM !!!

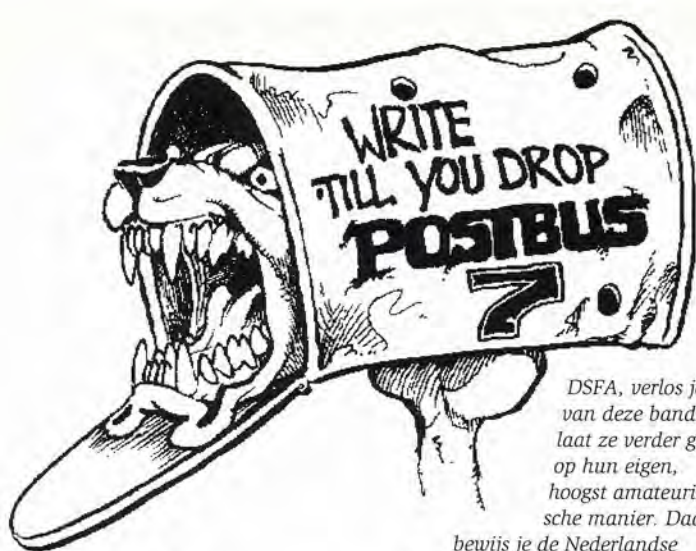
HOLY RECORDS
BP 59 - 77260 - LA FERTE SOUS JOUARRE - FRANCE

TEL : 33.1.60.22.36.22 - FAX : 33.1.60.22.36.46

DISTRIBUTED IN BENELUX BY :

HAMMERHEART

DSFA, verlos je van deze band en laat ze verder gaan op hun eigen, hoogst amateuristische manier. Daar

bewijs je de Nederlandse metalscene een dienst mee! Met vriendelijke groeten, Joost Neijkers en Marcel Maessen Eindhoven

Beste Aardschok,
Wat een afknapper om het interview van Within Temptation in jullie blad te lezen. Ook ik vind Within Temptation één van de betere Nederlandse bands van dit moment, maar dit interview slaat echt nergens op!

Wat een arrogantie, wat een klaagzang. Wie denken die bandleden wel dat ze zijn? Het afzeiken van hun platenmaatschappij, terwijl ik nog nooit een maatschappij bandjes zo fanatiek en enthousiast heb zien promoten. Je kunt nog zulke goede muziek maken, zonder een maatschappij en boeker, die zich 100% voor een band inzetten, komt een band niet verder.

Zonder DSFA zat dit bandje waarschijnlijk nog steeds in de oefenruimte te wachten op een maatschappij die deze The Gathering-kloon wel wilde tekenen. Iets waar DSFA een groot risico mee liep.

Hoe kan een band als Within Temptation trouwens een dure studio betalen als de bandleden zelf nog student zijn? Van het geld dat al die optredens en T-shirts opbrengen natuurlijk! Ze spreken zichzelf gewoon tegen.

Ik vind het heel dom van Within Temptation om je in zo'n korte tijd al zo arrogant op te stellen.

Nee, geef mij dan maar Gorefest (ook niet zo bescheiden) die met een VW-busje door heel Europa toerden en die ik hierover nooit heb horen klagen in interviews.

Ik denk dat de muzikanten van Within Temptation eens wat beter moet nadenken, voordat ze van die domme dingen gaan zeggen. Ik kreeg na het lezen van het interview namelijk de neiging om mijn reet met hun CD af te vegen, hoe goed ik hem ook vind. Waar halen die Nederlandse bandjes toch iedere keer die arrogantie vandaan? Johan van Driel Breda

Beste Aardschok,

Het interview met Within Temptation is van een hoge informatieve waarde. Het toont namelijk aan waarom het nooit wat zal worden met een Nederlandse band. We willen natuurlijk niet de hele Nederlandse scene met de grond gelijk maken, want eerlijk is eerlijk, Within Temptation laat iedereen ver achter zich qua onnozelheid en arrogantie.

Deze The Gathering-kloon (een waarheid als een koe, hoe je het ook wendt of keert) pretendeert geen geld te hebben (quote: „Iederen verdient eraan, behalve de muzikant“), maar hoe betalen ze dan in godsnaam de bouw van een eigen studio!?

Na dergelijke uitspraken weet je als integere boeker, t-shirtverkoper en platenmaatschappij natuurlijk genoeg. Dit is typisch een geval van een stel mongolen die met hun '15 minutes of fame' niet kunnen omgaan.

Verder zegt Within Temptation onder andere: „Sinds die ervaring weet ik zeker dat ik geen professioneel muzikant wil worden.“

Deze uitspraak zal voor jullie in elk geval realiteit worden. Je denkt toch zeker niet dat je de gehele Nederlandse pers af kunt zeiken, inclusief de regionale pers, waar jullie naar ons inziens veel aan te danken hebben, zonder dat dit verstrekkende gevolgen heeft?

Wat ons nog het meest verbaast, is de milde reactie van DSFA. Een band als Within Temptation moet je natuurlijk meteen op straat gooien.

Tot slot nog enkele voorspellingen. De nieuwe mini-CD wordt een flop, want na de volgende Aardschok-editie weet iedereen wat voor een sukkel de leden van Within Temptation zijn. Ook wordt hun optreden op Dynamo Open Air (wat doet deze kutband op deze overigens briljante line-up?) afgelast, omdat de organisatie bang is voor een lynchpartij.

Tijdens de GEHENNAH

CD-presentatie van hun debuut 'Hardrock' vielen de heren nog dronken neer op het podium. Het mag zowaar een wonder heten dat deze Zweedse drinkbroers er al weer drie CD's op hebben zitten en nog steeds niet geveld zijn door een leverkwaal. Het nieuwe album 'Decibel Rebel' laat zowaar enige muzikale progressie horen. De nummers van Gehennah gaan over drinken, vechten, 'bangeren' en de zogenaamde 'hard-rock way of life'. Met een bonkend hoofd van een onstuimig

alcoholisch weekend vraag ik op een maandagavond aan bandlid Ronnie hoe zijn weekend geweest is.

ons hart. We drinken inderdaad veel, houden van metal, lang haar, leer, spijkergoed en kogelriemen, maar lopen

natuurlijk niet constant 'posers' in elkaar te slaan. Dan kun je wel aan de gang blijven natuurlijk, dat wordt een dagtaak. Je moet dat ook meer theoretisch bekijken. Het gaat erom dat wij onze waardes uitdragen. Veel mensen vallen ons lastig en schijnen zich gekwetst te voelen door onze levensstijl."

Wat is er waar van dat verhaal over die CD-presentatie waar jullie laveloos op het podium lagen?

„We deden drie sets. Tijdens de tweede set viel ik in slaap op mijn versterkers. Ik heb toen een klap op mijn kop gehad en speelde nog wat verder. De gitarist viel dronken over de drums heen en ik ben tijdens de derde set gewoon het podium afgelopen om ergens te gaan

„Oh, goed hoor, ik heb aardig wat gezopen, maar voel me wel goed.“

Ik vond 'Hardrock' een leuk album, 'King Of The Sidewalk' deed me niet zoveel. Zelf waren jullie toch ook niet tevreden over dat album?

„We hebben niet genoeg tijd genomen voor dat album. We hadden te weinig nummers en te weinig tijd in de studio. Het was allemaal stressen. Zodoende is er niet uitgekomen wat we wilden. De productie is ook niet goed geworden. Kortom, wij waren niet tevreden.“

Het nieuwe album is duidelijker beter.

„De nummers en het geluid zijn ditmaal wel geslaagd. Muzikaal hebben we alles gegeven wat we in huis hebben en hoewel de hoes er niet uit ziet zijn we dik tevreden. We hadden veel nieuwe nummers en hebben de beste gekozen.“

Gehennah heeft het imago van drinkende hardrockers die constant andersdenkenden in elkaar willen meppen. In hoeverre moeten wij dit serieus nemen?

„Ik denk dat deze kwestie twee kanten heeft. Enerzijds moet je de humor van Gehennah een beetje begrijpen, anderzijds komt alles recht uit

slapen. Allemaal waar hoor! Verder lukt het ons meestal wel om een optreden af te werken, behalve een keer in Denemarken, toen de gitarist dronken van het podium lazerde.“

Tot slot, is Gehennah ook een retro metalband?

„Ach, iedereen heeft het momenteel over de terugkeer van de oude metal. Voor mij is het nooit weggeweest. Ik ben grootgebracht met die shit. Tegenwoordig lijkt het wel of iedereen al sinds 1957 of zo van Venom houdt, terwijl de meeste lieden toen amper geboren waren. Wij doen gewoon ons ding en de rest bekijkt het maar. Sommige bands weten het oude gevoel wel bij mij los te maken. Maar van de meeste bands hoor je over twee jaar toch niets meer.“

René Veerkamp

MAXI SPOTJES

MAXI SPOTJES kosten f 110,- (incl. 17,5 % BTW) of Bfr. 2000 en zijn er om bands en zaalhouders de kans te geven voordelig met hun concerten etcetera te adverteren. Je kunt kiezen uit de afmetingen 44 x 66 mm (staand) of 92 x 33 mm (liggend). Het geld aangekeken sturen naar:

**MAXI SPOTJES
POSTBUS 7
5690 AA SON**

Maxi-Spotjes voor het juni-nummer (uit op 26 mei) moeten vóór 12 mei bij ons zijn.

DATES APRIL MEI BAROEG

don. 23 Virgin Steele + Riot + Stigmata
vrij. 24 Club Regionale: Swan Vesta + Sub
vrij. 1 Ancient + Behemoth + Belphegor
zat. 2 All Out War + Discipline + Congress Korodid + Tech-9 + Rimmshot + 2nd To None
zon. 3 Vicious Rumors + Carthago Inner Sanctum (aanvang 15.30 uur)
vrij. 8 The Mentors + Hammerhawk
zon. 10 Rude Awakening Cirrha Niva (aanvang 15.30 uur)
dins. 12 Peter & Test Tube Babies + Urban Soldiers
don. 21 Strapping Young Lad + Medulla Nocte
AANVANG CONCERTEN 21.00 UUR TENZIJ ANDERS VERMELD
BAROEG: Spinozaweg 300, Rotterdam - Lombardijen tel 010 - 419 1232 <http://www.baroeg.nl>

DISPLEASED RECORDS
Cirrha Niva MCD:
THE MIRROR WORLD DIMENSION

RUDE AWAKENING 3CD: RUDERATION
MONKEY CHROME ELECTRODE FLASH

RUDE AWAKENING
with support:
CIRRHA NIVA
NL
EUROPEAN TOUR 98

DATES:
24 APRIL - VIRUSFEEST MOIRAGEBOUW, UTRECHT (alleen C.N.)
2 MEI - THE SPOT, ZUNDEBT
3 MEI - WILLEM II, DEN BOSCH (middag)
9 MEI - DE DEEL, IJSELSTEIN (Utr. alleen C.N.)
10 MEI - DE BAROEG, ROTTERDAM (middag)
15 MEI - DE BEUK, BARENDRECHT
16 MEI - SPINX, HEERENVEEN (alleen R.A.)
17 MEI - BACKSTAGE, NIJMEGEN (alleen R.A.)
22 MEI - TIME-OUT, NIEUWEGEIN
23 MEI - PARKHOF, ALKMAAR

check out: www.primenet.com/ - rudea and www.xs4all.nl/ - displeas for updates and ordering information

SCUM HARDCORE AGENCY

Backfire, Backstabbers, Deviate, Discipline, Facedown, Hard Resistance, Hometrust, Jane's Detd., Looking Up, Right Direction, Tech 9, Victims Of Society, Violation Of Trust.

VOOR BOEKINGEN:
Broekstraat 10 - 1730 Kobbegem - Belgium

tel: +32 (0)2.452.67.75 - fax: +32 (0)2.452.39.86 - portable: +32 (0)75.413.746

J.C. ARGUS PRESENTEERT
L.A.M. Pearl drums - Cross & Armpig amps

ARGUS STILL ALIVE
FESTIVAL
24 mei 1998 Arena 'aleeppin' AMSTERDAM

Alice in Wonderland
Hard Head Band
DUST
SEAROX
KIK
BLOOD SESSIONS

CD PRESENTAATIE: www.primenet.nl
CD PRESENTAATIE: www.primenet.nl
CD PRESENTAATIE: www.primenet.nl
CD PRESENTAATIE: www.primenet.nl

2nd Open 16.30 - Aanvang 19.00 uur - Tickets 6,- NL - info: www.primenet.nl of 020 413 43 94
"Arms Studio" - Deconstruatie 21, tel. 020-494 21 66, Tuss 2, 6, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

CRALY Pearl

TigerPrint MERCHANDISE

Bij ons ben je aan het juiste adres voor:

- snelle levertijden
- scherpe prijzen
- perfecte kwaliteit
- ruime keuze in shirts

T-shirts onbedrukt

	wit	kleur
Screenstars Full Cut shirts	4,01	4,98
Screenstars Valueweight shirts	5,30	6,79
Screenstars longsteeves	7,69	9,69
Ringer shirts	14,73	14,73
girlie shirts (V neck of ronde hals)	10,92	10,92
Camouflage shirts	-	18,03
Hooded sweaters	-	24,46

Deze prijzen zijn per stuk en gelden voor maten tot XL. Prijzen zijn inclusief BTW.

Drukprijzen per shirt, per kant

aantal te bedrukken shirts	1kl.	2 kl.	3 kl.	4 kl.
10	5,00	-	-	-
25	4,00	6,40	-	-
50	3,00	4,67	6,33	-
100	2,50	3,67	4,83	6,44
250	2,20	3,07	3,93	5,24
VK	60,00	120,00	180,00	240,00

VK = voorbereidingskosten en zijn voor 50% eenmalig. Lever je zelf films aan (teesbaar positief) be dragen de VK 30,- per kleur. Bij nabestellingen vanaf 100 ex. vervallen de VK.

Prijzen zijn incl BTW en transport.

Bel of schrijf ons voor meer info !

TIGERPRINT Merchandise
Postbus 2189
5001 CD Tilburg
Tel 013-5711908

+ SUPPORT-ACTS

MOTÖR HEAD HELLENDORRN

TERREIN OPEN 17.00 UUR - EINDE 22.30 UUR

**ENIGE
SHOW IN
NEDERLAND
VRIJDAG
22 MEI**

OVERDEKT
DAUWPOPTERRREIN
LUTTENBERGERWEG
IN HELLENDORRN

VOORVERKOOP REEDS GESTART
VIA DE VVV-BESPREEKBUREAUS
IN GEHEEL NEDERLAND

ORN

D.D.A.AGENCY
TEL. 0345-558567 FAX 0345-558575

BAREND COURBOIS BAND
heavy jazz rock

ACTION IN DC
ac/dc coverband tribute to Bon Scott

BE CAREFUL
blues rock

PIZZA CRUSHERS
(blues) hardrock

TAMAS
gitaarrock

VAN DUUREN BAND
(pret)hardrock

DARIUS
progressieve art rock

JOHN HAYES PROJECT
technofunkrock

DIRTY WHITE BOYS
powerbluesrock

GEVRAAGD:

Standhouders

Voor Metal-fair op

STONEHENGE FESTIVAL

op 25 juli 1998

Inlichtingen: 0595-425879
(na 17.00 uur)

TAGRIJN

IMMORTAL ANGEL CORPSE

zondag 3 mei
20.00 uur f 17,50 vvk/f 20,-

MALEVOLENT CREATION INFERNAL MAJESTY SADUS

zondag 21 juni
19.00 uur f 15,- vvk/f 17,50

Koninginneweg 44, 1211 AS Hilversum
Vvk bij Platenhuis 't Oor - Hilversum
Telefonisch reserveren mogelijk via: 035-6215841

THE ROCK

CD SPECIAALZAAK
OOK POSTORDER

NEERSTRAAT 20
6041 KC ROERMOND
tel/fax: 0475 - 334 669

E-Mail: <therock@cuci.nl>
INTERNET: <http://www.cuci.nl/~therock/>

Spotjes (oftewel kleine advertenties) kosten 50 ct. (Bfr. 10) per woord. Het adres **OF** telefoonnr. wordt gratis geplaatst. Om zettfouten te voorkomen de Spotjes **GETYPT** inleveren. Het bedrag aan postzegels (in zegels van 5 ct. tot f 1,-) of cash (géén munten) **IN** een envelop onder vermelding van de desbetreffende rubriek sturen naar:

SPOTJES / MARIJKE POSTBUS 7 5690 AA SON NEDERLAND

Vermeld in de linker bovenhoek op de enveloppe in welke rubriek jij je Spotje geplaatst wilt hebben. Je kunt je Spotje in 6 verschillende rubrieken plaatsen. Te weten:

- **TE KOOP**
- **GEZOCHT**
- **KENNISMAKING**
- **MUZIKANTEN**
- **FANCLUBS & TIJDSCHRIFTEN**
- **DIVERSEN**

Op last van het NVPI is het ons niet toegestaan om Spotjes (in de rubriek **TE KOOP**) te plaatsen waarin opnamen aangeboden worden van live-registraties, opnamen op cassette van bestaande CD's, bootlegs, en andere illegale producten.

De Spotjes voor nummer **6/98** moeten bij onze postbus zijn voor:
12 MEI

TE KOOP

De 'Of Purest Fire'-demo van Centurian (ex-Inquisitor) zie Aadschok nr. 2/98 (bij mini-CD's) supersnelle, agressieve black/death metal f 10,- naar: Centurian c/o Wallenbergstraat 27, 3882 HA Putten.

Een goede bungalowtent f 100,-, Elisadonk 188, 4707 EN Roosendaal.

Keiharde, snelle black/death metal: 'Of Purest Fire', mini-CD van Centurian. f 20,- naar: Centurian, c/o Wallenbergstraat 27, 3882 HA Putten.

De nieuwste CD's van Balsagoth, Nocturnal Rites, Puissance, Aurora, Einherjer-Odin, Old Mans Child-Natured, Pentagram, Stuck Mojo, Twilight Opera, Tankard, Xytras, Heavenwood, Theatre Of Tragedy, Totenmond, Beyond Dawn, Cannibal Corpse f 30,-. CD's van Altar, Septic Flesh, Sorath, Tristania, Third Moon, Exmortem, Ildisposed, Wizzard, Captor, Profanum, Vader-Kingdom f 25,-, CD's van Merciful Fate-Philadelphia, Therion-Vovim, Covenant, Children of Bodom f 27,50 Blind Guardian-New f 35,-, Gorefest f 35,- mini-CD's van Samael, Tiamat, Enthroned, Soulfly, Morthirum vanaf f 15,-. 7"EP's van Naglfar, Abscess vanaf f 10,-. Video's van Cannibal Corpse, Dark Tranquillity, Type O Negative, Celtic Frost, Raven, Priest vanaf f 22,50. LP's van Bathory-eerste 3 op Picture disc, Mayhem-Deathcrush Picturedisc, Marduk-Live Baroeg, Marduk, Imperial, Dark Funeral vanaf f 25,-. Alle prijzen zijn inclusief porto. 2 Postzegels van 80 ct, 2 Dollar of twee IRC's voor lijst naar Displeased Records/Disorder, Ronde Tocht 7d, 1507 CC Zaandam, Holland, Fax +31 (0) 75 - 6704179. <http://www.xs4all.nl/~displeas>

Baptized, de Severe Torture-demo is uit. Lompe strakke death in de stijl van Cryptopsy en Suffocation. Tien piek naar: Severe Torture, c/o Mijlstraat 95, 5281 LK Boxtel.

Voor de echte Metallifan. Elisadonk 188, 4707 EN Roosendaal.

23 CD's: o.a. Metallica, Iron Maiden, Testament, Kreator, Queensrÿche, Slayer, Judas Priest. Per stuk f 15,- en alles voor f 300,-. Tel.: 0345-682571 (na 18.00 uur).

Diverse Kiss-items: voornamelijk posters, artikelen. 020-6180399 (Marco).

Te koop! Wegens schoonmaak in verzameling. Massa's underground black/death/doom CD's voor weggeefprijzen! Veel recent spul! Postzegel = lijst. M.d.g., Biesbosstraat 74, 8226 EC Lelystad.

Nieuwe longslieve, T-shirts, demo van Cremation. Info: <http://home.worldonline.nl/~baaijens/crematn.htm>

7" EP's/CD's/T-shirts. Elisadonk 188, 4707 EN Roosendaal.

De snelste, betrouwbaarste en goedkoopste black metal mailorder van de Benelux heeft weer alle knallers in huis!!! Nieuwe CD's van Marduk, Dark Funeral, Bal-Sagoth, Abigor, WAR, Dawn, Gloomy Grim, Thyrfing, Necromicon, Amestigon, Gates Of Ishtar, Beyond Dawn, Benediction, Covenant, Septic Flesh, Choronzon, Veles, Angelcorpse, Sadness, Tulus, Behemoth, Demonic, Otyg, Primal Fear, World Domination III en nog 1300 andere titels. Info/bestellen 046-4373600, vraag voor gratis nieuwe mailorder catalogus!!! Hammerheart Records, P.O. Box 277, 6300 AG Valkenburg, Holland.

Tweede pure death metal demo '...Rapture' van Cremation. Zie recensie vorige Aardschok: f 10,- + f 2,40 porto. Paul Baayens, H. Freezerlaan 40, 6666 LN Elst.

Longsleeves/shirts/hooded sweaters van Unlord, Einherjer, Children Of Bodom, Astaroth, Displeased Records, Catamenia, Lacuna Coil, Vasaria, Borknagar, The Gathering, Whiplash, Old Mans Child vanaf f 30,- incl. porto. 2 Postzegels van 80 ct, 2 Dollar of twee IRC's voor lijst naar Displeased Records/Disorder, Ronde Tocht 7d, 1507 CC Zaandam, Holland, Fax +31 (0) 75 - 6704179. <http://www.xs4all.nl/~displeas>

Vortex, Vortex, Vortex. Zin in onvervalste heavy metal, bestel dan nu de CD 'The Dawning' met de 16 beste songs van de Groningse formatie Vortex. Maak f 30,- over op gironr. 5247319 Info & boekingen: Martjo Brongers, Jacob Catsstraat 36, 9716 GD Groningen tel.: 050-5734876.

Pearl dubbelebass-set zilver Rock Chrome 2 x 22" Bassdrums, 1 x 14" Tom, 16" en 18" Floortoms. Bassdrums en 18" met hoezen. Pearl cymbalstands 3x en 2x Pearl Propedals. Eén koop! f 2700,-. Bel en ontvang een foto. Tel.: 0416-312729 (tussen 5 en 7 's avonds).

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Displeased Records op het internet. Met informatie over al onze bands, releases, metalstore en overig nieuws. Maar ook onze complete mailorderlijst, inclusief laatste update. Alle shirts staan in kleur met voor en achterkant vermeld. Check it out op <http://www.xs4all.nl/~displeas>

Nu te koop: Pulverizer - 'Tales Of Pussy'!!! 8 Thrash/hardcore nummers met ballen. Bruut, en toch swingend. Bestel hem nu, en stuur f 10,- of Bfr.200 naar: Pulverizer, Troelstraalane 14 B, 7204 LD Zutphen.

A Mind Confused - 'Anarchos' CD f 30,-, Sorhin-'I Det Glimrande Mörkrets Djup' CD f 30,-, Arkona-'Imperium' CD f 20,-, North-'From The Dark Past' CD f 25,-, Grom/North/Marhoth-'Sovereigns Of Northernlands' CD f 25,-. Mjollnir Distribution, Brautigamsingel 112, 2331 SP Leiden en Mjollnir Distribution, Dobbredreef 230, 2331 ML Leiden.

Displeased Records is aanwezig tijdens diverse concerten in de Benelux. Compleet met METAL STAND waar CD's, LP's, 7"-EP's, badges en patches verkocht zullen worden. We zijn aanwezig op 2/5 Kiehoor-Altar, 3/5 Tagrijn-Immortal, 22/5 Hedon-Altar, 20/6 Buze-Metal festival, 25/7 Buze-Stonehenge festival. Moeien we wat voor je meenemen, stuur ons dan even een briefje of een fax.

Spine - 0314-345634.

65 Originele black/death/doom demo's (o.a. Darkthrone, In The Woods, Anathema, Perdition Hearse). In één koop f 125,- incl. porto tel. 06-55770549.

GEZOCHT

Kyuss, ik ben op zoek naar vinyl-versies van alle vier Kyuss albums. Ben je ze zat of ben je gewoon cool, laat het mij dan weten. Goddamn! (supas-coopa@rocketmail.com) Admiraal de Ruyterlaan 179, 1215 LZ Hilversum.

Alles van Extreme en Nuno. Lieven Jacobs, Rosmeerweg 14, 3620 Veldwezelt, België.

Twee kaarten voor Dynamo! Benny en Marja 050-5490514.

Spine - 0314-345634.

Mangled Boekingen: Tel.: 077-3983268.

Eelpees gezocht! Wil je je HM-platen verkopen? Wij betalen je een mooie prijs! Alle genres heavy metal, collecties in één koop! Bel ons en je bent gegarandeerd tevreden! Tel./fax: 033-4803688. Ook in je oude cedeeds zijn wij geïnteresseerd!

Gezocht: kaartje Dynamo 1998 tel.: 030-2435747.

Gevallen engel uit Indo China (32-metal freak), gebonden met viking godin, zoekt meerdere viking godinnen (25-40) voor harem, vriendenkring in woongroep(je) met bomen monnik (40), in omgeving Nijmegen. Wij houden van humor, goed gesprek, bier, wijn, tuinbouw en nog veel meer. Leetana 06.5429769.

Een Dynamokaart 0165-538453

Te koop gevraagd: kaartje Dynamo 1998 tegen kostprijs. Bart, 024-6772767.

Metalband Tormentor (met oefenruimte en apparatuur) zoekt: een grunter (met uitstraling, 'be-reik' en afwisseling). Omgeving: Leeuwarden en omstreken. Leeftijd: P.M. 17/18 Tel.: 058-2120157.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Tapetraders wanted! Punk, hardcore, metal, black. Ferdinand Tuijnman, Stationsweg 111, 9471 GN Zuidlaren.

Ook opgelicht door Marcel de Bruin van Nocturn uit Veenwouden? Bel 035-5420139 (Eric).

Te koop: Hardrock, speed, thrash, death, heavy metal... Gratis lijst op aanvraag. Jan Domen, Lodewijk De Koninckstraat 2 bus 2, 2300 Turnhout, België.

Plaatjes/foto's van corps-painting gezocht. Miriam, Karel de Stoutestraat 13, 3082 BH Rotterdam.

Op zoek naar (concert-)foto's, video-opnamen e.a. materiaal van The Gathering. Ook van het 'Always'-tijdperk. Wera de Jood, van Hoornestraat 15 D, 4206 XC Gorinchem 0183-622978.

Ik ben op zoek naar de CD Repulsion - 'Horridified'. Opname op cassette is ook goed! Vergoeding is vanzelfsprekend! Bart van Bockstaele, Groeneweg 50, 9400 Ninove, België.

Gezocht Gezocht!! Nog twee kaartjes voor Dynamo! Wie kan ons helpen uit onze nood? M. Meester, Horn 17, 1614 LS Lutjebroek, 0228-517867.

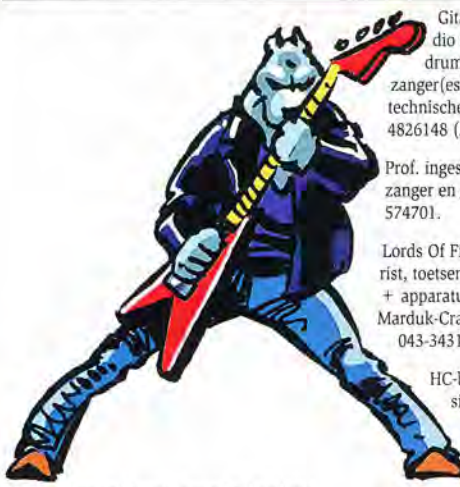
CD Harem Scarem 'Lo And Behold (Rarities)' of opname op cassette. Tegen vergoeding. 0314-651979 na 17.00 uur (Michel).

Gezocht: tapetraders in ska, oi, punk en hardcore. Stuur je lijst naar Marc de Koning, Bizetstraat 68, 2983 BD Ridderkerk.

Wanted: meiden en mannen voor American style stripteaseshows! Ervaring niet vereist, wel pit! Uitstraling belangrijker dan uiterlijk! Zeer goede verdiensten, geen sex! Stripcurcus mogelijk. Bel voor info: Delilah, 0655333255.

Ticket voor Dynamo. Vermeld eventueel je rekeningnummer. Dimitri Fiems, Lindenstraat 15, 8820 Torhout, België.

MUZIKANTEN

Gitarist en bassist met eigen studio zoeken: strakke DB-drum(m)(st)er, toetsenist(e) en zanger(es) voor breed georiënteerde technische, melodieuze metal. 020-4826148 (Alex) of 023-5393250 (Wim).

Prof. ingestelde death metalband zoekt zanger en gitarist. Natascha, Yvo 0172-574701.

Lords Of Fire zoekt: DB drummer, gitarist, toetsenist. Inzet 200% oefenruimte + apparatuur aanwezig. Stijl: Immortal-Marduk-Cradle. Omgeving Maastricht. 043-3431871/0660031006.

HC-band zoekt drummer en bassist. 100% inzet vereist. Stijl: New- en oldschool met nadruk op eerstgenoemde. Omgeving Roosendaal. Bel voor meer informatie. Roel: tel. (0165) 312639

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Metalband (Abominations) omgeving: Amsterdam. Zoekt drummer stijl: Venom, Motörhead, Destruction. Tel. 020-4972206.

Metalband Trachyte zoekt met spoed db-drummer (strak en nog sneller). Demo-opnames in het vooruitzicht. Geen beginners. Regio: noord. Tel.: 058-2133455.

Infernal-Beauty (B) zoekt bassist(e) + toetsenist(e) voor progressieve black metal (omgeving Limburg). Tel/fax: 0032/(0)11-644247 (Joachim).

Porno-core band Pulverizer zoekt met spoed een bassist i.v.m. optredens. Strak bassen en 100% inzet vereist. Interesse? Bel: 0575-530816 (na 18.00 uur).

Zanger (gitarist) met ervaring zoekt HR/HM band. Geïnteresseerd in covers of eigen nummers. Stijl: Savatage, Manowar, Y&T, Helloween, Deep Purple, Vengeance. Tel. 0570-613755 (na 18.00) Gerrit.

Weinig ervaren slaggitarist (17) zoekt muzikanten. Stijl: melodieuze black metal (Dimmu Borgir). Omgeving Zuidwest Drenthe. Bel: 0522-251844 (na 20.00 uur, Wilfred).

Symfonische rockband No Way Out zoekt melodieuze rockzanger met een groot bereik en een gemotiveerde, professionele instelling. Stijl: van Journey t/m Symphony X. Eigen oefenruimte (Vught) en repertoire. Trefwoorden: gezelligheid, inzet en lef! 020-6651063 (Rico), 026-4431651 (Mingus).

Beestachtige rockbassist gezocht: langharig, Sarzo/Way/Quiet Riot, Montrose, MCS. Zo min mogelijk oefenen. Drente/Oeverijssel 0529-482809.

Metalband (Septuagint) uit regio Nijmegen met eigen werk zoekt toetsenist en/of gitarist. Invloeden: Metal Church/Annihilator. Interesse? Bel: 0486-413066.

Gezocht: zanger met strot en ballen. Stijl: hardrock, Southern rock. Invloeden: Pride & Glory, Lynyrd Skynyrd, Van Halen, The Who... Omgeving: Oost-Brabant. Tel.: 0413-344444.

Severe Torture zoekt een nieuwe zanger, frontman. Stijl: Suffocation, Deicide. Severe Torture, c/o Mijlstraat 95, 5281 LK Boxtel.

Gallow; death metal/grindcoreband uit Brugge zoekt bassist(e) met motivatie, inzet en professioneel materiaal. Reeds eigen CD uitgebracht (september '97) en plannen voor de opnames van een tweede (winter '98). Veel optredens in het vooruitzicht. Contact: Hans Vancouillie 0032(0)50/222499.

Mangled Boekingen: Tel.: 077-3983268.

Spine - 0314-345634.

Hardcoreband Reversed, zoekt bassist. Woonachtig in omgeving Utrecht of Tiel. Invloeden 25 Ta Life, Morning Again, Madball. Bel naar 0348-414660 (Iwan)/030-2432014 (Rogier).

Dringend gezocht bassist voor hardcoreband Major Crime League Oldschool met metal-invloeden eigen nummers omgeving Cent/Wetteren (België) tel. 09/3664059 (Ludwig).

Dringend gezocht: ervaren bassist(/zanger) stijl: Korn, Machine Head, Pantera; en een zanger stijl: Pantera, Korn voor 'powergroove'-band Warnerve. Regio Oostende/Brugge. Bel naar Bruno: 050/518392 (B) na 17.00 uur.

Severe Torture zoekt nieuwe zanger wegens vertrek van onze huidige zanger naar Sinister. Info: 0411-674485.

Brabantse metalband zoekt gemotiveerde zanger met een groot zangbereik. Doel: platencontract en veel optreden. Interesse? Bel 040-2051880 (Roland).

Mon'strum Neerlands meest noordelijke metalband (met eigen oefenruimte), zoekt toetsenist(e). Info: 0595-425762.

DIVERSE

Studio 33, Utrecht. Complete 24 sporen digitale geluidsofname studio. Perfecte akoestiek, geweldig geluid, heel veel rock-ervaring. f 60,- per uur all in (inclusief eindmix op CD/DAT, gebr. multitracktapes, technicus kosten, 17,5% btw en koffie). Interesse?!!! 030-2943901.

De eerste demo van Severe Torture is nu te koop. Op 'Baptized' staan vijf nummers keiharde death zoals het hoort. f 10,- naar: Severe Torture, c/o Mijlstraat 95, 5281 LK Boxtel.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Centurian boeken!!! Tel.: 0341-358002.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Mangled Boekingen: Tel.: 077-3983268.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Spine - 0314-345634.

P.J.P.RULES!!!

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Centurian boeken!!! Tel.: 0341-358002.

Geluidsofname studio Harrow Productions, 8-16-24-32 sporen, gratis overnachten. De rock-studio van 't oosten, enkele laatste producties zijn Marathon-Live, Frust-Hatred, Prejudice, Souldburn, Steelcock, etc.. Bel voor foldermateriaal. 053-5383268

HTTP://www.interstream.nl/~harrow

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Severe Torture info, boekingen: 0411-674485.

FANCLUBS & TIJDSCHRIFTEN

Spine - 0314-345634.

Lid worden van de officiële In Flames fanclub? Dat kan... wordt lid en ontvang het limited edition fanclub t-shirt, stickers, foto's, updates, enz.. Check 'm out at Dynamo 1998. Voor meer info schrijf naar: Members Of The Moonshield, Postbus 529, 6190 BA Beek (L.).

Core # 3 is uit. Interviews met o.a.: Agnostic Front, Business, Veil, Maximum Penalty, Kickback, Surface. Verder concertverslagen, Onno 'Cro-Mag', CD/demo/7" - reviews en nog veel meer. Bestellen f 8,20 aan postzegels naar: Core Magazine, Postbus 4269, 5604 EG Eindhoven.

Back To Back hardcore-fanzine # 3 out now! Interviews met: Right Direction, Discipline, Homethrust. Verder recensies enz. f 4,80 aan postzegels naar: Back To Back, Nassauwijk 6, 9288 BX Kootsterille.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Tape Trader Fanzine: Punk, metal en hardcore support. Nummer 0 gratis verkrijgbaar. Ferdinand Zuidman, Stationsweg 111, 9471 GN Zuidlaren.

Victim In Pain: metal- en hardcore fanzine n° 2 nu uit. Met interviews Pro-Pain, Hard Resistance, Rayzor en 187 en veel demo-CD en concertreviews. Verder nog Discipline en The Gathering. f 5,- of Bfr.100 naar: Victim In Pain, St. Amandstraat 12, 8760 Meulebeke, België.

Abonnement Core Magazine: f 30,- voor 5 nummers overmaken op banknr. 476.426.189 t.n.v. Core.

PJPRules! # 3 Out Now! Interviews: Heideroosjes, OP, MM, Brotherhood Foundation, Travalta's, verder live-registraties, CD-recensies en meer. Prijs: f 3,-. Bestellen: Weezenhof 64-13, 6536 AV Nijmegen.

KENNISMAKING

2 Metalfreaks (18-20 j) zoeken 2 metalgoddinnen (16-20 j) om mee te pennen, fuien en eventueel meer. Favoriete muziek van thrash tot death en black metal. Liefst in de omstreken. Interesse? Schrijf naar: Dieter 19 j: Hoogweg 48, 8750 Wingene W-VL België. Steve 18 j: Hoogweg 25, 8750 Wingene W-VL België.

Metalgirl (15) zoekt een andere metalgirl om mee naar Dynamo te gaan. GEA, Weverswal 40, 9243 JM Bakkeveen.

Spine - 0314-345634.

Dagon Grotto/Church Of Satan: Postbus 2231, 5500 BE Veldhoven. Voor correspondentie postzegel insluiten.

Getatoeëerde straight edge-er (25) zoekt soortgenoten. 0223-614605.

Melkweg 19/03/1998 Morbid Angel. Jij: fanatiek bengende blondine (ongeveer 1,60 mtr.) met lange jurk en knuffelbeest als rugzak. Ik: met Carcass-'90 shirt stond naast/achter je. Laat iets van je horen. Jürgen, Hoofdstraat 31, 4564 AM St. Jansteen.

Spine - 0314-345634.

Dagon Grotto/Church of Satan. Voor België: infopakket contant f 10,- + IRC twv f 5,- verzendkosten. Postbus 2231, 5500 BE Veldhoven/NL.

Black metalgirl (15) zoekt black metalboys om mee te schrijven. (into reptiles...) GEA, Weverswal 40, 9243 JM Bakkeveen.

Artificial Limb tel.: 026-3612001.

Gestoorde The Gathering-fans! En ook nog zin om te schrijven! Is er dan helemaal niemand die aan dit signalement voldoet? Wera de Jooede, van Hoornestraat 15 D, 4206 XC Gorinchem.

P.J.P.RULES!!!

Vampier/satanist zoekt contact met vampieristen/satanisten voor correspondentie. Schrijf naar: Moroi, Postbus 223, 3253 ZK Ouddorp (ZH).

BEAUFORT
RECORDING STUDIO
 EEN KRACHTIG GELUID MET EEN DERDE DIMENSIE
STUDIO MET 200 M² RUIMTE
DDA-AMR MENGpaneel
MET OPTIFILE TETRA AUTOMATISERING
LEXICON NEUMANN TASCAM
MARSHALL TRACE-ELLIOT HARTKE
ZIMMERMANN VLEUGEL RHODES
HAMMOND TOONWIELEN + BUJZENLESIE 122
PREMIER GENISTA SLAGWERK
 PRIJZEN: f 65,- PER UUR ex BTW incl. technicus
 HUIR STUDIO f 400,- PER DAG zonder technicus
ELKE OPNAME DIRECT OP CD-R
KEUKEN, RELAXROOM, SLAAPKAMER, DOUCHE
Logies + koffie en thee gratis
MEER WETEN? TEL. 0228-514793 Fax. 0228-520306

Komsnertagenda

Data voor de Komsnertagenda moeten voor

12 MEI

schriftelijk (getypt) bij Komsnertagenda,

Postbus 7, 5690 AA Son zijn. Faxen kan ook op nummer: 0499-475945.

Data van de Komsnertagenda worden gratis geplaatst op de web-site van Aardschok.

FESTIVALS:

ROCK D'ORANGE:
TRAVOLTAS & I AGAINST I
FACING DOWN & NEE

30 april De Roos-Deurne

HER MAJESTY SECRET SERVICE FESTIVAL:

CRACK UP
DEW-SCENTED
CIRITH GORGOR
SLEEPING GODS
EXCISION & MANGLED
DROWNING IN TEARS
SLEEPING GODS

30 april Dingus-Venray
(aanvang 16.00 uur)

KLOMPPOP:

NUFF SAID
VAN DIK HOUT
MOONFLOWER
THE PERKS & VOIDD
B.M.C. BAND
SURE & NO TALKIN'
TREMOR & NIMBUS

21 mei De Klomp-Overzande

BORSTROCK:

SHORTINO
JOE STUMP & STRING RIOT
HEAVY 70'S
MOST WANTED

23 mei Tent - Vossemeer

HARDCORE HAPPENING:

ALL OUT WAR
KORODED
RACIAL ABUSE
SPIRITH OF YOUTH
ASHLAR
BORN FROM PAIN
48 CHANCES

23 mei De Nieuwe Poort-Dongen
(aanvang 14.00 uur)

ARGUS STILL ALIVE:

BLOOD SESSIONS
SSIK & DUST & SEANOX
ALICE IN WONDERBAND
HARD HEAD AREA

24 mei Arena Sleep Inn-Amsterdam

PINKPOP:

PRIMUS
MOBY & SKIK
OZRIC TENTACLES
SMASHING PUMPKINS
DEFTONES
NOFX & GARBAGE
ANOUK
THE VERVE
16 HORSEPOWER

1 juni Megaland-Landgraaf

TRENDPOP:

BELGIUM AOSOCIALITY
BAND ZONDER BANAAN
NILSSON
CORDS & CONQUER

14 juni Sportpark De Koulberg-Keldonk

DYNAMO OPEN AIR:

RAMMSTEIN & PANTERA
LIFE OF AGONY & ATROCITY
DEFTONES & SOULFLY
JUNKIE XL & SAXON
PRIMAL FEAR & PRO-PAIN
25 TA LIFE & IN FLAMES
IMMORTAL & H2O & [HED]PE
HAMMERFALL
FU MANCHU

CATHEDRAL & ORANGE GOBLIN
BETTER THAN A THOUSAND
THE BLACK SYMPHONY
BLIND GUARDIAN
COVENANT & DIMMU BORGIR
WITHIN TEMPTATION
BATTERY & INCUBUS
MISERY LOVES CO.
HUMAN WASTE PROJECT
HARD RESISTANCE
ICED EARTH & 7ZUMA7
AGNOSTIC FRONT
RIGHT DIRECTION
HELLOWEEN

SEVENDUST & T-NAILED
THE HELLAOPTERS
FURY OF FIVE & DRIVEN
DEATH & BEWITCHED
EMPEROR & ENSLAVED
FATES WARNING
JANES DETD.

TURA SATANA & LIMP BIZKIT
UNDECLINABLE AMBUSCADE
THINK ABOUT MUTATION
THEATRE OF TRAGEDY
FEAR FACTORY & STRATOVARIUS
BROTHERHOOD FOUNDATION
FORM & HATEBREED
DECIDE & COAL CHAMBER
FAR & MISFITS & TECH-9
STUCK MOJO & OOMPH!

TRANSPORT LEAGUE
TOM ANGELRIPPER
MASTERS OF REALITY
KREATOR & SIX FEET UNDER
GOOD RIDDANCE
SPIRITUAL BEGGARS
MAXIMUM PENALTY
DISBELIEF & ZEBRAHEAD
INSANE CLOWN POSSE

29, 30, 31 mei Kunstjssbaan-Eindhoven

SUMMER CLASH:

DECIDE & NAGLFAR
SIX FEET UNDER
BRUTAL TRUTH
AMON AMARTH
DEW-SCENTED

12 juni Noorderligt-Tilburg

HOLLANDS METAAL:

ALTAR & SILICON HEAD
GOD DETHRONED
LIAR OF GOLGOTHA
ABSENT MIND
CONCRETE
UNSHROUDED BITTERNESS
GÖTTERDÄMMERUNG

13 juni Opsessie-Bussum

WÂLDROCK:

DREAM THEATER
MARILYN MANSON
SAVATAGE
PARADISE LOST
SOULFLY
TWO
DIMMU BORGIR
BLAAR

27 juni Terrein-Bergum

PLANET PUL:

VANDENPLAS & DARIUS
THE FLOWER KINGS
MR. SO & SO & CAST

6 juni De Nieuwe Pul-Uden

BOSPOP:

WALTER TROUT
POPA CHUBBY
PADD'S HEAVY CIRCUS

13 juni Sportpark Boshoven-Weert

VAN HALEN

YNGWIE MALMSTEEN
LIFE OF AGONY
THE PALADINS & THE HOAX

14 juni Sportpark Boshoven-Weert

FROZENLAND:

SKATEFEST:
BATTERY & INDECISSION
BETTER THAN A THOUSAND
MILHOUSE & THE PROOV

5 juni Terrein De Groene Ster-Leeuwarden

REFUSED & KEPONE
ZOMBIE SQUAD
DROPKICK MURPHYS
NRA & SPIRIT OF 84
SNEKER ALLSTARS
VICTIMIZED
AS FRESH AS A DAISY
TRAVOLTAS

6 juni Terrein De Groene Ster-Leeuwarden

HOOFDPODIUM:
RUN DMC
CARDIACS
OSDORP POSSE
SPIRITUAL BEGGARS
DE HEIDROOSJES
CRADLE OF FILTH
HIDEOUS SUN DEMONS

5 & 6 juni De Groene Ster-Leeuwarden

GITAARPODIUM:

THE HELLAOPTERS
MASTERS OF REALITY
7ZUMA7 & CONE
SILVER BULLET
BARKMARKET
TRAVOLTAS

5 & 6 juni De Groene Ster-Leeuwarden

DAWN T'ILL DUSK:

ANCIENT RITES & PENTACLE
CREEPMIME & XENOMORPH
INNER SANCTUM
ETERNAL DELERIUM
BY TOUTATIS
CRANIUM STIR
EMBODYMENT

20 juni Twilight Zone-Wassenaar

PARTY TILL PUKE VI:

VOBE & ABADDON
ACROSTICHON
DAEONIA & WOWBAGGER
EX-PRESIDENTS

11 juli Vossenbergh-Mariahout

HUNTENPOP:

JULIANS SAS BAND
JAN RIJBROEK BAND
CEASAR

27 juni Terrein-Varselder

STONEHENG:

DANSE MACABRE
MAC-II & AGATHOCLES
CONE & PASSION
SILICON HEAD
GODWORST
PRE MORTEM

25 juli De Buze-Steenwijk

BUITENLANDS:

ANONIMUS

25 april Parkhof-Alkmaar (mi)

25 april Kalashnikov-Terneuzen (av)

30 april Perron 55-Venlo

LABERINTO & FROZEN SUN

25 april Gigant-Apeldoorn

1 mei Para-Breda

2 mei Elkerlyc-Luttenberg

TODAY IS THE DAY
BLOODLET

25 april Het Bolwerk-Sneek

GLENN HUGHES

26 juni De Kade-Zaandam

RANCID

26 april Melkweg Max-Amsterdam

ANCIENT & BEHEMOTH
BELPHEGOR

30 april Staddijk-Nijmegen

1 mei De Baroeg-Rotterdam

2 mei De Boerdijk-Geleen

GOOD RIDDANCE
INTENSITY & A.F.I.

29 april Nighttown-Rotterdam

GOOD RIDDANCE
INTENSITY & ASTREAM
FINAL CONFLICT & A.F.I.

30 april Willem II-Den Bosch (mi)

GOOD RIDDANCE
INTENSITY & A.F.I.
FINAL CONFLICT

1 mei Het Bolwerk-Sneek

SACRED STEEL
WITCHBURNER
GODDESS OF DESIRE

1 mei Donkey Shot-Heemskerck

3 mei Fenix-Sittard

ALL OUT OF WAR
KORODED
DISCIPLINE & TECH-9
RIMSHOT
CONGRESS
SECOND 2 NONE

2 mei De Baroeg-Rotterdam

(aanvang 17.00 uur)

ADAM BOMB

2 mei Parkhof-Alkmaar (mi)

3 mei The Jam-Leiden

8 mei Winston-Amsterdam

9 mei Sater-Leidschendam

JOHN HAYES PROJECT

2 mei Nieuwe Pul-Uden

INCUBUS & FAR ONE MINUTE SILENCE

2 mei Melkweg (oude zaal)-Amsterdam

3 mei Nighttown-Rotterdam

OZRIC TENTACLES
RHYTMITES

2 mei Melkweg Max-Amsterdam

RUDE AWAKENING
CIRRHA NIVA

2 mei De Spot-Zundert

3 mei Willem II-Den Bosch

15 mei De Beuk-Barendrecht

22 mei Time Out-Nieuwegein

23 mei Parkhof-Alkmaar

THE HOAX

3 mei Rotown-Rotterdam

IMMORTAL
ANGEL CORPSE

3 mei Tagrijn-Hilversum

VICIOUS RUMORS

1 mei Magnifiosi-Lisse

2 mei Dynamo-Eindhoven

VICIOUS RUMORS
INNER SANCTUM
CARTHAGO

3 mei De Baroeg-Rotterdam

CRADLE OF FILTH
OLD MAN'S CHILD

6 mei Noorderligt-Tilburg

25 mei Paradiso-Amsterdam

STUCK MOJO
PSYCORE & ULTRASPANK

7 mei Het Bolwerk-Sneek

8 mei Noorderligt-Tilburg

MENTORS & HAMMERHAWK

8 mei De Baroeg-Rotterdam

9 mei 't Vervolg-Beverwijk

16 mei Scum-Katwijk

JOHN WETTON BAND

8 mei De Kade-Zaandam

9 mei Kasteel-Alphen a/d Rijn

10 mei Martinihal-Groningen

RUDE AWAKENING

9 mei De Sater-Leidschendam

16 mei Sfinx-Heerenveen

17 mei Backstage-Nijmegen

RUDE AWAKENING
CIRRHA NIVA
THE FLESH MERCHANTS

10 mei De Baroeg-Rotterdam

SAGA

JOHN WETTON & DARIUS

10 mei Martinihal-Groningen

DECIDE & NAGLFAR
SIX FEET UNDER
BRUTAL TRUTH
AMON AMARTH

12 mei Noorderligt-Tilburg

NEDERLANDS

PETER AND THE TEST TUBE BABIES URBAN SOLDIERS

12 mei De Baroeg-Rotterdam

INSANE CLOWN POSSE

13 mei Melkweg Max-Amsterdam

H2O & CIRCLE OF FRIENDS IN MY EYES

14 mei Melkweg (oude zaal)-Amsterdam
16 mei Willem II-Den Bosch

IRON MAIDEN HELLOWEEN

14 mei Ahoy-Rotterdam

MENTORS HAMMERHAWK RIGH DIRECTION

15 mei Boerderij-Geleen

HAWKWIND

17 mei Noorderlig-Tilburg
22 mei De Boerderij-Zoetermeer

CARL VERHEYEN

17 mei Paradiso-Amsterdam

BATTERY

BETTER THAN A THOUSAND

21 mei De Baroeg-Rotterdam

JOE STUMP

21 mei De Fuse-Bakel
22 mei De Druppel-Zeist
23 mei Jungle-Leerdam

MOTÖRHEAD

22 mei Dauwpop-Hellendoorn

SOULFY LIMP BIZKIT COLD

23 mei Melkweg Max-Amsterdam

STRAPPING YOUNG LAD MEDULLA NOCTA

23 mei Kiehoor-Bergum

30 JAAR BOUSIDQUE: OUR LADY PEACE DRIVEN

24 mei Melkweg-Amsterdam

JEFF DAHL

24 mei Vera-Groningen

G 3: SATRIANI+SCHENKER ULI JON ROTH

24 mei Ahoy-Rotterdam

SENSER & MOKE

27 mei Melkweg (oude zaal)-Amsterdam

NEVERMORE

27 mei Melkweg Max-Amsterdam

ANGEL DUST

27 mei Melkweg Max-Amsterdam

OVER KILL

27 mei Melkweg Max-Amsterdam

NOCTURNAL RITES

27 mei Dynamo-Eindhoven

MASTERS OF REALITY

28 mei The Max-Amsterdam

12 juni Paard-Den Haag

ICED EARTH

28 mei Dynamo-Eindhoven

PRO-PAIN

28 mei Twilight Zone-Wassenaar

MOTORPSYCHO

28 mei Vera-Groningen

MOTORPSYCHO ISIS

29 mei De Effenaar-Eindhoven

30 mei Tivoli-Utrecht

31 mei Patronaat-Haarlem

2 juni Paard-Den Haag

MICHAEL KATON

29 mei Babbeltje-Roermond

4 juni Lantaarn-Hellendoorn

5 juni Canix-Lottum

20 juni Bluescafe-Apeldoorn

21 juni Wilhelmina-Eindhoven

SAXON

30 mei Bierton-Zwolle

THE FLOWER KINGS

6 juni De Nieuwe Pul-Uden

7 juni Melkweg-Amsterdam

BLIND GUARDIAN

11 juni Dynamo-Eindhoven

YNGWIE MALMSTEEN

11 juni De Harmonie-Leeuwarden

12 juni Sub Rosa-Almelo

13 juni Melkweg-Amsterdam

LIFE OF AGONY & [HED]PE

15 juni Melkweg Max-Amsterdam

BRALALALALA

19 juni Big Confusion-Den Haag

MALEVOLENT CREATION INFERNAL MAJESTY & SADUS

21 juni De Tagrijn-Hilversum

STRUNG OUT

21 juni De Baroeg-Rotterdam

COAL CHAMBER

24 juni Melkweg-Amsterdam

SAVATAGE

26 juni Sjiwa-Baarlo

NEDERLANDS: CORDS

25 april Festival-Hoofddorp

8 mei Bouwkunde Feest-Delft

21 mei Bommelpop-Zaltbommel

1 juni Haags Filmhuis-Den Haag

6 juni Beekkestijnpop-IJmuiden

12 juni Hedon-Zwolle

13 juni Malgré Tout-Meeden

DARK RIVERS FLOW
LOST SACRAMENT

25 april De Toonzaal-Oosterhout

DEVIATE & TECH-9
DISCIPLINE & MM

25 april Dynamo-Eindhoven

EGGHEAD & IN RAGE

25 april Winston-Amsterdam

FIXATION

25 april Parnassos-Utrecht

8 mei De Peppel-Zeist

THE FLYING EMBRYO'S LIVE IT OUT

25 april Chipolata-Houten

FOREVER TIMES

25 april Hedon-Zwolle

GAIL OF GOD
CREME RECURANTE

25 april Spuigh-Vaals

THE GATHERING

25 april Bibelot-Dordrecht

GOD DETHRONED
BIFROST & PULVERIZER
CREMATION & CLAYMORE

25 april 't Jok-Zutphen

GREEN LIZARD

25 april Plato-Helmond

30 april Trapnotov-Almere

1 mei Fenix-Sittard

9 mei Nirwana-Dronten

27 juni De Roos-Deurne

5 juli Maaspop-Cuyk

DE HEIDEROOSJES

25 april Art Quake-Hoofddorp

21 mei Dauwpop-Hellendoorn (mi)

21 mei Indoorpop-Zuidwolde (av)

22 mei Gildefeesten-Maashees

18 juli Wantijpop-Dordrecht

HELLOÏSE

25 april De Blokhut-Rotterdam

2 mei De Fuse-Bakel

20 juni Lantaarn-Hellendoorn

26 september De Kade-Zaandam

HOT FOR TEACHER

25 april Dijkrock-Rilland

30 april Bibelot-Dordrecht

21 mei De Stam-Hardenberg

I AGAINST I

25 april Malgré Tout-Meeden

1 mei Simplon-Groningen

9 mei Burgerweeshuis-Deventer

16 mei JC String-Zwijndrecht

23 mei Graspop-Bafo

JETLAND

25 april De Ark-Anna Paulowna

22 mei Hedon-Zwolle

LIAR OF GOLGOTHA PLEURISY & XANTOSSA

25 april 't Vervolg-Beverwijk

LOVEBITE

25 april De Kade-Zaandam

30 april D'Olde Skoele-Hattem

2 mei Pandemonium-Vlaardingen

8 mei Demo-Oisterwijk

16 mei Twentytwo-Tiel

22 mei Flashback-Vriezenveen

6 juni Rhinoceros-Groessen

20 juni Parkhof-Alkmaar

28 juni Kajuit-Uitgeest

4 juli Marquee-Kesteren

11 juli Kronkel-Wijk Bij Duurstede

MALOCHIA GAIL OF GOD

25 april Spuigh-Vaals

THE OBNOXIUS

25 april Sub Rosa-Almelo

29 april Hedon-Zwolle

30 april Eendrachtsplein-Rotterdam

PICTURE

25 april Elektra-Sliedrecht

TALION

25 april JC De Hoogte-Enkhuizen

RUNAWAY

25 april De Gravin-Westdorpe

SILICON HEAD

25 april De Kelder-Amersfoort

2 mei De Piek-Vlissingen

9 mei Paard-Den Haag

SKELETON CREW

25 april Boho-Bergen Op Zoom

9 mei Brogum-Zierikzee

16 mei Little Cave-Rotterdam

23 mei 't Vervolg-Beverwijk

5 juni JC Eindpunt-Rotterdam

12 juni Trapnotov-Almere

TRAVOLTAS DOLLY BIRDS

25 april Iduna-Drachten

2 mei De Bliksem-Brummen

9 mei Simplon-Groningen

VALS LICHT

25 april Troll-Hoorn

3 mei Extase-Tilburg

15 mei Hedon-Zwolle

23 mei Bodebep-Zevenbergen

DREADLOCK PUSSY

26 april De Curve-Echt

2 mei Azijnfabriek-Roermond

11 mei Fenix-Sittard

MARILYN TWICE & DAYSTAR

26 april De Badcuyp-Amsterdam

OVER THE EDGE

26 april Café Boo-Sluis

SWINDLE

26 april Café De Vlinder-Zierikzee

WHATEVER

26 april Extase-Tilburg

30 april Boerderij-Zoetermeer

8 mei Nighttown-Rotterdam

SINISTER FOOTWEAR

28 april Muziekantennewinkel-Tilburg

ACTION IN DC

25 april Daytona-Maastricht

29 april Scum-Katwijk

9 mei Sub Rosa-Almelo

23 mei Jeugdsoos 75-Buren

29 mei Die 2-Boxtel

12 juni Feestent-Neer

PARTNERS IN CRIME

29 april Big Confusion-Den Haag

STAAL

29 april De Dokter-Zwolle

5 mei Festival-Zwolle

9 mei Z.P.F.-Zwolle

15 mei Medium-Oudeboorn

23 mei D'Olde Hekse-Beerze

5 juni Feesttent-Heeten

ARTIFICIAL LIMB

30 april Quercus-Arnhem (mi)

BEHIND BARS

30 april Streetbeat-Alphen a/d Rijn

BLIMEY!

30 april Paradox-Tilburg

THE COVENANT

30 april MC De Pul-Uitgeest

CREPMIME ANCIENT RITES ENTHRONED DESACRATOR

30 april Sjelter-Leiderdorp

FACER

30 april De Mortel-Ittervoort

THE FLYING EMBRYO'S

30 april Koninginnenpop-Santpoort (m)

THE FLYING EMBRYO'S LIVE IT OUT

30 april Scum-Katwijk

29 mei Donkey Shot-Heemskerk

FORM & FACER

30 april De Mortel-Ittervoort

MON'STRUM

30 april Grote Markt-Groningen

NOSTALGICA OFFICIUM TRISTE

30 april De Blokhut-Rotterdam

NUMB

30 april Markt-Boxtel

REPOSE

30 april Molenrook-Roermond

SCAPEGOAT

30 april HD Utreg-Utrecht

9 mei De Zwaan-Heeswijk Dinther

24 mei De Kroeg-Arnhem

23 mei MC Huessen-Huissen

SHE

30 april Felix II-Hilversum (mi)

SPINE

30 april Kadepop-Deventer

19 juli Plantsoenpop-Deventer

T-NAILED

30 april De Toeter-Meppel

VANITY 4

30 april Innocent-Hengelo

5 juni Exit In G-Landgraaf

13 juni String-Zwijndrecht

20 juni Brogum-Zierikzee (mi)

20 juni De Engel-Den Helder (av)

ALTAR

1 mei Metropool-Hengelo

BROTHERHOOD FOUNDATION

1 mei Fenix-Sittard

2 mei Het Bolwerk-Sneek

5 mei Festival-Roermond

16 mei Hedon-Zwolle

6 juni Beekkestijnpop-IJmuiden

6 juni Forever Young-Grootebroek

4 juli Opsessie-Bussum

18 juli Seapop-Petten

CHINAWHITE

1 mei Jailhouse-Heel

2 mei D'n Drey-Tegelen

17 mei Café Lot-Nunhem

CURFEW

1 mei Jonosh-Asten Heusden

DISDAIN

1 mei De Linck-Oss

CONCRETE & ANTICOW

1 mei De Linck-Oss

INNER FEAR & CIMMERII

1 mei Popfront-Zwolle

THE NEW CREATURES

1 mei Jonosh-Asten Heusden

NEDERLANDS BELGIË

GASOLINE

5 mei Bevrijdingspop-Nijmegen
16 mei Fokko Rokko Festival-Wolvega
24 mei Bikeshow-Zwolle
11 juli Bikeparty Blacksheep-Heerenveen

WITHIN TEMPTATION

5 mei Bevrijdingspop-Deventer
22 mei Burgerweeshuis-Deventer
6 juni Staddijk-Nijmegen
7 juni Virusfestival-Eindhoven

NI HAO

CONVICTED

6 mei De Tavenu-Waalkwijk

SINISTER

VANITY 4

6 mei Escape-Veenendaal

BITCHCOCK

5 mei Winston-Amsterdam
7 mei Het Galjoen-Amstelveen
14 mei Griffioen-Amstelveen
21 mei Bovenzaal Paradiso-Amsterdam
27 juni Lepelenburgpark-Utrecht (mi)

GREED

7 mei De Halve Maan-Neede
21 mei Wapen van Eibergen-Eibergen

BLOODSESSIONS

8 mei Hedon-Zwolle
9 mei De Ark-Anna Paulowna
16 mei Sflinks-Heerenveen
24 mei Arena Sleep Inn-Amsterdam

EGGHEAD

8 mei Parsival-Valkenswaard

MOLOSSER

WAY OF NATURE

MY MINDS MINE

8 mei Piet Prins-Kolummerzwaag

STARFISH

DILEMMA

8 mei The Box-Hoogeveen

SEIN' RED

INTENSIVE CARE

FIXATION

8 mei De Peppel-Zeist

SILICON HEAD

BLOODSESSIONS

8 mei Hedon-Zwolle

YPHOIA

TUCO RAMIREZ

RESTRAINED

BOYCOT

8 mei J.C. Troll-Hoorn

CELESTIAL SEASON

9 mei Gigant-Apeldoorn

CIRRHA NIVA

SACRAMENTAL SACHEM

SCAVENGER

9 mei Den Deel-IJsselstein (U)

COOLER THAN JESUS

9 mei Azijnfabriek-Roermond

HORIZON

IN RUINS

9 mei R17-Grootebroek

SIXPIT & ASMODEUS

9 mei 't Obdammertje-Obdam

SOYLENT GREEN

9 mei Gigant-Apeldoorn

21 mei Platte Zaal-Maastricht

22 mei Maaspoort-Venlo

5 juni Catacomben-Enschede

6 juni De Tunnel-Boskoop

SPACE MARINES

9 mei Festival-Bergen op Zoom

23 mei Iduna-Drachten

TRAVOLTAS

9 mei Burgerweeshuis-Deventer (mi)
15 mei De Vlerk-Rotterdam
23 mei Odeon-Veldhoven
24 mei Doornroosje-Nijmegen (mi)

ALTAR

LIAR OF GOLGOTHA

ANCIENT RITES

9 mei Dynamo-Eindhoven

WHROUMM

9 mei De Tunnel-Boskoop

WITHIN TEMPTATION

SILICON HEAD

9 mei Paard-Den Haag

I AGAINST I

HUMAN ALERT

NRA

UNDECLINABLE AMBUSCADE

10 mei Tivoli-Utrecht

C OF E

10 mei Willem II-Den Bosch

16 mei Hedon-Zwolle

16 mei Stadsgehoorzaal-Kampen

6 juni Atak-Enschede

13 juni Sub Rosa-Almelo

D@P

12 mei De Paap-Den Haag

GOREFEST

TRANSPUNK

14 mei Tivoli-Utrecht

23 mei Paard-Den Haag

SEVEN OF ELEVEN

KORESH

14 mei City Pool-Castricum

BONE ABILITY

THE PURPLE PICTURE

15 mei De Tavenu-Waalkwijk

CELESTIAL SEASON

BEAVER

15 mei So What-Gouda

IGNORANE & MM

15 mei De Snoek-Eersel

LOVESTREAKS

ROADKILL

15 mei Jonosh-Asten Heusden

N.R.A.

15 mei De Box-Hoogeveen

SIXPIT & GRIN N' BEAR IT

15 mei LVP-Leiden

THE BREATH OF LIFE

16 mei De Piek-Vlissingen

DOG VIOLET

16 mei Veehandel-Dokkum

FACER

SALMONELLA

KILLING FLOOR

GRANNY GOES UNDERGROUND

ISHNA

16 mei Jailhouse-Heel

FRUSTRATED

VANITY 4

MOSTLY MEN

16 mei De Sphinx-Heerenveen

HARD RESISTANCE

MAYPOLE & MM

16 mei OOC Perron 55-Venlo

MAC-11

MERINGUE

16 mei De Badcruyp-Amsterdam

NI HAO

CATWEAZLE

16 mei Café Erica-Erica

PRODUCT X

16 mei Batcave-Tilburg

TRANSPUNK

SOYLENT GREEN

LOKKIWOOT

16 mei Spuugh-Vaals

XANTOSSA

16 mei Rhinocerus-Groessen
6 juni Marquee-Kesteren

HELLOÏSE

LEMON CRUSH

17 mei Kobus-Zeeland

5 juni Paard-Den Haag

18 juli Het Vervolg-Beverwijk

I REJECT

QUARTERBACK

UGLY AND PROUD

ANTIDOTE

17 mei Kasteel-Alphen a/d Rijn

GOREFEST

SOYLENT GREEN

DE HEIDEROOSJES

21 mei Dauwpop-Hellendoorn

ROTTWEILER

21 mei City Pool-Castricum

TRAVOLTAS

MUSHROOMS & SOULCRAFT

BLUE STIFT & DARIUS

21 mei Urpop-Urmond

BACKFIRE!

COCKROACH

NEGATIVE REINFORCEMENT

22 mei Malcentrum-Maasbree

DEAD HEAD & ALTAR

22 mei Hedon-Zwolle

MALADJUSTED

PANDAEMONIUM

22 mei De Tavenu-Waalkwijk

SACRAMENTAL SACHEM

22 mei JC Demo-Oisterwijk

SUPREME DARKNESS

22 mei Big Confusion-Den Haag

BLACK KNIGHT

23 mei Bunkerfeest-Haarlem

30 mei Ruifpop-Broek Op Waterland

6 juni Beekestijnpop-IJmuiden

DAEONIA

SILENCE

IMAGE TRANSMISSION

23 mei Escape-Veenendaal

PENTACLE

23 mei De Bunker-Gemert

V.O.T. & MM

23 mei Parsival-Valkenswaard

LEMON CRUSH

27 mei Stairway To Heaven-Utrecht

FACEHUGGER

30 mei De Kade-Zaandam

METAL MARKET

31 mei D.O.A.-Eindhoven

27 juni Wäldrock-Bergum

THE URN

31 mei Rotown-Rotterdam

NO PROFILE

1 juni Laat Maar-Den Bosch

BROTHERHOOD FOUNDATION

I AGAINST I

5 juni Plato-Helmond

25 juni Paard-Den Haag

SILICON HEAD

M-90'S

5 juni Time Out-Nieuwegein

STARFISH

5 juni Simplon-Groningen

6 juni Toonzaal-Oosterhout

DILEMMA

6 juni Toonzaal-Oosterhout

4 juli Marquee-Kesteren

15 augustus Sub Rosa-Almelo

DISCIPLINE

DEVIATE

HATE

6 juni Utopia-Drunen

GREEN LIZARD

NI HAO

6 juni Odeon-Veldhoven

HARROW

PERNICIOUS

PSYCHO SQUAD

6 juni MC Quo Vadis-Ede

HORIZON

IN RUINS

NOCTUMBRE

6 juni Scum-Katwijk

SIXPIT

7 juni Donkey Shot-Heemskerk

DESKY SAD

MERINGUE

SAINT ELMO

IMPERIUM

12 juni Alcatraz-Delft

GREEN LIZARD

BROTHERHOOD FOUNDATION

12 juni De Verdieping-Arnhem

MALOCHIA

VOBE

12 juni Donkey Shot-Heemskerk

OCCULT

CALLENISH CIRCLE

XANTOSSA

ESION & CRONUS

12 juni JC Solution-Hillegom

FRUSTRATED

DAZED

13 juni Café Erica-Erica

KADEATH

MANGLED

CRAWLSPACE

13 juni OJC Merlin-Meerlo

VOPO'S

LOMB

P.L.A. & LOVEBITE

13 juni De Buze-Steenwijk

ALTAR

LIAR OF GOLGOTHA

GOD DETHRONED

19 juni De Kade-Zaandam

I AGAINST I

DISABUSE

19 juni Atak-Enschede

SPINE

DAYS OF TEMPER

19 juni Willemeen-Arnhem

ANCIENT RITES

CREEMIME

20 juni Twilight Zone-Wassenaar

DANDRUFF!

CIRCLE OF FRIENDS

LIVE IT OUT

20 juni Escape-Veenendaal

FROZEN SUN

SILICON HEAD

FRUSTRATED

20 juni JCC-Assen

KADATH

MY MINDS MINE

NOCTUMBRE

20 juni De Buze-Steenwijk

GARLIC

25 juni Ripa Magicapop-Gorinchem

18 juli Wantijpop-Dordrecht

DOUBLE DIAMOND

26 juni 't Kopke-Bergen op Zoom

WITHIN TEMPTATION

HORIZON & VANITY 4

26 juni Donkey Shot-Heemskerk

IN RUINS

27 juni De Ark-Anna Paulowna

PREJUDICE

3 juli Marquee-Kesteren

AMMOCAVE

22 augustus Vlietpop-Leidschendam

BELGIË

GROEZ ROCK:

MILLENCOLIN & AFI

GOOD RIDDANCE

HARD RESISTANCE

BELGIË BELGIË

GRASPOP METAL MEETING: MAIN STAGE:

BLACK SABBATH (met Ozzy)

DREAM THEATER
DEFTONES
SOULFLY
SAVATAGE
COAL CHAMBER
NEUROSIS

MARQUEE 1:
PARADISE LOST
MOONSPELL
DIMMU BORGIR
IN FLAMES
WITHIN TEMPTATION

MARQUEE 2:
PRIMUM
PRO-PAIN
METAL MARKET

28 juni Boertangsedreef-Dessel

DOUR FESTIVAL:

MADBALL & STUCK MOJO
DEVIATE & BACKFIRE!
NO FUN AT ALL
OUTSIDE 8-RED
JANE'S DETD & V.O.D.
POINT BREAK

11 juli Terrein-Dours

SNAPCASE & 25 TA LIFE
RYKER'S & KRUTCH
59 TIMES THE PAIN
THE BUSINESS & VITALITY
ELEMENT & BRIGHTSIDE
COMMUN' CORRECT
STORMCORE
TRAPPED IN LIFE

12 juli Terrein-Dours

WITH A DRAGON'S BLAZE:

GEHENNAH
DISFEAR
AMON AMARTH
THE CROWN

10 juli Voetbalstadion-Beveren Leie

BENEDICTION
VADER
BEHEMOTH
CHRIST AGONY
DAMNATION
BIFROST
METAL MARKET

11 juli Voetbalstadion-Beveren Leie

BROTHERHOOD FOUNDATION
25 april Dudstock-Dudzele
17 mei Kastival-Kasterlee

MILLENCOLIN

25 april Festival-Rixensart (19.00 uur)

MILLENCOLIN
SKOOL'S OUT
VOICE OF A GENERATION

26 april Lintfabriek-Kontich

PREJUDICE
25 april D'Horst-St-Lambrechts Herk
16 mei Parochiecentrum Godsheid-Hasselt

17 juli Cultureel Centrum-Houthalen Oost

SCAPEGOAT
25 april Mag Run-Zoetedaal

VIRGIN STEELE
RIOT & STIGMATA

25 april Biebob-Vosselaar

DISCIPLINE
GENOCIDE
MIND TERROR
DERTERENCE

SOLACE & STALKER
DISTRACT & ASHLAR

26 april St. Jozefzaal-Elen Dilsen Stokkem

DOUBLE DIAMOND

26 april Metalbeurs-Eke
30 mei Tom Dooley-Moerbrugge
21 augustus Coast Riders-Lichtervelde
18 oktober Hardrockmarkt-Aalst

OUTCAST & ASHLAR
ARKANGEL
CANVAS & SEKTOR
SPINELESS

26 april Vort 'N Vi-leper (mi)

ANONIMUS
29 april Magasin 4-Brussel

WITCHSMELLER PURSUIVANT
IN-QUEST

30 april Frontline-Gent
ACTION IN DC
1 mei JJ's Roadhouse-Knokke
2 mei Chargebuze-Oudenburg
29 mei Bikerrally-Lommel
6 juni Bikerrally-Retie

ALL OUT WAR
CONGRESS & KORODED
SPIRIT 84 & DROWNING
LENGTH OF TIME

1 mei De Kreun-Bissegem

DISCIPLINE & TECH-9
RIMMSHOT
2ND TO NONE
FAMILY OF DOG

NEPHRITIS & MUGSHOT

1 mei Nova-Eke Nazareth (16.00 uur)

HARD RESISTANCE
FREE BASE & MINDSTAB
FACTORY PILOT

1 mei Zaal De Brouckere-Torhout

IN-QUEST
EXTERMINATOR
WITCHSMELLER PURSUIVANT

NECRODOCHION
RIGOR MORTIS

1 mei JH Tydeeh-Mol

ACTION IN DC
2 mei Chargebuze-Oudenburg
31 mei Superrally-Lommel
6 juni Biker Rally-Retie
18 juli European Trikeclub-Halen

BACKFIRE!
HARD RESISTANCE
SPIRIT OF YOUTH
FREEBASE & CONVICT
NO COMPLACENCE
LIFEBLOOD

2 mei JK Malmejo-Oostmalle
(aanvang 16.00 uur)

FIVE DAYS OFF
NOT THAT STRAIGHT
BILLY LIAR & PN
SLOTS OF FUN

WALL OF SHADOWS

2 mei Collegerock-Aarschot

DE HEIDEROOSJES
2 mei Schoolrock-Kontich
11 juli Schepsfestival-Balen
1 augustus Suikerrock-Tienen

SACRED STEEL
WITCHBURNER
GODDESS OF DESIRE

2 mei The Steeple-Waregem

ANCIENT & BEHEMOTH
BELPEGOR

3 mei The Steeple-Waregem (19.00 uur)

SENSER & MOKE
4 mei VK-Molenbeek Brussel

MUGSHOT
AFTER AUTUMN

7 mei Frontline-Gent

JOHN WETTON BAND

7 mei Spirit Of 66-Verviers

I AGAINST I

BILLY LIAR
FRISKO'S FOR FREE
UNDECLINABLE AMBUSCADE

8 mei Sojo-Kessel-Lo

ENTHRONED
X DISDAIN X & IN-QUEST
WITCHSMELLER PURSUIVANT

9 mei JH De Mussenakker-Meer

EXCESS OF CRUELTY
9 mei Frontline-Gent

GOREFEST & SILICON HEAD
9 mei Biebob-Vosselaar

LABERINTO
9 mei Spirit Of 66-Verviers
13 mei Kaaiman-Antwerpen

16 mei Cahier De Brouillon-Hoogstraten
17 mei Kastival-Kasterlee

MORBID ANGEL
VADER & ANCIENT RITES

10 mei The Steeple-Waregem

STUCK MOJO
PSYCORE & ULTRASPANK

10 mei Biebob-Vosselaar

DEICIDE
SIX FEET UNDER
BRUTAL TRUTH
AMON AMARTH
NAGLAR

13 mei The Steeple-Waregem

IRON MAIDEN
HELLOWEEN
DIRTY DEEDS

13 mei Brabantthal-Leuven

HAWKWIND
TRIBE OF CRO

15 mei Biebob-Vosselaar

16 mei De Kreun-Bissegem

MANOWAR
15 mei Vooruit-Gent

OVERKILL
NOCTURNAL RITES
NEVERMORE
AM I BLOOD
MANIC MOVEMENT
THORNS & FLOWERS

15 mei The Steeple-Waregem (19.00)

BARTON DEAN
FIVE DAYS OFF
NOT THAT STRAIGHT
UNSURE & GWYLLIONS
SKIN OF TEARS

16 mei JH Sojo-Kessel Lo (mi)

GODDESS OF DESIRE
MIND THE DECIBEL
GARDENS OF GRIEF

16 mei Maeckeblidje-Poperinge

GOREFEST & AFTER ALL
16 mei The Steeple-Waregem

VEIL & FACEDOWN
CONVICT & D.S.A.
STUCK UP
ARKANGEL

16 mei De Kreun-Bissegem

AXE & C.I.T.A.
16 mei Spirit Of 66-Verviers
17 mei Biebob-Vosselaar

WHATEVER?
THE CHUBBIES & ZOINKS

16 mei Lintfabriek-Kontich

KICKBACK
ALL OUT WAR
RACIAL ABUSE
CATHARSIS
MILLHOUSE & KORODED
INDECISION
FACE DOWN

17 mei Elcerlyk-As

AFTER ALL & PATRIARCH

SKELETON CREW
22 mei JH De Bogaert-Geel (gratis)
25 juni Pennezakkenrock-Mol

U.D.O. & VANIZE
22 mei Biebob-Vosselaar

CANNIBAL CORPSE
KRABATHOR
GARDENIAN

23 mei The Steeple-Waregem (18.00 uur)

JEFF DAHL
23 mei 4AD-Diksmuide

LIAR & UNSURE
FAMILY OF DOG
GWYLLIONS
VAE VICTUS
LIFECYCLE

TRANSSONIC VORACITY
23 mei Krekelmuit-Nazareth (14.00 uur)

WITHIN TEMPTATION
CATAFALQUE
BELLATOR
SERIAL BUTCHER
TRANSONIC VORACITY

23 mei Zaal Nova-Eke Nazareth (17.00 uur)

ZEN GUERRILLA
ZEN TORPEDO

23 mei Lintfabriek-Kontich

BETTER THAN A THOUSAND
BATTERY
HATEBREED
SPORTSWEAR
BLOODLET
LIAR
CLOUDED

24 mei Zaal Elcerlyk-As

CRADLE OF FILTH
OLD MAN'S CHILD
EINHERJER

24 mei Biebob-Vosselaar

HATEBREED
BLOODLET
DROWNING

24 mei Elcerlyk-As

NO COMPROMISE
SLIPSTREAM
SEYMINHOL
COWERS
SYRENS CALL

24 mei Spirit Of 66-Verviers

G 3: SATRIANI+SCHENKER
ULI JON ROTH

25 mei Vorst Nationaal-Brussel

GOOD RIDDANCE
INTENSITY & A.F.I.

29 mei Lintfabriek-Kontich (18.00 uur)

STAINLESS
PROFOUND

29 mei JH 't Ipperste-Oostrozebeke

MICHAEL KATON
30 mei Harley Meeting-Lommel
3 juni 't Strand-Vilvoorde
26 juni Borderline-Diest

MASTERS OF REALITY
SKELETON KEY

30 mei Hof Ter Lo-Antwerpen

REFUSED
INK & DAGGER
FACEDOWN

31 mei Lintfabriek-Kontich

NOFX
2 juni Ancienne Belgique-Brussel

MOTORPSYCHO
3 juni CactusClub-Brugge

THE FLOWER KINGS
5 juni Spirit Of 66-Verviers

DEATH

6 juni The Steeple-Waregem

BARKMARKET

7 juni Hof Ter Lo-Antwerpen

VANDEN PLAS
7 mei Spirit Of 66-Verviers

YNGWIE MALMSTEEN
10 juni Biebob-Vosselaar (o.v.b.)

BLIND GUARDIAN
12 juni Biebob-Vosselaar

SKELETON CREW
25 juni Pennezakkenrock-Mol

VAN HALEN
26 juni Brabantthal-Leuven

GOREFEST
27 juni Fiesta Du Rock-Flemalle

25 TA LIFE
CATHARSIS
SPIRIT OF YOUTH
LENGTH OF TIME
REVEAL
DRIVEN
FIGHT FOR EXISTENCE

27 juni O.C.-Bissegem
(aanvang 14.00 uur)

GAIL OF GOD
11 juli Festival-Lanaken

JOHN WETTON BAND
3 augustus Grote Kaai-Lokeren

BIEBOB

ANTWERPSESTEENWEG 84, VOSSELAAR - BELGIË

VIRGIN STEELE
RIOT & STIGMATA

zaterdag 25 april (19.30 uur)

GOREFEST

zaterdag 9 mei (20.00 uur)

STUCK MOJO
ULTRASPANK & PSYCORE

zondag 10 mei (19.00 uur)

HAWKWIND & TRIBE OF CROW

vrijdag 15 mei (20.00 uur)

AXE & C.I.T.A.

zondag 17 mei (20.00 uur)

U.D.O. & VANIZE

vrijdag 22 mei (20.00 uur)

CRADLE OF FILTH
OLD MAN'S CHILD & EINHERJER

zondag 24 mei (19.30 uur)

BLIND GUARDIAN

vrijdag 12 juni (20.00 uur)

MID SUMMER
HARDCORE PARTY
AGNOSTIC FRONT
25 TA LIFE & HATEBREED
MAXIMUM PENALTY
BETTER THAN A THOUSAND
HARD RESISTANCE & BATTERY
H2O & DROPKICK MURPHYS
BLOODLET & IN MY EYES
SPIRIT OF YOUTH

zaterdag 13 juni
Zaal Axion-Geel (12.00 uur)

INLICHTINGEN EN RESERVERINGEN
(0032) 014-61.64.31

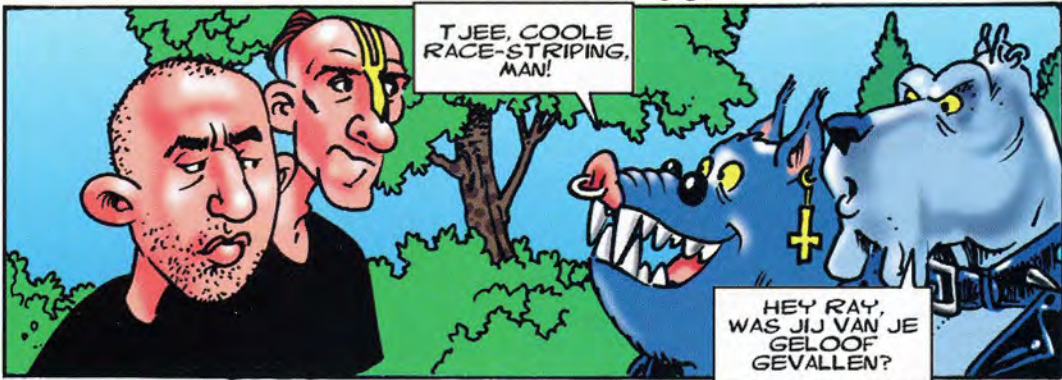
HEE, DAAR HEB JE DIE GASTEN VAN SHELTER...

ACH JA, IK HAD ER AL Z'N VOORGEVOEL VAN DAT WE DIE Zouden TEGENKOMEN!

HAARE HAARE HAARE

BAMI RAMES

HAD IK MAAR HAARE

T JEE, COOLE RACE-STRIPING, MAN!

HEY RAY, WAS JIJ VAN JE GELOOF GEVALLEN?

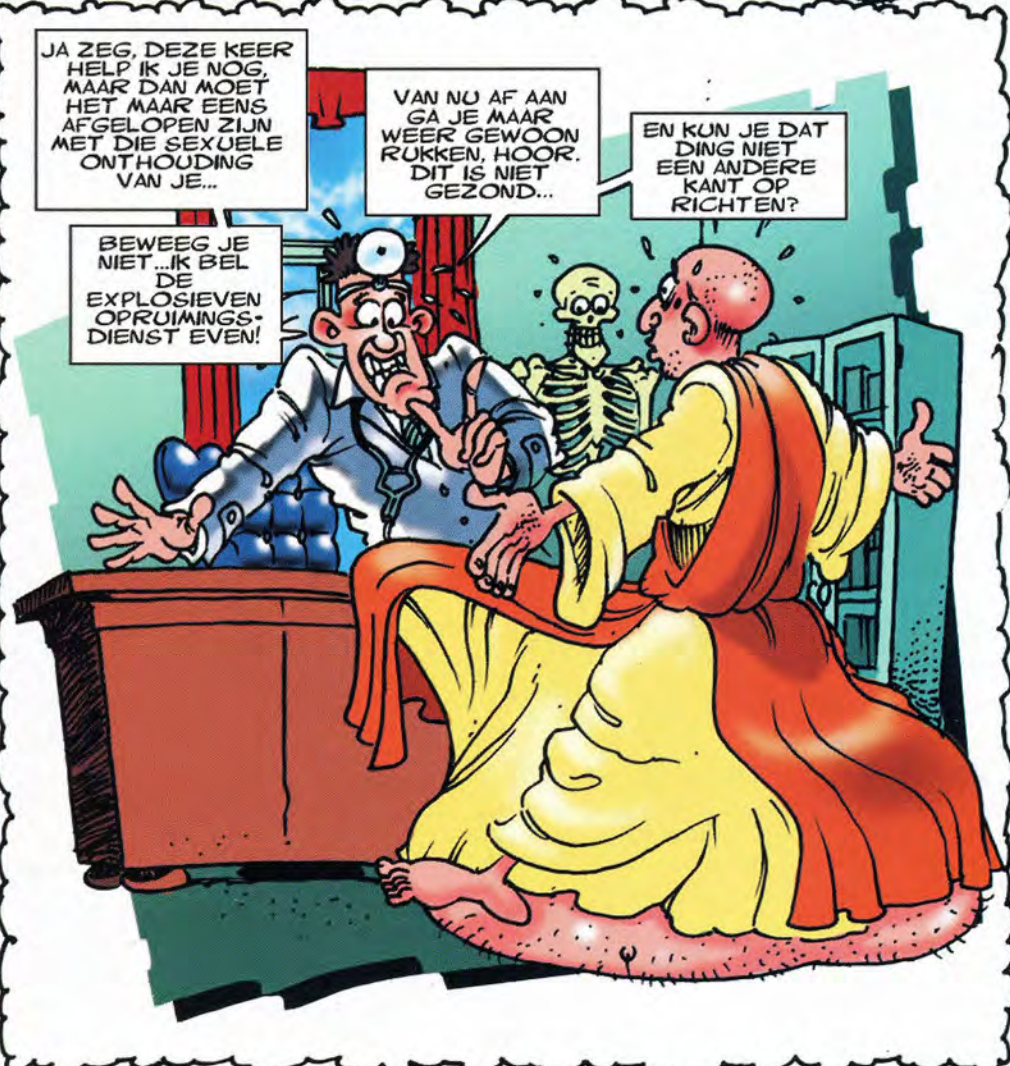

EHH... SLIK...

NOU, NEE HOOR!

IK... EHHHH... HET WAS GEWOON HOOG TIJD OM SOMMIGE... EH... DINGEN WAT ANDERS TE GAAN.. EHHH... AANPAKKEN!

JA ZEG, DEZE KEER HELP IK JE NOG, MAAR DAN MOET HET MAAR EENS AFGELOPEN ZIJN MET DIE SEXUELE ONTHOUDING VAN JE...

VAN NU AF AAN GA JE MAAR WEER GEWOON RUKKEN, HOOR. DIT IS NIET GEZOND...

EN KUN JE DAT DING NIET EEN ANDERE KANT OP RICHTEN?

BEWEEG JE NIET... IK BEL DE EXPLOSIEVEN OPRUIMINGS-DIENST EVEN!

GO DOWN TO SIN CITY!

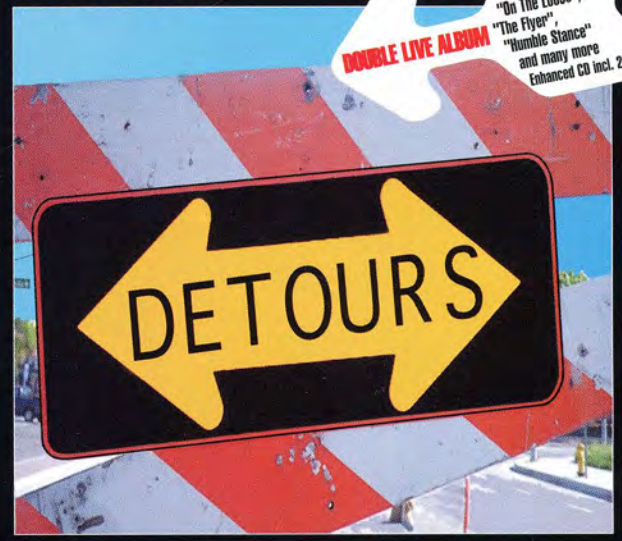
GENITORTURERS SIN CITY

Not since the legendary exploits of the Marquis himself has there been as original a phenomenon as the mistress GEN and her troupe of musical mayhem called **THE GENITORTURERS**. Go down to „SIN CITY“.

BLUE OYSTER CULT HEAVEN FORBID

SAGA

DOUBLE LIVE ALBUM
Featuring all Hits:
"Don't Be Late",
"On The Loose",
"The Flyer",
"Humble Stance"
and many more
Enhanced CD incl. 2 Videos

Double Live Album

THE CULT IS BACK !

Eric Bloom, Buck Dharma, Allen Lanier
11 New Songs

ON TOUR

10.5. Groningen - Martinhal 14.5. Arnheim - Luxor

Also available

Dio
Dio's Inferno The Last In Live

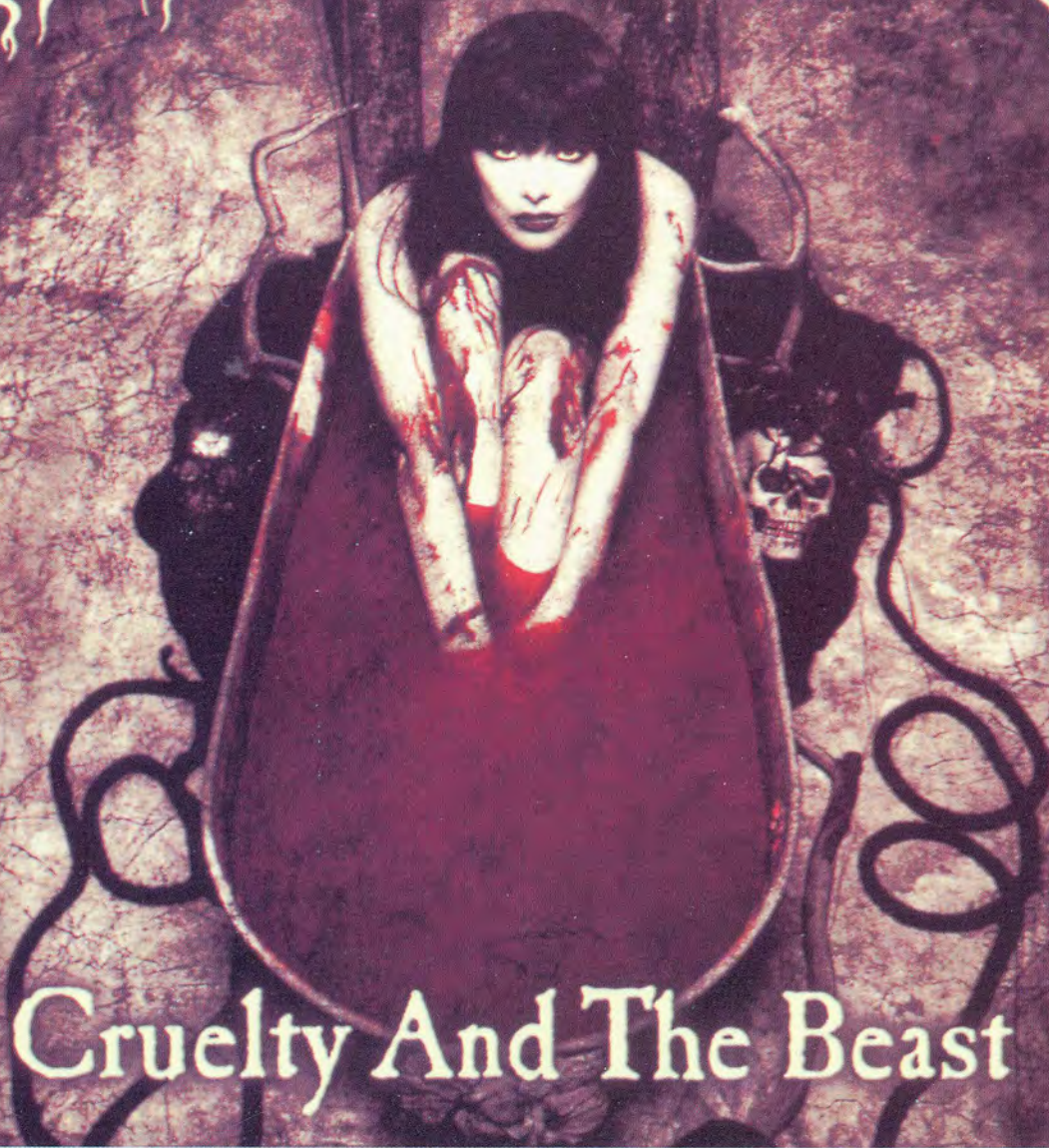
Gorefest
Chapter 13

Motörhead
Snake Bite Love

Unsane
Occupational Hazard

TRANCE OF THE FROZEN

Cruelty And The Beast

Verkrijgbaar op cd en vinyl vanaf 4 mei

- 6 mei Noorderligt, Tilburg
- 24 mei Biebob, Vosselaar
- 25 mei Paradiso, Amsterdam
- 6 juni Frozenland, Leeuwarden

Music For NATIONS

ROUGH TRADE